

การวิเคราะห์ปัญหา เพื่อการคุ้มครองสัตว์ป่า ใน 55 ขั้นตอน

A.M. Lemieux
R.S.A. Pickles
D. Weekers
2022

nsct

การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการคุ้มครองสัตว์ป่า ใน 55 ขั้นตอน

เครดิต: กองทุนเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพมาลากาแลนด์

เหยี่ยวดินแดงห้อยอยู่บนข่ายดักปลาที่พาดขวางอ่างเก็บน้ำดูยางในมาลากาแลนด์ ทางตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ทุกปีเหยี่ยวดินแดงจะอพยพจากแอฟริกามารวมตัวกันที่อ่างเก็บน้ำแห่งนี้เพื่อผสมพันธุ์ก่อนจะเดินทางต่อไป นักล่าที่เป็นชาวบ้านในหมู่บ้านใช้ตาข่ายจับปลามาดักจับพวกมันเพื่อเอาเนื้อไปขายในราคาถูก คาดการณ์ว่ามีเหยี่ยวมากกว่า 120,000 ตัว ถูกสังหารในปี 2012 เพียงปีเดียว นักแก้ปัญหาจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมตัวกันพัฒนาวิธีการตอบสนองปัญหาขึ้นมา ผู้นำศาสนาพากันส่งสารว่าการบริโภคเนื้อเหยี่ยวขัดกับหลักคำสอนของคริสเตียน เจ้าหน้าที่จากกรมป่าไม้มาลากาแลนด์ยึดตาข่ายและวางกำลังรอบอ่างเก็บน้ำดูยาง จัดทำโครงการสนับสนุนให้นักล่าคืนตัวมาเป็นไกด์นำเที่ยวและร่วมทีมคุ้มครองเหยี่ยว ขณะเดียวกันมีการก่อตั้งกลุ่มอนุรักษ์หลายกลุ่ม กระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมที่ภูมิใจในการมีเหยี่ยวเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน การรับมือกับปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ประสบความสำเร็จอย่างมาก การดักจับเหยี่ยวดินแดงลดลงเหลือเป็นศูนย์ในปี 2013 และปีต่อ ๆ มา

การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการคุ้มครองสัตว์ป่าใน 55 ขั้นตอน

A.M. Lemieux, R.S.A. Pickles & D. Weekers

ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยมุ่งเน้นปัญหา

คณะอาชญาวิทยาและความยุติธรรมทางอาญา

มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแอริโซนา

411 นอร์ท เซ็นทรัลเวนิว ห้องชุดเลขที่ 600

รหัสไปรษณีย์ 4420 เมืองฟีนิกซ์

รัฐแอริโซนา 85004 ประเทศสหรัฐอเมริกา

สถาบันเพื่อการศึกษาอาชญากรรมและการ บังคับใช้กฎหมายแห่งเนเธอร์แลนด์

ตุ้ ป.ณ. 71304

1008 กรุงอัมสเตอร์ดัม

ประเทศเนเธอร์แลนด์

องค์กรแพนเทอรา

เลขที่ 8 ถนนสายที่ 40 ตะวันตกชั้นที่ 18 นิวยอร์ก 10018 ประเทศสหรัฐอเมริกา

เอกสารอ้างอิงที่แนะนำ

Lemieux, A.M., Pickles, R.S.A., & Weekers, D. (2022). Problem Analysis for Wildlife Protection in 55 Steps. Phoenix, AZ: Center for Problem-Oriented Policing, Arizona State University.

© 2022 A.M. Lemieux, R.S.A. Pickles & D. Weekers. เอ.เอ็ม. เลอมีเออ, อาร์ เอส พิคเกิลส์ และ ดี. วีคเกอร์ส เป็นผู้เขียนและครอบครองลิขสิทธิ์คู่มือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ค.ศ. 1976 (สหรัฐอเมริกา)

ความเห็นของผู้เขียนในคู่มือเล่มนี้เป็นของผู้เขียนเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนถึงความเห็นของสำนักพิมพ์ ภาพปกโดย จอห์น กูดริช

เครดิต: ลิขสิทธิ์ Comm-S. Lemm

เจ้าหน้าที่พิทักษ์อุทยานเตรียมเรือก่อนจะออกลาดตระเวนในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรท แบร์เอร์ รีฟ ในออสเตรเลีย ข้อมูลจากการวิเคราะห์การทำประมงผิดกฎหมายในเขตห้ามล่าทางทะเลพบการกระทำผิดหนาแน่นในพื้นที่ไม่กี่แห่ง เป็นการกระทำผิดตามฤดูกาล และเฉพาะในช่วงเวลาที่สภาพทะเลเอื้ออำนวย การกำหนดโครงสร้างของโอกาสในการจับปลาอย่างผิดกฎหมายทำให้ทีมวิเคราะห์สามารถพัฒนาแผนที่ความเสี่ยงเพื่อให้เจ้าหน้าที่พิทักษ์อุทยานใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการลาดตระเวนและช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับกฎหมาย

Illegal fishing and compliance management in marine protected areas: a situational approach | Weekers, Petrossian & Thiault (2021)

เกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้

คู่มือเล่มนี้ประยุกต์มาจาก การวิเคราะห์ อาชญากรรมสำหรับนักแก้ปัญหาใน 60 ขั้นตอนง่าย ๆ ของโรนัลด์ คลาร์ก และ จอห์น เอด ซึ่งพวกเขาพิมพ์ครั้งแรกในปี 2003 ใช้ชื่อว่า เป็นนักวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมได้ด้วย 55 ขั้นตอนง่าย ๆ เพียงไม่กี่ปีมันก็กลายเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลทั้งต่อผู้ปฏิบัติและนักวิชาการ คลาร์กและเอดเขียนคู่มือเล่มนี้เพื่อสนับสนุนการทำงานของนักวิเคราะห์ที่ทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของตำรวจ พวกเขาบอกว่า บุคลากรเหล่านั้นคือองค์ประกอบสำคัญในการหาวิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในการใช้ทรัพยากรของตำรวจที่มีจำกัด ที่สำคัญที่สุดคือพวกเขาต้องการให้ความสำคัญกับคุณค่าของการทำให้อาชญากรรมเป็นปัญหาเฉพาะ ที่ต้องหาทางออกที่นอกเหนือไปการจับกุมตัวผู้กระทำผิด และการตัดโอกาสไม่ไห้สามารถกระทำความผิดได้อีก พวกเขาเองก็ผ่านการฝึกอบรมด้วยคู่มือของพวกเขา และได้ใช้คู่มือนี้ในโครงการศึกษาที่พวกเขาจัดให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัย องค์กรภาคประชาสังคม และผู้บังคับใช้กฎหมาย คลาร์กและเอดเขียนคู่มือฉบับนี้เพื่อเติมเต็มความต้องการในการทำงานของตำรวจ ซึ่งเซอร์มาน โกลด์สไตน์ กล่าวถึงไว้อย่างดีเยี่ยมในบทนำของคู่มือฉบับตีพิมพ์ในปี 2016

คู่มือของคลาร์กและเอดเล่มนี้ เป็นความพยายามช่วยนักวิเคราะห์ให้พัฒนาความเข้าใจของตนเองในการมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหา ขณะเดียวกันก็ให้คำแนะนำพวกเขาเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในการทำงานกับองค์กรตำรวจ เราเขียนคู่มือฉบับประยุกต์ขึ้นขึ้นมาเพราะเรารู้สึกว่าผู้ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า รวมถึงองค์กรที่สนับสนุนการทำงานของพวกเขากำลังเผชิญกับความท้าทายคล้ายกัน มีนักวิเคราะห์ทำงานในด้านการคุ้มครองสัตว์ป่าน้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วฝ่ายงานที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ได้อย่างมีศักยภาพจะเป็นฝ่ายการเฝ้าระวังทางชีววิทยา ไม่ใช่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งเมื่อมีการนำเสนอรายงานวิเคราะห์ก็พบว่ามันใกล้เคียงกับที่โกลด์สไตน์บรรยายไว้อย่างน่าตกใจ

ขณะที่ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นปัญหา (POP) รวบรวมเอกสารหลักฐานการทำงานของตำรวจที่เน้นไปที่ประเด็นปัญหาและการทำงานที่ประสบความสำเร็จหลายร้อยกรณีอุปสรรคสำคัญของการทำให้แนวคิดในการทำงานก้าวหน้าไปมากยิ่งขึ้น คือการที่หน่วยงานของตำรวจเองขาดศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ หน่วยงานของตำรวจหลายแห่งจ้างนักวิเคราะห์อาชญากรรม 1 คน หรือมากกว่า แต่หน่วยงานตำรวจที่มีขนาดใหญ่และก้าวหน้าหลายแห่งก็ไม่จ้าง และงานของนักวิเคราะห์อาชญากรรมที่ได้รับรางวัลมาส่วนใหญ่มักก็ถูกจำกัดอยู่แค่การจัดทำตารางการเกิดอาชญากรรม บางกรณีอาจมีการขยายเนื้อหาไปถึงการอธิบายรูปแบบการเกิดอาชญากรรมโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อระบุตัวผู้กระทำผิด เพื่อให้เข้าสู่การถูกจับกุม ในกรณีที่มีความทะเยอทะยานมากกว่านั้น งานของนักวิเคราะห์อาชญากรรมอาจรวมถึงการค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบอาชญากรรม แต่หน้าที่ในการตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อปัจจัยเหล่านั้นอย่างไรก็มักจะถูกลดต่อไปยังบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการแบบเดิม ๆ ในการจัดการกับมัน – เซอร์มาน โกลด์สไตน์

เป้าหมายของพวกเราในการจัดทำคู่มือเล่มนี้คือ การทำให้งานการวิเคราะห์เกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งเป็นงานที่เพิ่งเกิดใหม่ได้เติบโตอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับคลาร์กและเอด เรามองว่าการวิเคราะห์ปัญหาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญสุดขององค์กร จำเป็นต้องมีการพัฒนาทางออกอย่างเป็นองค์รวมและสร้างสรรค์หลักฐานที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับ “สิ่งที่ใช้ได้ผล” เรายังมองเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการแนะนำและความเข้าใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่นักวิเคราะห์ควรกระทำ และการทำให้พวกเขาอยู่กับโครงสร้างและการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างลงตัว

ยุทธศาสตร์ในการตีพิมพ์ของเราคือการทำให้คู่มือเล่มนี้เป็นเอกสารที่มีชีวิต สามารถรวบรวมตัวอย่างใหม่ ๆ ของหลักฐานและการปฏิบัติเมื่อมันมีปรากฏให้เห็น ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้ ดูได้ที่ขั้นตอนที่ 55 - นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของตัวเอง

เกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้.....	5
บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา.....	7
ขั้นตอนที่ 1 อ่านตรงนี่ก่อน	10
ขั้นตอนที่ 2 ทำความรู้จัก POP & SARA.....	12
ขั้นตอนที่ 3 ให้ SARA นำทางคุณ	14
ขั้นตอนที่ 4 ตั้งทีมแก้ไขปัญหา.....	16
ขั้นตอนที่ 5 เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา.....	18
บทที่ 2: ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่.....	20
ขั้นตอนที่ 6 เริ่มกระบวนการวิเคราะห์.....	22
ขั้นตอนที่ 7 สนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ขององค์กร	24
ขั้นตอนที่ 8 จัดทำแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
ขั้นตอนที่ 9 สร้างกรอบการจัดการข้อมูล	28
ขั้นตอนที่ 10 เข้าใจบทบาทของตนเองในฐานะนักวิเคราะห์ด้านอาชญากรรมสัตว์ป่า.....	30
ขั้นตอนที่ 11 พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสาร	32
ขั้นตอนที่ 12 สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ.....	34
บทที่ 3: ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย.....	36
ขั้นตอนที่ 13 หลักการ 10 ประการ ของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม	38
ขั้นตอนที่ 14 ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา	42
ขั้นตอนที่ 15 ตอบคำถาม 5Ws และ 1H.....	46
ขั้นตอนที่ 16 คิดให้ตลอดเส้นทางอาชญากรรมสัตว์ป่าที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน.....	48
ขั้นตอนที่ 17 เขียนสคริปต์อาชญากรรม.....	50
ขั้นตอนที่ 18 ค้นหาข้อดีในข้อมูลของคุณ.....	54
ขั้นตอนที่ 19 พิจารณากฎ 80:20	58
ขั้นตอนที่ 20 พึงระลึกว่าต่างสถานที่ ต่างเหตุการณ์.....	62
ขั้นตอนที่ 21 ศึกษาวิธีการทำความรู้จักกับพื้นที่.....	64
ขั้นตอนที่ 22 พิจารณาการเดินทางเข้าและออกพื้นที่อาชญากรรม.....	66
ขั้นตอนที่ 23 มองหาผลิตภัณฑ์สัตว์ป่า “ยอดนิยม”	68
ขั้นตอนที่ 24 ศึกษาแรงจูงใจของผู้กระทำผิด	70
ขั้นตอนที่ 25 พิจารณาขีดความสามารถในการก่ออาชญากรรม	72

บทที่ 4: เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ	76
ขั้นตอนที่ 26 สร้างแผนที่กรอบความคิดแสดงการทำงานของปัญหา	78
ขั้นตอนที่ 27 พิจารณาถึงกฎหมายหลายๆ ฉบับที่มีอยู่	82
ขั้นตอนที่ 28 ให้ความสำคัญกับงานป้องกัน	84
ขั้นตอนที่ 29 นึกถึงการปิดโอกาส	86
ขั้นตอนที่ 30 พยายามให้มากขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	88
ขั้นตอนที่ 31 เพิ่มความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทุกอย่าง	90
ขั้นตอนที่ 32 ลดมูลค่าผลตอบแทนจากการทำอาชญากรรมสำเร็จ	92
ขั้นตอนที่ 33 ลดการช่วยเหลือที่กระตุ้นให้เกิดปัญหา	94
ขั้นตอนที่ 34 ปิดข้อแก้ตัวของการไม่ทำตามกฎหมาย	96
ขั้นตอนที่ 35 ควบคุมสถานที่ที่เอื้อให้เกิดปัญหา	98
ขั้นตอนที่ 36 ทำความรู้จักร้ายที่ของอาชญากรรม	102
ขั้นตอนที่ 37 ทำลายความชอบธรรมและการป้องกันการย้ายที่และการปรับตัว	106
ขั้นตอนที่ 38 กำหนดเป้าหมาย SMART	108
ขั้นตอนที่ 39 ใช้แผนที่ตัวบ่งชี้เป็นเครื่องมืออธิบายวิธีการบรรลุเป้าหมาย	110
ขั้นตอนที่ 40 หาทางชนะให้เร็วและเตรียมพร้อมสำหรับปรับเปลี่ยนข้อเสนอของตนเอง	114
ขั้นตอนที่ 41 เตรียมเปลี่ยนจุดสมดุลของปัญหาเรื้อรัง	116
ขั้นตอนที่ 42 เตรียมการรักษาระดับปัญหาที่ลดลงและหลีกเลี่ยงการฟื้นคืนของปัญหา	118
บทที่ 5: สิ่งที่ทำแล้วได้ผล	122
ขั้นตอนที่ 43 กำหนดตัวแปรการประเมิน	124
ขั้นตอนที่ 44 วัดตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมายมากขึ้น	128
ขั้นตอนที่ 45 ประเมินผลกระบวนการ	130
ขั้นตอนที่ 46 ทดสอบก่อนและหลัง	132
ขั้นตอนที่ 47 หากล้มเหลว	136
ขั้นตอนที่ 48 หาตัวควบคุมการตอบสนอง	140
ขั้นตอนที่ 49 ตรวจสอบการย้ายที่และประโยชน์ที่เกินความคาดหมาย	142
ขั้นตอนที่ 50 ตัดเหตุผลอื่นออกไป	144
บทที่ 6: สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น	146
ขั้นตอนที่ 51 สื่อสารกับทีมปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ	148
ขั้นตอนที่ 52 เล่าให้ชัดเจน	150
ขั้นตอนที่ 53 ใช้แผนภาพบอกเล่าเรื่องราวของคุณ	152
ขั้นตอนที่ 54 ใช้กรณีศึกษาเพื่อการเรียนรู้	154
ขั้นตอนที่ 55 นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของตัวเอง	156
ข้อมูลผู้แต่ง	158
กิตติกรรมประกาศ	158

เครดิต: อภิเชศ ฮาริฮาร์, แพนเทอร์รา

บทที่ 1 | เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ผู้จัดการทีมคุ้มครองสัตว์ป่ากำลังพิจารณาทางเลือกในการตอบสนองต่อปัญหาที่นักวิเคราะห์เสนอมา ระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติ การด้านยุทธศาสตร์ในประเทศไทย ความสัมพันธ์ระหว่างนักวิเคราะห์กับผู้จัดการทีมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง แต่มักจะเป็นจุดอ่อนในวงจรการตัดสินใจ นักวิเคราะห์ที่ตั้งเป้าสนับสนุนผู้จัดการของตนเองให้ตัดสินใจได้เหมาะสมที่สุดด้วยการ อธิบายสถานการณ์และระบุทางเลือกที่มีอย่างชัดเจนที่สุด ขณะที่ผู้จัดการจะตัดสินใจทางเทคนิคและการจัดการทรัพยากร รวมทั้ง กำหนดงานในอนาคตของนักวิเคราะห์ด้วยการถามคำถามและขอข้อมูลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

เครดิต: ไรอัน สก็อต, แพนเทอร์รา

การแก้ปัญหาหนึ่งปัญหาต้องทำงานเป็นทีม ทีมที่ประกอบด้วยสมาชิกจากหลายหน่วยงาน หลายองค์กร จะช่วยเพิ่มความเข้าใจภาพรวมของปัญหา และทำให้มีทางเลือกที่กว้างมากขึ้นในการทำงานป้องกัน

บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 1 อ่านตรงนี้ก่อน

คู่มือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อทุกคนที่สนใจการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์ป่า คุณอาจเป็นนักวิเคราะห์ที่ทำงานกับกรมป่าไม้ เป็นผู้จัดการที่มีหน้าที่พัฒนายุทธศาสตร์ หรือเป็นผู้บริจาคที่กำลังพิจารณาว่าควรทุ่มทรัพยากรไปที่ใด ไม่สำคัญว่าคุณวิเคราะห์ปัญหาอย่างไร ขอแค่คุณมองเห็นคุณค่าในกระบวนการวิเคราะห์และต้องการทำมันให้ดีขึ้น

เพื่อช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาในมุมมองที่ต่างออกไป เราขอให้คุณสวมบทบาทเป็นนักวิเคราะห์ สมมติว่าคุณได้รับการว่าจ้างให้ช่วยนักวิเคราะห์และตอนนี้ถูกคาดหวังให้ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนกลยุทธ์และการลงมือปฏิบัติ สำหรับนักวิเคราะห์ที่กำลังอ่านข้อความนี้....คุณแค่เป็นตัวของตัวเอง

55 ขั้นตอนในคู่มือเล่มนี้จะนำคุณสู่กระบวนการวิเคราะห์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีคิดในการแก้ปัญหา การทำวิจัย และท้ายที่สุดให้คุณได้พัฒนาข้อเสนอแนะเพื่อยุทธศาสตร์การป้องกัน ขั้นตอนต่าง ๆ มุ่งเน้นไปที่การทำให้นักวิเคราะห์สามารถทำงานได้อย่างลงตัวกับโครงสร้างองค์กร และทำให้คุณในฐานะนักวิเคราะห์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีม

ขั้นตอนต่าง ๆ เป็นการสรุปหัวข้อและแนวคิดอย่างกระชับเพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เราตระหนักดีว่าหัวข้อของเราไม่สมบูรณ์ แต่เรากำหนดที่สุดเพื่อเน้นแนวคิดพื้นฐาน

เราไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะย่อหรือนำคู่มือทั้งเล่มนี้ไปใช้ทั้งหมด และมันก็ไม่ใช่มือประกอบประเภท “ฮาว ทู” แต่มันถูกออกแบบมาเพื่อจุดประกายให้เกิดการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของงานคุณ มีคำแนะนำแนวคิดใหม่ ๆ แต่มันขึ้นอยู่กับตัวคุณที่จะพิจารณาอย่างต่อเนื่องว่าจะนำไปใช้ให้เข้ากับบริบทของตัวเองอย่างไร ตัวอย่างจะไม่ครอบคลุมทั้งหมด และเราทำทนายให้คุณคิดถึงตัวอย่างที่คล้ายกันในพื้นที่ที่คุณทำงาน

ในที่สุดเราก็มีนักวิเคราะห์!

เย้!
ว่าแต่ พวกเขาทำอะไรละ?

ฉันก็ไม่รู้....สงสัยนั่งวาดกราฟกับเขียนรายงานมั่ง?

บทที่ 1
เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา
ขั้นตอนที่ 1-5

บทที่ 2
วิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาระดำเนินงาน
ขั้นตอนที่ 6-12

บทที่ 3
มองปัญหาด้วยมุมมองที่หลากหลาย
ขั้นตอนที่ 13-25

บทที่ 4
เสนอตัวบุคคล วางแผน และปรับใช้กลยุทธ์
การตอบสนอง
ขั้นตอนที่ 26-42

บทที่ 5
จำแนกสิ่งที่ใช้ได้ผล สิ่งที่ใช้ไม่ได้ผล พร้อมทั้งเหตุผล
ขั้นตอนที่ 43-50

บทที่ 6
บอกทุกคนถึงสิ่งที่เกิดขึ้น
ขั้นตอนที่ 51-55

เราหวังว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้คุณได้เรียนรู้พื้นฐานของการวิเคราะห์ การทำให้มันเหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ และวิธีที่นักวิเคราะห์สามารถช่วยออกแบบการตอบสนอง อย่างเป็นองค์รวมและการวัดผลกระทบของมัน

นี่คือขั้นตอนที่ 1.... เป็นไง มันไม่เลวเลยใช่ไหม

คู่มือเล่มนี้สำหรับใคร...

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำงานด้านสัตว์ป่า	เจ้าหน้าที่ นักวิเคราะห์ และผู้มีอำนาจตัดสินใจในองค์กรเหล่านี้จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการนำการวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนและติดตามโครงการป้องกัน
หน่วยงานราชการอื่นๆ	หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่คุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้ว่าหน่วยงานของตนเองจะสามารถวิเคราะห์ปัญหาและทำงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาตามห่วงโซ่การค้าได้อย่างไร
องค์กรภาคประชาสังคม	องค์กรพัฒนาเอกชนด้านการอนุรักษ์ และองค์กรอื่นที่สนับสนุนการคุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้ว่าจะสามารถนำการวิเคราะห์มาใช้ระบุวิธีการแก้ปัญหาแบบองค์รวมที่ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมได้อย่างไร
ผู้บริจาค	ผู้บริจาคจะได้เรียนรู้ถึงเหตุผลที่นักวิเคราะห์เข้ามามีบทบาทสำคัญในองค์กร และวิธีการติดตามและประเมินผลมาใช้สร้างหลักฐานเกี่ยวกับ “สิ่งที่ได้ผล”
ผู้อ่านทั่วไป	ผู้อ่านทั่วไปที่สนใจการคุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานของนักวิเคราะห์ภายในองค์กร และเรียนรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าสามารถแก้ไขปัญหาได้แตกต่างกันอย่างไร

ประเด็นที่ครอบคลุมในคู่มือเล่มนี้...

บทบาทและความรับผิดชอบของนักวิเคราะห์	นักวิเคราะห์ที่ค่อนข้างจะเป็นบุคลากรกลุ่มใหม่ของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหลายหน่วยงาน คู่มือเล่มนี้ให้แนวทางการบูรณการนักวิเคราะห์ให้มีบทบาทช่วยเหลือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ
ใช้การวิเคราะห์สร้างการตัดสินใจอย่างมียุทธศาสตร์	นักวิเคราะห์ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนายุทธศาสตร์ คู่มือเล่มนี้อธิบายวิธีการที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถใช้นักวิเคราะห์ในการพัฒนายุทธศาสตร์เชิงรุก
การวางแผนและติดตามโครงการ	การวัดผลกระทบของมาตรการต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาว่ามาตรการใดใช้ได้ผล คู่มือเล่มนี้อธิบายว่านักวิเคราะห์สามารถแยกแยะปัญหาและติดตามการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร

ประเด็นที่ไม่อยู่ในคู่มือเล่มนี้...

การใช้ซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์	นักวิเคราะห์ถูกคาดหวังให้ใช้ซอฟต์แวร์ที่หลากหลาย ตามบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง คู่มือเล่มนี้ไม่ได้ให้คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับวิธีการใช้ซอฟต์แวร์
การใช้การวิเคราะห์เพื่อการสืบสวนสอบสวน	นักวิเคราะห์มักต้องสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่งานในการสืบสวนสอบสวนคดีต่าง ๆ คู่มือเล่มนี้ไม่ได้พูดถึงวิธีการที่นักวิเคราะห์จะสามารถช่วยให้คดีแข็งขึ้นเพื่อต่อสู้กับผู้ต้องสงสัยหรือให้คำชี้แจง
วิธีการวิเคราะห์ด้วยรูปแบบเฉพาะต่าง ๆ	นักวิเคราะห์จะใช้การวิเคราะห์หลากหลายเทคนิคเพื่อเปลี่ยนข้อมูลดิบให้กลายเป็นข้อค้นพบหรือคำแนะนำที่มีความหมาย คู่มือเล่มนี้ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ด้วยรูปแบบเฉพาะ

บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 ทำความเข้าใจ POP & SARA

สำหรับนักวิเคราะห์หิ้งสำคัญคือต้องรู้จักวิธีวิเคราะห์ข้อมูล... อันนี้ค่อนข้างชัดเจน แต่ในฐานะนักวิเคราะห์ที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหา ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า การจะนำทักษะของคุณไปใช้สนับสนุนและ พัฒนาปฏิบัติการต่าง ๆ ได้อย่างไรนั้นอาจมีความชัดเจนน้อยกว่ามาก คุณต้องมีอิทธิพลเหนือผู้มีอำนาจตัดสินใจ แต่การวิเคราะห์ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางยุทธศาสตร์มาก่อน... ข้อมูลมีไว้เพียงเพื่อ รายงาน... ประสพการณ์ก็เพียงเพื่อให้แนวทางการปฏิบัติ

เพื่อขยายประสิทธิภาพในการเป็นนักวิเคราะห์ให้สูงสุด องค์กรของคุณ ควรต้องขจัดอุปสรรคที่กั้นระหว่างการวิเคราะห์กับการปฏิบัติงาน และ ควรเปิดรับการทำงานอย่างมีโครงสร้างในการรวบรวม การใช้ และการเผยแพร่ข้อมูล; ดูขั้นตอนที่ 6 - 12

คุณเองก็ควรต้องรู้วิธีทำให้การวิเคราะห์เข้ากับยุทธศาสตร์การ คุ้มครองรูปแบบต่าง ๆ ยุทธศาสตร์เชิงรับมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการตอบสนองเหตุ ดังนั้นการวิเคราะห์ก็จะไม่มีบทบาทสำคัญ ขณะที่ ยุทธศาสตร์เชิงรุกจะตรงข้าม มันต้องการการวิเคราะห์เพราะองค์กร ต้องการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่ตอบโต้

เราไม่มีรายงานของหน่วยสกัดอาชญากรรมของผู้ลี้ภัยรื้อภาคต อย่าง Minority Report การเฝ้าระวังและการคาดการณ์การเกิด อาชญากรรมจึงเป็นหน้าที่ของนักวิเคราะห์อย่างคุณ หากองค์กรของ คุณมียุทธศาสตร์เชิงรับก็มีแนวโน้มว่าคุณจะมีหน้าที่แค่จัดการฐาน ข้อมูลและเขียนรายงาน แต่หากเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกสิ่งที่คุณควร ทำคือการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ให้ผู้จัดการและฝ่ายปฏิบัติ ซึ่งไม่ เพียงจะช่วยให้พวกเขาติดตามปัญหา แต่ยังช่วยแนะนำมาตรการตอบ สอนองใหม่ ๆ หรือการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ที่กำลังใช้อยู่ได้ด้วย

มีความเป็นไปได้สูงที่คุณจะต้องทำงานเพื่อ หรือสนับสนุนหน่วย งานรัฐในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการ คุ้มครองสัตว์ป่าและพื้นที่ป่า เมื่อการบังคับใช้กฎหมายเป็นเพียง ทางเลือกหนึ่งหรือถูกมองว่าเป็นทางเลือกเดียว คุณควรทำตัวเอง ให้คุ้นเคยกับ “สิ่งที่ใช้ได้ผล” ในการทำงานของคุณตำรวจ หรือที่เรียกกัน ว่าการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้วยพยานหลักฐาน ขณะที่การ คุ้มครองสัตว์ป่าและความปลอดภัยของสาธารณะเป็นปีศาจร้าย 2 คน ที่สามารถมองเป็น “ปัญหาชั่วร้าย” ได้ทั้งคู่ และต่างต้องการความคิด ที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา

ศูนย์นโยบายอาชญากรรมตามหลักฐานจอร์จมาสัน (George Mason Center for Evidence-Based Crime Policy) พิจารณารายงานทาง วิทยาศาสตร์ในการปราบปรามอาชญากรรมที่แตกต่างกัน รวมถึง โครงการเฉพาะว่าด้วยการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้วยการ ใช้พยานหลักฐาน เมื่อมองที่การลดอาชญากรรมที่นำโดยหน่วยงาน บังคับใช้กฎหมาย มีหลักฐานบ่งชี้ชัดเจนว่ายุทธศาสตร์ที่ใช้ได้ผลมี แนวโน้มจะเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่เน้นไปที่ปัญหา สถานที่ และบุคคล เป็นการเฉพาะกรณี

การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ด้วยพยานหลักฐาน

อะไรที่ใช้ได้ผล?

ในการลดอาชญากรรมและความ ผิดปกติ

- การบริหารจุดเสี่ยง
- การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุของปัญหา
- ยุทธศาสตร์ที่เน้นการป้องกันเพื่อ ลดความรุนแรงจากอาวุธปืน
- ลาดตระเวนเพื่อสอดส่องความ รุนแรงจากอาวุธปืน

อะไรที่ใช้ไม่ได้ผล?

ในการลดอาชญากรรมและเพิ่ม ประสิทธิภาพ

- เทคนิคที่เป็น “รูปแบบมาตรฐาน” (การลุ่มลาดตระเวนเพื่อป้องกัน เหตุร้าย การตอบสนองอย่างทันที เมื่อได้รับการแจ้งเหตุทาง 911 การ เพิ่มจำนวนการจับกุม)

อะไรที่นำเสนอใจ?

ในการลดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

- กล้องวงจรปิด

สิ่งที่คุณต้องรู้มากขึ้น?

ในการลดอาชญากรรมรุนแรง

- ยุทธการกระจกหน้าตาแตกต่างเพื่อ ลดอาชญากรรม
- เพิ่มขนาดองค์กรเพื่อปิดคดีและลด จำนวนอาชญากรรม
- สืบสวนสอบสวนโดยนักสืบเพื่อลด อาชญากรรมและเพิ่มประสิทธิภาพ
- เทคโนโลยีในการป้องกันและปราบ ปราม (เช่น เซอร์ตรวจจับเสียงปืน: ShotSpotter, โดรน เครื่องอ่าน ป้ายทะเบียน)

ดัดแปลงจาก

What Works in Policing? | ศูนย์ นโยบายอาชญากรรมตามหลักฐาน (n.d.)

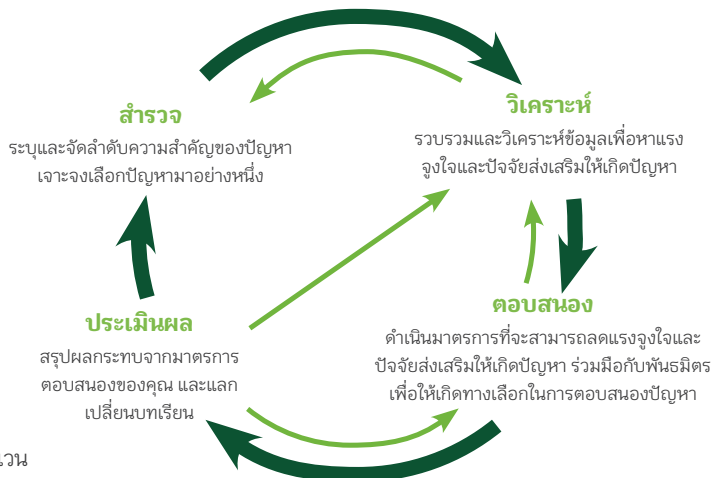
ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ได้ผล เช่น การบริหารพื้นที่เสี่ยง การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นปัญหา (POP) ยุทธศาสตร์ที่เน้นการป้องกันและการลาดตระเวนเพื่อสอดส่องความรุนแรงจากอาวูรปีน ทั้งหมดนี้มีพื้นฐานร่วมกันประการหนึ่ง....ต้องการการวิเคราะห์

ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามที่ใช้ไม่ได้ผล เช่น การสุ่มลาดตระเวนเพื่อป้องกัน การตอบสนองอย่างทันทีเมื่อได้รับแจ้งเหตุ และการเพิ่มการจับกุม ก็มีพื้นฐานร่วมกันประการหนึ่ง...การวิเคราะห์ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

คู่มือเล่มนี้ใช้ POP เป็นฐานสำคัญในการทำให้นักวิเคราะห์ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่าสามารถจัดโครงสร้างความคิดเกี่ยวกับปัญหาในบทที่ 4 เราจะดูว่าจะนำยุทธศาสตร์อื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้มาตรการหรือการแทรกแซงอย่างมีเป้าหมาย หรือการป้องกันที่มุ่งเน้น มาใช้กับ POP ได้อย่างไร (ดูขั้นตอนที่ 26 – 42)

POP นำโดยกระบวนการ SARA คือ สำรวจ - วิเคราะห์ - ตอบสนอง - ประเมินผล SARA เป็นกรอบทั่วไปสำหรับแก้ไขปัญหาคเคยถูกนำมาใช้ลดอาชญากรรมและความผิดกฏรูปแบบต่าง ๆ ในบริษัทที่แตกต่างกันได้ผลมาแล้ว

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจำเป็นต้องเข้าใจวิธีการนำ POP และ SARA มาใช้ในการจัดการปัญหาอาชญากรรมและประเมินความปลอดภัยของสาธารณะในอดีต มันอาจจะไม่เหมือนกับปัญหาที่คุณกำลังรับมืออยู่ อย่างไรก็ตามคุณค่าของกรณีศึกษาเหล่านี้ในการแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้มีประโยชน์ในการคิดเกี่ยวกับวิธีการวัดผลกระทบสร้างกลุ่มควบคุม และกระจายข้อมูลที่รวบรวมเกี่ยวกับปัญหา

สำหรับตัวอย่างการแก้ปัญหาและการป้องกันอาชญากรรมโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย :

- Herman Goldstein Awards
- Situational Crime Prevention Database

POP เป็นยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะเชิงรุกสูงมาก และต้องการหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่คิดต่างและเน้นสร้างความร่วมมือ หัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์นี้คือการป้องกัน ที่มักต้องการให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายมอบอำนาจในการควบคุมหรือความรับผิดชอบให้หน่วยงานอื่นหรือพันธมิตร ที่สามารถเข้าถึงรากของปัญหาได้ดีกว่า

POP บรรลุผลน้อยกว่า 34% เมื่อถูกนำไปใช้กับอาชญากรรมหรือความผิดกฏที่เฉพาะเจาะจง POP สามารถใช้ควบคู่ไปกับปฏิบัติการที่กำลังดำเนินอยู่และมักจะเป็นเรื่องของการมอบหมายงานใหม่ให้ทีมงานเดิมที่มีอยู่แล้ว ไม่ใช่การจ้างบุคลากรใหม่

อ่านเพิ่มเติม

[Problem-Oriented Wildlife Protection | Lemieux & Pickles \(2020\).](#)

คู่มือเล่มนี้ให้คำอธิบายที่ลึกยิ่งขึ้นเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นโครงการคุ้มครองสัตว์ป่าโดยใช้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นปัญหาเน้นไปที่กรณีศึกษา 4 กรณี ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ที่แสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้ลดอาชญากรรมสัตว์ป่า หรือประเด็นที่สอดคล้องกัน

* มีฉบับแปลภาษา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฝรั่งเศส ไทย และสเปน

บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 3 ให้ SARA นำทางคุณ

การแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ในทั้ง 2 กรณี คุณต้องหาปัญหาให้พบ คิดหาวิธีแก้ไข พิจารณาว่าคุณสามารถใช้ทางออกนั้นจัดการกับปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยมือคุณเองหรือไม่ จากมุมมองของการคุ้มครองสัตว์ป่า การใช้วิธีการที่มีโครงสร้างในการแก้ไขปัญหาคือจะช่วยให้องค์กรสามารถระบุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ศึกษาปัญหาอย่างละเอียดและติดตามแนวทางการแก้ไข

จากประสบการณ์ของพวกเขาในการทำงานกับโครงการต่าง ๆ ที่แก้ปัญหาโดยใช้ปัญหาเป็นตัวตั้งในสหรัฐอเมริกา จอห์น เอค และ บอล สเปลแมน ได้ใช้ SARA อธิบายกระบวนการแก้ไขปัญหานั้นหน่วยงานต่าง ๆ ใช้อยู่:

- สืบรวจ (Scanning)
- วิเคราะห์ (Analysis)
- ตอบสนอง (Response)
- ประเมินผล (Assessment)

แต่ละขั้นตอนแสดงถึงแง่มุมที่แตกต่างกันของการแก้ปัญหา แต่ขั้นตอนทั้งสี่นั้นเชื่อมโยงถึงกัน ดังแสดงในรูปแบบขั้นตอนที่ 2

การนำกระบวนการ SARA มาใช้ช่วยให้องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาผ่านการทำงานตามลำดับเพื่อหลีกเลี่ยงการพัฒนาวิธีแก้ไขก่อนที่จะเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของปัญหา นอกจากนี้ยังเน้นถึงความจำเป็นในการประเมินที่ออกแบบอย่างเหมาะสมเพื่อติดตามแนวทางแก้ไข (ดูบทที่ 5)

กระบวนการ SARA ไม่ได้เป็นเส้นตรง มันตระหนักว่าเมื่อมีข้อมูลใหม่ องค์กรอาจจำเป็นต้องย้อนกลับไปขั้นตอนแรก ๆ และปรับยุทธศาสตร์ใหม่

สำรวจ

ขั้นตอนนี้ใช้ในการระบุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เป็นช่วงเวลาที่คุณและทีมพิจารณาว่าปัญหาใดก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุด และหากมีสถานะที่เฉพาะ คุณก็ควรให้ความสำคัญ คุณอาจทำขั้นตอนนี้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีในมือเพื่อกำหนดแนวโน้มและความเข้มข้นของปัญหาในอดีต หากมีปัญหาจำนวนมากก็จำเป็นที่คุณจะต้องจัดลำดับความสำคัญและเลือกมาวิเคราะห์ 1 ปัญหา

คุณอาจต้องเริ่มจำแนกประเภทของปัญหากลุ่มใหญ่ ๆ เช่น “การล่าสัตว์” ให้เล็กลง มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น หากเป็นไปได้ปัญหาหนึ่ง ๆ ควรมีความเฉพาะเจาะจงทั้งในด้านรูปแบบของกิจกรรม เวลา และสถานที่ เช่น “การวางกับดักล่าสัตว์เวลากลางคืนในช่วงเทศกาล ในภูมิภาคเอ” ดูขั้นตอนที่ 5 - เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา

วิเคราะห์

เมื่อเลือกปัญหาที่จะแก้ได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ปัญหาให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ การพิจารณารวมถึงรูปแบบเชิงพื้นที่/เวลา ข้อมูลผู้กระทำ ความผิด วิธีการดำเนินการของผู้กระทำ ความผิด แรงจูงใจของผู้กระทำ ความผิด และกลยุทธ์ปัจจุบันที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา (ดูขั้นตอนที่ 8 - จัดทำแผนการรวบรวมข้อมูล)

ในระหว่างขั้นตอนการวิเคราะห์ เป็นไปได้ว่าคุณจะพบช่องว่างของข้อมูลหลายอย่างในการทำความเข้าใจปัญหาของคุณ การปิดช่องว่างเหล่านี้จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำขององค์กรของคุณ และ/หรือการขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากองค์กรอื่น

การวิเคราะห์ของคุณยังควรรวมถึงการระบุผู้ที่สามารถเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับคุณ โดยเป็นคนที่สามารถช่วยออกแบบและดำเนินการตอบสนองต่าง ๆ

ขณะวิเคราะห์อย่ามองข้ามคุณค่าของข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์สมาชิกในชุมชน และ/หรือผู้กระทำผิด ชักถามทีมลาดตระเวน และภาพถ่าย/วิดีโอที่บันทึกพื้นที่เกิดเหตุ อีกทั้งอย่าลืมใช้ประโยชน์จากข้อมูลมหาศาลที่ทีมลาดตระเวนมีเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะ ข้อมูลและความเห็นของผู้คนที่อยู่แนวหน้าไม่เพียงช่วยให้คุณเข้าใจปัญหาได้ดีขึ้น แต่ยังช่วยให้คุณนึกถึงความเป็นไปได้ของทางเลือกอื่นในการตอบสนองปัญหา

ตอบสนอง

ขั้นตอนของการตอบสนอง คือเวลาของการใช้ผลการวิเคราะห์ของคุณ มาออกแบบมาตรการที่จะนำมาใช้ พึงระลึกว่าการแก้ปัญหาควรต้องถูกมองเป็นกระบวนการที่ยืดหยุ่น โดยคุณพิจารณาตัวเลือกที่หลากหลาย รวมถึงตัวเลือกที่นอกเหนือไปจากการเพิ่มความพยายามในการบังคับใช้กฎหมาย

วัตถุประสงค์ของขั้นตอนนี้คือเพื่อเลือกเครื่องมือให้เหมาะสมกับงาน แทนที่จะเป็นการตอบสนองมาตรฐาน เช่น การลาดตระเวนให้มากขึ้น จับกุมผู้กระทำความผิดมากขึ้น และมีการดำเนินคดีมากขึ้น ต้องตระหนักเสมอว่าอาชญากรรมเป็นทั้งแรงจูงใจในการกระทำผิดทางอาญา และเป็นโอกาสในการกระทำผิด คุณอาจพบว่าการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมสมเหตุสมผลกว่าการพุ่งเป้าหมายไปที่พฤติกรรมของผู้กระทำผิด ที่มักจะเปลี่ยนแปลงยาก หรือเป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือองค์กรคุณ

สุดท้าย ส่วนสำคัญของขั้นตอนในการตอบสนองคือการออกแบบมาตรการที่จะช่วยให้คุณติดตามปัญหาทั้งก่อนและหลังจากการที่คุณลงมือตอบสนองมัน

ประเมินผล

ขั้นตอนการประเมินผลจะช่วยให้คุณทราบว่า การตอบสนองที่ลงมือทำไปได้ผลตามที่ตั้งใจหรือไม่ ปัญหาหายไปในไหม มีสัญญาณของการเคลื่อนตัวของปัญหาหรือไม่ การตอบสนองนั้นจะยั่งยืนหรือไม่

หากเป็นไปได้ จัดให้มีพื้นที่ควบคุมเพื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ที่ทดลองเพื่อช่วยให้ประเมินประสิทธิภาพของมาตรการตอบสนองได้ดีขึ้น (ขั้นตอนที่ 47) เช่น จะเป็นการดีหากเราพบว่าปัญหาในพื้นที่ทดลองหมดไป แต่ปัญหายังคงอยู่ในพื้นที่ควบคุม ซึ่งจะช่วยให้ยืนยันได้ว่าวิธีการที่ปัญหาหมด หรือเปลี่ยนแปลงไปไม่ได้เกิดจากสาเหตุอื่น

การวัดผลก่อนและหลังการใช้มาตรการตอบสนอง มีประโยชน์ด้วยเหตุผลเดียวกัน เช่น คุณสามารถระบุได้ว่ายุทธศาสตร์ในการลาดตระเวนแบบใหม่ ทำให้การรับรู้โอกาสในการก่ออาชญากรรมหรือการบังคับใช้กฎหมายในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร เมื่อเวลาผ่านไป

หมายเหตุสั้นๆ เกี่ยวกับ SARA และมาตรฐานการอนุรักษ์

SARA เป็นวงจรการจัดการแบบปรับตัวที่สามารถบูรณาการเข้ากับวงจรอื่น เช่น มาตรฐานการอนุรักษ์ได้ดี ทั้ง 2 กระบวนการมีจุดเน้นที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่ต่างก็มีหลักการของการใช้หลักฐานเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ดูรายละเอียดภาพรวมมาตรฐานการอนุรักษ์ได้ที่: www.conservationstandards.org

บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 ตั้งทีมแก้ไขปัญหา

การแก้ไขปัญหแบบมุ่งเน้นไปที่ตัวปัญหา คุณจำเป็นต้องมีทีม อาจจะเริ่มจากกลุ่มเล็ก ๆ ในองค์กรตัวเอง แต่ก็สามารถรวมคนนอกเข้ามาด้วยได้ขึ้นอยู่กับปัญหา ไม่ว่าจะโครงสร้างทีมจะเป็นอย่างไร โมเดล 3i ของ Ratcliffe แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักวิเคราะห์จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมอย่างลงตัวได้อย่างไร

ในฐานะนักวิเคราะห์ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดอาชญากรรมและสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่คุณต้องตีความ อาจหมายถึงพื้นที่คุ้มครองที่มีการล่าสัตว์ป่า หรือทางข้ามพรมแดนที่มีการลักลอบขนสินค้าผิดกฎหมาย หรือตลาดในประเทศที่มีการซื้อขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจที่คุณต้องโน้มน้าวใจให้ได้อาจหมายถึงหัวหน้าอุทยาน ผู้วางแผนการลาดตระเวน หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเอง เช่น เจ้าหน้าที่รักษาแนวชายแดน หรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า เป้าหมายของคุณในฐานะนักวิเคราะห์คือช่วยบุคคลเหล่านี้ให้สร้างผลกระทบเชิงบวกต่อปัญหาที่อยู่ในมือ

แล้วทีมแก้ไขปัญหของคุณควรมีลักษณะอย่างไร ขึ้นกับปัญหาของคุณเอง ถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้ แล้วพยายามสร้างทีมที่ประกอบไปด้วยบุคคลเหล่านี้

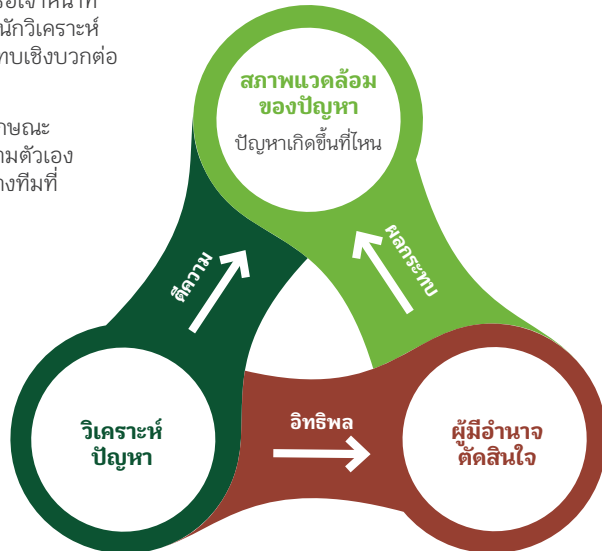
- ใครได้รับผลกระทบจากปัญหา
- ใครที่คิดว่าจะแก้ปัญหาได้
- ใครที่กำลังพยายามแก้ปัญหาอยู่ตอนนี้
- ใครเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา
- ใครต้องการแก้ปัญหา

เช่น ปัญหาการล่าสัตว์ป่าเพื่อเอาเนื้อเป็นอาหาร คุณต้องสร้างทีมที่เชื่อมโยงประเด็นความมั่นคง การศึกษา การติดตามตรวจสอบทางชีวภาพ เข้ากับชุมชนและการดำรงชีวิต

การสร้างทีมทำงานร่วมกันที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นไม่เพียงทำให้คุณมีข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหาการล่าสัตว์ป่าเอาเนื้อ ... หากยังทำให้คุณมีทางเลือกในการตอบสนองต่อปัญหามากขึ้นด้วย ยิ่งกว่านั้น หากนี่เป็นทีมภายในองค์กรของคุณเองที่รวมคนจากต่างแผนกเข้าด้วยกัน คุณต้องหลีกเลี่ยง “การเสียเวลาทำสิ่งที่มีคนทำไปแล้ว” และการรวบรวมข้อมูลซ้ำซ้อน

การสร้างทีมไม่ใช่งานของนักวิเคราะห์ แต่นักวิเคราะห์สามารถให้คำแนะนำได้ว่าคนไหนเหมาะกับการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมในแต่ละปัญหา

การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหา ในฐานะนักวิเคราะห์คุณจำเป็นต้องสร้างความไว้วางใจกับผู้ที่ให้ข้อมูล รวมถึงผู้ใช้ข้อมูลด้วย พิจารณาหลักเกณฑ์ต่อไปนี้เพื่อช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกัน

โมเดลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยใช้ชาวกรอง 3i ของ Jerry Ratcliffe

- **มีความรู้สึกร่วมในการกิจ** เมื่อทุกคนในทีมมีความรู้สึกร่วมกันในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ก็จะเอาชนะความยากลำบากได้มันเป็นเรื่องง่ายมากที่แต่ละคนจะหลุดไปสู่งานทำงานคนเดียวและสร้างอุโมงค์ความคิดขึ้นมาครอบตัวเองในขณะที่กำลังมุ่งมั่นกับงานตัวเอง แต่สิ่งที่ตามมาคือคุณจะไม่เห็นภาพใหญ่ของงาน ในทำนองเดียวกันการมีภารกิจร่วมกันเป็นสิ่งที่ให้ผู้คนมารวมตัวกัน เพื่อเอาชนะข้อแตกต่างที่แต่ละคนมี
- **มีความชัดเจนในสิ่งที่แต่ละคนทำ** เมื่อไม่มีความชัดเจนว่าใครทำอะไร และใครรับผิดชอบอะไร อาจทำให้เกิดการแข่งกัน จนกลายเป็นการทำงานซ้อนทับกัน หรือเกิดความคิดแคบ ๆ บนสมมติฐานว่ามันเป็น “เรื่องของคนอื่น” ที่น่าวิตกคือคุณอาจพลาดข้อมูลที่มีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ตนเอง สิ่งเหล่านี้สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยการพูดคุยกันบ่อย ๆ และเขียนบันทึกรายการหน้าที่ของแต่ละคน ฟังตระหนักว่าข้อมูลใดอยู่ที่ไหน และการจะถึงข้อมูลต้องติดต่อสื่อสารกับใคร ต้องไม่ลืมว่าต้องพูดคุยกันให้มากเข้าไว้
- **สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแก้ปัญหา** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกในทีมมีอำนาจตัดสินใจด้วยตัวเอง ทีมที่มีอำนาจจะทำงานได้มีประสิทธิภาพกว่าทีมที่ต้องคอยขออนุญาตอยู่เรื่อย ๆ หลักการง่าย ๆ หากการแก้ปัญหาเรื่องนั้น ๆ จำเป็นต้องขอการอนุมัติจากบุคคลภายนอกหลาย ๆ เรื่อง บุคคลผู้นั้นควรถูกดึงมาเป็นส่วนหนึ่งของทีม

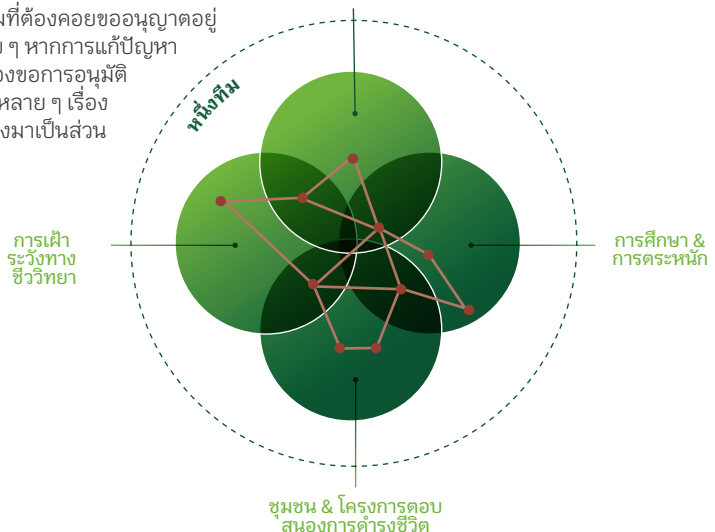
- **สร้างพื้นที่สำหรับแบ่งปันความรู้อย่างสม่ำเสมอ** คุณมีข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้สมาชิกในทีมเอาชนะอุปสรรคได้ไหม คุณกำลังมองหาข้อมูลอยู่หรือไม่ จัดตารางเวลาให้สมาชิกในทีมได้ช่วยกันเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ จัดเวลาให้คุณได้พบปะกับทีมอย่างสม่ำเสมอ แต่ไม่ต้องเป็นทางการ อัปเดตการทำงานของคุณ แจ้งข้อมูลที่คุณต้องการเพื่อดูว่ามีอะไรที่ซ้ำกันบ้าง จะได้ไม่พลาดมัน
- **ทำงานร่วมกัน** โครงการร่วมที่มีความชัดเจน ช่วยส่งเสริมความร่วมมือ จัดการประชุมวางแผนลาดตระเวนร่วมกันระหว่างนักวิเคราะห์กับทีมเชี่ยวชาญการลาดตระเวนทุกสัปดาห์ เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน สิ่งเหล่านี้ช่วยให้มั่นใจว่าทีมจะได้ยินเสียงของทุกคน

อ่านเพิ่มเติม

[Intelligence-led Policing | Ratcliffe \(2016\)](#)

[One Mission: How leaders build a team of teams | Fussell \(2017\)](#)

ลาดตระเวน & สืบสวนสอบสวน

บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 5 เริ่มต้นด้วยการสำรวจ ปัญหา

กระบวนการ SARA เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา เป็นขั้นตอนสำคัญที่คุณและทีมแก้ปัญหาจะกำหนดว่าปัญหาใดมีอยู่ และปัญหาใดสำคัญที่สุด เป็นที่ทราบกันดีว่าภัยคุกคามสัตว์ป่าและพื้นที่ป่ามีมากมาย งานของคุณคือจัดทำรายการปัญหาที่สำคัญที่สุดและเลือกมาหนึ่งปัญหาที่จะลงมือแก้ไข (ดูขั้นตอนที่ 7 – สนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ขององค์กร)

การจะทำให้การแก้ปัญหาที่มุ่งเน้นตัวปัญหาทำงานได้ดี คุณต้องมีเหตุการณ์เฉพาะ ลองดูตัวอย่างปัญหาการฆ่าฮิปโปอย่างผิดกฎหมายริมทะเลสาบเอ็ดเวิร์ดในอูกันดา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก คำว่า “การลักลอบล่าฮิปโป” เป็นคำใหญ่ที่มองข้ามแรงจูงใจต่าง ๆ ที่ขับเคลื่อนพฤติกรรมผู้ล่า รวมถึง:

- การฆ่าฮิปโปเพื่อเป็นแหล่งโปรตีนราคาถูก
- การฆ่าฮิปโปเพื่อนำเนื้อไปใช้ตามความเชื่อทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความอุดมสมบูรณ์
- การฆ่าฮิปโปเพื่อนำเนื้อไปขายในเชิงพาณิชย์เพื่อเป็นรายได้เสริม

ปัญหาเหล่านี้ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยการเติมตัวละครกลุ่มอื่น ๆ ที่แตกต่างกันเข้ามา เช่น

- ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่
- บุคคลภายนอกที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่
- กลุ่มติดอาวุธปฏิบัติการในพื้นที่

จากมุมมองของการแก้ปัญหา ในการสำรวจปัญหาคุณจำเป็นต้องมองสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่แยกกัน เช่น แม้ทุกคนที่ฆ่าฮิปโปจะทำไปเพื่อเป็นรายได้เสริม แต่การฆ่าโดยกลุ่มติดอาวุธเพื่อหารายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่มและเพื่อปฏิบัติการของกลุ่มนั้นแตกต่างจากการกระทำของนักล่าสัตว์ในชุมชน แม้จะทำความเข้าใจอย่างเดียวกัน

ปัญหาเฉพาะเจาะจงแก้ไขและ วัดผลง่ายกว่า

เช่น ทางออกสำหรับการหารายได้เสริมให้กับนักล่าสัตว์ในท้องถิ่นที่ล่าฮิปโปเพราะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้น้อยจะแตกต่างอย่างมากกับทางออกสำหรับกลุ่มติดอาวุธที่ล่าฮิปโปเพราะต้องการเพิ่มรายได้อย่างรวดเร็วตลอดทั้งปี

การระบุปัญหา

การบรรยายถึงปัญหาควรระบุ **เมื่อไรที่จะเกิดปัญหา ระบุพฤติกรรม เวลา และสถานที่** อย่างเฉพาะเจาะจง

การบรรยายถึงปัญหาแบบไม่มีรายละเอียด
การฆ่าฮิปโปตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ด

การบรรยายปัญหาแบบมีรายละเอียดมากขึ้น
การฆ่าฮิปโปตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ด
ใกล้ชุมชน A B และ C

การบรรยายปัญหาแบบมีรายละเอียด
การฆ่าฮิปโปตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ดใน
เวลากลางคืนโดยกลุ่มติดอาวุธ ใกล้ชุมชน A
B และ C โดยใช้ปืน เพื่อนำเนื้อไปขายในเชิง
พาณิชย์

เมื่อเริ่มทำบัญชีรายการปัญหาที่มีผลกระทบ รายละเอียดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการจัดลำดับความสำคัญ คุณจะไม่สามารถแก้ทุกปัญหาได้ในเวลาเดียวกัน มันจึงสำคัญที่คุณจะต้องเลือกปัญหาที่เร่งด่วนหรือเกี่ยวข้องมากที่สุด

เหตุผลที่คุณอาจจัดให้ปัญหาหนึ่งมีความสำคัญกว่าปัญหาอื่น อาจเป็นดังต่อไปนี้:

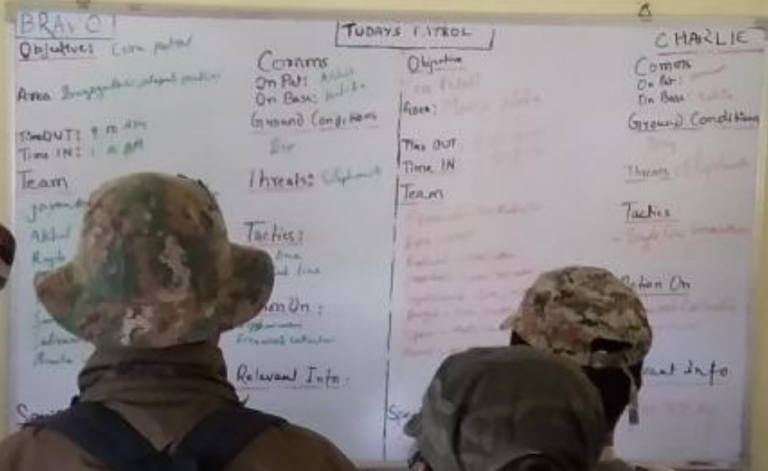
- ผู้บริหารระดับสูงระบุว่า เป็นปัญหาที่มีความสำคัญสูงสุด...ไม่ว่าคุณจะทำอย่างไร
- สมาชิกในทีมโหวตปัญหาที่สำคัญที่สุด “5 อันดับแรก” แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาหนึ่งสำคัญกว่าปัญหาอื่น ๆ
- เสียงวิพากษ์ของสังคมต่อเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น กลายเป็น “จุดเปลี่ยน” ในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่มานานแล้ว
- ข้อมูลจากการเฝ้าระวังทางชีวภาพแสดงให้เห็นว่าการลดลงอย่างน่าอันตรายของประชากรสัตว์ป่ามีความเกี่ยวข้องกับปัญหา
- ปัญหานั้นถูกมองว่าเป็นต้นเหตุหรือเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายในบริเวณนั้น
- ปัญหานั้นเป็นประเด็นใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น และคุณต้องการจัดการมันก่อนที่มันจะฝังรากลึก

การทดสอบ CHEERS เป็นวิธีที่ดีในการตรวจสอบซ้ำอีกครั้งว่าปัญหาที่คุณเลือกขึ้นมาเหมาะสมสำหรับกรแก้ปัญหาแบบที่มุ่งเน้นไปที่ตัวปัญหาหรือไม่ รายการตรวจสอบนี้จะช่วยให้คุณรู้ได้ว่าปัญหานั้นอันตรายหรือมีความคาดหวังเพียงพอกที่จะหยิบมาให้ความสำคัญหรือไม่ อีกทั้งปัญหานั้นยังเป็นการรวบรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำและมีความเกี่ยวข้องกัน ระวังไว้เสมอว่าคุณต้องพยายามเดินหน้าเข้าหาปัญหา หมายความว่า คุณต้องพุ่งตรงไปที่ปัญหา ที่ยังคงกำลังเกิดขึ้นเพื่อป้องกันเหตุการณ์ในอนาคต

โดยเฉพาะเมื่อไม่มีความคาดหวังให้คุณแก้ปัญหา หากผู้คนไม่คาดหวังให้คุณแก้ปัญหา มันก็ยากที่คุณจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการแก้ปัญหา ตัวอย่างที่เห็นนี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาการคุ้มครองสัตว์ป่าสามารถซ้อนทับกับอันตรายที่จับต้องได้ต่อชุมชนมนุษย์ได้อย่างไร

การประยุกต์ใช้การทดสอบ CHEERS ตามสมมติฐานในการกลอบล่าฮิปโปในทะเลสาบเอ็ดเวิร์ด*		
องค์ประกอบ CHEERS	คำอธิบาย	การล่าฮิปโปอย่างผิดกฎหมาย
C ชุมชน	สมาชิกของสังคม องค์การประชาสังคม ภาคธุรกิจ หน่วยงานรัฐ และ/หรือ สัตว์ป่าที่ได้รับอันตรายจากปัญหานั้น	ประชากรฮิปโปเป็นชุมชนที่ไม่ใช่มนุษย์ที่ได้รับอันตราย ชาวประมงริมทะเลสาบ เป็นชุมชนมนุษย์ที่ได้รับอันตรายจากการลดลงของฮิปโป
H อันตราย	อันตรายส่งผลโดยตรงต่อผู้คน สัตว์ป่า หรือสถาบัน ทำให้เกิดความเสียหาย การบาดเจ็บ ภาวะเครียดเกินควร หรือเสียชีวิต	การล่าฮิปโปอย่างผิดกฎหมายทำให้ประชากรฮิปโปลดลง ฮิปโปเป็นสายพันธุ์สัตว์ที่สำคัญในระบบนิเวศประมง เมื่อฮิปโปลดลง ปริมาณปลาในทะเลสาบก็ลดลง ก่อให้เกิดความเสียหายทางการเงินแก่ชุมชนชาวประมงในท้องถิ่น
E ความคาดหวัง	มีความคาดหวังจากสมาชิกในชุมชน บางคนว่าหน่วยงานด้านสัตว์ป่าควรเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหานี้	นักอนุรักษ์ท้องถิ่นกังวลว่าประชากรฮิปโปกำลังลดลงอย่างรวดเร็วเกินไป ชาวประมงในท้องถิ่นก็กังวลว่าการล่าฮิปโปมากเกินไปจะส่งผลต่อปริมาณปลาในทะเลสาบ ทั้งสองกลุ่มต่างรือทางออกจากองค์กรของคุณที่ทำงานด้านสัตว์ป่า
E เหตุการณ์	ปัญหาประกอบด้วยเหตุการณ์เฉพาะที่สามารถอธิบายและบันทึกไว้ได้	ทีมลาดตระเวนพบซากฮิปโปและบันทึกภาพไว้ได้ มีการบันทึกรายงานการยิงในพื้นที่ที่พบซากด้วย มักพบเห็นการขายนื้อฮิปโปที่ตลาดในชุมชน
R การเกิดขึ้นซ้ำ	เหตุการณ์เกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง มันสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดซ้ำเป็นปี ๆ หรือเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที หรือเป็นปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	การล่าฮิปโปเป็นปัญหาเรื้อรัง เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว
S ความคล้ายคลึง	เหตุการณ์ต่าง ๆ เชื่อมโยงกันตามเวลาและสถานที่ที่เกิดเหตุ คนที่ตกเป็นเหยื่อ ผู้กระทำความผิด และกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือวิธีดำเนินการ	การล่าฮิปโปมีความเชื่อมโยงกันของพื้นที่ที่พบซาก ช่วงเวลาของวันที่ได้ยื่นเสียขืน และการขนส่งเนื้อไปตลาดในท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว

*หมายเหตุ: เป็นตัวอย่างสมมติเพื่อจุดประสงค์ในการศึกษาเท่านั้น

เครดิต: Aditya Malgaonkar, แพนทอรา

บทที่ 2 | ทำให้การวิเคราะห์ สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่

หัวหน้าทีมบรรยายสรุปแผนการลาดตระเวนประจำวันให้ลูกทีมฟัง โดยใช้ข้อมูลล่าสุดจากนักวิเคราะห์ท่าสนับสนุนการตัดสินใจ หัวหน้าทีมตัดสินใจว่าจะลาดตระเวนในพื้นที่ใด ด้วยเทคนิคใด เพื่อตอบโต้ปัญหาการล่าสัตว์ที่มีความสำคัญสูง นักวิเคราะห์ทำงานใกล้ชิดกับหัวหน้าทีมลาดตระเวน และร่วมลาดตระเวนไปกับทีมในบางเส้นทางเพื่อให้มั่นใจว่างานของตัวเองจะสอดคล้องกับความต้องการของหัวหน้าทีมลาดตระเวน

เครดิต: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชแซมเบีย และ แพนเทอรา

ซากหมูป่าที่ถูกฆ่าเพื่อเอาเนื้อเป็นอาหารกำลังถูกรมควันบนตะแกรงไม้ในเขตพื้นที่คุ้มครอง ประเทศแซมเบีย ปัญหาการล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อเป็นอาหารเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก แตกต่างกันไปตามธรรมชาติของความต้องการ ในกรณีนี้ปริมาณของเนื้อที่กำลังถูกแปรรูปบ่งชี้ว่าเป็นการล่าเพื่อการพาณิชย์ การทำที่สำหรับย่างสัตว์เช่นนี้ได้มักจะต้องอยู่ในพื้นที่ตรงนั้นเป็นเวลาหลายวัน เป็นเป้าหมายให้ทีมลาดตระเวน ช่วยเพิ่มโอกาสในการตรวจพบและจับกุม การตั้งคำถามถึงตลาดที่ขายเนื้อสัตว์ป่าที่ถูกล่าและเหตุผลที่คนบริโภคมันจะทำให้คุณได้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกในการลดการล่า เนื้อพวกนี้คือแหล่งโปรตีนราคาถูกที่สุดที่สามารถหาแหล่งอื่นมาทดแทนได้หรือไม่ หรือมันเป็นสินค้าราคาแพงสำหรับชนชั้นสูง ซึ่งต้องการการจัดการปัญหาที่แตกต่างออกไป มันมีสถานที่ที่ขายเป็นการเฉพาะที่สามารถควบคุมได้ หรือหน่วยงานด้านสุขภาพสามารถเข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อเพื่อลดการมีเนื้อเช่นนี้ขายโดยใช้มาตรการป้องกันโรคได้หรือไม่

บทที่ 2

ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่

ขั้นตอนที่ 6

เริ่มกระบวนการวิเคราะห์

ตัว A ตัวแรกในกระบวนการ SARA มาจากคำว่า analysis - การวิเคราะห์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแก้ปัญหาและเป็นจุดเน้นของคู่มือเล่มนี้ การวิเคราะห์ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการทำรายงานเพื่อเสนอผู้จัดการ แต่ควรต้องถูกมองเป็นกระบวนการที่มุ่งเพิ่มความรู้เกี่ยวกับปัญหา อาชญากรรมสัตว์ป่า เพื่อช่วยให้อุปกรณ์และหวังว่าจะช่วยปรับปรุงการตัดสินใจในทุกๆระดับ

ให้คิดว่า การวิเคราะห์เป็นกระบวนการแบบวนซ้ำ หรือเป็นชุดของขั้นตอนการทำงานที่จำเป็นต่อการทำให้การแก้ปัญหาของคุณสมบูรณ์

1. ค้นหาโครงการที่สนับสนุนงานตามลำดับความสำคัญขององค์กรตัวเอง
2. ออกแบบแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. พัฒนารอบการจัดการข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สื่อสารผลการวิเคราะห์

การนำกระบวนการวิเคราะห์มาใช้ในการทำให้โครงการเกี่ยวกับอาชญากรรมสัตว์ป่าของคุณมีโครงสร้างขึ้นมา และทำให้มั่นใจได้ว่า สิ่งเหล่านี้จะสอดคล้องกับลำดับความสำคัญของงานและความต้องการขององค์กร และจะช่วยตอบคำถามที่สำคัญที่สุดต่อกลยุทธ์ในการตัดสินใจขององค์กร

ใช้กระบวนการวิเคราะห์เป็นแนวทางในการกำหนดวาระการวิจัย และการรวบรวมข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการที่ข้อมูลและข่าวสารเหล่านี้ถูกนำมารวมและบูรณาการเข้าด้วยกันจะส่งผลโดยตรงต่อประเภทของการวิเคราะห์ที่สามารถดำเนินการได้ และท้ายที่สุดจะส่งผลให้งานของคุณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

แผนภูมิในหน้าถัดไปแสดงตัวอย่างกระบวนการวิเคราะห์และวิธีที่ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้องกับวงจรการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในพื้นที่คุ้มครอง

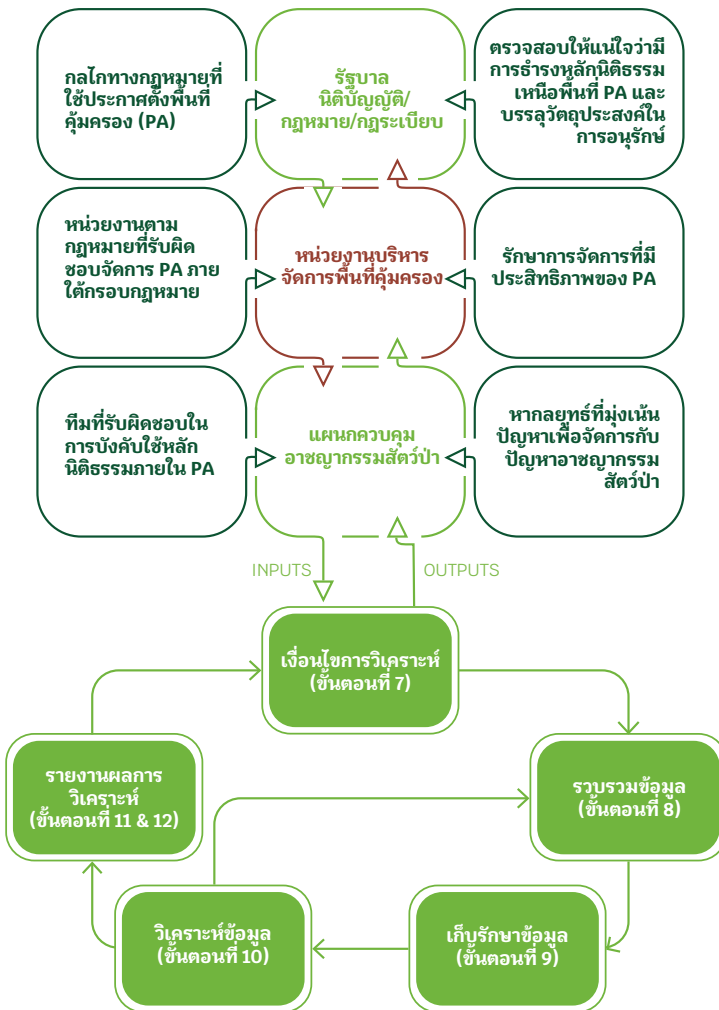
กระบวนการซึ่งเกิดมาจากวงจรข่าวกรองนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่คุ้มครอง เช่น สนามบิน เครื่องช่วยถนอมในประเทศ และพื้นที่เมืองได้ สถานที่เหล่านี้อยู่ภายใต้กฎหมาย และได้รับการคุ้มครองโดยพันธกิจและยุทธศาสตร์ของตนเอง

การวิเคราะห์ของคุณทำให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจมีความเข้าใจที่จำเป็นในการจัดการปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การเป็นนักวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าที่ประสบความสำเร็จ คุณต้องจัดโปรแกรมของตัวเองให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร โปรดจำไว้ว่ากระบวนการวิเคราะห์มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น คือ - **เพื่อตอบคำถามที่ผู้จัดการถามเพื่อให้พวกเขาสามารถตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลดีขึ้น**

ใครคือผู้มีอำนาจตัดสินใจ?

ทุกคนในองค์กรของคุณจำเป็นต้องตัดสินใจ หมายความว่าทุกคนคือผู้มีอำนาจตัดสินใจ ในฐานะนักวิเคราะห์ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า คุณจำเป็นต้องระบุตัวผู้มีอำนาจตัดสินใจในประเด็นที่เกี่ยวข้อง คนเหล่านี้เป็นบุคคลและกลุ่มที่คุณจะต้องมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเขา ตัวอย่างนักวิเคราะห์ของคุณ พวกเขาอาจเป็นเจ้าของพื้นที่พิทักษ์ป่า หัวหน้าหน่วยลาดตระเวน หรือผู้จัดการอาวุโส ผู้มีอำนาจตัดสินใจแต่ละคนจะมีความต้องการเฉพาะแตกต่างกันไป คุณต้องระบุและจัดการความต้องการเหล่านี้ โดยกำหนดให้เป็นงานที่สำคัญที่สุดของคุณ

อ่านเพิ่มเติม

Law Enforcement Intelligence: A Guide for State, Local, and Tribal Law Enforcement Agencies | Carter (2009)

OSCE Guidebook: Intelligence-Led Policing | Organization for Security and Co-operation in Europe (2017)

Integrating the National Intelligence Model with a 'Problem Solving' Approach | Kirby (2004)

ขั้นตอนที่ 7

สนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ขององค์กร

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือโปรแกรมงานของคุณต้องสอดคล้องกับการจัดลำดับความสำคัญขององค์กร โดยควรเรียงจากเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรลงไปสู่โปรแกรมการทำงานส่วนบุคคล ไปสู่การทำงานประจำวันของหน่วยปฏิบัติการต่าง ๆ

ตามหลักเหตุผล ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าในประเด็นที่คุณได้รับมอบหมายควรต้องสนับสนุนความรับผิดชอบทางกฎหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ขององค์กรที่คุณทำงานด้วย ลำดับความสำคัญของงานจะมาจากการวางแผนยุทธศาสตร์และยุทธวิธีที่ทำโดยผู้มีอำนาจตัดสินใจไม่ว่าคุณจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนหรือไม่ คำถามที่ผู้จัดการต้องการคำตอบควรต้องเป็นแนวทางการวิเคราะห์ของคุณ

จำไว้ว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นทั้งผู้รับผลการวิเคราะห์และผู้กำหนดลำดับความสำคัญในการวิเคราะห์ของคุณ การดำรงความเป็นอิสระและความเป็นกลางตลอดวงจรของการวิเคราะห์ บางครั้งรวมถึงการทำนายมุมมองที่ครอบงำอยู่จะทำให้การวิเคราะห์ของคุณมีคุณภาพความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น และการคิดในเชิงวิพากษ์จะช่วยให้คุณหลีกเลี่ยง “การคิดแบบกลุ่ม” ได้ (ดูขั้นตอนที่ 10)

ใช้ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรคุณสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวิเคราะห์ปัญหา

อาชญากรรมสัตว์ป่า การจัดลำดับความสำคัญขององค์กรสามารถนำมาใช้กำหนดกรอบการทำงานของคุณโดยระบุปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าตัวอย่าง ในบริบทของพื้นที่คุ้มครอง ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- พื้นที่คุ้มครองนี้ตั้งขึ้นมาเพื่ออะไร
- อะไรคือวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์
- วัตถุประสงค์การอนุรักษ์ขององค์กรคุณคืออะไร
- มีสัตว์สายพันธุ์ใดหรือถิ่นอาศัยใดที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกหรือไม่
- เครื่องมือและทรัพยากรใดที่องค์กรของคุณมีเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาบ้าง
- ปัจจุบันคุณแก้ปัญหาการอนุรักษ์อย่างไรบ้าง
- อะไรคือปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่บั่นทอนลำดับความสำคัญของการอนุรักษ์

คำถามเหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้กับพื้นที่อื่นที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัตว์ป่าได้ เช่น ตลาด หรือศูนย์กลางการขนส่ง หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบพื้นที่เหล่านั้นอาจไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ แต่เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถลดความรุนแรงของปัญหาได้

บางกรณีการระบุลำดับความสำคัญอาจถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนผ่านทางกระบวนการประเมินภัยคุกคามอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะตอบคำถามเหล่านี้แต่ละข้อ และจัดทำรายการลำดับความสำคัญของกิจกรรม ในกรณีที่ไม่มีการประเมินเหล่านี้ คุณก็เริ่มเองเลย ใช้คำถามเหล่านี้ทำงานกับคนอื่นในองค์กรเพื่อทำการประเมินของตัวเอง ระบุโครงการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญและเริ่มวางโครงสร้างโครงการทำงานของคุณรอบคำถามเหล่านี้

ให้ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรกำหนดทิศทางการวิเคราะห์ และทำให้งานของคุณสอดคล้องกับยุทธศาสตร์

การตระหนักถึงลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์และการดำเนินงานขององค์กร จะช่วยให้คุณมองเห็นทิศทางที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ของคุณ ช่วยป้องกันคุณไม่ให้เผลอลดออกจนกลายเป็นโครงการส่วนตัว ซึ่งนั่นอาจทำให้มันออกนอกกรอบวัตถุประสงค์ด้านการอนุรักษ์ขององค์กร

การทำงานตามลำดับความสำคัญขององค์กรจะทำให้แน่ใจได้ว่าการวิเคราะห์ของคุณยังคงตอบสนองความต้องการของผู้มีอำนาจตัดสินใจ การออกแบบผลการวิเคราะห์ให้ตอบสนองความต้องการเหล่านี้จะช่วยให้คุณมีผลกระทบเพิ่มมากขึ้น

การมีความเกี่ยวข้องกันจะทำให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจเชื่อมั่นในการวิเคราะห์ของคุณ และจะสร้างให้เกิดการสนับสนุนสำหรับงานที่มุ่งตรงไปที่ปัญหาภายในองค์กร

หมายเหตุเกี่ยวกับการใช้วาทกรรม “ข่าวกรอง” ในการบังคับใช้กฎหมายอาชญากรรมสัตว์ป่า

เป็นที่น่าเสียดายที่แนวคิด “ข่าวกรอง” ไม่ได้ถูกนิยามไว้อย่างชัดเจน และคนภายนอก (บ่อยครั้งภายใน) มักเข้าใจการรักษาความปลอดภัยและการควบคุมแบบดั้งเดิมของมันผิด จึงทำให้การตีความ “ข่าวกรอง” มีแนวโน้มมุ่งไปสู่กระบวนการที่เป็นความลับในการได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการบังคับใช้กฎหมายโดยตรงได้

“ข่าวกรอง” อาจเป็นคำที่น่าสนใจที่องค์กรต่าง ๆ นำมาใช้ในแถลงการณ์พันธกิจขององค์กร เพื่อจัดทำโครงการระดับก้าวหน้า เช่น “โครงการอนุรักษ์ของเราเป็นโครงการที่ดำเนินการบนฐานความเสี่ยงและใช้กระบวนการข่าวกรองเป็นเครื่องมือหลัก” บ่อยครั้งที่การกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นเพียงกระบวนการง่าย ๆ ใช้ข้อมูลเพียงชิ้นเดียวรายงานให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย น้อยครั้งมากที่จะมีการอ้างถึงโครงการที่มีนักวิเคราะห์เป็นศูนย์กลางการตัดสินใจ และที่พบได้น้อยกว่านั้นคือโครงการที่สร้างขึ้นจากกระบวนการวิเคราะห์ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในปฏิบัติการที่ใช้กระบวนการข่าวกรองเป็นเครื่องมือหลักจริง ๆ การใช้คำว่า “ข่าวกรอง” อย่างไม่เหมาะสมนำสู่การบังคับใช้เชิงตั้งรับ ซึ่งมักจะขาดจุดโฟกัสและความเข้าใจที่ถูกต้องต่อปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า

อย่างไรก็ตาม หากมีการใช้อย่างถูกต้อง การใช้ “วงจรข่าวกรอง” (หรือกระบวนการวิเคราะห์ที่ปรากฏในคู่มือเล่มนี้) ในงานจัดการด้านอนุรักษ์จะเป็นกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพสำหรับการวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าที่เน้นการป้องกัน

อ่านเพิ่มเติม

Intelligence Analysis for Problem Solvers | Eck, Clarke & Petrossian (2013)

บทที่ 2

ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่

ขั้นตอนที่ 8 จัดทำแผนการเก็บ รวบรวมข้อมูล

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการวิเคราะห์คือการเก็บรวบรวมข้อมูล (information) และข้อมูลดิบ (data) กระบวนการเก็บข้อมูลอย่างมีโครงสร้างสามารถนำไปใช้กับการเก็บข้อมูลปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่ารายกรณี และช่วยให้มองเห็นช่องโหว่ของความรู้ที่มีอยู่

การจัดการกระบวนการเก็บข้อมูลที่ดีต้องมีการทำแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตอนที่ออกแบบแผนเหล่านี้ คุณควรต้องพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่คุณกำลังวิเคราะห์อย่างระมัดระวังที่สุด

จัดทำแผนการรวบรวมข้อมูลที่มุ่งเป้าไปที่ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเป็นรายกรณีปัญหาเพื่อให้มั่นใจว่าการวิเคราะห์ของคุณยังคงเป็นการวิเคราะห์พื้นฐานของปัญหาอยู่

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมาตรฐาน VS แบบมุ่งตรงที่ตัวปัญหา	
แบบมาตรฐาน	แบบมุ่งตรงที่ตัวปัญหา
เน้นข้อมูล	เน้นการวิเคราะห์
สำรวจ	เจาะจงอาชญากรรม
เข้าใจอาชญากรรมผ่านตัวบุคคล	ระบุตัวผู้ต้องสงสัยด้วยการวิเคราะห์อาชญากรรม
ศึกษาภาพกว้าง	มุ่งตรงที่เป้าหมาย
ศึกษาฐานข้อมูลเพื่อระบุอาชญากรรม	เน้นตามความต้องการของฝ่ายจัดการ
เขียนรายงานผลงานสุดท้ายแบบพรรณนา	ผลิตผลของการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

การทำงานกับทีมแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาสมมติฐานของปัญหาเฉพาะนั้นอาจมีประโยชน์ (ดูขั้นตอนที่ 4) ใช้สมมติฐานเหล่านี้คิดนอกกรอบและกำหนดความพยายามในการรวบรวมข้อมูล

โปรดจำไว้ว่าปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมสัตว์ป่านั้นซับซ้อนและมักซ่อนอยู่ภายใต้กิจกรรมที่ถูกกฎหมาย วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้หลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่คลาดเคลื่อน คือการระบุตัวบุคคลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาแล้วใช้ข้อมูลนี้เป็นยุทธศาสตร์กว้าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดทำแผนรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนต่อไปนี้จะแสดงตัวอย่างของกระบวนการที่คุณในฐานะนักวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าสามารถนำไปประยุกต์เพื่อพัฒนาแผนรวบรวมข้อมูลได้ เราวางโครงสร้างแผนการง่าย ๆ สำหรับจัดการกับกรล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครอง (PA) เพื่อเอาเนื้อขายในประเทศ

ขั้นตอนที่ 1 – ระบุปัญหา

- ระบุอาชญากรรมเฉพาะ – ในที่นี้เราจะพัฒนาแผนสำหรับปัญหาการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อขายในประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 – กำหนดเป้าหมายการวิเคราะห์

- คุณกำลังสนับสนุนการตัดสินใจในประเด็นใด - เพื่อลดปัญหาการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อ (การวิเคราะห์ของคุณควรรวมมาตรการการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ SCP)
- สร้างสมมติฐาน – สถานการณ์ใดที่คุณต้องการทดสอบ
- ข้อมูลใดที่คุณต้องการเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์การวิเคราะห์ของคุณ

ขั้นตอนที่ 3 – ออกแบบยุทธศาสตร์การวิเคราะห์

- ควรใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบใด เช่น การวิเคราะห์แนวโน้มเชิงพื้นที่ / เวลา และรูปแบบกิจกรรมการล่าสัตว์

ขั้นตอนที่ 4 – ระบุแหล่งข้อมูลข่าวสาร

- วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (แหล่งข้อมูล)
- ระบุแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก (ตัวข้อมูล)

ขั้นตอนที่ 5 – ดำเนินการตามแผนรวบรวมข้อมูล

- ลงมือตามแผน (ทำตามขั้นตอนที่ 1 – 4)

ปัญหา:

การล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อขายตลาดในพื้นที่

สรุปข้อมูล

การล่าสัตว์ป่าเพื่อเอาเนื้อเป็นปัญหาเรื้อรังยาวนานในพื้นที่คุ้มครองผู้จัดการพื้นที่ฯ สังเกตเห็นจำนวนประชากรสายพันธุ์ที่เป็นเป้าหมายมีจำนวนน้อย จึงต้องการดำเนินยุทธศาสตร์ป้องกัน

คำถามการจัดการ

ยุทธศาสตร์การป้องกันใดที่องค์กรสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อ

ตารางด้านล่างแสดงตัวอย่างแผนการรวบรวมข้อมูลสำหรับการล่าสัตว์เอาเนื้อ และอาจนำไปพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์อาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 17 - พัฒนาการวิเคราะห์อาชญากรรม)

แหล่งข้อมูล							
การวิเคราะห์ข้อมูลลาดตระเวน	สัมภาษณ์ - ดำรงใจในพื้นที่	สัมภาษณ์ - ผู้พิทักษ์ป่า	ผู้นำชุมชน	กลุ่มชุมชน	การสังเกตตลาด	การศึกษาเพิ่มเติม	ความเห็น
		☒	☒	☒		☒	
ใครคือนักล่าและพวกเขาจากไหน			☒	☒		☒	
นักล่าสัตว์เข้าไปในพื้นที่คุ้มครองได้อย่างไร			☒	☒		☒	
มีรูปแบบเชิงพื้นที่และเวลาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือไม่	☒		☒			☒	มีรายงานว่ามีกับดักอยู่ใกล้ถนนและแอ่งน้ำ
ใช้วิธีใดในการล่าสัตว์ (อาวุธ / กับดัก)	☒	☒	☒	☒		☒	นักล่าสัตว์มีฝีมือดีมาก
เนื้อสัตว์ถูกขนส่งออกไปด้วยวิธีการใด		☒	☒	☒	☒		
เนื้อสัตว์ถูกขายที่ไหน		☒	☒	☒	☒		
ใครเป็นคนขายเนื้อสัตว์นั้น		☒	☒	☒	☒		เป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงกับกลุ่มอาชญากรรม
ใครคือลูกค้า			☒	☒	☒		สินค้าถูกขายให้กลุ่มคนเมืองรายได้สูงที่แสวงหาเนื้อสัตว์ราคาแพง

คำถามวิเคราะห์

ขั้นตอนที่ 9

สร้างกรอบการจัดการข้อมูล

มองว่าข้อมูลและข่าวสารเป็นทรัพย์สินมีค่า เช่นเดียวกับสิ่งอื่น ๆ ในยุทธศาสตร์การป้องกันของคุณ อย่าลืมว่าบริษัทสื่อโซเชียลทำรายได้เป็นพันล้านจากข้อมูล

การจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการวิเคราะห์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเข้าถึงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในวงกว้าง และการมีระบบฐานข้อมูลแบบมีโครงสร้างให้ใช้งาน ทำให้เกิดการปฏิวัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสมัยใหม่ที่ส่งต่อมาถึงการคุ้มครองสัตว์ป่า

ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลและข่าวสารจากหลายแหล่ง และในบางกรณีเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (บุคคล สถานที่ หรือกิจกรรม เป็นต้น) ทำให้เกิดรากฐานที่แข็งแกร่งในการวิเคราะห์ปัญหา

แยกส่วน “ยุ่งฉาง” ข้อมูล: นำข้อมูลมารวมกัน

งานหนึ่งของการบริหารจัดการข้อมูลเป็นเรื่องของการระบบแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ แหล่งข้อมูลเหล่านี้มักจะอยู่แยกกันและเก็บข้อมูลใน “ยุ่งฉาง” ของตัวเอง

ทุกองค์กรมีแนวโน้มจะสร้าง “ยุ่งฉาง” ของข้อมูลตลอดเวลา การไม่ตระหนักหรือไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเหล่านี้สามารถจำกัดการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าของคุณ เมื่อคุณนำข้อมูลเหล่านี้มารวมเข้ากัน จะทำให้เกิดระดับการรับรู้ที่ทรงพลัง และเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์แนวโน้มและวางแผนตอบสนองที่เหมาะสมที่สุด ความสำคัญของการบูรณาการข้อมูลไม่ควรถูกให้ความสำคัญมากเกินไป

คำนึงถึงข้อมูลต่าง ๆ ในใจตลอดเวลา และพยายามหาวิธีให้เจอในวงจรของคุณ หรือระหว่างองค์กร หาข้อมูลที่ไม่เคยรู้จักให้เจอ โดยการคิดใคร่ครวญว่าแต่ละทีมทำอะไรและพวกเขาควรจะมีข้อมูลอะไรอยู่

แนวโน้มของการหวงไม่ให้อข้อมูล มักเกิดจากการขาดความไว้วางใจระหว่างบุคคล ระหว่างทีม หรือระหว่างองค์กร การสร้างความสัมพันธ์และเปิดข้อมูลของตัวเองกับผลการวิเคราะห์ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้สามารถช่วยทำลายอุปสรรคของข้อมูลได้

กรอบการจัดการข้อมูลจะช่วยเชื่อมต่อ “ยุ่งฉาง” ข้อมูลเข้าด้วยกัน และทำให้คุณวิเคราะห์ได้เร็วขึ้น

พัฒนากรอบการจัดการข้อมูล

ใช้กรอบการจัดการข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่คุณเก็บรวบรวมไว้มีความสมบูรณ์ปลอดภัยและทุกคนที่ต้องการใช้สามารถเข้าถึงได้

กรอบการจัดการเป็นเพียงชุดของนโยบายและขั้นตอนที่เห็นพ้องกัน ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลภายในทีม หรือองค์กรของคุณ การมีกรอบการจัดการข้อมูลที่ทำเป็นเอกสารจะช่วยสร้างรากฐานให้กับแผนยุทธศาสตร์และสอดคล้องกับกฎระเบียบภายในประเทศ พึงจำไว้ว่าข้อมูลคือทรัพยากรสำคัญ การบริหารจัดการมันให้มีประสิทธิภาพจะเสริมความแข็งแกร่งให้กับผลการวิเคราะห์ของคุณ

เมื่อพัฒนากรอบการจัดการข้อมูลและการออกแบบฐานข้อมูล ให้พิจารณาถึงเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวของศักยภาพการวิเคราะห์ในองค์กรตัวเองด้วย ใช้เป้าหมายต่าง ๆ เหล่านี้พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ (1 – 5 ปี) หรือโรดแมปสำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ที่กำหนดเส้นทางสู่การปฏิบัติ การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อกำหนดของระบบข้อมูลในอนาคตจะช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านไอทีที่มีประสิทธิภาพ สรุปลคือ คิดให้ใหญ่ แต่เริ่มต้นลงมือทำจากจุดเล็ก ๆ

การออกแบบระบบการจัดการข้อมูลขององค์กรควรมีโครงสร้างที่เหมาะสมเพื่อจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมมาได้ มีช่องทางให้สามารถรวมข้อมูลจากหลายแหล่งเข้าด้วยกัน และมีช่องทางเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสมกับโครงการวิเคราะห์ของคุณ

หากฐานข้อมูลของคุณเชื่อมต่อกับเครือข่ายระบบข้อมูลภายในองค์กรตัวเอง คุณจำเป็นต้องทำงานร่วมมือกับทีมไอทีของคุณเพื่อออกแบบกรอบการจัดการร่วมกัน หรืออีกทางหนึ่งคุณต้องร่วมมือกับทีมภายในของคุณเองพัฒนาชุดขั้นตอนสำหรับวิธีการจัดการข้อมูลของคุณขึ้นมา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกรอบการจัดการข้อมูลอย่างง่าย – ลองพิจารณาว่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับข้อกำหนดเฉพาะของทีมหรือองค์กรของคุณได้อย่างไร

การกำกับดูแล – หมายถึงการกำกับดูแลข้อมูลและฐานข้อมูล รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้) เมื่อความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย และกรอบเวลาสำหรับตรวจสอบ

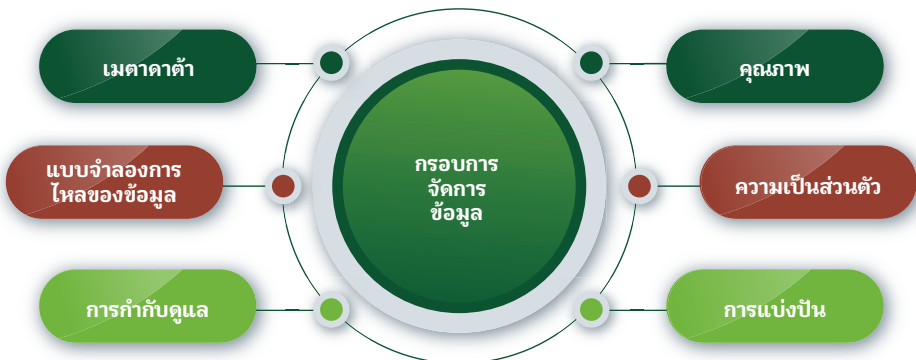
แบบจำลองการไหลของข้อมูล – หมายถึงคำอธิบายข้อมูลนำเข้า (input) และผลลัพธ์ (output) ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และความต้องการของระบบ (การจัดเก็บ การประมวลผล เป็นต้น) ให้พิมพ์เขียวเกี่ยวกับวิธีการเดินทางของข้อมูลภายในแผนก หรือภายในองค์กรของคุณ แบบจำลองการไหลของข้อมูลมักแสดงในรูปแบบแผนภาพ (คำแนะนำ – เสรีชุกเกิลหาคำว่า “แบบจำลองการไหลของข้อมูล” (data flow model))

คำอธิบายชุดข้อมูล (เมตาดาต้า) – หมายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของคุณ และการจัดระบบหมวดหมู่และจัดระเบียบข้อมูล เมตาดาต้าช่วยให้ข้อมูลของคุณเข้าใจได้ง่าย และอาจรวมถึงคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น กิจกรรม แหล่งที่มา วันที่ และสถานที่

คุณภาพ – หมายถึงการทำให้แน่ใจว่าการป้อนข้อมูลต้นฉบับมีความสอดคล้องและได้มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการพัฒนาระบบขั้นตอนปฏิบัติงานการป้อนข้อมูล พัฒนามาตรฐานเมตาดาต้า จัดฝึกอบรมการเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดให้บางหมวดหมู่ของเมตาดาต้าเป็นข้อบังคับที่ต้องทำ

ความเป็นส่วนตัว – การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายมักเกี่ยวข้องกับการบันทึกข้อมูลรายละเอียดส่วนบุคคล องค์กรของคุณต้องมีข้อกำหนดทางกฎหมายที่คุ้มครองความเป็นส่วนตัวของบุคคล คุณต้องทำความเข้าใจประเด็นเหล่านี้ในพื้นที่อำนาจตามกฎหมายของคุณและตรวจสอบให้แน่ใจว่ากรอบการจัดการข้อมูลของคุณได้ระบุประเด็นเหล่านี้ไว้

การแบ่งปัน – เช่นเดียวกับความเป็นส่วนตัวของข้อมูล กล่าวคืออาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีที่คุณสามารถใช้ข้อมูล และบุคคลที่คุณสามารถแบ่งปันข้อมูลด้วย ใช้พื้นที่ส่วนนี้อธิบายทั้งข้อจำกัดในการแบ่งปันข้อมูล และโอกาสในการป้องกันการเกิดยุ่งฉางข้อมูลให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 10 เข้าใจบทบาทของ ตนเองในฐานะ นักวิเคราะห์ด้าน อาชญากรรมสัตว์ป่า

เป้าหมายเบื้องต้นของคุณในฐานะนักวิเคราะห์คือ การมีอิทธิพลเหนือปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นคนจัดให้มีขึ้น ด้วยการใช้อำนาจที่ถูกต้องและเกี่ยวข้องกับปัญหา โดยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่คำถาม ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไม และอย่างไร ของปัญหา (ขั้นตอนที่ 15) และยังรวมถึงทางเลือกการตอบสนองต่อปัญหาที่ออกแบบให้เหมาะสมด้วย

อย่าลืมนะบรรยายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงของอาชญากรรมและต้องมองว่าการกิจต่าง ๆ ใน การวิเคราะห์ของคุณเป็นงานที่แยกกันต่างหาก ตัวอย่างเช่น

- ก) ระบุปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่ต้องการวิเคราะห์
- ข) คำถามที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องตอบคืออะไร
- ค) เทคนิคการวิเคราะห์ใดบ้างที่สามารถใช้วิเคราะห์คำถามเหล่านั้น
- ง) ประเมินข้อมูลที่มีคว่ายังต้องการข้อมูลใดเพิ่มเพื่อวางแผนการเก็บข้อมูล
- จ) ดำเนินการวิเคราะห์
- ฉ) นำเสนอผลลัพธ์และคำแนะนำของคุณ

บทบาทของนักวิเคราะห์เพื่อการแก้ไขปัญหาคืออะไร

กระบวนการวิเคราะห์ที่ปรากฏในคู่มือเล่มนี้ (ขั้นตอนที่ 6) เน้นย้ำถึงหน้าที่และความรับผิดชอบที่มากมายของนักวิเคราะห์ ในการวิเคราะห์ข่าวกรอง/อาชญากรรมทั่วไป ความรับผิดชอบเหล่านี้จะกระจายไปยังหลาย ๆ คน แต่ในพื้นที่ที่คุณครอง

เป็นไปได้ที่คุณจะเป็นนักวิเคราะห์คนเดียวในทีม ดังนั้นคุณจึงต้องรับภาระในการวิเคราะห์ทุกแง่มุม และรวบรวมมันเข้าด้วยกัน บทบาท “การจัดการ” เช่นนี้ทำให้คุณมีอำนาจกำหนดวาระการวิเคราะห์ได้เอง เช่น มุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาเลย! อย่าประมาทอิทธิพลที่คุณมีต่อการจัดการปัญหา อาชญากรรมสัตว์ป่า การประยุกต์ใช้แนวทางที่มีโครงสร้างเข้ากับการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ จะช่วยหนุนเสริมอิทธิพลในส่วนนี้

ต้องยึดมั่นกับการป้องกันเสมอ และหลีกเลี่ยงการถูกดึงไปอยู่กับเพียงแค่อัตตวิสัยตามการบังคับใช้กฎหมาย บทบาทในฐานะนักวิเคราะห์จะทำให้คุณมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเสริมอำนาจให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ด้วยการให้คำแนะนำและประเมินงานรักษาความปลอดภัยในป่าอุทยาน ออกแบบมาตรการต่าง ๆ ประเมินผลกระทบ เรียนรู้จากพวกเขา และก้าวต่อไปข้างหน้า คุณเป็นส่วนสำคัญของเครื่องจักรนี้และบทบาทของคุณก็เต็มไปด้วยความรับผิดชอบ ในฐานะส่วนหนึ่งของทีมแก้ปัญหา คุณไม่ได้ทำงานตามลำพัง แต่ทำงานกับทุกคนอย่างแข็งขัน

หลีกเลี่ยงการคิดแบบกลุ่ม

การคิดแบบกลุ่มหมายถึงแนวโน้มที่คนที่รวมกลุ่มกันจะคิดคล้าย ๆ กัน และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า การคิดแบบกลุ่มนำสู่การตัดสินใจที่ไม่ดีและไร้เหตุผล ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจะต้องเผชิญหน้ากับการคิดแบบกลุ่มในระดับต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ในองค์กรของคุณ ระแวดระวังขององค์กรและหลีกเลี่ยงการทำให้ผลการวิเคราะห์ของคุณไปสนับสนุนอคติใด ๆ

งานของคุณในฐานะนักวิเคราะห์คือการเปิดประเด็นปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า หาช่องโหว่ของความรู้เพื่อดูว่าต้องการข้อมูลอะไรเพิ่มและหาแง่มุมที่ท้าทายที่คิดว่าจำเป็น ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องใช้ไหวพริบในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ การจะให้ผลการวิเคราะห์ที่มีอิทธิพลต่อมุมมองที่ฝังแน่นมานานขององค์กรเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาอันยาวนาน อย่าสิ้นหวังหรือท้อแท้เมื่อมีผู้ตั้งข้อสงสัย ยึดมั่นในเป้าหมายของเราไว้และเดินตามหลักสูตรนี้ต่อไป

เมื่อมีการนำเสนอแนวคิดและเทคนิคการวิเคราะห์ใหม่ ๆ ไม่เป็นที่คุ้นเคย ควรต้องให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นและบ่อย ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจและหลีกเลี่ยงการ “ประหลาดใจ” จริง ๆ แล้ว การทำให้วิธีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าของคุณเป็นที่รู้จักในองค์กรจะช่วยให้คุณมีอำนาจตัดสินใจรู้สึกดีกับผลการวิเคราะห์ของคุณ และจะช่วยให้งานของคุณมีอิทธิพลเพิ่มมากขึ้น

การวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าเป็นสาขาใหม่ และคุณยืนอยู่แถวหน้า จงภูมิใจในงานที่ทำ

หลักสิบประการสำหรับนักวิเคราะห์ปัญหา

- 1. กล้าหาญ** – กล้าเสี่ยงและมั่นใจในการตัดสินใจอย่างมีออปชันของตัวเอง
- 2. เป็นผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่** – ทำความเข้าใจกิจกรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ทำการวิเคราะห์ ทั้งกิจกรรมถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย
- 3. ศึกษาเทคนิคการวิเคราะห์** – มีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์อาชญากรรมที่เผยแพร่สู่สาธารณะเป็นจำนวนมาก (เช่นที่ศูนย์ POP) ศึกษาจากแหล่งข้อมูลเหล่านี้และนำไปใช้เพื่อเป็นนักวิเคราะห์ที่เก่งขึ้น
- 4. สร้างความสัมพันธ์** – ในกระบวนการวิเคราะห์มีคนจำนวนมากเข้ามาเกี่ยวข้อง ตั้งแต่สมาชิกในชุมชนไปจนถึงผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ การสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีและใกล้ชิดกับคนกลุ่มต่าง ๆ จะช่วยให้คุณเข้าถึงข้อมูลได้ดีขึ้น และช่วยปรับปรุงการวิเคราะห์ของคุณ
- 5. หาชมเขียนให้เจอ** – ชมเขียนหมายถึงบุคคลผู้ให้ความสำคัญกับบทบาทของนักวิเคราะห์ในการสร้างผลงานที่สนับสนุนงานด้านการอนุรักษ์ การมี “ชมเขียน” ที่เห็นความสำคัญของงานคุณจะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์ของคุณในแต่ละขั้นตอน
- 6. พร้อมรับการถูกท้าทาย** – หากคุณทำงานอย่างถูกต้อง การวิเคราะห์ของคุณจะถูกท้าทายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เตรียมพร้อมรับการท้าทายเหล่านี้ การมีความมั่นใจในผลการวิเคราะห์ของตัวเองจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนถ้อยแถลงอย่างเปิดเผยและเป็นไปอย่างให้เกียรติกัน และเป็นการปิดประตูให้กับการคิดแบบกลุ่ม!
- 7. ร่วมออกลาดตระเวน** – ไม่มีอะไรจะมาทดแทนเวลาที่ใช้ในภาคสนามร่วมกับเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าได้ คนกลุ่มนี้ทำให้คุณมีประสบการณ์ร่วมกับปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่คุณกำลังวิเคราะห์
- 8. สื่อสารการวิเคราะห์ด้วยภาษาง่าย ๆ** – การใช้ภาษาในการวิเคราะห์ที่ซับซ้อนมีแต่จะสร้างอุปสรรคให้กับงานของคุณ
- 9. มีความสม่ำเสมอ** – ทำการวิเคราะห์และเขียนรายงานฉบับสมบูรณ์ด้วยภาษาที่คงเส้นคงวา จะช่วยให้ผู้ที่อ่านงานของคุณสนับสนุนคุณ
- 10. เข้าใจผู้อำนาจงานของคุณ** – คุณอาจสร้างผลการวิเคราะห์ที่น่าตื่นตาตื่นใจได้ แต่หากมันไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล มันก็จะไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจของพวกเขา

อ่านเพิ่มเติม

Psychology of Intelligence Analysis | Heuer (1999)

ขั้นตอนที่ 11

พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสาร

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณคือผู้ดูแลองค์ความรู้ที่สำคัญขององค์กร โปรดจำไว้ว่าข้อมูลที่คุณรับผิดชอบในการรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์เป็นทรัพยากรที่มีค่า คุณควรเพิ่มคุณค่าของทรัพยากรนี้ให้สูงสุดด้วยการวางยุทธศาสตร์การสื่อสารที่กำหนดให้ความต้องการของผู้ใช้ปลายทางเป็นเป้าหมายที่ต้องทำ

วัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์การสื่อสารควรเป็นการเพิ่มคุณค่าของการวิเคราะห์ของคุณในกระบวนการตัดสินใจขององค์กรให้สูงสุด การวิเคราะห์ของคุณจะมีอิทธิพลมากเพียงใดขึ้นอยู่กับว่ามันสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ปลายทางเพียงใด และคุณสามารถสื่อสารการวิเคราะห์ไปให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้ดีเพียงไร การสื่อสารเป็นขั้นตอนที่สำคัญในวงจรการวิเคราะห์และเป็นงานที่ต้องมีเป้าประสงค์และการวางแผน

คุณสามารถทำให้การวิเคราะห์ของตัวเองเกิดผลกระทบที่สูงสุดด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารแบบกำหนดเป้าหมายที่ระบุข้อมูลต่อไปนี้

- ก) ผู้ใช้ปลายทางของการวิเคราะห์ของคุณ (ผู้ฟังหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
- ข) ประเด็นเฉพาะที่พวกเขาต้องตัดสินใจตามแผนการทำงาน และเป็นประเด็นที่ต้องการข้อมูลสนับสนุน
- ค) ข้อมูลและการวิเคราะห์ที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเหล่านั้น
- ง) วิธีที่ดีที่สุดในการนำเสนอการวิเคราะห์ของคุณ เช่น การบรรยายสรุป การรายงาน

วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นเทคนิคง่าย ๆ ในการทำให้เห็นภาพผู้ที่จะเป็นผู้ใช้ปลายทางของผลการวิเคราะห์แต่ละรายการของคุณ ผู้ใช้ปลายทางเหล่านี้อาจรวมถึงบุคคลหรือทีมที่อยู่นอกองค์กรของคุณด้วย คิดถึงกลุ่มเป้าหมายของคุณอย่างมียุทธศาสตร์และทำความเข้าใจข้อมูลเฉพาะและ/หรือการวิเคราะห์ที่คนเหล่านั้นต้องการจะช่วยให้คุณผลิตผลการวิเคราะห์ได้ดีขึ้น และป้องกันไม่ให้คุณเหล่านั้นได้รับข้อมูลที่พวกเขาไม่ต้องการด้วย

คุณยังสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มผู้ใช้ปลายทางของคุณให้สามารถตัดสินใจประเด็นเฉพาะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานที่พวกเขาจำเป็นต้องทำได้ด้วย ซึ่งรวมถึงการตั้งคำถาม เช่น คำถามอะไรที่พวกเขาจะต้องตอบ พวกเขาต้องการข้อมูลอะไรเพื่อประกอบการตอบคำถาม มีเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ ความถี่ของการต้องตัดสินใจ และสิ่งที่พวกเขาพยายามบรรลุ

การเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลของคุณจะช่วยให้คุณปรับแต่งวิธีการสื่อสารผลการวิเคราะห์ และนั่นจะทำให้การทำงานของ你们เกิดผลกระทบสูงสุด

เข้าใจผู้ใช้ข้อมูลของคุณ

ความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลของคุณจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับบทบาทของแต่ละคน ตัวอย่างต่อไปนี้เน้นขอบเขตในการรายงานที่คุณต้องมี ในฐานะนักวิเคราะห์ ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ภาคสนามที่วางแผนการลาดตระเวนอาจต้องการการบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมล่าสุดที่พบเห็นในพื้นที่ รายงานที่เพิ่งทำขึ้นไม่นาน และแผนที่ระบุตำแหน่งที่มีความเสี่ยงสูงหัวหน้าทีมลาดตระเวนที่ต้องการตัดสินใจว่าจะกระจายกำลังคนลาดตระเวนให้กินพื้นที่กว้างขึ้นได้อย่างไร อาจต้องการให้คุณช่วยวิเคราะห์การกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงพื้นที่และเวลา เพื่อช่วยให้พวกเขากำหนดการลาดตระเวน

ในพื้นที่ได้ดีขึ้น กระจายตัวไปถูกพื้นที่ ถูกเวลา และสุดท้าย ผู้จัดการพื้นที่ที่ต้องพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมายอาจต้องการการวิเคราะห์ทางเลือกและคำแนะนำที่ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ต้องมีการบังคับใช้กฎหมาย (คูบทที่ 4 - เสนอชื่อ วางแผนและปฏิบัติการตอบสนอง) ตัวอย่างเหล่านี้เน้นขอบเขตความรับผิดชอบในการรายงานที่คุณต้องมีในฐานะนักวิเคราะห์

การออกแบบกรอบสำหรับการรายงานอย่างมีโครงสร้าง

เมื่อคำนึงถึงเป้าหมายที่จะเป็นผู้ใช้ข้อมูลของคุณแล้ว ให้จัดชุดประเภทรายงานพร้อมทั้งเทมเพลตเพื่อช่วยจัดโครงสร้างโปรแกรมงานของคุณ และเพื่อให้แน่ใจว่าการรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลของคุณดำเนินไปเพื่อวัตถุประสงค์การทำรายงานด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ ในระดับพื้นฐานรายงานการวิเคราะห์สามารถแบ่งเป็นรายงานเชิงยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี หรือเชิงปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

ผู้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ของคุณจะแตกต่างกันไปในแต่ละระดับ และต้องการข้อมูลเฉพาะที่แตกต่างกัน

โดยทั่วไปแล้ว รายงานเชิงยุทธศาสตร์จะเขียนด้วยมุมมอง 5 ปี และจะถูกใช้โดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อการตัดสินใจระดับองค์กรในระยะยาว

รายงานเชิงยุทธวิธี จะเป็นผลการประเมินระยะสั้นระหว่าง 3 – 12 เดือน รายงานประเภทนี้อาจมีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น เช่น รูปแบบหรือแนวโน้มที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ผู้อ่านรายงานเชิงยุทธวิธีอาจเป็นผู้บริหารระดับกลางที่รับผิดชอบในการจัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากร

สุดท้าย **รายงานเชิงปฏิบัติการ** ควรต้องออกแบบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาคสนามได้รับข้อมูลและผลการวิเคราะห์ที่ทันสมัย ที่จะช่วยในการวางแผนการปฏิบัติงานภาคสนามในแต่ละวัน

ประเภทของรายงาน	ระยะเวลา	วัตถุประสงค์	ผู้ใช้รายงาน
เชิงยุทธศาสตร์	1-5 ปี	นำเสนอการประเมินผลระยะยาวของปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อช่วยในการวางยุทธศาสตร์องค์กร (เช่น แผนยุทธศาสตร์ประจำปี / 5 ปี)	ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง
เชิงยุทธวิธี	3-12 เดือน	นำเสนอการประเมินระยะสั้นต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรและดำเนินการตามยุทธวิธีเชิงป้องกัน เช่น เพิ่มเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง)	ผู้บริหารระดับกลางและบุคลากรภาคสนามระดับอาวุโส
เชิงปฏิบัติการ	0-3 เดือน (ให้เป็นปัจจุบัน)	นำเสนอแผนปฏิบัติการในแต่ละวันเพื่อให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจใช้ในการวางแผนปฏิบัติการภาคสนาม (เช่น ให้ข้อมูลที่ เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับสถานที่และเป้าหมายที่น่าสนใจ)	บุคลากรภาคสนามระดับอาวุโส และผู้พิทักษ์ป่า / เจ้าหน้าที่

อ่านเพิ่มเติม

Managing Intelligence: The Art of Influence | Quarmby (2010)

ขั้นตอนที่ 12 สื่อสารอย่างมีเป้าหมาย

แม้แก่นสารของการวิเคราะห์ของคุณจะสำคัญ แต่คุณภาพการสื่อสารที่คุณสื่อสารตัวเองออกไปถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจคือบททดสอบขั้นสุดท้ายของโครงการวิเคราะห์ใดๆ คุณอาจวิเคราะห์เก่ง แต่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะทำให้คุณเป็นนักวิเคราะห์ที่ยอดเยี่ยม

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ทุกอย่างอย่างชัดเจน จะช่วยกำหนดแนวทางกระบวนการวิเคราะห์ให้คุณ และยังช่วยให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้อ่านรายงานการวิเคราะห์ของคุณ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) มีกรอบแนวคิดสำหรับวิธีใช้หรือประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ของคุณ คำแนะนำ – เขียนบทนำสำหรับรายงานฉบับสมบูรณ์แต่ละฉบับเพื่อให้แนวทางแก่ผู้อ่าน

การทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของรายงานการวิเคราะห์ที่แตกต่างกันหลากหลายจะทำให้มั่นใจว่าคุณกำลังให้ข้อมูลในระดับที่เหมาะสมกับผู้อ่าน

พึงระลึกว่าการไม่แบ่งปันข้อมูลสามารถก่อให้เกิดปัญหาได้ เช่น กรณียุ่งจางของข้อมูล ในขณะที่เดียวกันการแบ่งปันข้อมูลมากเกินไปจะทำให้ผู้ใช้ปลายทางได้รับข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมและความรับผิดชอบของตัวเอง

ในขั้นตอนที่ 11 (พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสาร) เราพูดถึงการทำรายงานการวิเคราะห์ประเภทต่างๆ ทั้งเชิงยุทธวิธี เชิงปฏิบัติการ และเชิงยุทธศาสตร์ โดยทั่วไปรายงานทั้งหมดนี้จะแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ได้แก่ รายงานสถานการณ์ และการวิเคราะห์ปัญหา

การสื่อสารผลการวิเคราะห์ของรายงานสถานการณ์สามารถใช้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ที่ได้รับมาจากเป้าหมายหรือกิจกรรมเฉพาะ และมีแนวโน้มว่าจะดำเนินการในลักษณะดังกล่าว

รายงานนี้จะเป็นตัวข้อมูลมากกว่าผลการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานประจำวันของเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เป็นการสรุปผลการลาดตระเวนได้ อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่ส่งต่อให้แผนกอื่นในองค์กร หรือพันธมิตรของคุณได้เป็นอย่างดี

เช่น รายงานสถานการณ์อาจมีแผนที่ของพื้นที่ที่รับรู้กันว่ามีกรณีล่าสัตว์ และการรวบรวมรายงานการกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมื่อไม่นานมานี้ ผู้ที่อ่านรายงานประเภทนี้โดยทั่วไปจะเป็นเจ้าหน้าที่ภาคสนาม ตัวอย่างรายงานสถานการณ์มีดังนี้

- การสรุปผลการลาดตระเวน
- “ข่าวกรองสำคัญ” ประจำสัปดาห์
- รายงานอื่น ๆ ที่รวบรวมสถานการณ์ต่าง ๆ ในองค์กรหรือกับพันธมิตร

การเผยแพร่รายงานสถานการณ์ เช่น “ข่าวกรองสำคัญ” กับผู้ใช้ปลายทางทั้งภายในและภายนอกเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการทำลายอุปสรรคเชิงโครงสร้างที่ขัดขวางการเข้าถึงข้อมูล

เขียนบรรยายสรุปและรายงานฉบับเต็มอย่างเที่ยงตรง (accurate) กระชับ (brief) ชัดเจน (clear): ABC

การสื่อสารรายงานการวิเคราะห์ปัญหา เป็นการรายงานข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ดังที่คุณได้เรียนรู้จากคู่มือฉบับนี้ว่า วิทยาศาสตร์อาชญากรรม (crime science) เป็นการประยุกต์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการเปิดเผยโครงสร้างของกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยเน้นที่ความรู้ที่ใช้เพื่อการลดหรือแม้แต่ป้องกันไม่ให้อาชญากรรมสัตว์ป่าเกิดขึ้น รายงานกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเน้นไปที่ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีมากกว่าผู้ที่อ่านรายงานกลุ่มนี้ในเบื้องต้นได้แก่ พนักงานและผู้จัดการอาวุโสที่ทำหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญระดับองค์กรและการจัดสรรทรัพยากร ตัวอย่างรายงานการวิเคราะห์ปัญหาได้แก่

- ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา – การวิเคราะห์รูปแบบและแนวโน้มของปัญหาเฉพาะของพื้นที่
- ข้อมูลบุคคล – การวิเคราะห์กลุ่มหรือบุคคลผู้กระทำผิด ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาเฉพาะของพื้นที่

รู้จัก ABC ของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปแล้วการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ คือ การนำเสนองานเขียนรายงานผลการวิเคราะห์หรือการบรรยายสรุปด้วยวาจาและการนำเสนอ กฎเหล่านี้สามารถสรุปง่าย ๆ ได้เป็น กฎ ABC โดย

- **A ย่อมาจาก Accuracy หมายถึงความเที่ยงตรง** – การวิเคราะห์ของคุณควรเที่ยงตรงและยึดตามข้อเท็จจริง การมีข้อผิดพลาดจะทำให้ลายชื่อเสียงและความไว้วางใจ (อิทธิพล) ที่งานของคุณจะมีต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ
- **B มาจาก Brevity หมายถึงกระชับ** – การวิเคราะห์ของคุณควรสั้นและตรงประเด็น
- **C มาจาก Clarity ความชัดเจน** – ทำให้ผู้อ่านหรือฟังการวิเคราะห์ของคุณเข้าใจง่าย รวมถึงทำให้การวิเคราะห์ของคุณสอดคล้องกับความต้องการของฝ่ายบริหาร ต้องมั่นใจว่าการวิเคราะห์ของคุณจะสามารถตอบคำถาม “แล้วไง” ได้

ศึกษาวิธีสื่อสารสิ่งที่ไม่แน่ใจให้ชัดเจน

อ่านรายงานอาชญากรรม/ ข่าวกรองให้มากเข้าไว้ แล้วคุณจะสังเกตเห็นการเขียนที่มีเอกลักษณ์ มีโครงสร้าง และรูปแบบการใช้ภาษา สื่อสารผลการวิเคราะห์ให้ชัดเจนและสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้บริโภคข้อมูลของคุณประเมินระดับความไม่แน่ใจที่คุณมีต่องานวิเคราะห์ของตัวเองได้

เพื่อสื่อสารสิ่งที่ยังไม่แน่ใจให้ดียิ่งขึ้น ผู้ปฏิบัติงานด้านการวิเคราะห์ได้คิดถ้อยคำเพื่อประเมินความน่าจะเป็น ซึ่งเป็นการใส่ความหมายให้คำทั่วไปให้กลายเป็นคำที่บ่งบอกช่วงระยะของความน่าจะเป็น เช่น ไม่น่าจะเป็นไปได้เลย ไม่น่าจะเป็น มีแนวโน้ม หรือเกือบจะแน่นอน การใช้คำเหล่านี้ในการประเมินของคุณจะช่วยสร้างความชัดเจนให้กับผู้จัดการที่จะต้องตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ของคุณ

อ่านเพิ่มเติม

[Intelligence management: Delivering effective analysis](#) | College of Policing (2020)

[Words of estimative probability](#) | Kent (1993)

เครดิตภาพ: มาสวาบี ลิสซันคู แพนเทอร์รา

บทที่ 3 | ใคร่ครวญปัญหาของคุณ ด้วยมุมมองที่หลากหลาย

สมาชิกในชุมชนกำลังตรวจสอบหนังแมวป่าเซอร์วัลสังเคราะห์ ซึ่งจะถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของชุดขนสัตว์ตามประเพณี พวกเขาบอกเล่าถึงพิธีกรรมที่ทำให้หนังเสือดำและแมวป่าเซอร์วัลมา รวมถึงความเชื่อในวัฒนธรรมที่สำคัญของพวกเขา การสัมภาษณ์ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของปัญหา และเหตุผลที่ผู้คนเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาตามบริบทของวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญและจะช่วยให้สามารถพัฒนาการตอบสนองต่อปัญหาที่ถูกต้องได้ ในประเทศแซมเบีย ราชวงศ์บาร์ตส์ (Barotse) สถาบันที่ดำรงอยู่อย่างยาวนานสนับสนุนการใช้ชุดตามประเพณีนี้ในการฉลองประเพณีทุกอย่างของชนเผ่าโลซี ทั้งเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของชนเผ่าโลซี และปกป้องประชากรแมวป่าที่กำลังลดน้อยลง

เครดิต: ฮอลลี บูธ

กระเบนราหูในมหาสมุทรกำลังมุ่งหน้าไปยัง "สถานีทำความสะอาด" (คือน้ำเหนือแนวปะการังที่จะมีปลาตัวเล็ก ๆ มากมายทำความสะอาดร่างกายให้มันด้วยการกินแพลงตอนหรือแบคทีเรียที่เกาะตามร่างกายมัน-ผู้แปล)ทางตะวันออกของอินโดนีเซีย ช่วงต้นทศวรรษ 2000 เหงือกของกระเบนราหูถูกนิยมนำไปทำยาจีนแผนโบราณเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการล่ากระเบนชนิดนี้ในเชิงการค้ามากขึ้น โดยนักล่าผู้เชี่ยวชาญในหมู่บ้านลามากเรา (Lamakera) จากการวิเคราะห์ของบูธและคณะ (2021) พบว่าการล่ากระเจ็ดตัวอยู่เป็นพื้นที่และเป็นเวลา เนื่องจากกระเบนราหูจะรวมกลุ่มกันที่คิวน้ำบริเวณสถานีทำความสะอาดระหว่างเดือนมีนาคมถึงตุลาคม โดยจะหนาแน่นมากที่สุดในคืนเดือนดับที่พระจันทร์มีคสนิท การซื้อขายเหงือกปลากระเบนในตลาดทำโดยพ่อค้าเหงือกปลากระเบน 4 คน แต่ประมาณ 50 % ของครัวเรือนในหมู่บ้านมีส่วนเกี่ยวข้องและมีรายได้จากการล่ากระเบน ไม่ว่าจะเป็นการเป็นนักล่าเองหรือการแปรรูปเหงือก ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เกิดปฏิบัติการตอบสนองที่เป็นการร่วมมือกันอย่างรอบคอบขององค์กรพันธมิตร ซึ่งรวมถึงสำนักงานประมงฟลอเรสตะวันออก (East Flores Fisheries Agency) มูลนิธิมิซูล (Misool Foundation) และตำรวจน้ำ มาตรการต่าง ๆ หลายมาตรการเกิดขึ้นพร้อมกัน โดยการลาดตระเวนอย่างมีเป้าหมายในคืนและบริเวณที่กระเบนราหูรวมตัวกันหนาแน่นที่สุด มีการจับกุมและดำเนินคดีพ่อค้า และมีการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตทั้งนักล่า ผู้แปรรูปเนื้อสัตว์และชุมชนในวงกว้าง ผลการดำเนินงานพบว่า การล่าประชากรปลากระเบนราหูลดลงถึง 86 % ในปี 2017 เมื่อเทียบกับสถิติการล่าในปี 2013

An integrated approach to tackling wildlife crime: Impact and lessons learned from the world's largest targeted manta ray fishery | Booth et al. (2021)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 13

หลักการ 10 ประการ ของทฤษฎีโอกาสใน การก่ออาชญากรรม

เนื้อหาในส่วนนี้จะช่วยคุณหาวิธีวิเคราะห์ปัญหาหลาย ๆ วิธี เพื่อหาแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนคุณต้องคำนึงถึงบทบาทของโอกาสในการก่ออาชญากรรม รวมถึงสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้ก่ออาชญากรรม ในหนังสือ โอกาสสร้างขโมย (Opportunity Makes the Thief) มาร์คัส เฟลสัน และ รอน คลาร์ก ได้กำหนดหลัก 10 ประการของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรมไว้ ใช้หลักทั้ง 10 ประการนี้คิดและแก้ปัญหของคุณ

#1 โอกาสสามารถทำให้เกิดอาชญากรรมทุก อย่างได้

หากไม่มีโอกาสที่จะก่ออาชญากรรม อาชญากรรมก็จะไม่เกิด หมายความว่าแม้ผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจสูงก็ไม่สามารถทำอาชญากรรมสำเร็จ แต่หากมีโอกาสก่ออาชญากรรมหลายครั้ง คนที่มีแรงจูงใจในระดับต่ำก็อาจถูกช่วยยวนให้ลงมือกระทำผิด

#2 โอกาสในการก่ออาชญากรรมมีความเฉพาะ เจาะจงสูง

อย่าลืมว่าประเภทของอาชญากรรมสัตว์ป่ามีความสำคัญ โอกาสขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์ วิธีการล่า และตลาด โอกาสต่าง ๆ เหล่านี้มักจะเปลี่ยนจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง แม้จะอยู่ในพื้นที่คุ้มครองก็ตาม นี่คือเหตุผลที่ควรต้องระบุปัญหาเฉพาะกรณี

#3 โอกาสในการก่ออาชญากรรมจะกระจุกตัวใน พื้นที่และเวลาเฉพาะ

สถานที่บางแห่งมีโอกาสเกิดอาชญากรรมสูงกว่าที่อื่น (เช่น มีความหนาแน่นของประชากรแรดสูง มีการขนส่งสินค้ามากกว่าที่อื่น เวลาในช่วงนี้เหมาะสมกับการก่ออาชญากรรมมากกว่าเวลาช่วงอื่น ๆ (เช่น การล่าแรดตอนกลางคืน หรือการขนส่งทางอากาศมักจะลงเครื่องตอนดึก)

#4 โอกาสในการก่ออาชญากรรมขึ้นอยู่กับ กิจกรรมในแต่ละวัน

กิจวัตรประจำวันของคนและสัตว์ป่าจะเป็นตัวกำหนดโอกาสในการก่ออาชญากรรม นี่เป็นเหตุผลที่ผู้ล่าจะมุ่งไปที่เส้นทางการเดินของสัตว์ป่า แหล่งน้ำ และการอพยพตามฤดูกาล

#5 อาชญากรรมหนึ่ง สร้างโอกาสให้เกิด อาชญากรรมอื่น

เมื่อมีการล่าสัตว์ป่าหนึ่งหมายถึงจุดเริ่มต้นของชุดอาชญากรรมที่คนมากมายเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง กฎหมายระดับประเทศส่วนใหญ่ห้ามการล่าครอบครอง และบริโภค ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าคุ้มครอง และต้องไม่ลืมว่ารายได้จากการค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมายอาจถูกนำไปใช้ในการกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น ยาเสพติดหรือการพนัน

#6 ผลลัพธ์ที่บางอย่างทำให้เกิดโอกาสในการก่ออาชญากรรมมากกว่า

ผลลัพธ์ที่จากสัตว์ป่าที่แตกต่างกันจะดึงดูดให้เกิดการกระทำผิดที่แตกต่างกัน ทั้งการล่า การขาย และการบริโภค ผลลัพธ์ที่บางอย่างต้องใช้ความพยายามมากในการได้มาแต่ผลตอบแทนก็มหาศาล ขณะที่บางอย่างไม่ได้มีมูลค่าสูงมาก แต่มันก็ล่าและขายได้ง่าย ทำให้เป็นการสร้างรายได้ที่คุ้มค่า ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งทีอธิบายถึงเหตุผลที่สัตว์สายพันธุ์หนึ่งตกเป็นเป้าหมายมากกว่าสายพันธุ์อื่น

#7 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีทำให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการก่ออาชญากรรม

อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการซื้อขายผลลัพธ์ที่สัตว์ป่า เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น กล้องถ่ายภาพความร้อนและบันทึกภาพถ่ายในเวลากลางคืน เปิดโอกาสในการกระทำความคิดให้กับนักล่าสัตว์มากขึ้น หรือการถ่ายภาพแรดแล้วติดแท็กสถานที่ถ่ายแล้วแพร่ทางโซเชียลมีเดีย กลายเป็นการใช้เทคโนโลยีเปิดโอกาสให้เกิดอาชญากรรมโดยไม่ตั้งใจ

#8 อาชญากรรมสามารถป้องกันได้ด้วยการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม มีงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าความพยายามก่ออาชญากรรมลดลงเมื่อปิดโอกาสในการก่ออาชญากรรมได้สำเร็จ

แม้จะไม่ได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อจัดการกับแรงจูงใจในการกระทำผิดเลยก็ตาม แนวทางนี้เรียกว่า การป้องกันที่เกิดอาชญากรรมตามสถานการณ์ (ดูขั้นตอนที่ 29)

#9 การลดโอกาสไม่ได้หมายถึงการทำให้อาชญากรรมหมดไปเสมอ ข้อวิพากษ์วิจารณ์ทั่วไปของการใช้ยุทธศาสตร์ลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมก็คือปัญหามันเพียงแค่นำย้ายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง

ที่เรียกกันว่า การเคลื่อนตัว (ดูขั้นตอนที่ 36) แม้จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอ โดยเฉพาะเมื่อไม่มีสถานที่อื่นที่เหมาะสมกับการก่ออาชญากรรมอยู่ใกล้บริเวณนั้น

#10 การมุ่งเน้นลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมสามารถลดปัญหาอาชญากรรมในวงกว้างได้

โดยพบว่ามี “การกระจายตัวของประโยชน์” อยู่บ้างในการพยายามลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะเมื่อผู้กระทำผิดประเมินค่าของการดำเนินการสูงเกินไป อีกทั้งยังเป็นไปได้ที่ปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องจะลดน้อยลง เพราะผู้กระทำผิดจะให้ความสนใจกับพื้นที่นั้น ๆ ลดน้อยลง

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การฆ่าตัวตายในอังกฤษและเวลส์

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การฆ่าตัวตายในอังกฤษและเวลส์	ในทศวรรษ 1950 เกือบครึ่งหนึ่งของการฆ่าตัวตายเกิดขึ้นโดยการใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือน ผู้ที่ฆ่าตัวตายเอาสิริระสไปใบในเดาอบเปิดก๊าซ และรอเวลาจนเสียชีวิตด้วยพิษจากก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์	ทศวรรษที่ 1960 และ 1970 วิธีการผลิตก๊าซหุงต้มในครัวเรือนมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ส่วนผสมของก๊าซเปลี่ยนแปลงไป มีก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ลดลงหรือไม่มีเลย	เปอร์เซ็นต์การฆ่าตัวตายโดยใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือนลดน้อยลงมาก จากที่เคยสูงถึง 49.8 % ในปี 1958 ลดลงเหลือ 21.6 % ในปี 1968 และเหลือเพียง 0.4 % ในปี 1976

การตีความ

การฆ่าตัวตายซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องการแรงจูงใจสูงมาก ได้แสดงให้เห็นว่าอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางโอกาส เมื่อวิธีการฆ่าตัวตายที่ง่าย เข้าถึงได้ และ “สะดวก” ไม่มีอีกต่อไป อัตราการฆ่าตัวตายทั่วประเทศก็ลดลงถึง 38 % ในระหว่างปี 1958 – 1976 หมายความว่า การลดโอกาสสามารถทำได้ แม้กับเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่ซับซ้อนโดยบุคคลที่มีแรงจูงใจสูง

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การตัดไม้เรียดในสหรัฐอเมริกา

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การตัดไม้เรียดในสหรัฐอเมริกา	ต้นเรียดบางต้นจะมีส่วนที่เรียกว่า “ตาไม้” ซึ่งเป็นเนื้อไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและมีมูลค่าสูง เหมาะกับการใช้แกะสลักหรือทำเฟอร์นิเจอร์	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอุทยานแห่งชาติเรียด เพื่อการท่องเที่ยวและการตัดไม้ เพิ่มปริมาณถนนให้มากขึ้น ตลอดหลายปี รวมถึงเพิ่มจำนวนร้านค้าที่ขายตาไม้	มีการตัดเอาตาไม้ อย่างหนาแน่นบริเวณรอบถนนและร้านค้า

การตีความ

แม้ต้นเรียดและตาไม้จะมียูอยู่ที่ทั่วไปในอุทยาน แต่การตัดเอาตาไม้จะไม่เกิดขึ้นมากตามแนวถนน โดยเฉพาะที่ใกล้กับร้านรับซื้อ เพราะร้านค้าเหล่านั้นไม่ต้องมานั่งเสียเวลาพิสูจน์ว่าตาไม้เหล่านั้นตัดมาอย่างถูกกฎหมาย นี่เป็นการเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ตัดตาไม้ ถนนทำให้เข้าถึงพื้นที่ป่าด้วยรถได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้การหาตาไม้ง่ายขึ้น รวมถึงการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์รวมถึงตาไม้ได้ง่ายขึ้น เพราะทั้งสองอย่างมีน้ำหนักมาก

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การทำประมงอย่างผิดกฎหมายในเขตห้ามจับสัตว์น้ำในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรทแบรีเออร์ รีฟ (GBR)

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การทำประมงอย่างผิดกฎหมายในเขตห้ามจับสัตว์น้ำในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรทแบรีเออร์ รีฟ (GBR)	เขตห้ามจับมีปลาที่เป็นเป้าหมายของการทำประมงหลายชนิดมากกว่าในเขตที่เปิดให้จับปลา เช่น ปลาเทราต์ ปะการัง	การจัด “โซนนิ่งใหม่” ใน GBR ในปี 2004 ขยายพื้นที่สงวนไว้สำหรับเป็นเขตห้ามจับสัตว์จากร้อยละ 4.5 เป็นร้อยละ 33 จำนวนเรือจับปลาเพื่อการพักผ่อนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2004 กิจกรรมประมงก็เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	การประมงที่ผิดกฎหมายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตห้ามจับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ติดกับจุดจอดเรือที่มีผู้ใช้จำนวนมาก (จุดที่เอาเรือเข้าจอด) ในสภาพธรรมชาติที่ความเร็วลมต่ำกว่า 10 น็อต

การตีความ

แม้จะเพิ่มจำนวนเขตห้ามจับสัตว์น้ำและจำนวนเรือที่ขึ้นทะเบียน การจับสัตว์น้ำอย่างผิดกฎหมายยังคงเกิดขึ้นอย่างหนาแน่นในพื้นที่ไม่กี่แห่ง และอยู่ติดกับจุดจอดเรือที่มีการใช้งานมาก การทำผิดลักษณะนี้เป็นรูปแบบชั่วคราวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดยาว ตำแหน่งของเขตห้ามจับสัตว์น้ำดึงดูดให้ผู้ประกอบการเรือขนาดเล็กเอาเรือเข้าไปในช่วงเวลาว่าง แต่โครงสร้างของโอกาสเช่นนี้ก็ถูกจำกัดด้วยสภาพทางธรรมชาติของทะเลที่มีผลต่อความปลอดภัย ในที่นี้คือความเร็วลมน้อยกว่า 10 น็อตและคลื่นต่ำกว่า 1 เมตร การเข้าใจโครงสร้างทางโอกาสในการทำการประมงผิดกฎหมายสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางยุทธศาสตร์การป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพได้

อ่านเพิ่มเติม

[Opportunity Makes the Thief](#) | Felson & Clarke (1998)

[The spatial pattern of redwood burl poaching and implications for prevention](#) | Kurland et al. (2018)

[Illegal fishing and compliance management in marine protected areas: a situational approach](#) | Weekers et al. (2021)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

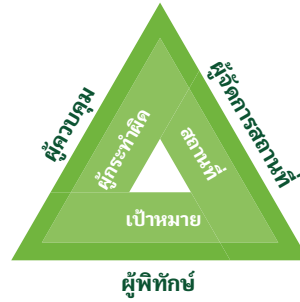
ขั้นตอนที่ 14 ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ ปัญหา

สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะช่วยให้คุณนึกถึงผู้คนและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ด้านในของสามเหลี่ยมหรือที่เรียกว่าสามเหลี่ยมอาชญากรรม ประกอบด้วย ผู้กระทำผิด เป้าหมาย และสถานที่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของอาชญากรรมใด ๆ ก็ตาม

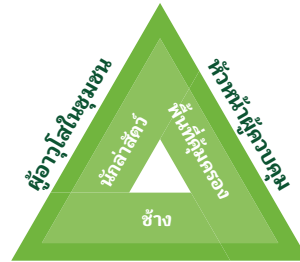
สามเหลี่ยมด้านนอกประกอบด้วย ผู้พิทักษ์ ผู้ควบคุม และผู้จัดการสถานที่ องค์ประกอบเหล่านี้มีศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรม ความสัมพันธ์ระหว่างสามเหลี่ยมทั้งสองเรียบง่ายไม่ซับซ้อน ผู้พิทักษ์คอยปกป้องเป้าหมาย ผู้จัดการสถานที่คอยควบคุมดูแลสถานที่ และผู้ควบคุมคอยควบคุมผู้กระทำผิด

ในการทำงานวิเคราะห์ ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหาเพื่อเริ่มหาตัวผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และดูว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นที่ไหน หลังจากนั้นเพิ่มข้อมูลขั้นที่ 2 ดูว่าใครหรือโครงสร้างใดที่สามารถเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมได้บ้าง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้คุณวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดีได้เพื่อศึกษาปัญหาในรายละเอียด (ขั้นตอนที่ 8)

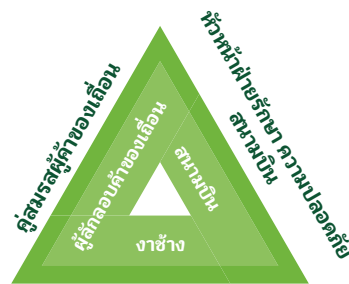
คุณสามารถเริ่มใช้เหตุการณ์ทั่วไป เช่น ตัวอย่างที่แสดงในหน้านี้ หรือเน้นไปที่เหตุการณ์ที่มีความเฉพาะเจาะจงเมื่อคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับคนและสถานที่ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ตัวอย่างในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่แตกต่างกันมีบทบาทที่แตกต่างกันในการปกป้องเหยื่อตึ้นแดงได้อย่างไร

อาชญากรรม

ผู้พิทักษ์ป่า
การล่าสัตว์

ฝ่ายรักษาความปลอดภัยสามมбини
การลักลอบ ค้างช้าง

องค์ประกอบในสามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา	
เป้าหมาย	หมายถึงเหยื่อของอาชญากรรม เช่น บุคคลหรือทรัพย์สินของพวกเขา สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่า เป้าหมายมักเป็นพืชหรือสัตว์ที่กำลังถูกล่า และผลิตภัณฑ์ที่มีในระหว่างการลักลอบค้าของผิดกฎหมาย
ผู้กระทำผิด	คือบุคคลที่ก่ออาชญากรรม ในพื้นที่คุ้มครองมักหมายถึงคนอย่างผู้ล่าสัตว์ คนตัดฟัน ชาวประมง หรือคนเลี้ยงปศุสัตว์ ถ้าเป็นปัญหาการลักลอบค้าของผิดกฎหมายจะหมายถึงพ่อค้า ผู้ที่ลักลอบนำเข้า หรือผู้บริโภคร
สถานที่	คือสถานที่ที่เกิดเหตุ สามารถนึกถึงสถานที่ระดับต่าง ๆ ได้ เช่น พิกัด GPS จุดสังเกตที่เป็นที่รู้จัก พื้นที่ลาดตระเวน หรือพื้นที่คุ้มครอง สำหรับปัญหาการลักลอบค้าของผิดกฎหมาย สถานที่อาจหมายถึงศูนย์การค้า ถนน หรือสนามบิน
ผู้พิทักษ์	อาจหมายถึงบุคคลหรืออุปกรณ์รักษาความปลอดภัยที่คอยให้การคุ้มครองเป้าหมาย ผู้พิทักษ์ในพื้นที่คุ้มครองสัตว์ป่ามักหมายถึงเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า หน่วยสอดแนมในชุมชน และตำรวจ แต่ประชาชนทั่วไปก็สามารถเป็นผู้พิทักษ์ได้ด้วย ผู้พิทักษ์ที่อยู่ตามเส้นทางการลักลอบทำการค้ามักจะรวมถึงตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร และผู้ขนส่งสัมภาระ ผู้พิทักษ์ที่เป็นทางการหมายถึงผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนผู้พิทักษ์ที่ไม่เป็นทางการหมายถึงประชาชนทั่วไปที่มองเห็นปัญหาจากการทำงานตามปกติของตน และสามารถเข้ามามีส่วนร่วม
ผู้ควบคุม	คือบุคคลที่สามารถโน้มน้าวใจผู้กระทำผิดและกระตุ้นให้พวกเขาหยุดการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้น เช่น สมาชิกในครอบครัว ภรรยา ผู้นำศาสนา ผู้อาวุโสในชุมชน นายจ้าง และเพื่อน
ผู้จัดการสถานที่	คือบุคคลที่รับผิดชอบควบคุมเหตุการณ์ที่เกิดในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เช่น พศติ เจ้าของที่ดิน เจ้าของที่พัก เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่เฝ้าประตู สำหรับการลักลอบทำการค้าที่ผิดกฎหมายอาจหมายถึงผู้จัดการสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ตลอดแนวเส้นทางการค้า เช่น ตำรวจจราจร ผู้จัดการท่าเรือ/ สนามบิน และผู้จัดการตลาดหรือร้านค้า

อ่านเพิ่มเติม

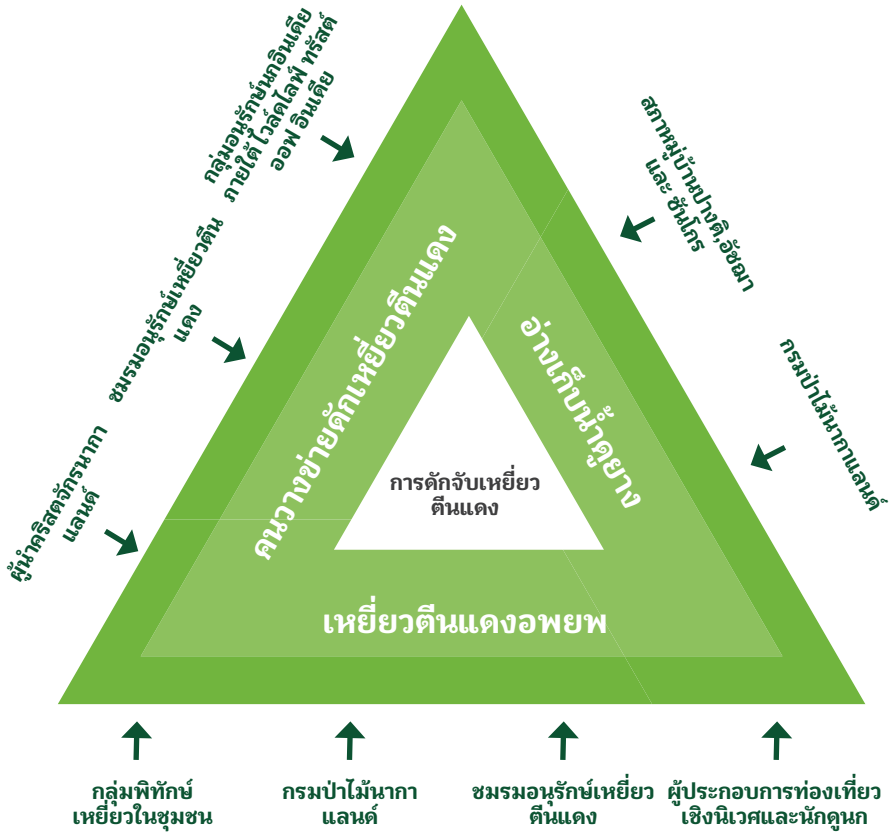
[A Naga village's journey from hunting ground to safe haven for the Amur falcon](#) | Ghosh (2018).

[How three Indian villages saved the Amur falcon: A new grassroots conservation model takes root](#) | Rao (2013)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

การดักจับเหยี่ยวดินแดงจำนวนมากที่อ่างเก็บน้ำดูยางในช่วงฤดูอพยพ เพื่อขายเนื้อราคาสูงโดยชาวบ้านท้องถิ่น

สามเหลี่ยมวิเคราะห้ปัญหาด้านบนแสดงให้เห็นความพยายามของโครงการคุ้มครองเหยี่ยวในอินเดีย ในการลดการล่าเหยี่ยวอย่างผิดกฎหมาย ด้วยการร่วมมือกันระหว่างผู้พิทักษ์ ผู้คุ้มครอง และผู้จัดการสถานที่หลาย ๆ คน เดือนตุลาคมของทุกปีเหยี่ยวดินแดงจะอพยพจากแอฟริกาไปยังเอเชียกลาง และรวมตัวกันเป็นฝูงใหญ่เหนืออ่างเก็บน้ำดูยาง ในนากาแลนด์ ทางตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดียประมาณ 10 วัน การค้าเหยี่ยวเกิดขึ้นโดยนักล่าใช้ขวานดักปลาเก่าดักจับเหยี่ยวในช่วงเย็น แล้วนำเนื้อไปขายราคาถูก ช่วงที่การล่ารุนแรงในปี 2012 ประมาณว่ามีเหยี่ยวดินแดง 120,000 ตัว ถูกล่าในแต่ละปี การต่อสู้กับปัญหาเกิดขึ้นด้วยความร่วมมือกันของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเหยี่ยวดินแดงโดยตรง มีการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยจัดให้มีการดูเหยี่ยว และทำให้ชุมชนเกิดความภูมิใจที่มีเหยี่ยวในพื้นที่ซึ่งที่อื่นไม่มี ในแง่ของการคุ้มครอง

เหยี่ยว ผู้พิทักษ์ที่เป็นทางการคือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้นากาแลนด์ ทำการยึดอวนและจัดกำลังเฝ้าระวังรอบอ่างเก็บน้ำดูยาง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากผู้พิทักษ์ที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ สมาชิกชมรมอนุรักษ์เหยี่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางนิเวศ ที่พบเห็นการวางอวนและคอยรายงานเจ้าหน้าที่ และรวมถึงผู้พิทักษ์เหยี่ยวที่เป็นชาวบ้านในชุมชน ส่วนผู้ให้การคุ้มครองผู้ที่ลักลอบดักเหยี่ยว มีผู้นำคริสตจักรที่คอยส่งสารว่าการบริโภคเนื้อเหยี่ยวขัดกับความเชื่อทางศาสนา ขณะที่ชมรมอนุรักษ์และองค์กรพัฒนาเอกชนคอยส่งสารที่สื่อว่าเหยี่ยวดินแดงเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสนับสนุนการเปลี่ยนผู้ล่าเหยี่ยวให้กลายเป็นไกด์ตุนก ทั้งหมดนี้ประสบความสำเร็จเมื่อจำนวนการล่าเหยี่ยวลดลงจาก 120,000 ตัวเป็นศูนย์ตัวตั้งแต่ปี 2013 เป็นต้นมา

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 15

ตอบคำถาม 5Ws และ 1H

หลังจากสร้างสามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา ให้พยายามตอบคำถาม 5Ws 1H ที่มีอยู่ในปัญหาของคุณ ซึ่งจะเป็นการเติมรายละเอียดของบริบทให้กับสามเหลี่ยมของคุณ ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบด้านเวลา แรงจูงใจ และวิธีปฏิบัติ 5Ws 1H ได้แก่:

- **What อะไร** - อะไรคือปัญหาที่คุณต้องแก้ไข
- **Who ใคร** - ใครเป็นผู้ก่อหรือเอื้อให้เกิด
- **Where ที่ไหน** - ปัญหาเกิดขึ้นที่ไหน
- **When เมื่อไร** - ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อไร

- **Why ทำไม** - ทำไมผู้คนจึงเลือกเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

- **How อย่างไร** - พวกเขาทำมันอย่างไร

คำถามง่าย ๆ เหล่านี้ เป็นวิธีที่ดีมากในการเริ่มต้นแก้ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ในขณะที่พยายามตอบคำถามเหล่านี้ คุณจะเริ่มคิดถึงแหล่งข้อมูลที่คุณต้องการ คุณอาจตระหนักด้วยว่าปัญหาของคุณเกิดจากแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นข้อพึงพิจารณาที่สำคัญในการสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองต่อปัญหา (ดูบทที่ 4)

ริหาให้เจováยง่ายข้อมูลความรู้ โดยการพยายามตอบคำถาม 5Ws และ 1H ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ของการวิเคราะห์ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้คุณวางแผนการเก็บข้อมูลที่คุณต้องการได้เร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการทำให้รู้ข้อมูลเบื้องต้นที่คุณรู้เกี่ยวกับปัญหา

ตารางด้านล่างนำเสนอตัวอย่างคำถามที่จะช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับ 5Ws และ 1H ของปัญหาของคุณ

คำถามที่ช่วยคลี่คลาย 5Ws และ 1H	
ใคร	คนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาลงมือทำคนเดียวหรือทำเป็นกลุ่ม พวกเขาตั้งกลุ่มอย่างไรและสื่อสารกันอย่างไร ตัวละครที่เกี่ยวข้องกระจายตัวไปตามกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างไร (ดูขั้นตอนที่ 16)
อะไร	ปัญหานี้ต่างจากปัญหาอื่น ๆ ในพื้นที่อย่างไร มันทับซ้อนกับปัญหาอื่นหรือไม่
เมื่อไร	ปัญหาเกิดขึ้นในช่วงใดของวัน ปี หรือฤดูกาล มีความเกี่ยวข้องกับวันหยุดหรือเหตุการณ์ใดเป็นการเฉพาะเจาะจงหรือไม่ ใช้เวลานานแค่ไหนในการก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาใหม่ หรือปัญหาเรื่องที่เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว
ที่ไหน	มันเกิดขึ้นในสถานที่เฉพาะเจาะจงหรือเกิดขึ้นได้ทั่วไป ปัญหากระจัดกระจายในพื้นที่ใดเป็นการเฉพาะ หรือในสถานที่แบบใดแบบหนึ่งหรือไม่ ขั้นตอนหรือกิจกรรมอื่นของอาชญากรรมนี้เกิดขึ้นที่ไหนอีก
ทำไม	อะไรคือแรงจูงใจที่ทำให้คนก่อปัญหาหรือเอื้ออำนวยให้ปัญหาเกิดขึ้น เป็นการทำผิดเพราะมีโอกาสทำโดยไม่ตั้งใจไว้ก่อน หรือมีแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการใดเป็นการเฉพาะ พฤติกรรมนั้นเป็นที่ (ไม่) ยอมรับของชุมชนหรือไม่
อย่างไร	ปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างไร มีขั้นตอนใดบ้างที่เกิดขึ้นเพื่อให้การกระทำสำเร็จ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือ อาวุธ ทักษะ การติดต่อ หรือข้อมูลใดบ้างในการกระทำ คนที่เกี่ยวข้องหลบหลีกการตรวจพบได้อย่างไร

ในบทที่ 3, 4 และ 5 ของคู่มือเล่มนี้ เราใช้ตัวอย่าง 4 สถานการณ์เพื่อช่วยแกะกระบวนการแก้ปัญหา ตัวอย่างทั้ง 4 แสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับปัญหาที่แตกต่างกันที่เกิดขึ้นในพื้นที่ป่าได้อย่างไร และยังรวมถึงนำไปใช้กับการลักลอบขนส่งสินค้าโดยผิดกฎหมาย ตัวอย่าง

ทั้งหมดไม่ได้อิงมาจากเหตุการณ์จริง แต่ก็มีควมสมจริงพอที่จะฉายให้เห็นแนวคิดหลักของการวิเคราะห์ปัญหาและการวัดประสิทธิภาพ ตารางด้านล่างตอบคำถาม 5Ws และ 1H ของสมมติฐานที่ใช้ในคู่มือนี้

5WS และ 1H ของสถานการณ์สมมติ

	การเก็บไข่เต่า	การลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านสนามบิน	การทำเหมืองทองผิดกฎหมายภายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ใคร	คนงานในฟาร์มขายให้คนในท้องถิ่น	การลักลอบขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ	คนงานเหมืองในท้องถิ่น	พรานในท้องถิ่น
อะไร	เก็บไข่เต่า	ขนย้ายนอแรดผ่านสนามบิน	ทำเหมืองทองคำ	ฆ่ากวางโดยใช้กับดัก
เมื่อไร	2 เดือนใน 1 ปี (พฤษภาคม/มิถุนายน) ปัญหาเรื้อรัง	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น
ที่ไหน	ตลอดแม่น้ำ A และ B	อาคารคลังสินค้าระหว่างประเทศ	ทางตอนเหนือของพื้นที่คุ้มครอง	ในพื้นที่บริเวณ A ติดกับชุมชนของนายพราน
ทำไม	เพื่อสร้างรายได้ที่รวดเร็วและตามโอกาส	รายได้เป็นกอบเป็นกำที่ "เสริมเต็ม" รายได้จากธุรกิจถูกกฎหมาย	เพื่อให้มีรายได้ต่อเนื่องในฐานะคนทำเหมือง	ให้ได้เงินเร็ว ไร้ข้อเสียดิด
อย่างไร	หียบแล้วคว่าไป	ทำเอกสารปลอม	เครื่องฉีดน้ำพลังสูง	กับดักบ่วงทำจากลวด

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 16 คิดให้ตลอดเส้นทาง อาชญากรรมสัตว์ป่าที่ เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน

ขณะที่กำลังคลี่คลายปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ต้องไม่ลืมหลักสำคัญประการหนึ่งของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม นั่นคือ การก่ออาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จ เปิดโอกาสให้การก่ออาชญากรรมอื่น ๆ (ดูขั้นตอนที่ 13) สำหรับปัญหาการค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมาย อาชญากรรมสัตว์ป่าที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันให้กรอบการทำงานที่จะช่วยให้คุณเชื่อมโยงการกระทำผิดแรกเข้ากับการกระทำที่ต่อเนื่องมา รวมถึงการครอบครองและการค้าผลิตภัณฑ์สัตว์ป่า

เมื่อนึกถึงปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า พยายามระบุขั้นของปัญหาและตัวละครที่เกี่ยวข้องให้ได้ เช่น งาม้างป่าต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคนซื้อ ขบวนการอาชญากรรมสัตว์ป่า เช่นนี้ สามารถแบ่งได้เป็น ขั้นตอนของการล่า การแปรรูป การขนส่ง การค้า และการบริโภค ขั้นตอนต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเกิดเรียงลำดับเสมอไป ดังนั้นคิดให้รอบคอบเกี่ยวกับปัญหาที่คุณกำลังคลี่คลาย

เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับงาช้างที่มีอายุการใช้งานนาน อาจถูกซื้อ แล้วขายต่อ แล้วมีการซื้ออีกครั้งหนึ่งตลอดระยะเวลาอันยาวนานของมัน

ในฐานะนักวิเคราะห์คุณต้องระบุให้ได้ว่าใครมีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นตอนใดบ้าง คนหนึ่งอาจเกี่ยวข้องกับหลายขั้นตอน หรือทุกขั้นตอนก็ได้ ในขบวนการอาชญากรรมสัตว์ป่า แบ่งตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็น 3 ประเภท นักล่าสัตว์ คนกลาง และผู้บริโภค

การทำให้เห็นภาพความต่อเนื่องของอาชญากรรมสัตว์ป่าสำหรับปัญหาเฉพาะของคุณ จะช่วยให้คุณเริ่มเห็นความเชื่อมโยงของตัวละครในแต่ละขั้นตอนและพิจารณาได้ว่าคนไหนที่จะเน้นมัวใจได้ง่ายกว่า ใครหรือองค์กรใดจะมีข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ และตัวละครที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการลาดตระเวนและการจับกุม อาจบอกคุณเกี่ยวกับตัวผู้ลงมือกับสัตว์ป่า แต่ไม่ได้บอกอะไรเลยเกี่ยวกับคนกลาง และผู้บริโภค แล้วจะไปหาข้อมูลได้จากใคร พวกเขาสนใจที่จะช่วยแก้ปัญหาหรือไม่

พึงระลึกว่าอาชญากรรมสัตว์ป่าบางประเภทซับซ้อนกว่าอาชญากรรมอื่น ปัญหาที่คุณวิเคราะห์อาจมีการกระทำผิดหลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีผู้ร่วมกันกระทำหลายคน ใช้ขบวนการอาชญากรรมสัตว์ป่าในหน้าถัดไป เป็นตัวอย่างเพื่อให้คุณจัดทำของคุณเองขึ้นมา

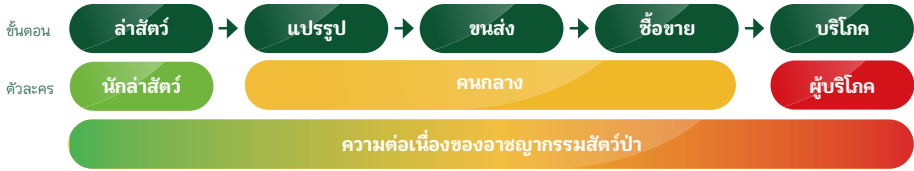
STAGES AND ACTORS OF THE WILDLIFE CRIME CONTINUUM

ขั้นตอนคือประเภทของกิจกรรมที่แตกต่างกันซึ่งสร้างและรักษาตลาดขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		ตัวละครคือบุคคลผู้รับผิดชอบกิจกรรมส่วนต่าง ๆ ในวงจรการค้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า	
ขั้นตอน	คำอธิบาย	ตัวละคร	คำอธิบาย
ล่าสัตว์	จับสัตว์ป่าออกจากธรรมชาติ	นักล่าสัตว์	ผู้ที่นำสัตว์ป่าออกจากธรรมชาติ
แปรรูป	ทำให้สัตว์ป่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประโยชน์ได้เพื่อให้ขายได้	คนกลาง	ผู้ทำหน้าที่ขนส่ง และ/หรือค้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า
ขนส่ง	เคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า	ผู้บริโภค	ผู้ซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า อย่างมีวัตถุประสงค์ เช่น เป็นอาหาร โขว์ หรือทำเป็นสัตว์เลี้ยง
ค้าขาย	ขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		
บริโภค	ใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		

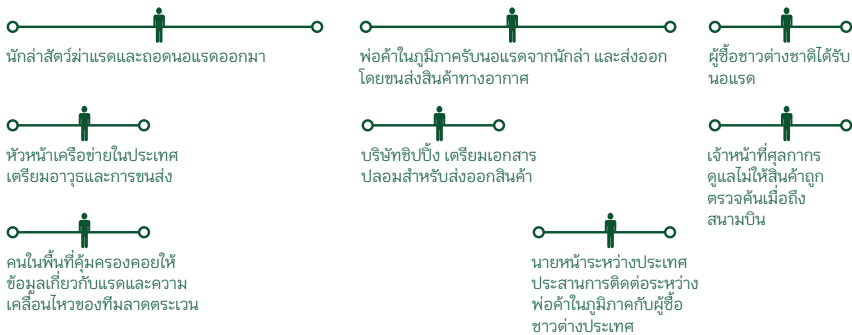
อ่านเพิ่มเติม

Tools and terms for understanding the illegal wildlife trade | Phelps et al. (2016)

The relative ineffectiveness of criminal network disruption | Duijn et al. (2014)

ผลิตภัณฑ์เดินทางจากนักลำไส้คัวไปถึงผู้บริโภคได้อย่างไร

คุณสามารถค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สถานที่ดำเนินการ และวิธีการของพวกเขาได้จากที่ใด

บทบาทสำคัญ: บางคนสามารถหาคนมาแทนที่ได้ง่ายกว่าอีกหลายๆ คน

สิ่งทีแต่ละคนทำในขบวนการอาชญากรรมสัตว์ป่ามีความสำคัญ เครือข่ายส่วนบุคคลเชื่อมโยงนักลำไส้คัวเข้ากับผู้บริโภคคนสุดท้าย แม้พวกเขาจะไม่เชื่อมถึงกันโดยตรง แต่ละคนในเครือข่ายจะมีคุณค่าแตกต่างกัน บางคนเป็นผู้ได้รับความเชื่อใจและเป็นผู้เชื่อมต่อคนอื่นได้อย่างดี เช่น นายหน้าระหว่างประเทศตามที่ระบุด้านบน บางคนมีคุณค่าจากสิ่งที่ทำ เช่น พนักงานในบริษัท

ขนส่งที่คอยปลอมแปลงเอกสาร ถ้านายหน้าหรือคนที่ปลอมเอกสารตัดสินใจออกจากเครือข่ายนี้ หรือไม่สามารถทำงานของตนเองได้ ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อขบวนการพิจารณากำหนดเป้าหมายการทำงานของคุณมุ่งไปที่บทบาทการทำงานที่หาคนมาแทนได้ยาก เพราะต้องการทักษะพิเศษ เป็นตำแหน่งที่มีอำนาจพิเศษ หรือต้องการความไว้วางใจระดับสูงที่เกิดขึ้นตามกาลเวลา

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 17

เขียนสคริปต์อาชญากรรม

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญต้องเตือนตนเองว่า เหตุอาชญากรรมไม่ได้เกิดปุบปับเหมือนการเป็นลมแดด แต่ละคนที่เกี่ยวข้องต้องมีการเตรียมตัวหลายขั้นตอน เพื่อให้อาชญากรรมนั้นประสบความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงการถูกจับในภายหลัง เมื่อสามารถระบุขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านั้นได้ การวิเคราะห์จุดอ่อนในกระบวนการก็จะง่ายขึ้น

การเขียนสคริปต์อาชญากรรมเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับจัดโครงสร้างความคิดของคุณเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด วิธีการนี้ช่วยให้คุณทำรายละเอียดของขั้นตอนที่จำเป็นต่อการก่ออาชญากรรมเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีความจำเพาะได้

การเขียนสคริปต์อาชญากรรมสามารถแตกย่อยได้หลายแบบ แต่โครงสร้างพื้นฐานจะประกอบด้วย การเตรียมการ ก่อนก่อเหตุ ขณะก่อเหตุ และหลังก่อเหตุ แต่ละขั้นตอนจะมีการกระทำที่ต้องทำเพื่อให้สำเร็จ

ควรมองหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการเขียนสคริปต์ แหล่งข้อมูลหลักก็คือ ข้อมูลจากการสังเกต และเรื่องเล่าของผู้เห็นหรือประสบเหตุโดยตรง เช่น ผู้บังคับใช้กฎหมาย เหยื่อ หรือผู้กระทำผิด แหล่งข้อมูลรองคือ แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่บรรยายถึงเหตุการณ์ เช่น รายงานข่าว หรือแหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้ฟรี

การสัมภาษณ์จะช่วยให้คุณเข้าใจ:

- วิธีเลือกสถานที่ก่อเหตุ
- วิธีเลือกเป้าหมาย/เหยื่อ
- เครื่องมือ/อุปกรณ์/การเงิน ที่จำเป็น
- ทักษะและความพยายามที่จำเป็น
- การมองโอกาสในการก่ออาชญากรรม
- อุปสรรคที่มองเห็น
- ลักษณะทั่วไปของผู้กระทำผิด

บุคคลที่อาจสัมภาษณ์ ได้แก่

- ผู้คุมเกม
- มัคคุเทศก์
- นักโทษ
- ผู้กระทำผิดที่ยังคงอยู่ในวงการ
- เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
- นักวิจัย
- สมาชิกในชุมชน
- ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์

แหล่งข้อมูลรองของข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ได้แก่

- สำนวนตำรวจและบันทึกของศาล
- การวิเคราะห์อาชญากรรมภายใน
- ภาพจากกล้องดักถ่าย
- ข้อมูลการตรวจสอบทางชีวภาพ
- งานเขียนทางวิชาการ
- เอกสารข้อมูลที่เผยแพร่เฉพาะกลุ่ม
- โซเชียลมีเดีย
- ข้อมูลที่ไม่เสียเงินในการเข้าถึง

หาช่องโหว่ของความรู้อย่างไร
ในแต่ละขั้นตอนมีข้อมูลใดที่คุณยังไม่รู้

อธิบายเหตุอาชญากรรมตั้งแต่ต้นจนจบจะช่วยให้รู้ว่าใครหรือองค์กรใดต้องกระทำสิ่งใด เจ้าหน้าทีที่พิทักษ์ป่าสามารถจับกุมผู้คนในเขตอุทยานได้ แต่เราควรติดต่อใครหลังเกิดการบุกรุกล่าสัตว์ เช่นเดียวกับการพยายามตอบคำถาม 5Ws 1H ขั้นตอนนี้จะช่วยให้คุณเห็นว่าข้อมูลใดที่ยังขาดอยู่

ลองเขียนสคริปต์อาชญากรรมจากผลิตภัณฑ์ที่จับได้ การเขียนสคริปต์โดยใช้ผลิตภัณฑ์ของกลางเป็นพื้นฐานจะไล่เรียงตั้งแต่การที่สัตว์ถูกล่าไปจนถึงมือผู้ซื้อ แทนที่จะดูที่การกระทำของคนที่เกี่ยวข้อง สคริปต์แบบนี้จะช่วยคลี่คลายตั้งแต่การจัดการ การแปรรูป การซื้อขาย และการบริโภคผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถระบุสถานที่และตัวละครที่เกี่ยวข้องตลอดขบวนการ

ทำความเข้าใจข้อจำกัดของสคริปต์ สคริปต์อาชญากรรมจะดีได้ต่อเมื่อมีข้อมูลดี สคริปต์ที่เขียนจากข้อมูลประสพการณ์ของคนคนเดียวมีน้ำหนักน้อยกว่าที่เขียนขึ้นโดยใช้ข้อมูลหลายแหล่ง อย่างไรก็ตามการอยู่กับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการและแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อสร้างสคริปต์อาชญากรรมที่มีน้ำหนัก

อย่าขยายความออกนอกบริบท ตระหนักเสมอว่า คุณทำงานกับปัญหาเฉพาะในพื้นที่เฉพาะ สคริปต์อาชญากรรมที่คุณเขียนขึ้นมาไม่สามารถใช้กับที่อื่นได้ ถึงแม้ปัญหาจะคล้ายกัน พยายามเขียนสคริปต์สำหรับปัญหาในประเทศแล้วลองเปรียบเทียบที่อื่น หากจุดเหมือนจุดต่างในระดับภูมิภาค

เริ่มคิดเกี่ยวกับมาตรการตอบสนองทันที เมื่อลงมือเขียนสคริปต์ ให้พิจารณาว่าขั้นตอนใดสามารถถูกแทรกแซงได้บ้าง ควรคิดถึงสิ่งที่คุณหรือองค์กรอื่น ๆ ทำอยู่ในปัจจุบันสามารถขัดขวางการทำอาชญากรรมตามสคริปต์ได้บ้าง และควรคำนึงถึงตัวเลือกอื่น ๆ ให้กว้างขึ้นด้วย

อัปเดตสคริปต์สม่ำเสมอ เพื่อเติมข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้มาและยังช่วยให้คุณปรับเปลี่ยนแผนได้หากมีการเปลี่ยนแปลง เช่น คุณอาจพบว่ารั้วที่สร้างขึ้นใหม่ผลึกให้การข้ามเข้าเขตแดนถอยร่นไปตามแนวรั้ว แต่เมื่อนักล่าสัตว์เข้ามาพวกเขาจะพากันไปยังเส้นทางที่รู้จักดี (ดูตัวอย่าง ขั้นตอนที่ 22)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ตารางด้านล่างแสดงขั้นตอนการเตรียมตัวของการทำเหมืองทองผิดกฎหมายแห่งหนึ่ง ตัวอย่างรายละเอียดของสคริปต์อาชญากรรมคือ
The Poaching Diaries: Crime Scripting for Wilderness Problems

ข้อมูลชุดนี้ประกอบด้วยสคริปต์อาชญากรรมของปัญหาในพื้นที่ป่า 12 ปัญหา และคู่มือ “ชาว ทู” ในภาคผนวก ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเชื่อมโยงสคริปต์ที่เขียนจากผลิตภัณฑ์ กับสคริปต์ที่เขียนจากตัวละครดูที่

The production of jaguar paste in Suriname: A product-based crime script | Lemieux & Bruschi (2019)

ตัวอย่างสคริปต์อาชญากรรม: ขั้นตอนแรกในสคริปต์อาชญากรรมที่เขียนจากตัวละคร ในการทำเหมืองทองคำผิดกฎหมาย

ขั้นตอน	รายละเอียดและทางเลือก	สถานที่	ระยะเวลา	ผู้เกี่ยวข้อง	มาตรการเพื่อการพิจารณา
การเตรียมตัวติดต่อก๊อด์	หัวหน้าทีมของกลุ่มทำเหมืองติดต่อก๊อด์ท้องถิ่น คือชาวประมงที่อาศัยอยู่ใกล้อุทยานและมักไปจับปลาและล่าสัตว์ในเขตอุทยาน ก๊อด์ผู้นี้มีผู้แนะนำมาเป็นส่วนตัว หรือเคยทำงานกับหัวหน้าทีมมาก่อน	หมู่บ้านใกล้แนวเขตอุทยาน	ไม่เกิน 1 เดือน ก่อนเริ่มดำเนินการ	หัวหน้าทีมก๊อด์ในประเทศ	เน้นการเข้าหาชุมชนและการปราบปราม ใช้หลาย ๆ วิธีผสมกันเพื่อทำให้ก๊อด์ที่รู้กันว่าทำงานให้กับเหมืองยอมทำตาม ดึงผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ลองหาวิธีการที่จะเพิ่มมาตรการติดตามทางสังคม ที่ทำให้คนที่ทำงานกับเหมืองเป็นที่น่ารังเกียจ เพราะทำให้แหล่งน้ำในชุมชนเป็นพิษ

Steve Winter. *Panthera*

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

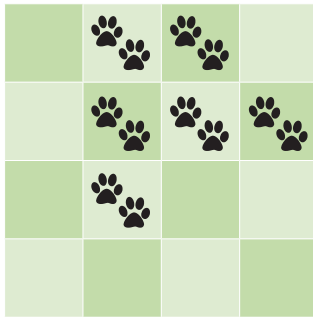
ขั้นตอนที่ 18 ค้นหาอคติในข้อมูลของคุณ

ส่วนหนึ่งของงานในฐานะนักวิเคราะห์คือการทำความเข้าใจข้อจำกัดของข้อมูลที่ใช้ “เหยื่อที่พุดไม่ได้” หมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าสัตว์ป่าไม่สามารถ “แจ้งตำรวจ” ได้ หมายความว่ารายงานอาชญากรรมที่เป็นทางการจะขึ้นอยู่กับความพยายามที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายทุ่มเทให้การค้นหาอาชญากรรม รวมถึงพวกเขาสามารถหามันได้ดีเพียงใด

ในบริบทของพื้นที่คุ้มครอง อาจถือว่าเป็นกระบวนการ การเดินทางของคนสามกลุ่ม (triple foraging) ที่เกิดขึ้นในที่เดียวกัน สัตว์ป่า คนล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า ต่างมีเส้นทางการเดินของตัวเอง สร้างโอกาสให้ก่ออาชญากรรม... หรือการป้องกัน แตกต่างกัน สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่รวบรวมโดยทีมพิทักษ์ป่า เพราะการเดินทางของเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ากับทีมล่าสัตว์ซ้อนทับกันอย่างสมบูรณ์

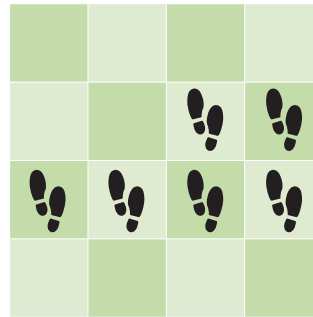
สัตว์ป่าเดินหาอาหาร

สัตว์ป่ามองหาที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและแหล่งอาหารในพื้นที่

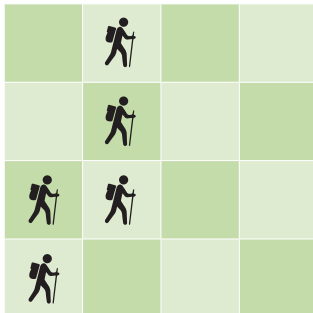
นักล่าสัตว์เดินหาสัตว์ป่า

นักล่าสัตว์หาโอกาสที่จะล่าสัตว์ได้ในพื้นที่

เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเดินค้นหา นักล่าสัตว์

เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ามองหา นักล่าสัตว์ และพบสัญญาณของการมีนักล่าในพื้นที่

การเดินทางของทั้ง 3 ฝ่าย

การซ้อนทับกันของสัตว์ป่า นักล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า

	<p>พิทักษ์ป่าเดินฝ่ายเดียว ไม่พบสัตว์ป่าหรือกิจกรรมการล่าสัตว์</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกัดป่าไปที่พื้นที่นั้นมาแล้ว</p>
	<p>สัตว์ป่าเดินฝ่ายเดียว พิทักษ์ป่าและนักล่าไม่ได้ไปในพื้นที่นั้น</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน สัตว์ป่าบริเวณนี้ไม่อยู่ในข้อมูลของพิทักษ์ป่า การกระจายตัวสัตว์ป่าถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง</p>
	<p>นักล่าสัตว์เดินฝ่ายเดียว นักล่าสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จเพราะไม่มีโอกาส</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน การล่าสัตว์บริเวณนี้ไม่ถูกรวมในข้อมูลของพิทักษ์ป่า การกระจายตัวของการล่าสัตว์ถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง</p>
	<p>สัตว์ป่าและนักล่าสัตว์เดิน นักล่าสัตว์ประสบความสำเร็จมากกว่า และไม่เจอกับพิทักษ์ป่า</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า สูง</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน การล่าสัตว์ประสบความสำเร็จและไม่อยู่ในข้อมูลของพิทักษ์ป่า; การล่าสัตว์มีความเสี่ยงต่ำ และถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง</p>
	<p>พิทักษ์ป่าและสัตว์ป่าเดิน พิทักษ์ป่าบันทึกการพบเห็นสัตว์ป่า</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกัดป่าไปที่พื้นที่นั้นมาแล้ว และมีบันทึกการพบเห็นสัตว์ป่า</p>
	<p>พิทักษ์ป่าและนักล่าสัตว์เดิน การล่าสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จและกิจกรรมถูกตรวจพบโดยพิทักษ์ป่า</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกัดป่าไปที่พื้นที่นั้นมาแล้ว และมีบันทึกการพบเห็นกิจกรรมการล่าสัตว์</p>
	<p>สัตว์ป่า นักล่า และ พิกัดป่าเดิน นักล่าสัตว์มีโอกาสประสบความสำเร็จและถูกตรวจพบ</p>	<p>ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ปานกลาง</p>	<p>อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี ข้อมูลของพิทักษ์ป่าที่ทั้งการพบเห็นสัตว์ป่าและกิจกรรมของนักล่าสัตว์</p>

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

พิจารณาอคติของข้อมูลจากทีมลาดตระเวน

รูปด้านบนแสดงให้เห็นการเดินของทั้ง 3 ทีมและความเกี่ยวข้องของงานคุ้มครองสัตว์ป่ากับความน่าเชื่อถือของข้อมูล มุ่งสื่อสารให้เห็นสถานที่ที่สัตว์ป่า นักล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเดินทางไป แต่ต้องพิจารณาถึงช่วงเวลาที่เราเดินผ่านในสถานที่แต่ละแห่งด้วย เช่น หากทีมพิทักษ์ป่าเข้าไปในสถานที่ที่นักล่าสัตว์อยู่ด้วย ก็อาจจบลงด้วยการจับกุม แต่หากไปคนละเวลาพวกเขาจะไม่เจออะไรเลย หรือพบแต่เพียงหลักฐานว่านักล่าสัตว์ได้เข้าไปที่นั่น เช่น เห็นกับดักหรือร่องรอยการตัดต้นไม้

เมื่ออ่านข้อมูลการลาดตระเวน พยายามจำแนกพื้นที่ให้เข้า 1 ใน 3 หมวดนี้ :

- ทีมลาดตระเวนเข้าไปในพื้นที่นั้นและไม่พบอะไรเลย (ไม่มีปัญหา)
- ทีมลาดตระเวนเข้าไปในพื้นที่นั้นและพบการล่าสัตว์ (ปัญหาเกิดขึ้นและดำรงอยู่)
- ทีมลาดตระเวนไม่ได้เข้าไปในพื้นที่นั้น (ไม่ทราบ)

นักวิเคราะห์ที่ดีจะพยายามเข้าใจเหตุผลที่ไม่มีผลการลาดตระเวนในพื้นที่ที่ไม่มีคนรู้จัก พื้นที่มันไกลเกินไปหรือเปล่า ยากเกินกว่าจะลาดตระเวน ไม่มีสัตว์ป่า หรือนักล่าจ้องเฝ้ามองข้าม

เหยื่อที่พูดไม่ได้มีอยู่ทุกแห่ง

ปัญหาเหยื่อที่พูดไม่ได้ไม่เพียงนำมาปรับใช้กับพื้นที่คุ้มครอง เมื่อสัตว์ป่าถูกแปลงเป็นผลิตภัณฑ์

กระบวนการที่คล้ายคลึงกันจะเกิดขึ้น พูดอีกอย่างหนึ่งคือ “ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าไม่สามารถแจ้งตำรวจได้เอง” หมายความว่าจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่พบสัมพันธ์กับความพยายาม

สัดส่วนที่มีประโยชน์อาจได้แก่:

จำนวนถุงของผลิตภัณฑ์ / # จำนวนถุงที่ตรวจค้น / # จำนวนถุงทั้งหมด

จำนวนรถที่มีผลิตภัณฑ์ / # จำนวนรถที่เรียกหยุด / # จำนวนรถทั้งหมด

จำนวนคนขายเนื้อที่มีผลิตภัณฑ์ / # จำนวนคนขายเนื้อที่ถูกตรวจค้น / # จำนวนคนขายเนื้อทั้งหมด

อ่านเพิ่มเติม

Situational prevention of poaching | Lemieux (2014)

Steve Winter. Panthera

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 19 พิจารณากฎ 80:20

ในฐานะนักวิเคราะห์ พึงระลึกว่าอาชญากรรมไม่ได้กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ มีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวตามสถานที่และเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย คุณจำเป็นต้องหาความหนาแน่นของการเกิดอาชญากรรม และให้ความสนใจเมื่อปัญหาเกิดขึ้นอย่างกระจุกตัว

กฎทั่วไปอย่างหนึ่งคือ กฎ 80:20 ทำน้อยแต่ได้มาก หรือที่เรียกกันว่า หลักการพาเรโต (Pareto principle) ซึ่งใช้กันหลายวงการไม่เพียงแต่การลดอาชญากรรม กฎนี้บอกว่า 80 % ของผลที่เกิดมาจากเหตุ 20 %

ตัวอย่างในวงการธุรกิจ ประมาณ 80 % ของยอดขายมาจากกลุ่มลูกค้า 20 % สำหรับปัญหาอาชญากรรมคุณอาจพบว่า 80 % ของอาชญากรรมกระทำโดยผู้กระทำผิดเพียงแค่ 20 % ของผู้กระทำผิดทั้งหมด หรืออาชญากรรม 80 % เกิดขึ้นในพื้นที่ 20 % ของพื้นที่คุ้มครอง นี่เป็นหลักการที่มีประโยชน์สำหรับการจัดลำดับความสำคัญและการเพิ่มผลกระทบของมาตรการต่าง ๆ ให้สูงสุด

กฎ 80:20 ไม่ใช่มาตรการที่เข้มงวด แต่เป็นกฎที่ดีสำหรับเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ แนวคิดคืออาชญากรรมจะเกิดขึ้นอย่างเข้มข้นตามเวลา สถานที่เหยื่อ ผู้กระทำผิด หรือผลิตภัณฑ์ งานของคุณคือพิจารณาว่าอาชญากรรมกระจายตัวตามปัจจัยเหล่านั้นอย่างไร และพยายามคัดแยกปัญหาตามสาเหตุ ตารางด้านล่างแสดงตัวอย่างปัจจัยที่ควรพิจารณา

การคำนวณกฎ 80:20 นั้นง่ายมาก ดูตัวอย่างการล่าแรดในแอฟริกาใต้ในปี 2010

การคำนวณการกระจายตัวของการล่าแรดทั่วแอฟริกาใต้ในปี 2010 จำแนกตามจังหวัด เป็นไปตามกฎ 80:20 หรือไม่?

จังหวัด	จำนวนแรดที่ถูกฆ่า	% ของจำนวนแรดทั้งหมด	%รวมของแรดที่ถูกฆ่า	% ของจังหวัด
KNP*	146	44	44	8
NW	57	17	61	17
LIM	52	16	77	25
หมายเหตุ อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ ทางตะวันตกเฉียงเหนือ และจังหวัดลิมโปโป มีการล่าแรดคิดเป็น 77 % ของการล่าทั้งหมด แต่มีเพียง 25 % ของ "จังหวัด" ที่ถูกศึกษา				
KZN	38	11	88	33
MP	17	5	93	42
GP	15	5	98	50
EC	4	1	99	58
FS	3	1	100	75
NC	1	0	100	75
MNP*	0	0	100	83
MAP*	0	0	100	92
WC	0	0	100	100

*Data available here

<https://www.poachingfacts.com/poaching-statistics/rhino-poaching-statistics/>

ตัวอย่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้มข้นของอาชญากรรม	
ผู้กระทำความผิดซ้ำ	ผู้กระทำความผิดกลุ่มเล็ก ๆ แต่ก่อปัญหาส่วนใหญ่
ตกเป็นเหยื่อซ้ำซาก	เหยื่อกลุ่มเล็ก ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาส่วนใหญ่ (เช่น เป้าหมายคือสัตว์สายพันธุ์เดิม พื้นที่เป้าหมายคืออุทยานแห่งชาติเดิม ๆ หรือบริเวณเดิมที่เคยเกิดเหตุมาแล้วในอุทยานแห่งชาติ)
จุดเสี่ยง	พื้นที่ทางภูมิศาสตร์แคบ ๆ ที่เป็นที่เกิดเหตุของปัญหาส่วนใหญ่
ผลิตภัณฑ์ยอดนิยม	ประเภทของผลิตภัณฑ์/ ทรัพยากร ไม่ก็อย่างที่ถูกล่าหรือซื้อขายอย่างผิดกฎหมายส่วนใหญ่
เวลาที่มักเกิดเหตุ	อาชญากรรมเกิดขึ้นอย่างเข้มข้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของวัน ของสัปดาห์ ของเดือน หรือของปี
สถานที่เสี่ยง	มีสถานที่ไม่กี่แห่งที่เอื้อให้เกิดอาชญากรรม แต่เป็นแหล่งที่อาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้น เช่น ตลาด สนามบิน หรือด่านข้ามพรมแดน

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

การติดตามการกระจายตัวตามกฎ 80:20 ตามช่วงเวลา: การล่าแรดในแอฟริกาใต้

○ ————— % ของแรดที่ถูกสังหารทั่วประเทศ แยกตามจังหวัด ○

จังหวัด	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2010-2019
KNP	44	56	64	60	68	70	63	49	55	55	60
NW	17	5	12	9	5	4	5	9	8	5	7
LIM	16	17	9	11	9	8	9	8	5	8	9
KZN	11	8	10	8	8	10	15	22	18	22	13
MP	5	7	4	9	7	6	3	5	7	6	6
GP	5	2	0	1	0	0	1	0	0	1	1
EC	1	2	0	1	0	0	1	0	0	1	1
FS	1	1	0	0	0	1	2	4	2	2	1
NC	0	0	0	0	0	0	1	2	2	1	1
MNP (SANParks)	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
MAP (SANParks)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
WC	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0

ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าการล่าแรดกระจุกตัวอย่างหนาแน่นในอุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) ตลอดเวลา 10 ปี ซึ่งคิดเป็น 60 % ของการเสียชีวิตของแรดระหว่างปี 2010 – 2019 ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลานี้ การล่าแรด 96 % เกิดขึ้นใน 6 “จังหวัด” จาก 12 “จังหวัด” ได้แก่ KNP และ ตะวันตกเฉียงเหนือ ลิมโปโป KZN และ Mpumalamba ครูเกอร์มีสัดส่วนที่แตกต่างจากที่อื่นอย่างชัดเจนและยั่งยืน ขณะที่พื้นที่อื่นจะมีสัดส่วนของแรดที่ถูกสังหารแตกต่างกันไปในแต่ละปี KZN เป็นอีกพื้นที่ที่น่าสนใจ จากตัวเลขแรดที่ถูกสังหารที่นั่นคิดเป็นประมาณ 10 % ของแรดที่ถูกล่าทั้งประเทศในช่วง 6 ปีแรกพุ่งขึ้นไปถึง 20 % ใน 4 ปีหลัง นี่แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในพื้นที่ที่มีการล่าสัตว์ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการเคลื่อนตัวของอาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 36)

ในฐานะนักวิเคราะห์ เทคนิคนี้จะช่วยให้คุณหาการกระจายตัวของปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ขณะที่ระบุความเข้มข้นของปัญหา คุณต้องใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้อย่างระมัดระวัง ...แต่อย่าลืมเปรียบเทียบข้อมูลกับพื้นที่อื่นที่มีความคล้ายคลึงกันแต่ไม่มีปัญหาเกิดขึ้น เราดูความแตกต่างอะไรบ้าง เป้าหมายของการล่าใหม่ ระยะทางห่างจากผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจเท่าไร บริหารจัดการดีกว่าไหม มีข้อไหน (พื้นที่และเวลา) ในกรลาดตระเวนที่ต้องแก้ไขไหม

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเข้มข้นของอาชญากรรมอ่านแนวทาง POP เหล่านี้

- [Understanding Risky Facilities | Clark and Eck \(2007\)](#)
- [Understanding and Responding to Crime and Disorder Hot Spots | Telep & Hibdon \(2019\)](#)
- [Analyzing and Responding to Repeat Offending | Tilley \(2016\)](#)
- [Understanding the Theft of ‘Hot Products’ | Bowers & Johnson \(2016\)](#)
- [Analyzing Repeat Victimization | Weisel \(2005\)](#)

Steve Winter. Panthera

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 20 พิจารณาว่าต่างสถานที่ ต่างเหตุการณ์

เช่นเดียวกับการที่คนแต่ละคนจะมีบทบาทแตกต่างกันในเครือข่ายเดียวกัน สถานที่ต่าง ๆ ก็ก่อให้เกิดโอกาสต่อแต่ละคนต่างกัน เมื่อคุณคิดตามสคริปต์อาชีพการณที่เขียนขึ้น คุณจะเริ่มมองเห็นว่าสถานที่ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับความสำเร็จอย่างไร สถานที่บางแห่งเหมาะกับการวางแผนและซ่อนตัว ขณะที่บางแห่งมีสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่ำ

สถานที่ 4 ประเภท ที่เกิดอาชีพการณ

- สถานที่ที่เกิดเหตุอาชีพการณ
- ที่นัดพบ
- พื้นที่ปลอดภัย
- ที่ส่งมอบของ

การหาความเชื่อมโยงของสถานที่ทั้ง 4 แห่งจะช่วยให้ระบุพื้นที่ที่มีบทบาทสำคัญในการเอื้อให้เกิดอาชีพการณได้

สถานที่ 4 ประเภทที่เกิดอาชีพการณ	
ที่เกิดเหตุ	สถานที่ที่เกิดอาชีพการณ
ที่นัดพบ	สถานที่ที่ผู้เข้าร่วมก่ออาชีพการณมาพบกันก่อนเกิดเหตุ
พื้นที่ปลอดภัย	สถานที่ที่ผู้กระทำความผิดรู้สึกปลอดภัยและสะดวกสบาย เป็นที่ที่ผู้กระทำความผิดซักซ้อมรับส่งสิ่งของอุปกรณ์ หรือประชุมกัน
ที่ส่งมอบของ	สถานที่สำหรับผู้กระทำความผิดทำธุรกรรม เช่น การแลกเปลี่ยนสิ่งของกับเงิน หรือการให้รางวัล ซึ่งจะกระตุ้นให้กระทำความผิดซ้ำ

มองหาตัวผู้ก่ออาชีพการณ สถานที่บางแห่ง “ก่อ” อาชีพการณด้วยการรวมเป้าหมายไว้ด้วยกัน ซึ่งมักเกิดจากเหตุผลที่ไม่เกี่ยวกับอาชีพการณ เช่น เป็นแหล่งช้อปปิ้ง หรือมีการแข่งกีฬา มองหาสถานที่หรือเหตุการณ์ เช่น การอพยพ หรือการที่พืชผักให้ผลผลิตมาก ที่จะเพิ่มปฏิสัมพันธ์ที่ไม่อยากให้เกิดระหว่างสัตว์ป่ากับคน

พยายามระบุสิ่งที่เป็แรงดึงดูดให้เกิดอาชีพการณให้ได้

สภาพแวดล้อมบางอย่าง “ดึงดูด” อาชีพการณ เพราะพวกเขาเห็นว่าโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูง เช่น ย่านบาร์ หรือแหล่งค้าประเวณี จะเป็นที่สนใจของพวกเขา ถ้าในพื้นที่ที่คุ้มครอง ตัวอย่างก็จะเป็นตามแหล่งน้ำ หรือเส้นทางอพยพ

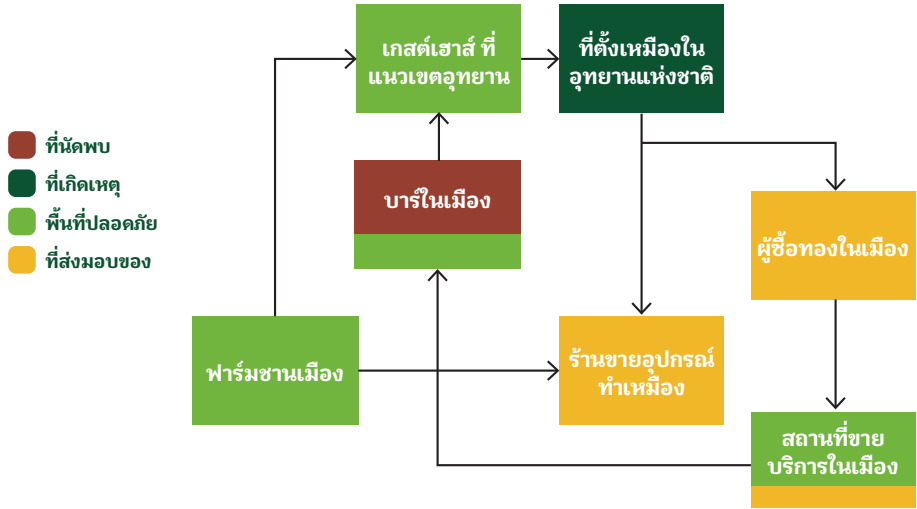
หาที่ที่เอื้อให้อาชีพการณเกิดขึ้นได้ คือสถานที่ที่ไม่มีการควบคุมเมื่อเวลาผ่านไป เช่น ดิกร้างเหมาะมากสำหรับการซ่อนคนหรือยาเสพติด สำหรับงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า มองหาดลาดที่ไม่มีมีการควบคุม ซึ่งจะช่วยให้ขายผลิตภัณฑ์ได้สะดวก พื้นที่ที่ไม่มีมีการออกตรวจตรา มีถนนเข้าถึงอย่างดี และที่พักที่ “ดูเป็นอย่างอื่น” เมื่อมีกิจกรรมน่าสงสัยเกิดขึ้น

ทำงานกับพันธมิตรเพื่อควบคุมสถานที่เกิดอาชีพการณ การควบคุมสถานที่ที่ก่ออาชีพการณทำได้หลายวิธี ตั้งแต่การมีสัมพันธ์เชิงบวกกับเจ้าของบ้านที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใด หรือที่เต็มใจช่วยป้องกันไม่ให้สถานที่นั้นถูกใช้เพื่อก่ออาชีพการณ ไปจนถึงการบังคับให้เจ้าของสถานที่เข้ายึดครองสถานที่ทั้งหมด

สถานการณ์สมมติการทำเหมืองทอง: หาสถานที่สำคัญ

ทีมแก้ปัญหาใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หลังการจับกุมและการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อระบุสถานที่สำคัญ 6 แห่ง สิ่งเหล่านี้ทำให้คนทำเหมืองผิดกฎหมายสามารถเตรียมการสำรวจเพื่อทำเหมืองในเขตอุทยานได้ซ้ำแล้วซ้ำอีก แล้วก็ผลิตผลพบกับผลตอบแทนที่ได้ภายหลัง ทีมงานได้ทำงานกับพันธมิตรหลากหลาย รวมถึงตำรวจในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่เทศบาล และผู้ตรวจการณรัฐสภาพเพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมสถานที่แต่ละแห่งอีกครั้ง

ตัวเลขและตารางหน้าถัดไปสรุปผลการค้นพบ

สถานการณ์สมมติ การทำเหมืองทองคำ: ควบคุมสถานที่เพื่อลดปัญหา		
ประเภท	สถานที่	มาตรการที่ใช้ควบคุมสถานที่
สถานที่เกิดเหตุ	ผืนป่าที่ตัดขาดจากพื้นที่อื่น อยู่ตามลำห้วยแคบ ๆ ที่สามารถบิมน้ำได้สะดวก	เจ้าหน้าที่ด้านสัตว์ป่าเดินตรวจตามลำธารที่มีความเสี่ยงสูงให้ถี่ขึ้น
ที่นัดพบ	บาร์ในเมือง ที่คนงานเหมืองหาเพื่อนร่วมทีมใหม่ และที่วางแผนการสำรวจ	ตรวจสอบหาการกระทำผิดของบาร์ และร่วมมือกับเทศบาลปิดบาร์
พื้นที่ปลอดภัย	ฟาร์มตามขานเมือง ที่ใช้เก็บอุปกรณ์ทำเหมือง	ดำเนินคดีกับเจ้าของฟาร์มขอหาสมรู้ร่วมคิดการทำเหมืองผิดกฎหมาย ใช้การปราบปรามเฉพาะจุดเพื่อไม่ให้เจ้าของฟาร์ม ให้มีการเก็บอุปกรณ์ทำเหมืองอีกต่อไป
	เกสต์เฮาส์ใกล้แนวเขตอุทยาน ที่ทีมงานเหมืองใช้ค้างคืนก่อนจะเข้าไปในเขตอุทยาน	ให้คำแนะนำแก่เกสต์เฮาส์และชักชวนให้รายงานเจ้าหน้าที่เมื่อคนงานเหมืองเข้าพัก หากจำเป็นให้ออกหนังสือเตือน ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขตั้งจุดตรวจเพิ่ม
ที่ส่งมอบของ	ผู้ซื้อทองแปลงทองของเหมืองเป็นเงินสด	การที่เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่โดยไม่คาดคิดอย่างบ่อยครั้ง ทำให้มันเป็นสถานที่ที่คนเหมืองไม่อยากใช้
	ช่อง เปลี่ยนเงินของคนทำเหมืองให้กลายเป็นบริการทางเพศ	สืบสวนหาการซื้อขายยาเสพติดในช่องนั้น และใช้อำนาจสั่งปิด

อ่านเพิ่มเติม
 PIVOT. Place-based Investigations of Violent Offender Territories | Isaac et al. (2017)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

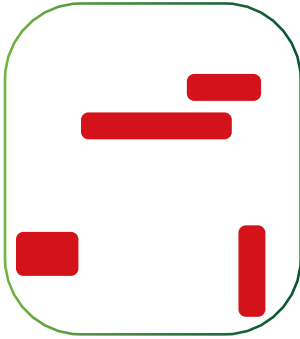
ขั้นตอนที่ 21 ศึกษาวิธีการทำความเข้าใจกับพื้นที่

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญคือคุณต้องนึกถึงวิธีที่ผู้กระทำผิดหาโอกาสในการก่ออาชญากรรม เช่น คุณอาจตั้งคำถามตัวเองว่านักล่าน์รู้ได้อย่างไรจะเจอสัตว์ได้ที่ไหน แล้วพ่อค้ารู้ได้อย่างไรที่ไหนปลอดภัยพอที่จะขายสินค้าได้ แนวคิดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจพื้นที่ที่มีประโยชน์ในการตอบคำถามเหล่านี้

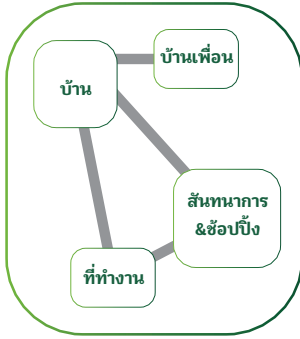
การทำความรู้จักพื้นที่ หมายถึงการที่บุคคลรู้เกี่ยวกับการกระจายตัวของโอกาสในพื้นที่หนึ่งๆ ซึ่งอาจหมายถึงโอกาสในการก่ออาชญากรรม รวมถึงโอกาสสำหรับการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อขนมปัง หรือการเติมน้ำมันรถ

เช่น หากคุณต้องการซื้อขนมปังตอนนี้ คุณก็จะต้องออกจากตำแหน่งปัจจุบันไปร้านที่คุณรู้จัก ร้านขนมปังที่ใกล้ที่สุดอยู่ที่ไหนนะ มันมีมากกว่า 1 ร้านไหม อยากรู้ไปอีกร้านหนึ่งมากกว่าไหม เพราะมันถูกและดีกว่า

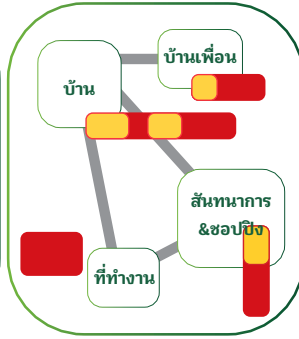
เมื่อผู้กระทำผิดมองหาโอกาสในการก่ออาชญากรรม คำถามในลักษณะเดียวกันจะชี้นำการตัดสินใจของพวกเขา ที่ไหนคือแหล่งสัตว์ป่าที่ใกล้ที่สุด มีมากกว่า 1 แห่งไหม ตรงที่นำสนใจกว่าเป็นเพราะมีสัตว์ป่ามากกว่าหรือโอกาสที่หิมลาดตระเวนจะตรวจเจอน้อยกว่า

โอกาสในการก่ออาชญากรรม (สีแดง) กระจายตัวอย่างชัดเจนในพื้นที่ที่กำหนด (สีขาว)

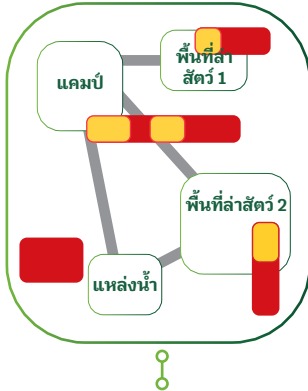

การรู้จักพื้นที่ในบริเวณนี้ของคน 1 คน เกิดจากการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น ที่ การไปทำงาน พักผ่อน และไปหาเพื่อน การเดินทางจากบ้านไปสถานที่เหล่านี้ (เส้นสีเทา) ทำให้เกิดการรู้จักพื้นที่

ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการเกิดอาชญากรรม หรือโอกาสในการห้ามหนใจ คือ บริเวณที่พื้นที่ที่รู้จักซ้อนทับกับโอกาสในการก่ออาชญากรรม (สีแดงเหลือง)

ขณะแกะรอยปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า พยายามทำความเข้าใจว่าการรู้จักพื้นที่ของแต่ละคนมีบทบาทเพียงใดในการตัดสินใจเลือกที่ก่อเหตุ หากเป็นในพื้นที่คุ้มครอง ควรพิจารณาว่าการรู้จักพื้นที่เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะในทางเทคนิคแล้วพื้นที่คุ้มครองทั้งหมดไม่ควรใช้สำหรับทำ "กิจกรรมประจำ" ; รายละเอียดประเด็นนี้ดูกล่องข้อความในหน้าถัดไป .

การรู้จักพื้นที่ของนักล่าสัตว์จะเกิดขึ้นตลอดเวลา กิจกรรม "ประจำวัน" อาจรวมถึงบริเวณแหล่งน้ำ พื้นที่ล่าสัตว์ ที่ตั้งแคมป์ ที่พวกเขาพักผ่อนและแปรรูปสัตว์ที่ล่าได้

การรู้จักพื้นที่ไม่เพียงสำคัญกับผู้ที่ทำหน้าที่ล่าสัตว์ป่ามาเท่านั้น ตัวละครทุกตัวที่อยู่ในขบวนการที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมสัตว์ป่ารวมถึงคนกลางและผู้บริโภคต่างต้องพึ่งการรู้จักพื้นที่ของตนเอง เมื่อต้องตัดสินใจว่าจะกระทำความคิดที่ใด ตัวอย่าง การวิเคราะห์ของคุณอาจพิจารณาถึง

- อาชีพใดเป็นประโยชน์สุดในการทำมาค้าขายที่บริเวณที่ปัญหาของคุณเกิดขึ้น
 - หากเป็นที่สนามบิน คนกลุ่มนี้อาจเป็นเจ้าของที่คลังสินค้า และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพราะพวกเขาต้องไปมาในพื้นที่ปลอดภัยได้สะดวกกว่าพนักงานทำความสะอาด พนักงานขายตัว หรือพนักงานร้านอาหาร
- โอกาสในการซื้อขาย เชื่อมโยงกับกิจกรรมมายาว/ การขบปึง อย่างไร
 - สถานที่ที่พลุกพล่าน เช่น ห้างสรรพสินค้า เหมาะสำหรับการซื้อขายเล็ก ๆ และเดินสำรวจ รวมถึงตอบโต้ได้โดยคนไม่ทันสังเกต
 - ผู้บริโภคอาจมีโอกาซื้อผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าได้ขณะที่นั่งอยู่ที่บาร์หรือเดินซื้อของในตลาด

ทำความเข้าใจพื้นที่ภายในพื้นที่คุ้มครอง

พื้นที่คุ้มครองมีความพิเศษเฉพาะตัวเพราะสามารถคุมวิธีและเวลาที่คนจะเข้าถึงได้ อีกทั้งยังมักอยู่ห่างไกล มีสิ่งอำนวยความสะดวกจำกัด ทำให้เข้าถึงและเคลื่อนไหวยาก วิธีการทั้ง 4 ต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงวิธีการทำความเข้าใจพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนักล่าสัตว์ป่า

วิธีที่ 1 – สำรวจเองจริงๆ — นักล่าเข้าไปในพื้นที่คุ้มครอง และเดินตระเวนมองหาเป้าหมายไปเรื่อย ๆ โดยไม่รู้ว่าจะสัตว์ป่าหรือที่มลาดตระเวนป่าอยู่ตรงไหน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวจะขึ้นกับโชคและทักษะในการหาเป้าหมายโดยไม่มีข้อมูลล่วงหน้า

วิธีที่ 2 – สำรวจซ้ำ — นักล่าเข้าไปในเขตพื้นที่คุ้มครองหลายครั้งในช่วงเวลาหนึ่ง ค่อย ๆ เก็บข้อมูลหาตำแหน่งที่ล่าสัตว์ได้ดีที่สุด หาเส้นทางเดินทางที่ดีที่สุด และช่องทางหลบหนีที่มลาดตระเวนที่สะดวกที่สุด

วิธีที่ 3 – ขยายเวลาสำรวจ — นักล่าขยายเวลาการเดินทางเข้าพื้นที่คุ้มครอง อาจเพิ่มเป็นวันหรือสัปดาห์เพื่อให้มีเวลาหาเป้าหมายนานขึ้น การเดินทางเข้าไปบ่อยครั้งขึ้นทำให้มีเวลาปรับแผนการล่าสัตว์ได้มากขึ้น

วิธีที่ 4 – พึ่งข้อมูลคนอื่น — นักล่าพึ่งผู้อื่นที่รู้จักพื้นที่ดีกว่าในการหาเป้าหมายและการหลบหลีกที่มลาดตระเวน ตัวอย่างคลาสสิกคือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าที่คอร์รัปชันบอกข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่ของสัตว์ป่าที่มีมูลค่าสูงหรือการเคลื่อนไหวของที่มลาดตระเวน เพื่อเพิ่มโอกาสในการล่าสัตว์ได้สำเร็จ

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 22 พิจารณาการ เดินทางเข้า และออกพื้นที่ อาชญากรรม

ในขั้นตอนที่ 17 เราอธิบาย การเขียนสคริปต์อาชญากรรมว่าหมายถึงวิธีคิดเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมตั้งแต่ต้นจนจบ ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณยังต้องคิดถึงองค์ประกอบเชิงพื้นที่อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะการเดินทางของอาชญากรรม ทั้งไปและกลับ ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์เพียงแต่การคิดหามาตรการป้องกันไม่ให้อาชญากรรมเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้สามารถคิดถึงมาตรการรับมือหลังเกิดเหตุ

ผู้กระทำความผิดมักก่อเหตุใกล้บ้าน มีการศึกษามากมายเกี่ยวกับการกระทำผิดที่แสดงให้เห็นว่า ยิ่งออกไปห่างจากบ้านตัวเองมากเท่าไร โอกาสที่จะกระทำผิดก็น้อยลง นี่คือสิ่งที่เรียกว่า การสลายตัวตามระยะทาง (distance decay) การสลายตัวของการกระทำผิดใกล้บ้าน หรือพื้นที่อื่นที่รู้จักดี (ดูขั้นตอนที่ 21) มีความสมเหตุสมผลเพราะมันไม่ต้องการความพยายามมาก นอกจากนี้โดยทั่วไปคนมักจะมีความผูกพันกับการปรากฏตัวของกลุ่มเป้าหมายและมาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่พวกเขาใช้เวลาด้วยนาน ๆ

อย่าละเลยการเดินทางหลังเกิดเหตุอาชญากรรม การวิจัยเกี่ยวกับเส้นทางอาชญากรรมส่วนใหญ่จะเน้นไปที่วิธีที่บุคคลเดินทางไปที่สถานที่ที่ก่ออาชญากรรม มีน้อยมากที่จะเน้นศึกษาการเดินทางกลับออกมา การเดินทางหลังก่ออาชญากรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจ เพราะจะช่วยให้เรามีทางเลือกเพิ่มเติมในการแก้ไขปัญหา...หรือแม้แต่ในการตอบสนอง ตัวอย่าง การรู้ว่านักล่าแรดออกมาจากพื้นที่ใดอย่างไรหลังจากได้แรดแล้ว จะช่วยให้คุณคิดออกว่าควรวางตำแหน่งทีมตักจับตรงไหนตามแนวรั้วเมื่อได้ยินเสียงปืน คุณอาจพลาด ปล่อยให้เกิดการบุกรุกเข้าไปได้ แต่หากคุณรู้ช่องทางที่พวกนั้นใช้

เดินทางออกเป็นประจำ คุณก็อาจลงมือได้ตอนที่นักล่าสัตว์ออกจากพื้นที่คุ้มครอง ยิ่งไปกว่านั้น หากคุณรู้ว่าถนนสาธารณะที่เชื่อมต่อกับพื้นที่อนุรักษ์เส้นไหนที่คนมักใช้กัน คุณอาจแจ้งให้มีการตั้งจุดตรวจเพื่อเฝ้าระวังรถต้องสงสัยได้

พิจารณาถึงการเดินทาง เคลื่อนที่ของคนในแถบนั้น

ขณะวิเคราะห์การเดินทางในปัญหาของคุณ ใคร่ครวญให้มากเกี่ยวกับการเดินทางจากบ้านไป

ยังพื้นที่คุ้มครอง รวมถึงการเดินทางภายในพื้นที่คุ้มครองด้วย พวกเขาใช้ยานพาหนะที่จุดไหนบ้างหรือไม่ ถ้ามีการใช้ ยานพาหนะนั้น ๆ สามารถวิ่งบนถนนลักษณะใดเป็นการเฉพาะหรือไม่ หากพวกเขาเดินเท้า ทางเดินนั้นต้องมีลักษณะใดเป็นพิเศษหรือไม่ ตัวอย่าง นักล่าสัตว์อาจพยายามเลี่ยงถนน เพราะมีแนวโน้มที่พวกเขาจะทิ้งรอยเท้าไว้ข้างหลังให้ทีมลาดตระเวนตามได้ ในพื้นที่ที่เป็นภูเขา แนวสันเขาอาจเป็นเส้นทางที่พวกนั้นนิยมใช้ เพราะมันใช้แรงน้อยกว่าการเดินทางขึ้นและลงตามแนวลาดชันของเขา

ใช้ข้อมูลการติดตาม เพื่อวาดเส้นทางทางการเดินทาง ก่ออาชญากรรม

ในบางกรณีทีมลาดตระเวนจะเดินตามรอยที่มีคนใช้เดินทางเข้าพื้นที่ก่อนหน้า เมื่อมีโอกาสให้ทีมเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะบอกคุณเมื่อพวกเขากำลัง “อยู่ในเส้นทาง” เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจการเดินทางของอาชญากรรมนั้น ๆ ดีขึ้น การให้สุนัขติดตามสวมปลอกคอ GPS จะช่วยสร้างแบบจำลองการเดินทางในพื้นที่นั้น ๆ ได้สมจริง

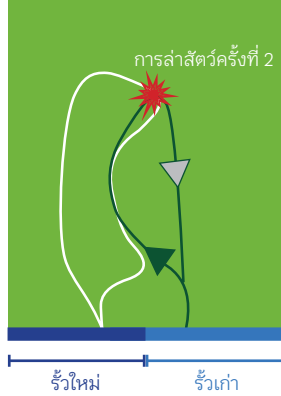
ใช้การสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจการเดินทาง ของอาชญากรรมให้ดีขึ้น

การศึกษาเชิงคุณภาพและการสัมภาษณ์ภายหลังการถูกจับกุมเป็นทางเลือกที่มีประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับการเดินทางเข้าและออกพื้นที่ก่ออาชญากรรมได้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่ทำให้คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการขนส่งที่พวกเขาใช้ รวมถึงวิธีการตัดสินใจในระหว่างสำรวจภูมิประเทศ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น สายไฟถูกใช้เป็นจุดอ้างอิงหรือไม่ หรือองค์ประกอบที่เป็นธรรมชาติมีความสำคัญด้วย หากใช่ คืออะไร เมื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลการติดตามจะทำให้ได้โมเดลการเดินทางในพื้นที่เป็นประโยชน์สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้

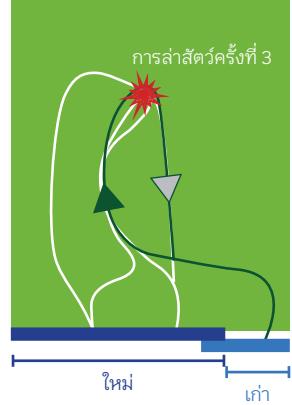
การเดินทางของอาชญากรมเข้ใน พื้นที่คุ้มครองก่อนมีการติดตั้งรั้วใหม่

การเดินทางของอาชญากรมเมื่อรั้วใหม่เสร็จ 1 ใน 3

การเดินทางของอาชญากรมเมื่อรั้วใหม่เสร็จ 2 ใน 3

ระวางการเดินทางของอาชญากรมที่ปรับเปลี่ยนตามมาตรการแก้ปัญหา

จากการที่การล่าแรดในแอฟริกาได้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้มีการเพิ่มความสำคัญการคุ้มครองตามแนวเขตแดนของพื้นที่คุ้มครอง ทั้งที่เป็นพื้นที่ของรัฐและเอกชน ทางเลือกหนึ่งคือการเอารั้วไฟฟ้ามาตรฐานที่ติดตั้งไว้เพื่อกันไม่ให้สัตว์ป่าออกมาจนออกบริเวณออก แล้วแทนที่ด้วยรั้วที่ “ฉลาด” มากขึ้น ที่จะส่งสัญญาณไปยังห้องปฏิบัติการเมื่อถูกตัดหรือขัดแง่โดยคนที่พยายามเข้าไปข้างใน สัญญาณเตือนจะดังเฉพาะตำแหน่งที่รั้วถูกตัด ทำให้ทีมตอบโต้สามารถตรงไปยังตำแหน่งที่ถูกบุกรุกได้ทันทีและแม่นยำ

ในระหว่างการฝึกอบรมร่วมกับผู้จัดการของพื้นที่คุ้มครองเหล่านี้ เห็นได้ชัดว่าระหว่างที่กำลัง

สร้างรั้วใหม่นี้ การบุกรุกก็ยังคงมีอยู่ แต่มุ่งไปที่รั้วที่เก่าและไม่ฉลาด เมื่อเส้นทางของนักล่าถูกบันทึกโดยทีมลาดตระเวน แทนที่นักล่าจะเปลี่ยนตำแหน่งที่ใช้เดินทางเข้าพื้นที่ พวกเขากลับปรับตรงไปยังเส้นทางที่รู้จักเพื่อหาและยิงแรด (ดูภาพด้านบน) ดังนั้น นักล่าจึงพยายามเสี่ยงกับรั้วให้น้อยที่สุด แล้วใช้เส้นทางที่รู้จักคุ้นเคยพาตัวเองเข้าไปยังแหล่งที่แรดอยู่กันอย่างหนาแน่น สิ่งนี้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการคิดหามาตรการแทรกแซงที่สามารถก่อกวนเส้นทางการเดินทางของอาชญากรมได้ และยังสามารถคาดการณ์ถึงการปรับเปลี่ยนเส้นทางได้มากขึ้น เมื่อตัวละครที่เกี่ยวข้องและการกระจายตัวของสัตว์ที่เป็นเป้าหมายของการล่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การสลายตัวตามระยะทางและการประมงผิดกฎหมาย ตัวอย่างจากเกรท แบริเออร์ รีฟ

การวิเคราะห์รูปแบบการเดินทางของชาวประมงผิดกฎหมายจากบ้านไปเขตห้ามจับสัตว์น้ำ ซึ่งพวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทางทะเล เกรท แบริเออร์ รีฟ ในออสเตรเลีย จับได้ พบว่าการเดินทางก่อก่ออาชญากรรมทั้งบนบกและทางทะเล สอดคล้องกับแนวคิดการสลายตัวตามระยะทาง การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการลักลอบจับสัตว์น้ำเป็นการกระทำในชุมชน โดยผู้กระทำผิดมักขับรถไปท่าเรือที่ใกล้บ้านที่สุด แล้วลงมือกระทำในเขตห้ามจับสัตว์น้ำที่ใกล้ท่าเรือนั้นมากที่สุด

อ่านเพิ่มเติม

Conservation Criminology: Modelling Offender Target Selection for Illegal Fishing in Marine Protected Areas | Weekers et al. (2019)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 23 มองหาผลิตภัณฑ์สัตว์ ป่า “ยอดนิยม”

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการล่าสัตว์และการถูกจับกุม คุณอาจสังเกตเห็นว่าสัตว์บางสายพันธุ์ตกเป็นเป้าหมายมากกว่าสายพันธุ์อื่น ๆ หรือพูดอีกอย่างหนึ่งคือมันดูเหมือนจะมี “สินค้ายอดนิยม” ที่ทั้งนักล่าพ่อค้าคนกลาง และผู้บริโภคต่างอยากได้ ในฐานะนักวิเคราะห์ สำคัญอย่างยิ่งที่คุณจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่าเหตุใดผลิตภัณฑ์บางอย่างถึงถูกล่าและซื้อขายมากกว่าอื่น ๆ

ทำความเข้าใจว่าเหตุใด “สินค้ายอดนิยม” ถึงต่างจากสินค้าอื่นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการโจรกรรมในร้านค้าแสดงให้เห็นว่า สินค้าบางประเภท เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ และนมผงสำหรับเด็ก จะถูกขโมยในอัตราสูงกว่าสินค้าอื่น ๆ ที่มีในร้าน มันไม่ใช่เรื่องปกติที่จะพบว่าสินค้าที่ถูกขโมยส่วนใหญ่จะมีอยู่แค่ไม่กี่อย่าง เป็นไปตามสูตรการกระจายตัว 80:20 (ขั้นตอนที่ 19) ทำให้ถึงเป็นแบบนี้ อะไรทำให้ของเหล่านี้ดึงดูดขโมยได้ดี โจรสามารถเอาอะไรไปก็ได้ ทำให้ถึงพุ่งเข้ามาแต่ที่ของเหล่านั้น

ต้องรู้ว่าสินค้านั้นเป็น CRAVED หรือ CRAAVED กรอบวิธีคิดหนึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยอดนิยม คือ เป็นของที่ ซ่อนได้ (concealable) เคลื่อนย้ายได้ (removable) มีอยู่ทั่วไป (available) เป็นของมีราคา (valuable) ก่อให้เกิดความสุข (enjoyable) และใช้แล้วทิ้ง (disposable) ที่เรียกย่อ ๆ ว่า CRAVED จะถูกขโมยบ่อย เมื่อนำกรอบคิดนี้มาประยุกต์ใช้กับการค้าคนกลาง ปิเรข และคัลลาร์กนำคำว่า “มีในร้าน” (available) มาแยกเป็น “เข้าถึงได้” (accessible) และ “มีจำนวนมาก” (abundant) เพื่อให้มองเห็นโอกาสของการล่าได้ดีขึ้น (ทำให้มี a เพิ่มขึ้นอีกตัวหนึ่ง กลายเป็น CRAAVED – ผู้แปล)

ขนาดเป็นเรื่องสำคัญ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่ามีมาทุกแบบและทุกขนาด ขึ้นเล็ก ๆ จะซ่อนง่ายและเบา กว่า จึงเคลื่อนย้ายไปมาได้ง่าย เช่น อังติงหรือฟันของลิงโตเคลื่อนย้ายง่ายกว่าหนังของมัน พยายามหาให้ได้ว่าขนาดและน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ส่งผล

กระทบต่อความเสี่ยง หรือผลตอบแทนหลังล่าได้ และขายแล้วมากน้อยแค่ไหน การเปรียบเทียบมูลค่าของผลิตภัณฑ์กับขนาด/น้ำหนัก จะช่วยให้เข้าใจว่าผลิตภัณฑ์ไหนมีมูลค่าสูงสุดเมื่อเทียบ “กิโลต่อกิโล” ขนาดและน้ำหนักยังช่วยให้คุณคำนวณได้ว่าต้องมีคนเข้ามาเกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือซ่อนผลิตภัณฑ์นั้นมากน้อยแค่ไหน

องค์ประกอบ	คำอธิบาย
ซ่อนได้	ของที่ซ่อนง่ายจะน่าดึงดูดใจกว่า เพราะโจรจะไม่ถูกสังเกต
เคลื่อนย้ายได้	ของที่เคลื่อนย้ายง่ายดึงดูดใจกว่า เพราะโจรไม่ต้องใช้ความพยายามมาก
มีอยู่ทั่วไป	ของที่มีอยู่ทั่วไปดึงดูดใจกว่าเพราะหาเป้าหมายง่าย ไม่ต้องใช้ความพยายามมาก
มีราคา	ของที่มีมูลค่าดึงดูดใจกว่า เพราะผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินสูงกว่า
ก่อให้เกิดความสุข	ของที่ทำให้คนมีความสุขเมื่อใช้งานจะดึงดูดใจกว่า ผลตอบแทนที่ไม่ใช่ตัวเงินสูงกว่า
ใช้แล้วทิ้ง	ของที่ขายง่ายดึงดูดใจกว่า ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการขาย

CRAAVED

มีจำนวนมาก	ของที่มีจำนวนมากน่าสนใจกว่า ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการหา การได้มา
เข้าถึงได้	ของที่เข้าถึงง่ายน่าสนใจกว่า การหาสัตว์เป้าหมายใช้ความพยายามน้อยกว่า

*ปิเรขและคัลลาร์กแบ่งคำว่า “มีอยู่ทั่วไป” เป็น “มีจำนวนมาก” และ “เข้าถึงได้” เพื่อให้มองเห็นภาพว่ารังนกแก้วที่ตกเป็นเป้าหมายมีความดึงดูดใจต่างกันอย่างไรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น รังของนกแก้วที่พบตามหน้าผาจะถูกจัดอยู่ในกลุ่ม “เข้าถึงได้น้อยกว่า” และใช้ประเภทของนกแก้วเป็นตัวกำหนดจำนวนรังนกแก้วที่รับสายพันธุ์ต่าง ๆ

พิจารณาว่าผลิตภัณฑ์เสียเร็วเพียงใด ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่ามีความน่าเบื่อต่างกัน คือ เมื่อสัตว์จะเนาได้ ตัวนิ่มที่เสียชีวิตและหนังลิงโตจะใช้ประโยชน์ไม่ได้ หากไม่ได้รับการเก็บรักษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ในขณะที่งานช่างและนอแรดจะไม่เนาเสีย ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าที่ต้องใช้ความพยายามมากในการเก็บรักษาให้มันยังคงมีมูลค่าสูงหลังถูกล่า ก็อาจมีความน่าดึงดูดใจน้อยกว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องการการดูแล ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เนาเสีย อาจมองเป็นการลงทุนหรือการออมที่สามารถเป็นที่พึ่งได้เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินทันที

จำไว้ว่าสัตว์ 1 ตัว อาจกลายเป็นผลิตภัณฑ์ได้มากมาย เลือโคร่งน่าจะเป็นตัวอย่างที่ดี ขึ้นส่วนทุกชิ้นของเลือโคร่งมีคุณค่าทางวัฒนธรรมหรือทางยา หมายความว่าเมื่อพวกมันถูกล่าและขายไปจะมีชิ้นส่วนเหลือทิ้งน้อยมาก ๆ แตกต่างจากช้างและแรด เพราะนอกจากงาและนอแล้วมีชิ้นส่วนอื่นที่ใช้ประโยชน์ได้น้อยมาก ๆ ลองนึกถึงสายพันธุ์สัตว์ที่สามารถขายได้ทั้ง 3 ตลาด คือ ทั้งขายตัวเป็น ๆ ขายเนื้อ และขายในตลาดชิ้นส่วนที่ไม่เนาเปื่อย (เช่น เต่า หรือตัวนิ่ม)

คุณค่าทางวัฒนธรรมและการเงินมีความสำคัญ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าต่างจากสิ่งของที่ถูกขโมยจากร้านค้า ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่ามักจะมีคุณค่าทางวัฒนธรรมนอกเหนือจากคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น หนังสัตว์มักถูกใช้ในเสื้อผ้าที่เกี่ยวข้องประเพณี หรือชุดพิธีการต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญทางวัฒนธรรมของมัน ในการกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าต่าง ๆ ในพื้นที่ตัวเอง ให้ระลึกไว้เสมอว่า ต้องไม่เพียงพิจารณาถึงจำนวนเงินที่คนต้องจ่ายเพื่อให้ได้มันมา แต่ต้องมองด้วยว่าคุณค่าทางการเงินที่มี (หรือการไม่มีของสิ่งนั้น) มีความเกี่ยวข้องกับคุณค่าทางวัฒนธรรม ซึ่งอาจเข้ามาแทนที่คุณค่าทั้งหมดอย่างไร

ติดตามตลาดเกิดใหม่อย่างระมัดระวัง สิ่งที่เป็นที่นิยมในวันนี้อาจไม่ใช่ของที่ต้องการในวันพรุ่งนี้ คอยติดตามดูความเปลี่ยนแปลงของประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีในตลาด เช่น ตลาดผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับลิงโตมีความหลากหลายมากในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ขณะที่หนังของมันมีการซื้อขายมานาน แต่การคุ้มครอง (ทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย) ก็เติบโตขึ้นอย่างมากในรอบทศวรรษที่ผ่านมา และไม่นานมานี้ก็ขับไปสู่การซื้อขายพันธุ์อู้งตัน รวมถึงไซมัน ในตลาด การทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้สำคัญ การลดปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ทำได้จริงมากกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นและพบเห็นทั่วไปมานาน

รู้จักตลาด

ปี 2013 สื่อให้ความสนใจความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายกับอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างมาก จากคำกล่าวอ้างว่า อัล ชาบับ (Al Shabab) มีรายได้จำนวนมหาศาลจากการค้าช้าง งานวิจัยตีพิมพ์โดย Royal United Services Institute ในปี 2015 แสดงให้เห็นว่าอัล ชาบับ เกี่ยวข้องกับการค้าช้าง เป็นไปได้ว่าทั้งการค้าช้างใจให้มีเกิดขึ้น และที่ทำไปเพราะมีจังหวะพอดี พวกเขาสร้างรายได้มากยิ่งขึ้นจากการเก็บภาษีถ่านไม้และน้ำตาล เพราะเป็นสินค้าที่มีการซื้อขายในชุมชนทุกวัน เป็นปริมาณมาก นี่เป็นเครื่องเตือนใจที่ดีว่าผลิตภัณฑ์ที่มีตลาดภายในประเทศใหญ่น่าดึงดูดใจมากกว่า แม้มูลค่าต่อสินค้าจะค่อนข้างต่ำ (การทิ้ง)

[An Illusion of Complicity: Terrorism and the Illegal Ivory Trade in East Africa | Macguire & Haenlein \(2015\)](#)

อ่านเพิ่มเติม:

- [Are Parrots CRAVED? An Analysis of Parrot Poaching in Mexico | Pires & Clarke \(2011\)](#)
- [Explaining and Controlling Illegal Commercial Fishing: An Application of the CRAVED Theft Model | Petrossian and Clarke \(2014\)](#)
- [Opportunistic or Non-Random Wildlife Crime? Attractiveness Rather than Abundance in the Wild Leads to Selective Parrot Poaching | Romero-Vidal et al. \(2020\)](#)
- [From CRAVED to CAPTURED: Introducing a Product-Based Framework to Examine Illegal Wildlife Markets | Moreto & Lemieux \(2014\)](#)
- [The Convergence of CAPTURED Fish and People: Examining the Symbiotic Process of Labor Trafficking, and Illegal, Unreported, and Unregulated Fishing | Moreto et al. \(2019\)](#)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 24 ศึกษาแรงจูงใจของผู้ กระทำผิด

ทำไมคุณถึงกระทำผิดเป็นคำถามสำคัญที่นักวิเคราะห์ต้องคำนึงถึง (ขั้นตอนที่ 15) แม้โครงสร้างของโอกาสในการก่ออาชญากรรมจะเอื้อให้อาชญากรรม แต่แรงจูงใจต่างหากที่เป็นตัวกำหนดที่แท้จริงว่าใครจะคว้าหรือไม่คว้าโอกาสนี้ ดังนั้นการเข้าใจเหตุผลที่คนเลือกหรือรู้สึกต้องการฝ่าฝืนกฎหมายจะช่วยให้คุณคลี่คลายความเชื่อมโยงระหว่างโอกาสกับแรงจูงใจ

ตัวอย่าง คุณจะก่ออาชญากรรมเพียงเพราะมันง่ายและโอกาสถูกจับน้อย หรือเพราะผลตอบแทนที่จะได้รับมหาศาล คนจึงหาโอกาสและยอมเสี่ยงเพราะพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันคุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่า หรือพวกเขามีความต้องการทรัพยากรธรรมชาติมาก โดยมองว่ามันสามารถแทนที่ความต้องการทุกอย่างได้ หรือพวกเขาเชื่อมั่นว่ามันเป็นสิทธิที่พวกเขาสามารถครอบครองทรัพยากรพวกนั้นได้อยู่แล้ว

ลองเอาตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์ของคนอื่น
ลองนึกภาพว่าอะไรเกิดขึ้นในใจ ตอนที่พวกเขากำลังพิจารณาถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับจากการก่ออาชญากรรม แทนที่จะมุ่งความสนใจไปที่แรงจูงใจให้กระทำผิดที่ห่างไกลออกไป เช่น การถูกเลี้ยงดูมาอย่างผิด ๆ หรือ ความไม่เท่าเทียมกันในสังคม นึกถึงการตัดสินใจวางแผนหรือลงมือกระทำอาชญากรรม รวมถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ

พยายามหาเหตุผลที่อธิบายพฤติกรรม หายที่สุดแล้ว ผู้กระทำผิดจะเชื่อว่าภาระกระทำของตนเองมีเหตุผลที่เหมาะสมไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง พยายามหาเหตุผลนั้นและคุณอาจพบเหตุผลมากมาย เช่น ความหิว หรือการขาดโอกาส ซึ่งสามารถแก้ไขได้ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเสริมโปรตีนเหตุผลอื่น ๆ เช่น เป็นสิทธิดั้งเดิม และความไม่ยุติธรรมที่รับรู้ได้ จะต้องการการแก้ไขรูปแบบอื่น ซึ่งอาจต้องมีการเจรจาไกล่เกลี่ยกัน

จำไว้ว่าแรงจูงใจแตกต่างกันไปในแต่ละคน และเมื่อเวลาผ่านไป ตัวอย่าง คนเก็บพินอาจมีแรงจูงใจจาก (1) ความจำเป็นต้องใช้เชื้อเพลิงหุงอาหารที่บ้าน (2) การได้เงิน เพราะสามารถขายในตลาดได้ หรือ (3) ทั้ง 2 ข้อ รวมกัน แรงจูงใจเหล่านี้สามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เช่น คนที่ต้องการเก็บพินเพื่อใช้ทำอาหาร อาจต้องการเงินเพิ่มเพื่อเป็นค่าเล่าเรียน หรือค่ารักษาพยาบาล ที่ต้องจ่ายในตอนนั้น

เชื่อมโยงแรงจูงใจกับวิธีการทำงาน จำไว้ว่าแรงจูงใจที่แตกต่างกันอาจต้องการใช้เครื่องมือ หรือระดับของการวางแผนที่แตกต่างกัน เช่น หากต้องการพินเพื่อใช้เอง คนที่มีมือก็อาจจะเข้าไปในพื้นที่พร้อมขวานเล็ก ๆ เพียงตามเดียว และแบกพินออกมาด้วยมือ แต่หากต้องการเก็บไปขาย อาจต้องการเครื่องมือสำหรับตัดและลากไม้ที่ต่างออกไป ดังนั้นปัญหาแบบเดียวกัน แต่เกิดจากบุคคลที่มีเหตุผลแตกต่างกัน ก็จะขึ้นอยู่กับโครงสร้างของโอกาสในการก่ออาชญากรรมแตกต่างกัน

ระบุผลตอบแทนที่ผู้ลงมือจะได้รับ อย่าลืมว่าคุณจะยอมเสี่ยงเพื่อผลประโยชน์ ซึ่งอาจเป็นรูปของตัวเงิน แต่อาจเชื่อมโยงไปถึงการแก้ปัญหาความอดอยากของตนเอง หรือการทำตามแนวปฏิบัติในสังคม แสวงหาความตื่นเต้น หรือเป็นการแก้แค้น ซึ่งมักเป็นเหตุผลเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า เมื่อเข้าใจสิ่งที่ผู้กระทำผิดต้องการจากการกระทำของตนเอง คุณจะสามารถพิจารณาเสนอผลประโยชน์ทางเลือกอื่นให้พวกเขาได้ดีกว่าเดิม ซึ่งจะกระตุ้นให้พวกเขาปฏิบัติตามกฎหมายได้

ลองประเมินความมุ่งมั่น ขณะที่ทำความเข้าใจบุคคลที่เป็นผู้ก่อปัญหา ลองดูว่าคุณสามารถประเมินความมุ่งมั่นในการทำผิดกฎหมายของพวกเขາได้หรือไม่ คนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เร็ว ก็อาจถอนตัวเร็วเช่นกัน หรือมีโอกาสปรับตัวน้อย ส่วนคนที่เคยร่วมงานมาระยะหนึ่ง หรือมีประวัติก่อปัญหาอื่น ๆ มาก่อน อาจตรงข้ามกัน ผลการวิเคราะห์ของคุณต้องคำนึงถึงระดับของความมุ่งมั่นเหล่านี้ด้วย

ระบุเหตุผลที่คนไม่กระทำผิด การได้เห็นว่าการทำผิดไม่ได้แพร่กระจายไปทั่วชุมชนส่วนใหญ่ เราจึงจำเป็นต้องเข้าใจพฤติกรรมของคนที่ไม่กระทำผิดด้วย คนมองว่ามันเป็นเรื่องผิดศีลธรรมหรือเปล่า

พวกเขาสนับสนุนการกระทำผิด เพียงแต่ไม่มีทักษะพอที่จะเข้าร่วมหรือไม่ หรือพวกเขาทำอย่างอื่นจนไม่มีเวลา พวกเขามีความต้องการที่แตกต่างไปหรือไม่ การเข้าใจเหตุผลของคนไม่เข้าร่วมจะช่วยให้คุณออกแบบมาตรการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

มีวิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำผิดหลายวิธี รวมถึง :

สัมภาษณ์ผู้ถูกคุมขัง

- ผู้กระทำผิดที่ถูกขังในเรือนจำเป็นแหล่งข้อมูลชั้นดี คนกลุ่มนี้มักจะชอบเล่าเรื่องราวของตนเองเพราะ (1) พวกเขาถูกตัดลึนความคิดแล้ว (2) การได้พูดคุยกับคนนอกเรือนจำเป็นความสบายใจอย่างหนึ่ง
- ขณะสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดที่ถูกตัดลึนแล้ว ต้องไม่ลืมว่าอาชญากรรมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน อาจไม่เกี่ยวข้องกับปัจจุบันนี้

การสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดที่ยังกระทำผิดอยู่

- อาจจะเป็นการยากที่จะหาผู้ให้ข้อมูลได้ แต่การได้สัมภาษณ์คนที่ยังคงกระทำผิดอยู่เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้เหตุผลและวิธีการกระทำผิด คนกลุ่มนี้สามารถให้ความกระจ่างว่าเหตุใดพวกเขาจึงเลือกก่ออาชญากรรมมากกว่าการทำตามกฎหมาย และพวกเขาหลบหนีการตรวจจับ/ ความเสี่ยงได้อย่างไร
- ถ้ามคนกลุ่มนี้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่พวกเขาวางแผนไว้แต่ไม่ได้ลงมือทำ เช่น การก่อเหตุที่ต้องยกเลิกไป จะช่วยให้คุณเข้าใจสิ่งที่ขัดขวางพวกเขา

เครือข่ายผู้ให้ข้อมูล

- หากไม่สามารถเข้าถึงตัวผู้กระทำผิด เครือข่ายผู้ให้ข้อมูลอาจมีประโยชน์ต่อการรวบรวมข้อมูลหลายภูมิ คนกลุ่มนี้มักจะเป็นเพื่อน หรือครอบครัวผู้กระทำผิด หรืออาจเป็นผู้ที่เคยกระทำผิดมาก่อนก็ได้

การสัมภาษณ์หลังการจับกุม

- เมื่อผู้ต้องสงสัยถูกจับ คุณจะมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจในการกระทำผิดด้วยการสัมภาษณ์พวกเขา บางครั้งอาจเป็นการสอบปากคำอย่างเป็นทางการ แต่บางครั้งก็อาจเป็นการพูดคุยกันนอกรอบโดยไม่ใช้เป็นหลักฐาน
- คุณอาจสามารถออกหมายเรียกผู้ต้องสงสัยมาให้ข้อมูลกับคุณได้ ทั้งนี้ ขึ้นกับนโยบายขององค์กรคุณ

สัมภาษณ์ผู้บังคับใช้กฎหมาย

- เจ้าหน้าที่ที่พังกษป้ามักมีปฏิสัมพันธ์กับผู้กระทำผิดเป็นประจำ จึงจะมีข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำผิด คนกลุ่มนี้เข้าถึงง่ายและมีการพิสูจน์แล้วว่า เป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่า เพราะข้อมูลส่วนใหญ่ที่คนกลุ่มนี้รู้จะไม่ถูกบันทึกในรายงานที่เป็นทางการ

คำให้การในชั้นศาล

- การอ่านคำให้การของผู้ต้องสงสัยในชั้นศาล เป็นวิธีที่ดีในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางประวัติศาสตร์ อาจต้องมีการทำงานร่วมกับอัยการเพื่อเข้าถึงเอกสารเหล่านั้น

การสนทนากลุ่ม และการสำรวจชุมชน

- การเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนและแนวคิดของชุมชนที่มีต่ออุทยาน ต่อสัตว์ป่า ต่อการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงแรงกดดันที่พวกเขาต้องเผชิญ สอนคุณได้ในหลาย ๆ เรื่อง ทำไคนจนถึงก่ออาชญากรรม และทำไมคนไม่ก่ออาชญากรรม ทำไมเป็นอาชญากรรมรูปแบบนี้ไม่ใช่แบบอื่น ความแตกต่างเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญมาจะช่วยให้คุณเข้าใจสาเหตุของปัญหาและคิดถึงมาตรการแทรกแซงเพื่อจัดการปัญหาได้

อ่านเพิ่ม

[Conservation enforcement: Insights from people incarcerated for wildlife crimes in Nepal](#) | Paudel et al. (2019)

[The people behind the poaching: Interviews with convicted offenders in South Africa](#) | Moneron et al. (2020)

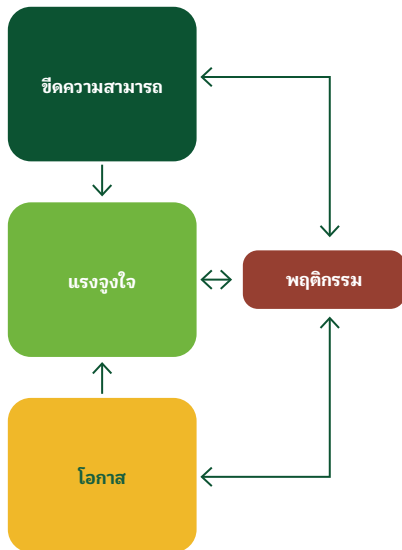
บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 25 พิจารณาขีดความ สามารถในการก่อ อาชญากรรม

พฤติกรรมบุคคลเป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ : ความสามารถ โอกาส และแรงจูงใจ แม้วิทยาศาสตร์อาชญากรรมจะให้ความสำคัญกับการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมเป็นหลัก แต่การเข้าใจความสามารถและแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรม และรูปแบบความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ปัจจัย จะช่วยให้คุณปรับผลการวิเคราะห์และข้อเสนอได้

กรอบการทำงาน COM-B

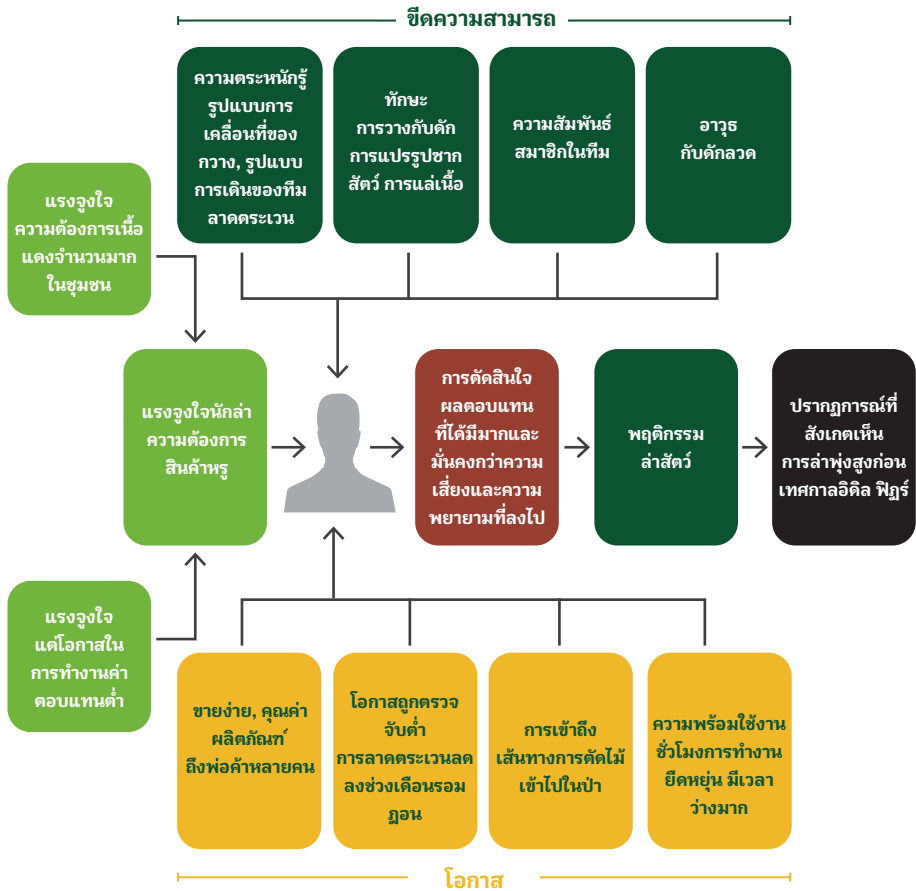
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความ สามารถ แรงจูงใจ และโอกาส สร้างให้เกิดพฤติกรรมเฉพาะ

ขีดความสามารถคือความรู้ ทักษะ หรือ ความสามารถทางกายภาพของบุคคล ทักษะและความรู้สามารถส่งต่อหรือเรียนรู้ผ่านการลองผิดลองถูก การเข้าถึงอุปกรณ์เฉพาะ เช่น อาวุธปืน อุปกรณ์ GPS หรือแว่นสำหรับเวลากลางคืนช่วยเพิ่มขีดความสามารถ ขีดความสามารถของบุคคลสามารถกำหนดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรม และช่วยอธิบายว่าทำไมโอกาสในการก่ออาชญากรรมบางอย่างจึงเกิดขึ้นกับผู้กระทำผิดเฉพาะคน

ขีดความสามารถของผู้กระทำผิดแต่ละคนแตกต่างกัน คนมีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งความสามารถทางกายภาพ ทักษะ และความรู้ ความแตกต่างเหล่านี้ช่วยอธิบายว่าเหตุใดผู้กระทำผิดจึงรับผิดชอบต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่เท่ากัน คนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ทำความผิดซ้ำ มักจะรับผิดชอบต่อการทำความผิดส่วนใหญ่

ขีดความสามารถบางอย่างพัฒนาได้ยาก คนบางคนมีคุณค่าต่ออาชญากรรมบางอย่างและเครือข่ายมากกว่าคนอื่น นักล่าสัตว์ที่มีประสบการณ์ที่รู้จักพื้นที่และวิธีการวางกับดักจะหาคนมาแทนที่ได้ยากกว่าการหาคนมาทำหน้าที่ชนเนื้อสัตว์

ภาพด้านล่างแสดงให้เห็นว่าโอกาส แรงจูงใจ และความสามารถ ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักล่าสัตว์ในสุมาตรา อินโดนีเซียเพื่อเอาเนื้อมาขายในช่วงสิ้นเดือนรอมฎอนอย่างไร

อ่านเพิ่มเติม

[The behaviour change wheel: A new method for characterising and designing behaviour change interventions](#) | Michie et al. (2011)

[Examining the shifting patterns of poaching from a long-term law enforcement intervention in Sumatra](#) | Risgianto et al. (2016)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

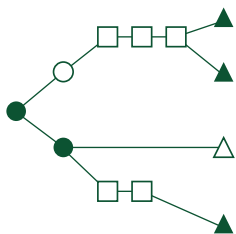
ความสามารถของผู้กระทำผิดและความยืดหยุ่นของเครือข่าย: ข้อสังเกตที่พึงระวัง

ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าบางอย่างเป็นฝีมือของเครือข่ายที่มีการวางแผนอย่างดี การดำเนินการเพื่อขัดขวางเครือข่ายเหล่านี้มักมุ่งไปที่การกำจัดคนที่มีความสามารถพิเศษที่มีความสำคัญต่อการได้มาหรือการขนย้ายสินค้า สมมติฐานคือความสามารถของบุคคลเหล่านี้ยากที่จะหาคนมาแทน เมื่อถูกกำจัดเครือข่ายก็จะสลายตัวหรือไม่ก็อ่อนแอลง ส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าลดลง สิ่งเหล่านี้อาจได้ผลในบางสถานการณ์ การศึกษาจำนวนหนึ่งแสดงให้เห็นว่ามุมมองเรื่องการแทนที่ไม่ได้ (irreplacibility) มักเกิดความผิดพลาด คนที่ถูกจับจะมีคนมาแทนที่ แล้วเครือข่ายก็ปรับตัว ในบางกรณีกลายเป็นเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นมากขึ้น

ในอุทยานซานดาร์บันส์ บังคลาเทศ กลุ่มโจรสลัดที่เชี่ยวชาญในการลักพาตัวและขู่อุปโภคผู้ใช้ประโยชน์จากป่า ยังเป็นกลุ่มอิทธิพลในการล่าเสือโคร่งตลอดทศวรรษ 2000 ด้วย โครงสร้างรณรงค์ของรัฐบาลที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงการให้มอบตัวโดยได้รับนิรโทษกรรมและการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีเป้าหมาย ส่งผลให้กำจัดกลุ่มโจรสลัดออกจากซานดาร์บันส์ได้ทั้งหมดในปี 2018 อย่างไรก็ตาม การล่าเสือโคร่งยังคงดำเนินต่อไปและขยายตัวมากขึ้น การสัมภาษณ์ผู้ล่าและผู้ค้าเสือโคร่งในปี 2021 แสดงให้เห็นว่าพ่อค้าเสือโคร่งในพื้นที่ซึ่งเคยซื้อผลิตภัณฑ์เสือโคร่งจากโจรสลัด แก้ปัญหาการขาดแคลนอุปทานด้วยการตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญการล่าเสือโคร่งขึ้นมาเอง ทำให้ห่วงโซ่อุปทานสั้นลง และเป็นเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การวิจัยแสดงให้เห็นว่าพ่อค้าในพื้นที่ที่กลายเป็นผู้มีความสามารถ เช่นเดียวกับโจรสลัดที่ล่าเสือโคร่ง และพ่อค้าในพื้นที่ที่ยังคงติดต่อกับสมาชิกกลุ่มโจรสลัดภายหลังที่พวกนั้นยอมมอบตัว สะสมความรู้ และบิดเบือนระบบจนสามารถดำเนินการเองได้อย่างปลอดภัย

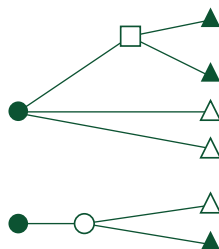
Pirate Era 2000-2018

Tiger-focused Pirate trade model
Restricted Access

Post Pirate Era 2018-2021

Specialist trade model
Short supply chains

LEGEND

- Poacher
- Local Trader
- International Trader
- △ Elite Local Consumer
- ▲ International Consumer

พยายามหาวิธีการที่บุคคลพัฒนาขีดความสามารถให้พบ มันมีวิธีมากมายที่คนจะมีความรู้หรือทักษะ การหาคำตอบเรื่องนี้ให้พบสามารถทำให้การส่งต่อความรู้และทักษะทำได้ลดน้อยลง เช่น ในอินโดนีเซีย นักล่าวางได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของกวางจากการทำงานเป็นคณวางกับดักนกในป่า และการพูดคุยกับชาวนาที่อยู่รอบต่อป่า

พยายามหาคำตอบว่าความสามารถที่เกิดขึ้นนั้นใช้ได้เฉพาะพื้นที่หรือไม่ ร้านกาแฟในพื้นที่อาจเป็นสถานที่ที่ใช้เรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทางเคลื่อนย้ายขณะที่ร้านดีเหลืกอาจเป็นแหล่งของปืนไรเฟิลทำเอง การควบคุมสถานที่เหล่านี้จะสามารถป้องกันการพัฒนาความสามารถบางอย่างได้

พุ่งเป้าไปที่ขีดความสามารถที่คุณต้องการจัดการ มองหาวิธีลดการพัฒนาความสามารถหรือขีดขวางเครือข่ายด้วยการพุ่งไปที่ความสามารถพิเศษบางอย่าง โดยเฉพาะทักษะที่ยาก ความสามารถเหล่านี้ อาจทดแทนได้ยาก ซึ่งจะทำให้มาตรการตอบโต้ของคุณมีผลกระทบมากขึ้น และเครือข่ายก็ต้องใช้เวลาในการปรับตัว

อ่านเพิ่ม

เรียนรู้การแทนที่ผู้กระทำผิด เพื่อจำกัดโอกาสในการก่ออาชญากรรม และป้องกันการล่าสัตว์ป่าสายพันธุ์ที่มีคุณค่าสูงในป่าชายเลนผืนใหญ่ที่สุดในโลก | อุดดิน (Uddin) และคณะ (ในรีวิว)

[Examining the shifting patterns of poaching from a long-term law enforcement intervention in Sumatra](#) | Risdianto et al. (2016)

เครดิต: กาเรธ วิธทิมตัน-โจนส์, แพนเทอรา

บทที่ 4 | เสนอ วางแผน และขับเคลื่อน การตอบสนองของคุณ

พิพายเผ่าโลซีในซูดประจําเผ่าสำหรับพิธีเฉลิมฉลอง กำลังพายเรือพระที่นั่งของกษัตริย์ในที่ราบน้ำท่วมถึงในเขต บาร์อดซีแลนด์ แซมเบีย กิจกรรมทางวัฒนธรรมที่สำคัญนี้ทำให้เกิดความต้องการเสือดาวและหนังสัตว์ต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นทุกปี เพื่อทำชุดสำหรับผู้ที่จะเป็นพิพาย ด้วยความร่วมมือระหว่างราชวงศ์บาร์อดส์ และแพนเทอรา ที่ใช้การแก้ปัญหาโดยมุ่งไปที่ตัวปัญหา ในที่สุดก็สามารถหาทางออกที่รวมถึงการกำหนดกฎระเบียบและการเสนอทางเลือกให้ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการที่กษัตริย์ทรงตราพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดว่าเฉพาะหนังเทียมเท่านั้นที่จะใช้บนเรือพระที่นั่งได้ จึงมีการทำ “เครื่องแต่งกายตามประเพณี” ที่ดูเหมือนจริงมอบให้กับบรรดาพิพาย จากการสัมภาษณ์พบว่าพิพายโดยรวมมีความเห็นเชิงบวกต่อหนังสัตว์ตามประเพณีนี้ และประมาณ 70 % ไม่มีความตั้งใจว่าจะต้องได้ใช้หนังสัตว์จริงแล้ว สิ่งนี้ดูเหมือนจะเป็นปัจจัยทำให้การล่าเสือดาวในพื้นที่คุ้มครองลดน้อยลง อย่างไรก็ตามก็ยังมีคนส่วนน้อยที่ยังต้องการหนังแท้อยู่ แสดงให้เห็นว่ายังต้องมีการปรับแก้ข้อเสนอเพื่อการแก้ปัญหาอยู่

เครดิต: มานูเอล มารีอานา/ แคนเนียล คอร์เรลส์ (UACFel-SINAC/ แพนเทอรา)

ความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่าทำให้เกิดความขัดเคืองใจจนสามารถนำไปสู่การตอบโต้ด้วยการสังหารได้ การเสียวัวให้กับสัตว์ผู้ล่า อาจทำให้เกิดความเสียหายทางการเงิน ซึ่งเกษตรกรอาจพยายามแก้แค้นด้วยการขายชิ้นส่วนต่างๆ ของร่างกายให้กับผู้ที่เต็มใจซื้อ มัน ห่วงโซ่ของเหตุการณ์ลักษณะนี้สามารถตัดได้ตั้งแต่ต้นด้วยการต่อต้านสัตว์ผู้ล่า แต่เป็นการทำงานกับความสามารถของฟาร์ม หูด อีกอย่างหนึ่งคือแก้ปัญหาที่ฟาร์ม ในคออสตาริกา หน่วยปฏิบัติการรับมือความขัดแย้งแมวป่า (Wild Cat Conflict Response Unit) ซึ่งเป็นทีมของระบบพื้นที่อนุรักษ์แห่งชาติ สนับสนุนโดยแพนเทอรา พบว่าปลอกคอที่เปล่งแสงและมีเสียงช่วยลดโอกาสที่วัวจะถูกล่า โดยเลือกจากรั้วและพุ่มไม้ เป็นการลงมือทำที่เปลี่ยนแปลงวิถีปฏิบัติในการเลี้ยงสัตว์เพียงเล็กน้อย วิธีการนี้และวิธีการอื่น ๆ เช่น รั้ว ไฟฟ้า และคอกกันสำหรับให้สัตว์คลอด ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าสามารถป้องกันการถูกสัตว์ตระกูลแมวป่าโจมตีได้ 100 %

[Panthera Costa Rica's Felid-Livestock Coexistence Program](#)

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 26 สร้างแผนที่กรอบ ความคิดแสดงการ ทำงานของปัญหา

เนื้อหาส่วนนี้จะช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับวิธีการพัฒนายุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหา หลังวิเคราะห์ปัญหาอย่างลึกซึ้งคุณอาจพบว่าปัญหามีปัจจัยหลายอย่างที่แตกต่างกันที่ทำให้ปัญหาเชื่อมถึงกัน การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหล่านี้และหาจุดที่ปัจจัยเหล่านี้เสริมกำลังกันจะช่วยให้คุณหาวิธีการตอบสนองได้ การสร้างแผนที่กรอบความคิดของปัญหาจะช่วยจัดโครงสร้างความคิดของคุณ

**แผนที่กรอบความคิดจะช่วย
คุณคลี่คลายปัญหาที่
ซับซ้อน และทำให้พันธมิตร
ที่มาจากต่างองค์กรกันมอง
เห็นสถานการณ์เหมือนกัน**

เขียนบรรยายอธิบายปัญหา ทำอะไรปัญหาของคุณ จึงดำรงอยู่และมันดำรงอยู่อย่างไร สิ่งนี้จะทำให้คุณตั้งคำถามว่า ทำไม ทำไม ทำไม และทำไม เช่น ทำไมคนถึงตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย เพราะพวกเขาต้องการเงินสดจำนวนมากเป็นระยะ ๆ ทำไมล่ะ ก็เพื่อจ่ายค่ารักษามาเลเรียเพราะตอนนั้นมาเลเรียระบาด แล้วทำไมมาเลเรียระบาด ก็เพราะการตัดไม้ผิดกฎหมายและการทำการเกษตรที่เอื้อต่อการขยายพันธุ์ของยุง การเขียนบรรยายจะช่วยให้คุณเข้าใจว่าปัญหาด้านหนึ่งส่งผลต่อด้านหนึ่งได้อย่างไร และช่วยให้สร้างสมมติฐานที่สามารถทดสอบได้ แผนที่นี้เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทรงประสิทธิภาพในการดึงความสนใจของพันธมิตรที่แตกต่างกันไปยังจุดที่ปัญหาซ้อนทับอยู่ในสิ่งที่พวกเขาสนใจ

เปลี่ยนคำบรรยายให้เป็นแผนที่ ขณะที่คุณตั้งคำถามและปรับแต่งการบรรยายของตัวเอง คุณสามารถพัฒนาแผนที่กรอบความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนกับพันธมิตรและผู้มีอำนาจตัดสินใจ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดและรวดเร็วเกี่ยวกับวิธีการสร้างแผนที่กรอบความคิด แต่มีคำแนะนำบางประการที่จะช่วยเพิ่มผลกระทบของมัน

แผนที่กรอบความคิดควรวาดจากซ้ายไปขวา
เสมอ เพราะจะช่วยให้คุณอ่านไปตามห่วงโซ่ของเหตุและผล หลีกเลี่ยงการใช้ตรรกะแบบก้าวกระโดดที่ผู้อ่านต้องเติมส่วนที่หายไป จำไว้ว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจอาจไม่ตั้งคำถามกับตรรกะของคุณและไม่ใช้แผนที่นั้นตามคุณค่า ดังนั้น ต้องแน่ใจว่าคุณกำลังสื่อสารถึงสิ่งที่คุณมีความมั่นใจ โดยยืนยันให้เห็นในแผนที่ และนำเสนอสมมติฐานของคุณ

**พิจารณาให้รอบคอบว่าแผนที่
ของคุณควรจะมีซับซ้อนแค่ไหน...ถ้ามันมากเกินไปก็อาจ
ไม่มีใครอ่านหรือเข้าใจมัน**

สถานการณ์สมมติ การล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ:

การวาดแผนที่กรอบความคิด

ในขั้นตอนที่รวมถึงขั้นตอนอื่นที่จะตามมา เราจะใช้สถานการณ์สมมติปัญหาการล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ มาอธิบายถึงวิธีที่ทีมแก้ปัญหอาจใช้วิเคราะห์และตอบสนองปัญหา

ในการเริ่มต้นวิเคราะห์ข้อมูล ทีมแก้ปัญหาลักษณะนี้นักล่าหลังจากถูกจับ เพื่อทำความเข้าใจธรรมชาติของปัญหามากขึ้น ทีมพบว่านักล่าส่วนใหญ่เป็นชายหนุ่ม อายุไม่มาก ตีดยาบ้า แรงจูงใจในการทำเพื่อเอาเงินไปซื้อยาและสิ่งจำเป็นให้กับครอบครัว ทีมทำงานร่วมกับนักวิจัยของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นสำรวจข้อมูลทางสังคม-เศรษฐกิจด้วยแบบสอบถามในหมู่บ้านต่าง ๆ ผลที่ได้ยืนยันชัดเจนว่าการตีดยาบ้าและการล่าสัตว์เอาเนื้อเพิ่มขึ้นและขยายตัวมากขึ้น ปัญหาถูกทำให้รุนแรงขึ้นด้วยทางเลือกในการจ้างงานต่ำ และความขัดแย้งกับอุทยาน

ทีมระบุว่ากับดักของปัญหาคือความยากจนและการตีดยาซึ่งเพิ่มแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ทำ และทำให้ได้เงินสดเร็วขึ้น ขณะที่การตัดสินใจที่มีเหตุผลลดลง นักวิเคราะห์พบว่ากับดักเกี่ยวข้องกับวงจรสะท้อนกลับ 2 วงจร เริ่มต้นจากการว่างงาน นำสู่การมีเวลาว่างที่มาก แล้วก็พากันแสวงหาวิธีแก้ปัญหาด้วยการล่าสัตว์เพื่อหาความตื่นเต้นและเสพยา อัตราการตีดยาเพิ่มมากขึ้น รายได้ที่มากขึ้นถูกจ่ายไปกับการเสพยา ลดความสามารถของชายหนุ่มในการจัดหาสิ่งจำเป็นให้ครอบครัว ความต้องการเงินสดเพิ่มขึ้น 2 เท่า ทำให้ผู้ชายต้องล่าสัตว์มากขึ้น ในขณะเดียวกันพ่อค้ายาจากภายนอกก็มองชุมชนเป็นเป้าหมายและเริ่มขายยาบ้าในราคาต่ำเพื่อเพิ่มความต้องการ เมื่อความต้องการยามีกมากขึ้น พ่อค้ายาที่ใช้เวลาในหมู่บ้านมากขึ้น แล้วพ่อค้ายารายใหม่ก็เพิ่มขึ้น

ทีมนำเสนอแผนที่และหลักฐานสนับสนุนให้กับที่ประชุมที่ประกอบด้วยหลายหน่วยงาน และแลกเปลี่ยนกันถึงวิธีลดปัญหาการลักลอบล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ ในที่ประชุมนั้นประกอบไปด้วยตำรวจ กรมสัตว์ป่า องค์การพัฒนาเอกชน และกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

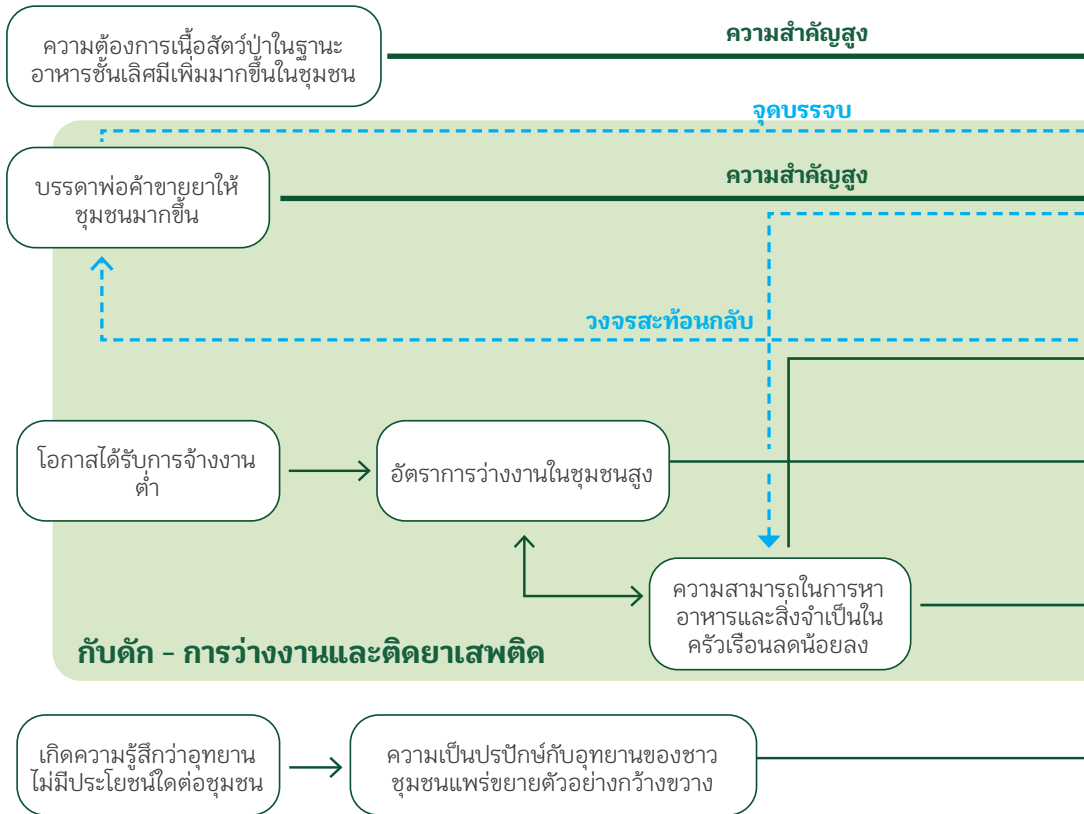
อธิบายความสำคัญ แผนที่กรอบความคิดสามารถแสดงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาได้หลายห่วงโซ่ แต่ไม่ใช่ทุกปัจจัยมีความสำคัญเท่ากัน การแยกความแตกต่างด้วยขนาดของลูกศรหรือทำหมายเหตุประกอบแผนที่จะช่วยดึงความสนใจของผู้อ่านไปสู่ตำแหน่งที่สำคัญ การเขียนบรรยายเพื่ออธิบายความเข้าใจของคุณต่อปัญหาก็จะมีประโยชน์ สร้างความชัดเจนด้วยวิธีการนี้และเชิญให้เพื่อนตั้งคำถามท้าทายสมมติฐานของคุณจะช่วยให้คุณเข้าใจประเด็นมากยิ่งขึ้น

ค้นหากับดักและวงจรสะท้อนกลับ (feedback loops) วงจรสะท้อนกลับช่วยสร้างความเข้มแข็งให้ปัญหา ดักจับมันให้ได้ และทำให้มันเป็นมาตรการแทรกแซงที่มีแรงดันสูง กรณีการตัดไม้กับมาเลเรียที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของกับดัก

ค้นหาจุดบรรจบกับอาชญากรรมและปัญหาอื่น อาชญากรรมหนึ่งสามารถสร้างโอกาสให้กับอาชญากรรมอื่นได้ การทำความเข้าใจว่าโอกาสที่เอื้อให้ปัญหาหลักดำรงอยู่เชื่อมต่อกับปัญหาอื่นได้อย่างไรจะช่วยให้คุณเชื่อมต่อกับพันธมิตรอื่นที่น่าสนใจ

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

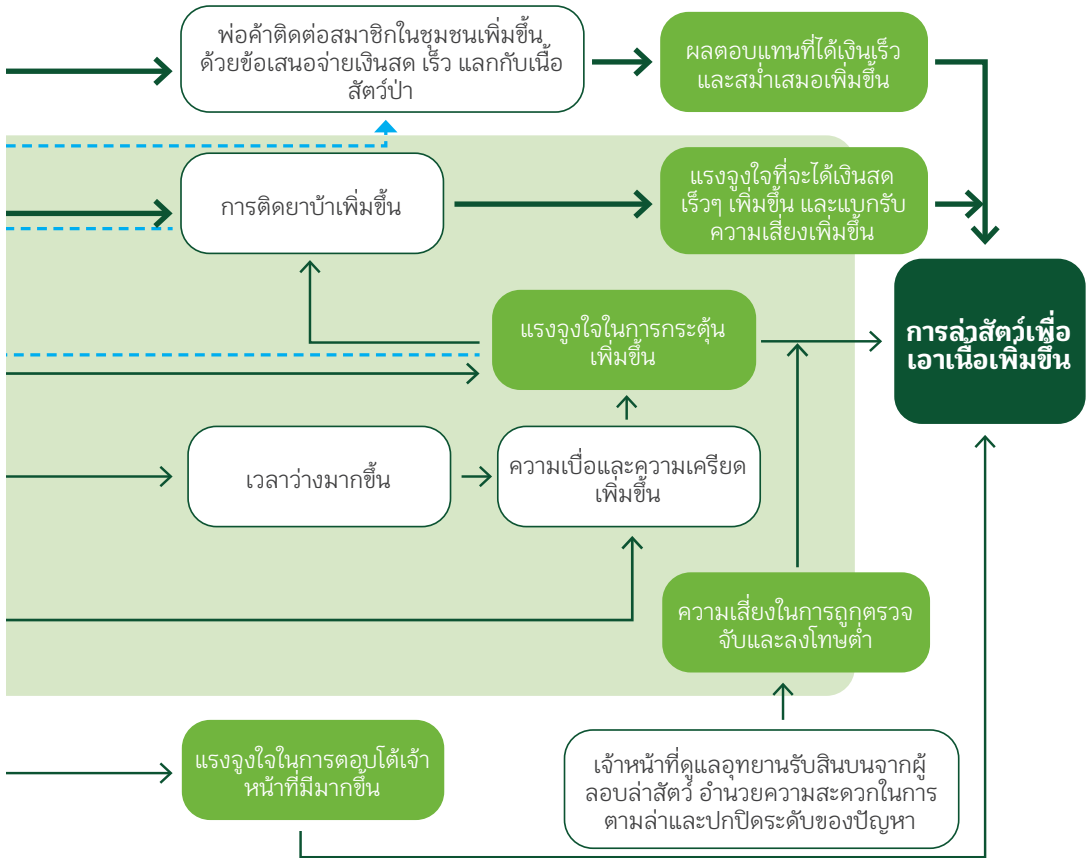

KEY

ปัจจัยเชิงสาเหตุ

แรงจูงใจเฉพาะหรือโอกาสในการก่ออาชญากรรม

ผลกระทบ

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

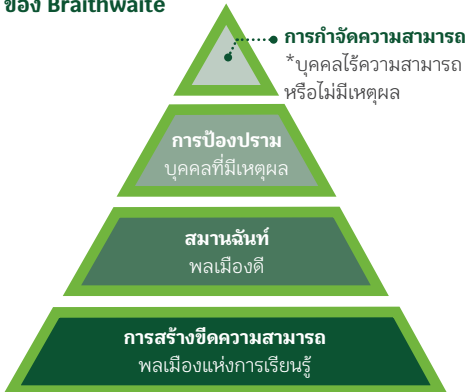
ขั้นตอนที่ 27

พิจารณาถึงกฎหมาย หลายๆ ฉบับที่มีอยู่

ขณะที่การวิเคราะห์ก้าวหน้ามากขึ้น ความเข้าใจปัญหาของคุณก็ชัดเจนขึ้น ในที่สุดคุณก็จะถามตัวเองและคนอื่นว่า “เราควรต้องทำอะไรเพื่อให้ปัญหาหมดไป” คุณกำลังทำงานกับองค์กรที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานสนับสนุน จึงเป็นไปได้ที่คำแนะนำที่จะได้รับจะออกมาในลักษณะของการพยายามยับยั้งปัญหา สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าการยับยั้งหรือการทำให้ไม่สามารถก่อกำเนิดได้เป็นเพียงแค่การแก้ปัญหาด้วยกฎระเบียบบางอย่างหนึ่งที่คุณอาจนำมาพิจารณา

เลือกวิธีการที่มุ่งไปที่ประเภทของบุคคลที่ขับเคลื่อนปัญหาของคุณ ปิรามิดการตอบสนองต่อกฎระเบียบของ Braithwaite เป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดที่ช่วยจัดระเบียบความคิดในการหาคำตอบที่จะได้ผล คุณกำลังทำงานกับบุคคลที่ไม่ได้ตระหนักถึงอันตรายที่พวกเขาเป็นต้นเหตุ... หรือแม้แต่ว่ามันเป็นพฤติกรรมผิดกฎหมาย หรือคุณมีผู้กระทำการที่ไม่ได้สนใจถึงผลของการถูกลงโทษหรือไม่

ปิรามิดควบคุมการตอบสนอง ของ Braithwaite

เลือกเครื่องมือให้เหมาะกับงาน มัลคอม สแปร์โรว์ ส่งเสริมให้มีการใช้กฎหมายแบบช่างฝีมือ แนวคิดง่าย ๆ คือ ช่างไม้ไม่สามารถสร้างเก้าอี้ได้ด้วยเครื่องมือเพียงชิ้นเดียว การลดพฤติกรรมก็ไม่ต่างกัน อย่างลัวที่จะเข้าถึงปัญหาด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน คุณอาจพบว่ากระบวนการเสริมสร้างขีดความสามารถเข้ากับการเน้นป้องกันประมาทเฉพาะจุดมีประสิทธิภาพมากกว่าก็ได้

จับคู่อำนาจ อำนาจเป็นตัวกำหนดสิ่งที่องค์กรของคุณสามารถทำได้ตามกฎหมาย เช่น NGOs โดยทั่วไปจะไม่มีอำนาจจับกุม ขณะที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายก็มักไม่มีอำนาจหรืองบประมาณสำหรับสร้างเสริมขีดความสามารถให้ชุมชน การผสมอำนาจเข้าด้วยกันจะช่วยให้จัดการปัญหาได้ในมุมมองที่แตกต่างกัน

ใช้วิธีการกำจัดขีดความสามารถเป็นรายการณี

เรือนจำและห้องขังมีไว้สำหรับกำจัดขีดความสามารถของคน พาพวกเขาออกจากสังคมเพื่อให้ก่ออันตรายได้ การกำจัดขีดความสามารถซึ่งรวมไปถึงโทษประหารชีวิตในบางประเทศ เป็นรูปแบบที่รุนแรงที่สุดของการลงโทษ มีอยู่ในระบอบยุติธรรมทางอาญา การใช้ต้องเป็นไปอย่างระมัดระวังสำหรับบางปัญหาอันตรายที่เกิดขึ้นอาจไม่ได้สัดส่วนกันเพราะโทษนั้นเป็นผลจากกระทำผิดที่มีโทษรุนแรงของคนเพียงไม่กี่คน หากผู้กระทำผิดไม่มีเหตุผลและไม่ตอบสนองต่อการป้องปรามหรือความพยายามสร้างเสริมขีดความสามารถ คุณอาจเลือกใช้วิธีการกำจัดขีดความสามารถ การกำจัดขีดความสามารถควรเป็นเครื่องมือสุดท้ายที่จะถูกนำมาใช้หลังจากทางเลือกอื่น ๆ ล้มเหลวหมดแล้ว

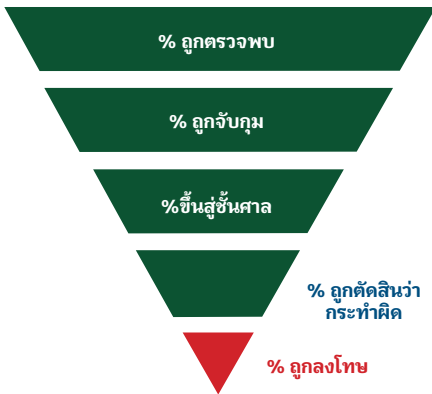
คำนึงถึงผลที่ตามมาหลังจากถูกกำจัดขีดความสามารถ เมื่อคนต้องใช้ชีวิตในห้องขังมันมีผลตามมามากมาย บางครั้งกระทบกับตัวผู้กระทำผิดเอง บางครั้งกระทบต่อคนใกล้ชิด ครอบครัวต้องสูญเสียผู้หารายได้หลักหรือขาดผู้ปกครอง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อโครงสร้างครอบครัวและเพิ่มความเครียดทางการเงิน เมื่อได้รับการปล่อยตัวผู้กระทำผิดมักพบว่าการทำงานเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะการถูกมองว่าเป็น “อาชญากร”

*ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นต้นเหตุของปัญหา

จำไว้ว่าเมื่อเดินขึ้นปราคมสูงไปเรื่อย ๆ ต้นทุนเพิ่มขึ้น จากมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ การกำจัดขีดความสามารถของใครสักคนเป็นวิธีที่แพงที่สุดในการจัดการปัญหา ต้องมีรายจ่ายให้กับผู้บังคับใช้กฎหมาย อัยการ ผู้พิพากษา รวมถึงค่าใช้จ่ายในเรื่องจำ เมื่อต้องรับโทษระยะยาว รัฐบาลก็ต้องแบกรับภาระของคนคนหนึ่งเป็นเวลาหลายปี

รู้จักกรวยอายุการกรรม ขณะที่กระบวนการยุติธรรมดำเนินไป บทลงโทษอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้แนวทางกฎหมายที่ป้องกันการปรามและการจำกัดขีดความสามารถ คดีในศาลอาจถูกยกฟ้องได้ เป็นไปได้ที่จะไม่มีการตัดสินว่ามีผู้กระทำความผิด หรือแม้แต่ว่าคำตัดสินของผู้พิพากษาที่อาจไม่มีผลลงโทษจริง (เช่น ไม่มีการเสียค่าปรับ หรือไม่ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษา) หากมีคนเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์ถูกจับได้และลงโทษ มันก็ดูเหมือนแนวทางด้านกฎหมายจะไม่มีผล ขั้นตอนต่อไปจะให้ข้อมูลมากขึ้นว่า การป้องกันการกระทำผิดได้ผลอย่างไร

กรวยอายุการกรรม

พิจารณาถึงการมอบหมายให้ผู้อื่นรับผิดชอบสถานที่ที่ปัญหาของคุณเกิดขึ้น บางครั้งคุณอาจพบว่าสมาชิกในชุมชน เช่น เจ้าของธุรกิจ อาจเหมาะสมกับการจัดการปัญหามากกว่าตัวคุณ ข้อนี้เป็นจริงอย่างยิ่งในกรณีที่ดินที่เฉพาะนั้น เป็นส่วนหนึ่งของปัญหา ลำดับขั้นของการแทรกแซงปัญหาของโกลด์สไตน์ (Goldstein's hierarchy of interventions) ตามแผนภาพด้านล่าง แสดงให้เห็นวิธีการต่าง ๆ ในการส่งมอบความรับผิดชอบของคุณไปยังผู้จัดการสถานที่ เช่นเดียวกับปราคม Braithwaite ที่เน้นว่าปฏิบัติการทางการของตำรวจนั้นเป็นการบังคับและมีค่าใช้จ่ายสูง จึงควรเป็นทางเลือกสุดท้ายมากกว่าเป็นตัวเลือกแรก

Goldstein's Hierarchy of Interventions

อ่านเพิ่มเติม

- [Methods for Shifting and Sharing Responsibility for Public Safety Problems](#) | Scott & Goldstein (2011)
- [Understanding Crime-Place Networks](#) | Herold & Madensen (2017)
- [Responsive Regulation](#) | Braithwaite (n.d.)
- [Fundamentals of Regulatory Design](#) | Sparrow (2020)

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 28 ให้ความสำคัญกับงาน ป้องปราม

การป้องปรามเป็นการใช้กฎหมายที่พบเห็นมากที่สุดของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงจุดแข็งจุดอ่อนของวิธีการนี้ ในบางกรณีคุณอาจถูกบังคับด้วยความรับผิดชอบตามกฎหมายให้ใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้งานป้องปรามได้สำเร็จ การใคร่ครวญถึงเหตุปัจจัยที่ทำให้การป้องปรามล้มเหลวหรือได้ผลดีขึ้น จะทำให้วิธีการนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การป้องปรามฝั่งรากอยู่ในการลงโทษและเป็นตัวเลือกที่มีเหตุผล ดังกล่าวก่อนหน้าว่าการป้องปรามถือว่าคุ้มค่าถ้าล็งติดต่อกับคนที่กำลังคำนวณความเสี่ยงของการกระทำผิด บทลงโทษ เช่น การปรับ การรับใช้สังคม หรือการกักขัง ถูกมองว่าเป็นต้นทุนที่สูงเกินไปเมื่อเทียบกับผลที่จะได้รับการป้องปรามยังถือด้วยว่าเมื่อคุณลงโทษคนอื่นจะมองเห็นการถูกลงโทษนี้ก็จะยิ่งเสริมแรงให้เกิดการเสี่ยงที่จะทำผิด

การป้องปรามเกี่ยวข้องกับความแน่นอน รวดเร็ว และรุนแรง ของบทลงโทษ คนที่มีเหตุผลจะประเมินความเสี่ยงโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ที่จะถูกจับ และความรุนแรงของบทลงโทษ และทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นเร็วแค่ไหน เต่าที่ร้อน ๆ เป็นตัวอย่างที่ดีในการป้องปราม คนจะเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าต้องไม่จับเต่าที่ร้อนเพราะทุกครั้งที่มีโอกาสใหม่ในทันที และก็เจ็บปวดระบบยุติธรรมทางอาญาไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าเต่าที่ร้อน

ประเภทของการป้องปราม	คำอธิบาย
ทั่วไป (ประชาชนทั่วไป)	การป้องปรามทั่วไปหมายถึงผลกระทบของการลงโทษต่อสังคมโดยรวม เมื่อได้เห็นการลงโทษต่อบุคคลอื่น บุคคลในสังคมจะเปลี่ยนการรับรู้เกี่ยวกับ “ต้นทุนอาชญากรรม”
เฉพาะเจาะจง (รายบุคคล)	การป้องปรามเฉพาะเจาะจงหมายถึงผลกระทบของการลงโทษต่อผู้ได้รับโทษ ภายหลังจากการถูกลงโทษ บุคคลเหล่านี้จะเปลี่ยนการรับรู้ต่อ “ต้นทุนอาชญากรรม”

องค์ประกอบ	คำอธิบาย	ตัวอย่างตัวชี้วัด
ความแน่นอน	คุณจะถูกลงโทษมากน้อยแค่ไหน	อัตราการศึกษาอาชญากรรม อาชญากรรมทั้งหมด : อาชญากรรมที่ตรวจพบ อัตราการจับกุม จำนวนที่จับกุม : จำนวนที่ตรวจพบทั้งหมด อัตราการถูกลงโทษ จำนวนที่จับกุม : จำนวนที่ถูกลงโทษ ความเสี่ยงในการถูกจับกุม % ของคนที่รู้ว่ามิใช่ผู้ถูกจับกุม
ความรวดเร็ว (ความว่องไว)	คุณจะถูกลงโทษในเวลารวดเร็วแค่ไหน	เวลา ระยะเวลาระหว่างการทำความคิดกับการถูกตรวจพบ (ชั่วโมง) เวลา ระยะเวลาระหว่างการจับกุมการตัดสินโทษ (วัน) เวลา ระยะเวลาระหว่างการกระทำผิดกับการถูกลงโทษ (วัน)
ความรุนแรง	บทลงโทษเลวร้ายขนาดไหน	อัตราค่าปรับ ค่าปรับ : รายได้ต่อปี (จากอาชญากรรม) อัตราส่วนการถูกคุมขัง จำนวนเดือนในเรือนจำ : จำนวนเดือนที่กระทำผิด อัตราส่วนการถูกคุมขัง จำนวนเดือนในเรือนจำ : อายุขัยโดยประมาณ
ความเป็นเหตุเป็นผล	บุคคลมีความสามารถในการคิดเป็นเหตุเป็นผลหรือไม่	ความตระหนักรู้กฎหมาย % ของประชาชน (ที่ถูกจับ) ที่รู้กฎหมาย เมา % ของผู้ถูกจับกุมที่มีอาการเมาในขณะที่กระทำความผิด

“เฟืองแห่งความยุติธรรม”

ระบบยุติธรรมทางอาญาแบบเข้าใจง่าย

เมื่อ “เฟืองแห่งความยุติธรรม” มีข้อล้าหลวมหลายจุด เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ระบบยุติธรรมทางอาญาไม่สามารถช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ เพราะมันต้องการความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ต้องมีความต่อเนื่อง เมื่อ “เฟือง” ตัวหนึ่งล้าหลวมในการทำงาน มันก็จะผิดพลาดล้าหลวมทั้งกระบวนการ เช่น หากเจ้าหน้าที่ที่พิทักษ์ป่า จับกุมผู้กระทำผิดแต่ไม่เก็บหลักฐานตามมาตรฐาน คดีก็อาจถูกยกฟ้อง หรือคนที่ต้องโทษจำคุก อาจกระทำทุจริตภายใน เรือนจำทำให้สามารถหนีจากการต้องรับโทษได้ ไม่ว่ากรณีใดระบบก็จะล้าหลวม และการป้องกันปราชมีจะถูกทำลายลง

เมื่อความแน่นอนของการลงโทษต่ำ ผลของการป้องกันปราชมีก็เช่นกัน งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าความแน่นอนเป็น องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการป้องกันปราชมี หากบุคคลไม่คิดว่าจะถูกจับได้หรือถูกจับกุม ความรุนแรงและรวดเร็วของการลงโทษก็มีความสำคัญน้อยลง ปัญหาต่าง ๆ เช่น การคอร์รัปชัน การมีทรัพย์สินจำกัด การขาดการฝึกอบรม สามารถทำให้ระบบยุติธรรมทางอาญาเสียหายได้

การตระหนักรู้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้การป้องกันปราชมีได้ผล ประชาชนจะต้องรู้กฎหมาย คนที่ไม่รู้จักใช้ประโยชน์ข้อกฎหมาย หรือไม่รู้สถานะการคุ้มครองของพืชและสัตว์สายพันธุ์ต่าง ๆ ก็จะมองไม่เห็นว่าการผิดกรรมของตนเองเป็นปัญหา ลองหาวิธีการเพิ่มความตระหนักรู้ เพื่อกระตุ้นให้คนทำตามกฎหมาย และสื่อสารให้เห็นถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

การลงโทษที่รุนแรงอาจทำให้เกิดผลที่ไม่คาดคิด คนมักอ้างว่าการบังคับใช้กฎหมายไม่ได้ผลเพราะ บทลงโทษไม่รุนแรงพอ...” เราจำเป็นต้องเข้มงวดกับอาชญากรรม!” จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ว่า

งานวิจัยเกี่ยวกับการลงโทษที่รุนแรงนั้นมักจะไม่ได้ผล และอาจส่งผลเสียด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหากการลงโทษมีความแน่นอนต่ำ ผู้กระทำผิดก็จะไม่ถือว่า บทลงโทษที่รุนแรงเป็นความเสี่ยง นอกจากนี้ให้พิจารณาด้วยว่าเมื่อการลงโทษรุนแรงเกินไป สังคมอาจมองว่าการลงโทษนั้นผิดกฎหมาย และมีแนวโน้มที่จะช่วยตรวจหาคนผิดได้น้อย

การป้องกันปราชมีที่มุ่งเน้นเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าช่วยลดอาชญากรรมและความรุนแรง การป้องกันปราชมีที่มุ่งเน้นเป็นยุทธวิธีที่มุ่งเน้นเอาชนะปัญหาบางอย่างด้วยรูปแบบการป้องกันปราชมีที่สร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบยุติธรรมทางอาญา ตรวจจับไม่ซับซ้อน เมื่อมีการระบุตัวผู้กระทำผิดที่ต่อเนื่องยาวนาน และมีเป็นจำนวนมาก ผู้บังคับใช้กฎหมายและพันธมิตรสามารถหาวิธีต่าง ๆ ในการเพิ่มความมั่นใจว่าผู้กระทำผิดจะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับกรรมาธิการให้คดีมีความเข้มแข็งเพื่อเอาผิดผู้กระทำผิด แล้วให้พวกเขาขาดหลักฐาน สร้างง่าย ๆ ที่สื่อออกมาคือ “หยุดเตี้ยนี้ ไม่เช่นนั้นคุณจะถูกลงโทษ”

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง บุคคลที่เป็นเป้าหมายต้องการทางเลือกเพื่อออกจากเส้นทางอาชญากรรม ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการสังคม เพื่อให้ผู้กระทำผิดสามารถหางานได้ หรือได้รับการบำบัดยาเสพติด หรือความช่วยเหลือรูปแบบอื่น เป้าหมายก็คือการดึงคนโยกเพื่อเปลี่ยนวิถีชีวิตของคน บางหน่วยงานก็ทำให้การลงโทษเกิดขึ้นอย่างแน่นอน หน่วยงานอื่นก็ทำให้การออกจากเส้นทางอาชญากรรมเป็นเรื่องง่าย ๆ

อ่านเพิ่มเติม

[Conservation, wildlife crime, and tough-on-crime policies: Lessons learned from the criminological literature](#) | Wilson & Boratto (2020)

[Focused Deterrence of High-Risk Offenders](#) | Scott (2017)

[Focused Deterrence Strategies](#) | Center for Evidence-Based Crime Policy (n.d.)

[Pulling levers: Chronic offenders, high crime settings, and a theory of prevention](#) | Kennedy (1997)

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 29

นึกถึงการปิดโอกาส

เมื่อนึกถึงวิธีการจัดการหรือแก้ปัญหาอาชญากรรม สัตว์ป่า จำเป็นต้องใช้ผลการวิเคราะห์ของคุณ ถึงตอนนี้คุณควรต้องมีคำตอบสำหรับ 5W 1H ของปัญหาของตัวเองแล้ว แล้วคุณจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำผิดและโครงสร้างของโอกาสในการก่ออาชญากรรมที่เอื้อต่อพฤติกรรมของพวกเขา

ขณะออกแบบทางแก้ปัญหาคุณจำเป็นต้องคิดนอกกรอบ และมองหาวิธีการปัญหาที่มากกว่า “การเพิ่มกำลังคนลงพื้นที่” เนื่องจากอาจเป็นไปได้ทางการเงิน และที่สำคัญกว่านั้นมันไม่ได้อยู่บนฐานข้อมูลที่คุณเรียนรู้มาเกี่ยวกับปัญหานั้น นอกจากนี้มาตรการระบุพฤติกรรมทางอาญาไม่สามารถทำงานได้ตามที่ควรจะเป็น การใช้ระบบดังกล่าวเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมก็ไม่อาจเป็นจริง

เทคนิค 25 ประการในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP) เป็นเครื่องมือที่ยอดเยี่ยมสำหรับการระดมความคิด แต่ละเทคนิคสื่อถึงวิธีการต่าง ๆ บันทึบทวนผู้กระทำผิด สร้างอำนาจให้พลเมืองและปกป้องเหยื่อ

กรณีศึกษา การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP)

The POP Center hosts the [Situational Crime Prevention Evaluation Database](#). กรณีศึกษาเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นว่า SCP ถูกออกแบบ นำไปใช้ และประเมิน อย่างไร โดยแสดงหลักฐานให้เห็นว่า “อะไรได้ผล”

เทคนิค 25 ประการ ในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์

เพิ่มความพยายาม	1. ทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น 2. ควบคุมการเข้าถึงสถานที่ 3. ตรวจสอบทางออก 4. เบี่ยงเบนความสนใจผู้กระทำผิด 5. ควบคุมเครื่องมือ/อาวุธ
เพิ่มความเสถียร	6. เพิ่มความคุ้มครอง 7. ช่วยเฝ้าระวังตามธรรมชาติ 8. ลดการไม่เปิดเผยตัวตน 9. ใช้ผู้จัดการสถานที่ 10. เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ
ลดผลตอบแทน	11. ซ่อนเป้าหมาย 12. เอาเป้าหมายออก 13. ระบุทรัพย์สิน 14. ก่อความตลาค 15. ทำให้ไม่มีประโยชน์
ลดแรงกระตุ้น	16. ลดการไม่มีทางออกและความเครียด 17. หลีกเลี่ยงข้อพิพาท 18. ลดสิ่งล่อใจและแรงช่วยยวน 19. ชักัดแรงกดดันจากเพื่อน 20. กีดกันการเลียนแบบ
ปิดข้อแก้ตัว	21. ตั้งกฎ 22. ติดประกาศคำแนะนำ 23. เตือนความจำ 24. ช่วยให้ปฏิบัติตาม 25. ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์

ขั้นตอนที่ 30-34 เป็นเรื่องของเทคนิค 25 ประการของ SCP และจะช่วยให้คุณเห็นถึงประโยชน์ของแต่ละข้อ ตัวอย่างที่เป็นสถานการณ์สมมติของคุณมีอยู่แล้วไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีกลายเป็นการปฏิบัติได้อย่างไร ดูขั้นตอนที่ 15 เพื่อเพิ่มความจำเกี่ยวกับ 5Ws 1H ของปัญหาที่เป็นสถานการณ์สมมติ รายการปัญหาแสดงในหน้าถัดไป

ในฐานะนักวิเคราะห์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้เทคนิคเหล่านี้ มันมีประโยชน์มากสำหรับการคิดในภาพกว้างเกี่ยวกับการป้องกัน โดยเฉพาะนอกเหนือการป้องกันและจำกัดขีดความสามารถ ซึ่งอิงอยู่กับระบบยุติธรรมทางอาญา

5 สิ่งควรทำและห้ามทำ ในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์

ควรใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP) เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ ในการบังคับใช้กฎหมายที่กว้างขึ้น

SCP ไม่ได้ต้องการให้หน่วยงานหยุดการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด ในทางกลับกันควรมองว่าเป็นแนวทางใหม่ในการพุ่งเป้าไปที่โอกาสในการก่ออาชญากรรมด้วยปฏิบัติการตรงและความร่วมมือ และการไปให้ไกลกว่าการพยายาม “อยู่ถูกที่ ถูกเวลา ทุกครั้ง” มาตรการตอบสนองควรสนับสนุนกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ไม่ใช่แข่งกัน

ห้ามใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จัดการปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าทั่วไป .

SCP ได้ผลดีกับกรณีปัญหาเฉพาะ หมวดหมูกว้าง ๆ ของ “อาชญากรรมสัตว์ป่า” จะกินความรวมถึงผู้เกี่ยวข้อง เป้าหมาย สถานที่ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากมายเกินไป ต้องเฉพาะเจาะจงหากต้องการใช้ SCP ให้ถูกต้อง

ห้ามใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จัดการปัญหาก่อนการวิเคราะห์อย่างละเอียด

ตราที่แรงขับและปัจจัยสนับสนุนของปัญหานั้นยังไม่ถูกระบุอย่างชัดเจน ก็จะเป็นการยากที่จะเลือกมาตรการ หรือชุดของมาตรการตอบสนองที่ถูกต้องเหมาะสมได้ SCP เป็นบริบทที่เฉพาะเจาะจงมาก ต้องแน่ใจว่าคุณไม่ได้ตั้งสมมติฐานที่จะบ่อนทำลายงานของตัวเอง คุณจะไม่มีทางรู้ว่าต้องการเครื่องมือป้องกันขึ้นใหม่จนกว่าการวิเคราะห์จะเสร็จสมบูรณ์

ควรใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์สร้าง “เมนู” ของการตอบโต้ที่สามารถหรือกับฝ่ายจัดการและปฏิบัติการได้

การลงมือปฏิบัติมาตรการต้องใช้ความร่วมมือและการสนับสนุนอย่างมาก ในการทำให้ถูกต้อง เขียนรายงานมาตรการที่อาจถูกนำไปปฏิบัติและนำเสนออย่างเป็นกลางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้จัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ตามงบประมาณที่มี ชุดทักษะเชิงเวลา และความเต็มใจมีส่วนร่วมได้ง่ายขึ้น

ห้ามพยายามปรับให้เทคนิคทุกข้อเข้ากับปัญหาของคุณ

เทคนิคต่าง ๆ เหล่านี้เป็นโครงสร้างในการคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจะช่วยให้หามาตรการตอบโต้ต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น หากเทคนิคข้อหนึ่งข้อใดไม่เหมาะสมกับปัญหาของคุณ มันไม่ใช่ปัญหา แค่ว่าเครื่องหมายว่าไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างด้านล่างแสดงการใช้เทคนิคเหล่านี้กับสถานการณ์สมมติที่กล่าวถึงในคู่มือนี้

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 30 พยายามให้มากขึ้นเพื่อ ให้ประสบความสำเร็จ

การรู้ว่าผู้กระทำความผิดสามารถเป็นได้ทั้งคนที่เข้ามาเพราะโอกาสเปิดและคนที่มีความตั้งใจอยู่แล้ว การจะบันทึกความตั้งใจในการทำผิดของทั้ง 2 กลุ่มนี้ได้สำเร็จจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากขึ้น โดยทั่วไปแนวคิดหลักของเทคนิค SCP ตามที่อธิบายไว้ด้านล่าง เป็นการทำให้การเข้าถึง/ หรือใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรมเป็นไปได้ยากขึ้น

สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเทคนิคบางประการอาจง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ในขณะที่อีกหลายประการอาจต้องใช้ทั้งเงินและเวลาจำนวนมาก ในฐานะนักวิเคราะห์งานของคุณคือการคิดถึงข้อดี ข้อเสียของแต่ละมาตรการอย่างละเอียด และนำเสนอแนะให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจ การนำเสนอแผนปฏิบัติการที่ผ่านการศึกษาริ้วยมาอย่างดี พร้อมทางเลือกให้นำไปปฏิบัติ คือการที่คุณกำลังตอบย้ำความเป็นจริงว่าไม่มีวิธีพิเศษสำหรับการลดอาชญากรรม

ทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น การทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น เป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรมที่เก่าแก่และแพร่หลายที่สุดวิธีหนึ่ง เช่น การล็อกกุญแจทำให้โจรเข้ามาในบ้านไม่ได้ การใช้กระจกกั้นถนนทำให้การปล้นธนาคารทำได้ยากขึ้น และการใช้แท่งซีเมนต์กั้นขวางทำให้รถไม่ขึ้นไปวิ่งบนทางเท้า โดยพื้นฐานแล้ว วัตถุประสงค์ของการทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้นเพื่อทำให้อาชญากรรมมีความท้าทายมากขึ้น โดยการสร้างอุปสรรคมากระหว่างผู้กระทำผิดกับเป้าหมาย การใช้วิธีการทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายยากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเป็นเรื่องค่อนข้างยาก เนื่องจากจำเป็นต้องปล่อยให้ธรรมชาติอยู่โดยไม่ถูกรบกวน อย่างไรก็ตามการทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้นก็อาจมีประโยชน์เมื่อปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า มีของกลางที่ยึดมาได้ เช่น หนั่ง กับดัก หรืออวัยวะของสัตว์ที่ล่ามาได้ ซึ่งเสี่ยงต่อการถูกขโมย

ควบคุมการเข้าถึงสถานที่ ดังกล่าวไว้ในขั้นตอนที่ 14 ว่า อาชญากรรมเป็นผลจากการที่ผู้กระทำผิดและเป้าหมายอยู่ในสถานที่เดียวกันในเวลาเดียวกัน

การควบคุมการเข้าถึงสถานที่ที่สามารถแยกทั้ง 2 กลุ่มออกจากกัน สำหรับพื้นที่เมือง คนเฝ้าประตู หรือบัตรผ่านประตูแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นวิธีมาตรฐานที่ใช้ตรวจสอบบุคคลเข้าออกอาคาร ทำให้โจรเข้าไปภายในอาคารได้ยากขึ้น ในพื้นที่ป่าคุ้มครองรั้วจะทำให้เข้าถึงพื้นที่ได้ยากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อใช้ประตูที่มีคนคอยควบคุมการเปิดปิด เพื่อตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลและยานพาหนะ

ตรวจตรงทางออก นึกถึงลำดับขั้นตอนในการก่ออาชญากรรมตั้งแต่ต้นจนจบ (ดูขั้นตอนที่ 17) การพุ่งเป้าไปที่ผู้กระทำผิดในขณะที่ออกจากสถานที่ก่อเหตุอาจจะเป็นประโยชน์ การให้มีสิ่งกีดขวางที่ทางออกของร้านเพื่อตรวจจับสินค้าที่ถูกนำออกโดยไม่ได้ชำระเงินเป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไปเพื่อป้องกันการขโมยสินค้าจากร้าน การตรวจค้นยานพาหนะก่อนออกจากพื้นที่คุ้มครองจะสามารถช่วยให้พบสิ่งผิดกฎหมายได้ เช่นเดียวกับการตรวจสอบกระเป๋าที่สนามบิน

เบี่ยงเบนทิศทางผู้กระทำผิด การปิดถนนเป็นตัวอย่างที่ใช้กันทั่วไปในการเบี่ยงเบนทิศทางของผู้กระทำผิดเพราะเป็นการบังคับให้พวกเขาหลงมาอยู่บนถนน ออกจากเป้าหมาย นี้อาจเป็นทางเลือกที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าบางประการ เช่น การตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย เมื่อการปิดถนนจะช่วยลดโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ การตั้งด่านตรวจบนถนนที่วิ่งเข้าสู่พื้นที่คุ้มครองก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ทำให้การขนย้ายเนื้อสัตว์ในปริมาณมากที่เพิ่งล่ามาได้ยากขึ้น

ควบคุมเครื่องมือและอาวุธ เมื่อผู้กระทำความผิดต้องการเครื่องมือและอาวุธเพื่อประกอบอาชญากรรม การหาทางลดความสามารถในการเข้าถึงสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ เช่น การจำกัดการขายสิบลายให้กับผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะสามารถลดการพนสืบนก้าแพงหรือการทำให้ทรัพย์สินบัติของรัฐเสียหายได้ กฎหมายที่เข้มงวดเกี่ยวกับการครอบครองและการเก็บรักษาอาวุธปืนจะทำให้บุคคลเหล่านี้ใช้มันในการก่ออาชญากรรมได้ยากขึ้น รวมถึงทำให้ป้องกันการเข้าถึงอาวุธปืนของเด็ก ๆ ที่หลายครั้งจบลงด้วยการยิงกันโดยไม่ตั้งใจด้วย กรณีนี้อาจใช้การควบคุมการขายกับดักและยาพิษที่นักล่าสัตว์ใช้ได้ในสถานการณ์ที่เครื่องมือและอาวุธเป็นสิ่งที่ไม่พบได้ทั่วไป เช่น ลวดแร้วดักสัตว์ วิธีการนี้อาจไม่เหมาะสมกับปัญหาอาชญากรรมของคุณ ในกรณีนี้ให้ใช้เทคนิค SCP เพื่อขัดขวางพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ

เทคนิค SCP	การเก็บไข่เต่า	ลักลอบขนส่ง สินค้ามูลค่าสูง ผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองคำ กฎหมายในพื้นที่ อุทยาน	การล่าสัตว์เอา เนื้อ
ทำให้เป้าหมาย เข้าถึงยาก ทำให้เป้าหมายถูก เคลื่อนย้ายหรือ ทำลายยาก	ไม่เหมาะ การยุ่ง กับไข่หรือรังจะ เป็นการรบกวน เกินไป	ไม่เหมาะ สินค้า มูลค่าสูงนั้นพร้อม สำหรับการขน ย้ายแล้ว	ไม่เหมาะ คุณ ไม่สามารถปรับ แต่งพื้นดินโดยไม่ รบกวนธรรมชาติ	ไม่เหมาะ คุณไม่ สามารถเคลื่อน ย้ายวางโดย ไม่รบกวน ธรรมชาติ
ควบคุมการเข้า ถึงสถานที่ จำกัดการเข้า ถึงพื้นที่ด้วยสิ่ง กีดขวางทาง กายภาพหรือการ ตรวจค้น	ห้ามไม่ให้เรือ เข้าไปในแม่น้ำใน พื้นที่ที่ไข่ถูกขโมย	เข้มงวดตรวจ สอบเป็นพิเศษกับ สินค้าที่มีความ เสี่ยงสูงเมื่อขน ถ่ายจากเครื่องบิน	กำหนดให้มีการ ขออนุญาตก่อนใช้ เส้นทางสัญจรใน อุทยาน	กำหนดให้มี การขออนุญาต ก่อนใช้เส้นทาง สัญจรใน อุทยาน
ตรวจคัดกรอง ที่ทางออก ทำให้อาชญากร ออกจากพื้นที่ โดยไม่ถูกสังเวย ยกขึ้น	ตั้งด่านตรวจตาม แนวแม่น้ำเพื่อ หาเรือที่ออกมา จากพื้นที่ที่มีการ ลักลอบเก็บไข่เต่า	ใช้สุนัขดมกลิ่น เพื่อตรวจสอบ สินค้าที่มีความ เสี่ยงสูงก่อนจะ โหลดขึ้นเครื่องบิน	ตรวจสอบรถ ทุกคันที่ออกมา จากอุทยานเพื่อ หาหลักฐานการทำ เหมือง ทั้ง เครื่องมือที่ใช้และ ทองคำ	ตั้งด่านตรวจ และให้มีสุนัข ดมกลิ่นตาม ถนน เพื่อตรวจ หารถที่ออก จากอุทยานใน ช่วงเช้าตรู่
เบี่ยงเบนทิศทาง ผู้กระทำผิด เบี่ยงเบนผู้กระทำ ผิดให้ออกจากเป้า หมาย	เปลี่ยนเส้น ทางการสัญจร ทางเรือในช่วงฤดู ผสมพันธุ์	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนส่ง มาตามเส้นทาง ขนส่งสินค้าที่ถูก กฎหมายแล้ว	ปิดหรือทำลาย ถนนที่ใช้อย่าง (ไม่)เป็นทางการ ในการเข้าถึง เหมือง	ปิดถนนใน อุทยานตอน กลางคืนเมื่อ พบว่าถูกใช้เพื่อ เข้าไปล่าสัตว์
ควบคุมเครื่องมือ/ อาวุธ จำกัดการเข้าถึง อุปกรณ์สำคัญที่ จำเป็นต้องใช้	ไม่เหมาะสม เครื่องมือทั้งหมด ที่ต้องการเป็น ของใช้ทั่วไปที่ไม่ สามารถควบคุม ได้	ไม่เหมาะสม ไม่มี การใช้เครื่องมือ หรืออาวุธในการ กระทำนี้	ห้ามการซื้อขาย หรือใช้อุปกรณ์ ทำเหมืองด้วยการ กำหนดให้ขอใบ อนุญาต	ปิดร้านตีเหล็ก ที่ขายวัสดุ อุปกรณ์สำหรับ ผลิตปืนเอง

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 31 เพิ่มความเสถียรที่ เกี่ยวข้องกับกรกระทำ ผิดทุกอย่าง

ผู้กระทำผิดลงมือก่ออาชญากรรมเพราะพวกเขา รู้สึกว่า ความเสี่ยงในการถูกจับต่ำมาก การทำให้มีความเสี่ยง ในการถูกจับเพิ่มมากขึ้น หรือทำให้ผู้กระทำผิดรู้ว่า มี โอกาสสูงมากที่เจ้าหน้าที่จะจับตัวได้เป็นเทคนิคสำคัญของ SCP สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเมื่อพิจารณาใช้ทางเลือกนี้ให้หนักถึงว่าบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้บังคับใช้กฎหมาย เช่น ประชาชนทั่วไป หรือเจ้าของธุรกิจจะสามารถช่วย ตรวจสอบและรายงานเหตุอาชญากรรมได้อย่างไร

อย่าลืมว่าเมื่อระบุภัยคุกคามทางอาญาไม่ทำงาน การเพิ่มความเสถียรในการถูกจับอาจไม่ใช่วิธีป้องกัน แต่ “การถูกจับ” ก็อาจทำให้เกิดผลหลายประการ เช่น การ สูญเสียสถานะทางสังคม หรือโอกาสในการลงทะเบียน เข้าร่วมโครงการที่สร้างโอกาสให้ทำสิ่งดี ๆ (ดูขั้นตอน ที่ 33) งานของคุณคือคิดว่าจะนำการเพิ่มความเสถียร เข้ามาใช้ให้สอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้อย่างไร

เพิ่มความคุ้มครอง เจ้าหน้าที่คุ้มครองคือบุคคลที่คอย คุ้มครองเป้าหมายจากผู้กระทำผิด บางครั้งก็อาจเปิด เผยตัวให้เห็น การเพิ่มความคุ้มครองคือการเพิ่มเวลาที่ เจ้าหน้าที่คุ้มครองกับเหยื่อในการอยู่ด้วยกัน เพื่อให้ เจ้าหน้าที่สามารถสังเกต หรือเข้าไปแทรกแซงเมื่อผู้ กระทำผิดกระทำกับเหยื่อ บางครั้งการรู้สึกว่ามีคนเฝ้า ดูเหยื่ออยู่จะทำให้เหยื่อหมดความน่าสนใจไป การ เดินทางเป็นกลุ่มในตอนกลางคืน หรือเปิดไฟในบ้าน ที่นั่งไว้ เมื่อไม่อยู่บ้าน เป็นตัวอย่างที่มักใช้กันทำให้โจร หรือขโมยรู้สึกว่าจะตัวเองมีความเสี่ยงมากขึ้น ในพื้นที่ คุ้มครอง หน่วยสอดแนมชุมชน และโครงการ “เฝ้า ระวังพาร์ม” เป็นตัวอย่างที่ดีในการพยายามเพิ่มความ คุ้มครอง

การช่วยเฝ้าระวังตามธรรมชาติ การเฝ้าระวังตาม ธรรมชาติ มักหมายถึง “การจับตาดูถนน” ในเมือง เมื่อพลเมืองสอดส่องดูแลใกล้เคียงและรายงาน อาชญากรรมต่อตำรวจ มาตรการต่าง ๆ เช่น การเพิ่ม ไฟส่องถนน หรือการออกแบบอาคารให้เอื้อต่อการเฝ้า ระวังตามธรรมชาติง่ายขึ้น เป็นตัวอย่างของการช่วย

การเอื้อให้เกิดการเฝ้าระวังตามธรรมชาติ สำหรับ การป้องกันอาชญากรรมสัตว์ป่า การตั้งสายด่วน ให้ประชาชนโทรเข้าไปร้องเรียนกิจกรรมต้องสงสัย หรือตั้งกลุ่มพูดคุยระหว่างเจ้าของที่ดินให้สื่อสารกัน ได้ เป็นตัวอย่างของการช่วยเหลือการเฝ้าระวังตาม ธรรมชาติ

ลดการไม่เปิดเผยตัวตน การไม่เปิดเผยตัวตนทำให้ ผู้กระทำผิดได้ประโยชน์ เพราะทำให้เหยื่อหรือพยาน มีโอกาสน้อยที่จะสามารถระบุตัวเขาได้ การหาวิธีลด การไม่เปิดเผยตัวตนเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะเพิ่มความ เสถียรให้ผู้กระทำผิด เพื่อลดการขับรถโดยประมาท บริษัทหลายแห่งติดตั้งเกอร์ที่เขียนว่า “ผมขับรถ เป็นอย่างไรบ้าง” ไว้ที่รถเพื่อให้ประชาชนทั่วไปโทร เข้าไปรายงานพฤติกรรมการขับรถของคนขับรถแต่ละ คน การจดบันทึกการเข้าพื้นที่คุ้มครองให้ดีขึ้น และ การกล่าวเตือนด้วยวาจาจากบันทึกที่เราเรารู้ว่าเป็นใคร เป็น 2 วิธีการที่จะช่วยลดการไม่เปิดเผยตัวตน

ใช้ผู้จัดการสถานที่ สามเหลี่ยมของการวิเคราะห์ ปัญหาเน้นถึงความสำคัญของผู้จัดการสถานที่ในการ ป้องกันอาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 14) การฝึกอบรม พนักงานให้รู้ถึงวิธีป้องกันอาชญากรรมในที่ทำงาน ตนเอง สามารถทำให้สอดคล้องตามรับผิดชอบบาง ประการของผู้บังคับใช้กฎหมายไปจนถึงคนในสังคม ได้ อาชญากรรมเป็นสิ่งไม่ดีสำหรับการประกอบ ธุรกิจ หมายความว่าผู้จัดการสถานที่ที่จะได้ประโยชน์ จากการเข้าร่วมโครงการป้องกันอาชญากรรม ใน พื้นที่คุ้มครอง การทำให้เจ้าของพื้นที่ ผู้ประกอบธุรกิจ ท้องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลบ้านพักสามารถระบุ หรือรายงานกิจกรรมน่าสงสัย หรือเข้ามาเป็นส่วน หนึ่งกับโครงการอาจเป็นทางเลือกหนึ่ง

เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ การเฝ้า ระวังอย่างเป็นทางการ หมายถึง งานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจหรือบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชน ใน การตรวจจับหรือป้องกันอาชญากรรม การหาวิธี สร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานเหล่านี้เป็นการ เพิ่มความเสี่ยงวิธีหนึ่ง การใช้กล้องวงจรปิดและ เทคโนโลยีอื่นที่ใช้ในการเฝ้าระวัง ช่วยเพิ่มความ สามารถในการสอดส่องดูแลพื้นที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ และยังช่วยในการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรม ในภายหลังได้ สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่าการสร้าง ความร่วมมือที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานจะช่วยให้เกิด การแลกเปลี่ยนข้อมูล ขณะที่การสำรวจข้อมูลระยะ ไกลจะช่วยให้สอดส่องดูแลพื้นที่ได้ต่อเนื่อง การเพิ่ม เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเป็นอีกตัวอย่างในการพยายาม เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ

เทคนิค SCP	การแก้ไขข้อ	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
การเพิ่มความคุ้มครอง เพิ่มจำนวนหรือการรับรู้ถึงการมีอยู่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครอง	โครงการฝึกงานสำหรับนักศึกษาชีววิทยาที่อยู่ในท้องถิ่น เพื่อช่วยเฝ้าติดตามดูแลชายหาด	โครงการฝึกงานสำหรับนักศึกษากระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อตรวจสอบภาพเอกซเรย์ของสินค้าเมื่อถูกขนถ่ายจากเครื่องบิน	โครงการฝึกงานสำหรับนักศึกษาภูมิศาสตร์เพื่อตรวจสอบภาพถ่ายดาวเทียมของพื้นที่เพื่อหาพื้นที่ที่มีการเปิดทำเหมืองใหม่	โครงการฝึกงานสำหรับนักศึกษาชีววิทยาเพื่อทำการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ที่มีการล่าสัตว์
การช่วยการเฝ้าระวังตามธรรมชาติ ทำให้พลเมืองทั่วไปสามารถสังเกตเห็นกิจกรรมที่ฆ่าสัตว์ง่ายยิ่งขึ้น	ทำงานร่วมกับกลุ่มเยาวชนในพื้นที่เพื่อสร้างกลไกการรายงานพฤติกรรมนำส่งสัตว์	สอนพนักงานขนกระเป๋าและสินค้าให้รู้จักวิธีการดูและรายงานสินค้าต้องสงสัย รวมถึงการเขียนรายงาน	หลักสูตรให้ความรู้และสายด่วนสำหรับสมาชิกในชุมชนเพื่อระบุและรายงานการทำเหมือง	สายด่วนชุมชนเพื่อรายงานการขายนเนื้อสัตว์ป่า
ลดการไม่เปิดเผยตัวตน ทำให้ผู้กระทำผิดถูกระบุตัวได้ง่าย	จัดทำบันทึกการพบรอยเท้าบนชายหาด	รายงานรายละเอียดของบุคคลและบริษัทที่ถูกยึดสินค้าไปยังตำรวจสากล	ดัดบันทึกไว้ที่เหมืองเพื่อให้คนทำเหมืองรู้ว่าเหมืองถูกพบแล้ว และจะมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ	เดือนผู้ล่าหรือคนกลางที่เรา รู้ตัวด้วยวาจา
ใช้ผู้จัดการสถานที่ ขอความช่วยเหลือจากบุคคลหรือภาคธุรกิจที่รับผิดชอบสถานที่ที่เกิดเหตุอาชญากรรม	สนับสนุนให้เจ้าของโรงแรมในพื้นที่รายงานกิจกรรมหรือผู้เข้าพักที่น่าสงสัยในฤดูวางไข่	ให้รางวัลบริษัทขนส่งสินค้าและพนักงาน ที่ช่วยรายงานสินค้ามาส่งสัตว์	ทำงานกับเจ้าของอาคาร เพื่อให้บริษัทที่ขายอุปกรณ์ทำเหมืองผิดกฎหมายย้ายออกไป	สนับสนุนให้เจ้าของสวนป่าที่อยู่ติดกับอุทยานและถูกใช้เป็นเส้นทางเข้าสู่อุทยาน รายงานกิจกรรมนำส่งสัตว์
เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ เพิ่มความสามารถและขีดความสามารถของหน่วยงานที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย	จัดกำลังเจ้าหน้าที่ที่ทักษะสิ่งแวดล้อมให้ประจำการตลอดฤดูการวางไข่	ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ศุลกากรและตำรวจสนามบินในการจำแนกชนิดสายพันธุ์ต่างๆ	ลาดตระเวนพื้นที่เป้าหมายในช่วงที่กำลังทำเหมือง	ลาดตระเวนอย่างมีเป้าหมายและสังเกตตามด่านเข้าออกพื้นที่ป่า

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 32

ลดมูลค่าผล

ตอบแทนจากการทำ อาชญากรรมสำเร็จ

ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลอธิบายพฤติกรรม การก่ออาชญากรรมว่าเป็นการคำนวณระหว่าง ความเสี่ยงกับผลตอบแทน เมื่อผลตอบแทนที่จะ ได้รับจากการก่ออาชญากรรมมีมากกว่าความ เสี่ยง อาชญากรรมก็จะใช้โอกาสนั้น การหาวิธีทำให้ ผลตอบแทนในการก่ออาชญากรรมมีน้อยลงเป็น หนทางหนึ่งในการป้องกัน

ในฐานะนักวิเคราะห์คุณมีหน้าที่คิดเกี่ยวกับผล ตอบแทนที่ผู้กระทำผิดจะได้รับ แรงขับในการ กระทำผิดคืออะไร เงิน โปสเตอร์ สถานี หรืออาจ เป็นการแก้แค้น มองหาวิธีลดผลตอบแทนเหล่านั้น ด้วยเทคนิคต่อไปนี้

ซ่อนเป้าหมาย การซ่อนเป้าหมายจากอาชญากร เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมมีความน่าสนใจ ลดน้อยลง เมื่อผู้กระทำผิดมองไม่เห็นโอกาสก็มี แนวโน้มว่าพวกเขาจะไม่ทำมัน การจอดรถในโรงรถ เก็บขีปนาวุธออกจากตู้โชว์ตอนกลางคืน หรือการ เก็บของมีค่าไว้ท้ายรถขณะลงไปเดินซื้อของ เป็น ตัวอย่างของการซ่อนเป้าหมายจากขโมย การย้าย สัตว์ออกจากพื้นที่ใกล้แนวเขตคุ้มครอง การไล่ให้ สัตว์ออกไปไกลจากรั้ว และเผยแพร่ข้อมูลของสาย พันธุ์สัตว์ต่าง ๆ เป็นตัวอย่างหนึ่งของการซ่อนเป้าหมาย

ย้ายเป้าหมาย เช่นเดียวกับการซ่อนเป้าหมาย วิธี หนึ่งที่จะลดผลตอบแทนในการก่ออาชญากรรมได้ คือการย้ายเป้าหมายออกไป การเก็บเงินออกจาก ตู้แคชเชียร์ให้หมดในเวลากลางคืน เก็บของมีค่าไว้ในตู้เซฟแทนการเก็บไว้ที่บ้าน และการถอดอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์เช่น อุปกรณ์ GPS ออกจากรถที่จอด ไว้เป็นตัวอย่าง สำหรับการคุ้มครองสัตว์ป่า การ ย้ายสัตว์ไปยังพื้นที่อนุรักษ์อื่น ๆ และการถอนออ แรดออกเป็นตัวตัวอย่างของการย้ายเป้าหมาย จำไว้ ว่าการย้ายหรือการซ่อนเป้าหมายอาจไม่สามารถ ทำได้กับปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเพราะเป็นการ ก่อสวนสัตว์ป่ามากเกินไป

ระบุทรัพย์สิน ตลาดของสินค้าที่ถูกขโมยมาจะไป ได้ดีเมื่อสินค้าที่ขายในตลาดไม่ได้ถูกติดตามตรวจสอบ ที่มาที่ไป หากของที่ถูขโมยมีคุณลักษณะเฉพาะ ที่ระบุได้ ก็จะเป็นการง่ายที่จะเชื่อมโยงกลับไปสู่ที่ ที่ถูกขโมยมา และสามารถจับกุมผู้ที่ครอบครองได้ การติดตามทรัพย์สิน การติดไมโครชิปให้ม้าราคาแพง หรือติดไมโครตอพบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคลเป็นวิธีที่ทำให้ทรัพย์สินสามารถถูกระบุได้ ในพื้นที่คุ้มครอง การจัดทำฐานข้อมูล DNA ของ สัตว์ป่าหายากรายตัว การติดไมโครชิปที่นอแรด และฐานข้อมูลภาพถ่ายลายเส้นของเสือโคร่ง เป็น วิธีที่ใช้กันอยู่ในการเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ที่ยึดได้ กับพื้นที่อนุรักษ์ที่เป็นแหล่งของสัตว์นั้น ๆ

ก่อกวนตลาด คนขโมยด้วยเหตุผลมากมาย แต่ แรงขับที่สำคัญของการขโมยคือความสามารถขาย สิ่งของที่ขโมยมาได้ในราคาสูง การให้ความสำคัญ กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับของที่ถูขโมยหลังจากถูกขโมย ครั้งแรก จะทำให้เรารู้จักคนและตลาดที่เกี่ยวข้อง มากขึ้น เมื่อกำหนดเป้าหมายไปที่ตลาด คุณจะ ต้องให้ความสนใจกับผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับ การขโมยด้วย ตัวอย่างรวมถึงการตรวจสอบใบรับ จำนำและตรวจดูแลของข้างทางอย่างสม่ำเสมอ ให้มั่นใจว่าทุกแห่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าที่แตกต่างกัน การตรวจสอบจุดขายเนื้อสัตว์ที่มีข้อมูลเป็นประจำ การรณรงค์ลดการบริโภค และการห้ามหรือควบคุม การค้าสัตว์ป่าเป็นรายสายพันธุ์จะสามารถช่วยได้

ทำให้ไม่มีประโยชน์ หากอาชญากรรมไม่ก่อให้เกิด ประโยชน์ตามที่บุคคลต้องการมันก็จะลดความน่า สนใจลง การทำให้ไม่มีประโยชน์ของอาชญากรรม ขึ้นอยู่กับประเภทของปัญหาและแรงจูงใจของผู้ กระทำผิด การลบภาพกราฟฟิที่อย่างรวดเร็วทำให้ ศิลปินไม่ได้รับประโยชน์เพราะคนจะไม่เห็นงาน เขา การเขียนใช้หมึกเขียนเสื้อผ้าที่ถูกขโมยทำให้ มันไม่สวย ไม่ทันสมัย และการทำให้โทรศัพท์ที่ถูก ขโมยไปใช้งานไม่ได้ก็จะทำให้ผู้ซื้อไม่สนใจ สำหรับ อาชญากรรมสัตว์ป่า การป้องกันไม่ให้นักล่าสัตว์ มีโอกาสยิงเนื้อในป่าก็จะทำให้เนื้อเสียเร็วขึ้น หรือ การทำให้สามารถติดตามตรวจสอบนอแรดได้จะ ทำให้หอนอแรดได้เร็วขึ้น และการทำให้ผู้นำหยุด การใช้ขนสัตว์จริงจะช่วยให้การล่าสัตว์อย่างผิด กฎหมายไม่มีประโยชน์

เทคนิค SCP	การเก็บไข่เต่า	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ซ่อนเป้าหมาย ทำให้ผู้กระทำผิดมองเห็นเป้าหมายได้ยากขึ้น	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนไข่เต่า เป็นการรบกวนไข่มากเกินไป	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนย้ายแล้ว	ไม่เหมาะสม ทองถูกซ่อนอยู่ใต้ดินอยู่แล้ว	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนกวาง เป็นการรบกวนเกินไป
ย้ายเป้าหมาย ย้ายเป้าหมายออกไปจากที่ที่จะมีการกระทำผิด	จัดทำโครงการพักไข่เต่าเพื่อให้ได้ไข่ตามสัดส่วนที่แน่นอนในแต่ละปี	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนย้ายแล้ว	ไม่เหมาะสม การย้ายทองจะทำให้เกิดความเสียหายไม่ต่างจากการทำเหมือง	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนกวาง เป็นการรบกวนเกินไป
ระบุทรัพย์สิน ทำให้สิ่งของมีลักษณะเฉพาะที่จำแนกจากอันอื่นได้ เพื่อให้ติดตามที่มาได้	พันไข่เต่าด้วยน้ำ DNA เพื่อจำแนกว่ามาจากหาคไหน	ให้คำปรึกษา (จริง) ด้วยผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดชนิดและสถานะทางกฎหมายของสินค้า	ไม่เหมาะสม เมื่อทองถูกหลอมละลายจะไม่สามารถติดตามตรวจสอบที่มาได้	การตรวจ DNA อย่างเร็วจะทำให้จำแนกได้ว่าเนื้อที่ขายเป็นเนื้อจากสัตว์ที่เลี้ยงไว้ หรือสัตว์ป่า
ก่อกวนตลาด ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงกับการมีอยู่หรือขนาดของตลาดที่ขายสินค้าผิดกฎหมาย	ระบุตัว แล้วเดือนหรือจับกุมพ่อค้าคนสำคัญที่ซื้อไข่เต่าจากคนเก็บไข่เต่า เพื่อลดการเข้าถึงตลาด	ปรับบริษัทขนส่งสินค้าที่รับผิดชอบ การตรวจสอบและการไหลสินค้าที่ผิดกฎหมาย	ห้ามขายทองที่ไม่สามารถแสดงหลักฐานที่มาของทองหรือการทำเหมืองได้	ทำให้มีการขายเนื้อกวางที่ได้มาอย่างถูกกฎหมายในตลาดในราคาเท่ากันหรือต่ำกว่า เมื่อที่ได้มาอย่างผิดกฎหมาย
ทำให้ไม่มีประโยชน์ ทำให้ผู้กระทำผิดได้รับประโยชน์จากอาชญากรรมน้อยลง หากเขาทำอาชญากรรมได้สำเร็จ	รณรงค์สร้างความตระหนักรู้เพื่อลดความต้องการ/ราคาไข่เต่า	ห้ามบุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมใช้บริการส่งสินค้าอีกต่อไป	มุ่งไปหาบุคคลที่ซื้อทองคำผิดกฎหมาย โดยเน้นที่การเข้าถึงและการปราบปราม	รณรงค์ลดความต้องการ เพื่อลดราคาเนื้อสัตว์ป่า

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 33 ลดการย้ายยุคที่กระตุ้นให้ เกิดปัญหา

อาชญากรรมเป็นผลจากสถานการณ์ต่าง ๆ ประสบการณ์ส่วนบุคคล และโอกาส ที่มาประจวบกันพอดี นี่แสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญที่จะต้องนึกถึง “จุดเปลี่ยน” ที่กระตุ้นให้คนเข้าสู่อาชญากรรม อาจเป็นความต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันเนื่องจากเพาะปลูกไม่ได้ผล ความกลัวจะสูญเสียเพิ่มขึ้นอีกหลังจากสัตว์ป่าบุกทำลายพืชผล หรือแรงกดดันทางสังคมให้ล่าสัตว์เพื่อรักษาหรือเพิ่มสถานะ คุณอาจจะรู้สึกว่ามีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายของคุณไม่มีเครื่องมือหรือทรัพยากรที่พอที่จะจัดการกับแรงกระตุ้นเหล่านี้ มันไม่เป็นไร ให้คิดว่า คุณจะร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างไร เพื่อให้ได้ทรัพยากร และการบริการที่จำเป็นเพื่อลดแรงกระตุ้นเหล่านี้

ลดการไม่มีทางออกและความเครียด หลายครั้งการไม่มีทางออกและความเครียดก่อตัวขึ้นจนถึงจุดเปลี่ยนที่ต้องลงมือทำ ชนสงสารารณะที่เบียดเสียด เทียว บินดีเลย์ บาร์ที่เต็มไปด้วยคน ทั้งหมดมีศักยภาพจุดประเด็นให้เกิดความรุนแรง การจำกัดจำนวนคนเข้าไปในคลับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเที่ยวบินที่ล่าช้าตลอดเวลา การเพิ่มบริการขนส่งให้ดีขึ้น สามารถลดความตึงเครียดได้ สำหรับการคุ้มครองสัตว์ป่าการมาล้างแค้นมักเป็นผลจากการที่สัตว์เข้าไปทำลายพืชผล หรือทำร้ายคนและปศุสัตว์ การขาดการสื่อสารที่ดีระหว่างพื้นที่คุ้มครองกับชุมชนโดยรอบ การจัดการกับความเสียหายที่เกิดจากสัตว์ป่าอย่างรวดเร็ว จัดระบบการสื่อสารระหว่างฝ่ายจัดการอุทยานกับชุมชนให้ดีขึ้น และการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของพวกเขา ทั้งหมดเป็นวิธีที่จะลดปัญหาการไม่มีทางออกและความเครียดได้

หลีกเลี่ยงการพิพาท การโต้แย้งหรือการพิพาทหากไม่มีการจัดการที่ดีจะสามารถกลายเป็นอาชญากรรมได้ เมื่อเข้าใจความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ก็จะมองเห็นชัดเจนว่าจะหลีกเลี่ยงมันได้อย่างไร การแยกแผนฟุตบอลของทีมคู่แข่ง การตกลงราคาก่อนให้บริการ การเอาคนที่มามากจนควบคุมตัวเองไม่ได้ออกไปจากบาร์ เป็นตัวอย่างของการหลีกเลี่ยงการพิพาท การสร้างสิ่งกีดขวางเพื่อกันไม่ให้สัตว์ป่าเข้าไปในชุมชน การขเขต

ค่าเสียหายให้ชุมชนกรณีปศุสัตว์หรือผลผลิตได้รับความเสียหาย รวมถึงการจัดการพื้นที่โดยชุมชน เป็นวิธีหลีกเลี่ยงข้อพิพาทในงานป้องกันสัตว์ป่า

ลดสิ่งล่อใจและแรงยั่วยวน พฤติกรรมทางอาญาบางอย่างเป็นผลมาจากการที่ผู้กระทำผิดคิดถูกยั่วให้กระทำ แม้จะไม่มีข้อแก้ตัวในการทำผิดกฎหมาย แต่ในฐานะนักวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา คุณควรต้องคำนึงถึงการถูกล่อและยั่วในใจด้วย การห้ามไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศทำงานกับเด็ก หรือการกำหนดให้ต้องเป็นผู้ปกครองอยู่ด้วยในระหว่างการตรวจสุขภาพ เป็นตัวอย่างของการลดแรงยั่วยวน การควบคุมการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายของสัตว์ป่าที่มีมูลค่าสูง และการห้ามไม่ให้บุคคลนำอาวุธเข้าไปในพื้นที่อนุรักษ์เป็นวิธีที่จะลดการยั่วยวน ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมสัตว์ป่า

ขจัดแรงกดดันจากเพื่อน แรงกดดันจากเพื่อนสามารถก่อให้เกิดทั้งด้านบวกและด้านลบต่อพฤติกรรมทางอาญาของคุณ ด้านหนึ่งแรงกดดันจากเพื่อนอาจกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม ด้านหนึ่งก็มีผลอย่างมากในการโน้มน้าวให้คนออกห่างจากอาชญากรรม การแยกนักเรียนหัวโจกออกจากเพื่อนในโรงเรียน หรือการสร้างโครงการรณรงค์ “เพื่อนกัน ไม่ปล่อยให้เพื่อนเมาแล้วขับ” เป็นตัวอย่างที่ดี โครงการต้นแบบบทบาทด้านการอนุรักษ์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยจากการล่าสัตว์ และการได้รับการสนับสนุนจากผู้มาชุมชนเป็นวิธีที่จะนำเทคนิคนี้ไปใช้กับอาชญากรรมสัตว์ป่าได้

กีดกันการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นพฤติกรรมการเียนยอที่จริงใจที่สุด.... หรือการกล่าวชื่นชม มันยังเป็นพฤติกรรมทางอาญาที่แพร่กระจายไปในชุมชนหรือในหมู่ประชากร การหาวิธีเพื่อลดการทำพฤติกรรมเลียนแบบหรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาอาชญากรรม ดัดซอฟต์แวร์คัดกรองข้อมูลเข้าออกผ่านระบบบนเบราว์เซอร์อินเทอร์เน็ตเพื่อกันเด็ก ๆ ไม่ให้ดูเนื้อหาที่ละเอียดอ่อน การซ่อมแซมทรัพย์สินที่ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วจะไม่กระตุ้นให้มีการก่อความเสียหายเพิ่มเติม และการป้องกันไม่ให้มีการรายงานรายละเอียดของการก่ออาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ก็จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมการเลียนแบบ สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่า การจำกัดการแบ่งปันผลกำไรกับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการล่าสัตว์ การให้การศึกษเกี่ยวกับผลกระทบของสัตว์ป่าต่อชุมชน และการยึดเครื่องมือหรืออาวุธที่พบในพื้นที่ป่าคุ้มครอง เทคนิคกลุ่มสุดท้ายของการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ดูเหมือนจะเป็นการจำกัดค่าแก้ตัวของผู้กระทำผิด

เทคนิค SCP	การเก็บไข่เต่า	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ลดการไม่มีทางออกและความเครียด หาทางกำจัดความเครียดที่นำไปสู่การกระทำผิด	จัดหาโอกาสในการหาเลี้ยงชีพด้วยทางเลือกอื่นตามฤดูกาลให้หนักใส่ไข่เต่า	ไม่เหมาะสม ปัญหาเกิดจากการไม่มีทางออกและความเครียดในประเทศทางผ่าน	สร้างโครงการอาชีพทางเลือกให้คนงานเหมืองหรือให้ทำงานกับเหมืองที่ถูกกฎหมาย	โครงการอาชีพทางเลือกสำหรับนักล้า
หลีกเลี่ยงการพิพาท หาวิธีลดข้อพิพาทในการดำรงชีพหรือวิธีแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่ได้เกิดจากการพิพาท	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่ได้เกิดจากการพิพาท	ทำงานกับผู้นำชุมชน ให้มั่นใจว่าชุมชนจะได้ประโยชน์ร่วมกับอุทยาน	ทำงานกับผู้นำชุมชนเพื่อสื่อสารกับชุมชนเกี่ยวกับกฎระเบียบของอุทยานและข้อตกลงการใช้ประโยชน์จากป่า
ลดสิ่งล่อใจและแรงยั่วยวน กำจัดสถานการณ์ที่สร้างแรงจูงใจให้ก่ออาชญากรรมได้ง่าย	สร้างโครงการให้แรงจูงใจให้รางวัลกับชุมชนที่มีจำนวนไข่เต่าที่พิกัดตามสัดส่วนที่กำหนด	ให้รางวัลกับพนักงานตู้สินค้าและพนักงานยกกระเป๋าอย่างสมเหตุสมผลและเชื่อถือได้	โครงการสินเชื่อรายย่อยเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อต้องการเงินสดด่วน	โครงการบำบัดผู้ติดสารเสพติดเพื่อช่วยนักล้าสัตว์ให้ลดการพึ่งพาสารเสพติด
ขจัดแรงกดดันจากเพื่อน หาวิธีสร้างบรรทัดฐานทางสังคมที่ต่อต้านการกระทำผิด	การรณรงค์ผ่านสื่อออนไลน์เพื่อแสดงให้เห็นการทำลายล้างธรรมชาติเนื่องจากการเก็บไข่เต่าในระบบนิเวศท้องถิ่น	ให้รางวัลและเลื่อนตำแหน่งพนักงานยกกระเป๋าที่ซื้อเป่าสินค้าผิดกฎหมาย	โครงการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้เพื่อแสดงให้บุคคลเห็นอันตรายของการทำเหมือง รวมถึงผลต่อสิ่งแวดล้อม	จ้างงานนักล้าสัตว์ที่กลับใจให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านสัตว์ป่าเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์
กีดกันการเลียนแบบ หาวิธีลดโอกาสในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม รวมถึงประโยชน์จากการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น	ร่วมมือกับผู้นำหมู่บ้าน ประณามการเก็บไข่เต่าเพื่อขาย	ห้ามบุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับสินค้าผิดกฎหมายที่ยึดได้ ทำธุรกิจในประเทศทางผ่านอีก	ยึดอุปกรณ์และทองคำทั้งหมดที่พบในพื้นที่ทำเหมือง	ใช้ระบบให้รางวัลชุมชนตามสัดส่วนสมาชิกในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมาย

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 34 ปิดข้อแก้ตัวของการไม่ ทำตามกฎหมาย

การสร้างวัฒนธรรมให้กับพฤติกรรมเป็นเทคนิคทั่วไปที่ผู้กระทำผิดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบการกระทำของตัวเอง คำให้การเช่น “ผมไม่รู้ว่ามีผิดกฎหมาย” หรือ “ใคร ๆ ก็ทำ” หรือ “ผมไม่ได้ทำร้ายใคร” เป็นตัวอย่างของการสร้างความชอบธรรมในที่นี้ เทคนิคกลุ่มสุดท้ายของการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ดูเหมือนจะเป็นการกำจัดคำแก้ตัวของผู้กระทำผิด

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นเพราะกฎหมายไม่ได้รับชุด คนไม่สนใจกฎหมาย หรือมันเป็นวัฒนธรรมชุมชน ที่อธิบายถึงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นั้น วัฒนธรรมชุมชนอาจผลักดันให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ ๆ ขณะที่คนที่กระทำผิดเพราะมีโอกาสอาจไม่รู้กฎหมายจริง ๆ คุณต้องพิจารณาถึงการกำจัดคำแก้ตัวเหล่านี้เมื่อมันเกี่ยวข้องกับปัญหาที่คุณกำลังวิเคราะห์

ตั้งกฎ การออกกฎใหม่เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการกำจัดคำแก้ตัวในการก่ออาชญากรรม การทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและบังคับใช้มัน กำจัดข้อความคลุมเครือที่ผู้กระทำผิดมักเอามาใช้เข้าข้างตัวเอง สัญญาเช่าอพาร์ทเมนต์คอมเพล็กซ์ ต้องทำให้กระจ่างชัดเจน ไม่มีการเงินมัดจำหากไม่เข้าพัก สำหรับการป้องกันอาชญากรรมสัตว์ป่า การทำบันทึกความเข้าใจกับชุมชนที่ควบคุมการล่าสัตว์ กำหนดโควตาการล่าให้ชัดเจน ห้ามล่าในเวลากลางคืน หยุดการเคลื่อนไหวที่ไม่ต้องการในพื้นที่คุ้มครอง

ตีตประกาศคำแนะนำ การตีตประกาศคำแนะนำในพื้นที่ เพื่อให้ผู้กระทำผิดไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตัวอย่างที่พบเห็นบ่อย เช่น การตีตป้าย “ทรัพย์สินส่วนบุคคล” และ “ผู้ขโมยจะได้รับการลงโทษ” สำหรับพื้นที่คุ้มครองป้าย เช่น “ไม่อนุญาตให้ล่าสัตว์” หรือ “ห้ามบุกรุก” ป้ายประกาศเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา โดยต้องสะท้อนกฎหมายในขณะนั้น

เตือนความจำ บางครั้งคำเตือนง่าย ๆ จะทำให้ผู้กระทำผิดจำได้ว่ากำลังถูกจับตามอง หรือกำลังทำผิดกฎหมาย ตัวอย่างที่พบเห็นบ่อย 2 ตัวอย่างได้แก่ “ยิ้มหน่อย กล้องจับภาพคุณอยู่” และป้ายข้างถนนที่แสดงความเร็วสูงสุดตามกฎหมาย และความเร็วของรถแต่ละคันที่วิ่งอยู่ สำหรับพื้นที่คุ้มครอง ทำเส้นเขตแดนให้ชัดเจนด้วยรั้วหรือป้ายประกาศ จะช่วยให้รู้ว่าพื้นที่อนุรักษ์เริ่มตรงไหน การกำหนดให้ผู้ที่เดินทางเข้าไปลงนามเพื่อแสดงให้เห็นว่ารับรู้และเข้าใจกฎระเบียบ ซึ่งมีบทลงโทษตามกฎหมาย จะช่วยเตือนพวกเขาให้ต้องรับผิดชอบ

ช่วยให้ปฏิบัติตาม วิธีที่ดีที่สุดในการกำจัดข้อแก้ตัวของผู้กระทำผิดคือ การเสนอความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ หากไม่กระทำผิดกฎหมาย การจัดเตรียมถุงมูลสุนัข ตรงทางเข้าสวนสาธารณะ จะช่วยลดความลังเลของเจ้าของในการทำความสะอาดหลังสุนัขขับถ่ายบนถนน การติดตั้งโถปัสสาวะบนถนนในกรุงอัมสเตอร์ดัม ช่วยลดปัญหาการที่ผู้คนปัสสาวะบนถนน และการใช้อุปกรณ์กันง่าย ๆ เพื่อจัดระเบียบแถวกันไม่ให้คนแซงคิว สำหรับพื้นที่คุ้มครองการอนุญาตให้ล่าสัตว์หรือเก็บไม้พิน และการแบ่งปันผลประโยชน์กับชุมชนจะช่วยให้ทำตามกฎระเบียบได้

ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์ หลายครั้งที่อาชญากรรมเป็นผลมาจากการเมาสุรา หรือยาเสพติด ที่ทำให้การยับยั้งชั่งใจลดลง และกระทำสิ่งที่ปกติไม่กระทำ ขณะเดียวกัน การเสพยากระตุ้นให้ต้องการเงินสดเพิ่มมากขึ้น การควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์ จะช่วยปิดทางข้อแก้ตัวของผู้กระทำผิดที่จะไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง การจัดกิจกรรมไร้แอลกอฮอล์ และการฝึกอบรมพนักงานในบาร์ให้สังเกตพฤติกรรม การบริโภคแอลกอฮอล์ของลูกค้า จะช่วยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ไม่พึงประสงค์ ในพื้นที่คุ้มครองการจัดทำโครงการเลิกยาเสพติดให้กับผู้ที่ก่ออาชญากรรมสัตว์ป่าเพื่อหาเงินมาซื้อสารเสพติด และการควบคุมการใช้แอลกอฮอล์ในแคมป์ล่าสัตว์ที่ถูกกฎหมาย เป็น 2 วิธีที่อาจช่วยลดอาชญากรรม

เทคนิค SCP	การเก็บไข่เต่า	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ตั้งกฎ กำหนดข้อบังคับที่ชัดเจนและประกาศให้ผู้กระทำผิดรู้	กำหนดแนวทางการเก็บไข่เต่าที่ถูกต้องกฎหมาย	ออกกฎหมายระดับชาติเพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า	ออกระเบียบสำหรับขั้นตอนในการขออนุญาตทำเหมือง	ออกระเบียบการล่าสัตว์ที่ชัดเจน
ติดประกาศคำแนะนำ ใช้ป้ายประกาศและป้ายแสดงผลประชาสัมพันธ์กฎหมายในพื้นที่นั้นๆ	ติดป้ายหน้าทางเข้า หรือบริเวณที่มีการเก็บไข่เต่า ระบุให้ชัดเจนว่าสายพันธุ์ไหนเก็บได้เมื่อไร	ติดป้ายประชาสัมพันธ์พร้อมรูปสัตว์ป่าต้องห้าม ในสถานที่บรรจุหรือจัดส่ง	ติดป้ายประกาศในชุมชนตลอดแนวเข้าป่าระบุชัดเจนว่าไม่อนุญาตให้ทำเหมือง	ติดป้ายประกาศตามแนวเขตแดนอุทยานประกาศรายชื่อสัตว์ที่อนุญาตให้ล่าในขณะนั้น
เตือนความจำ หาวิธีเตือนให้ผู้กระทำผิดรู้ว่าการกระทำนั้นผิดกฎหมายและมีบทลงโทษ	ติดป้ายเล็ก ๆ ที่รังเต่า เตือนผู้เก็บไข่เต่าว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และมีระบบสอดส่องชายหาดอยู่	เพิ่มข้อความเตือนในใบส่งสินค้าว่า หากสินค้าถูกยึดที่ประเทศทางผ่าน ผู้ส่งจะถูกออกหมายจับทันที ให้ผู้ส่งลงนามรับทราบด้วย	ติดป้ายที่ไซต์ทำเหมืองใหม่ เช่น บริเวณที่กำจัดเตรียมพื้นที่ แจ้งให้คนทำเหมืองรู้ว่าผิดกฎหมาย	ติดตั้งลำโพงที่จะมีเสียงเมื่อมีการเคลื่อนไหวตลอดแนวเส้นทางล่าสัตว์ เพื่อให้เกิดเสียงบ่นที่เกี่ยวกับข้อบังคับการล่าสัตว์
ช่วยให้ปฏิบัติตาม หาวิธีทำให้ประชาชนปฏิบัติตามข้อตกลงตามกฎหมาย	ทำโครงการรับซื้อไข่เต่าที่เก็บอย่างถูกกฎหมายและยั่งยืน	ตั้งกล่องนิรโทษกรรมที่ศูนย์บรรจุสินค้า เพื่อให้ผู้ส่งสินค้าส่งคืนสินค้าผิดกฎหมายโดยไม่มีความผิด	สร้างตลาดงานในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ หรือจัดพื้นที่สำหรับให้ช่างเหมืองที่มีฝีมือได้ทำงาน	จัดโครงการออกใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ และช่วยให้มีนักล่าสัตว์ในชุมชนลงทะเลเวียน
ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์ หาวิธีจำกัดความพร้อมและการใช้สารเสพติดที่เป็นแรงขับให้เกิดการกระทำผิด	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	โครงการเลิกยาเสพติดสำหรับนักล่าสัตว์ที่ติดยา

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 35

ควบคุมสถานที่ที่เอื้อให้เกิดปัญหา

ขั้นตอนที่ 20 เน้นถึงความสำคัญของการศึกษาสถานที่ในระหว่างทำการวิเคราะห์ปัญหา สถานที่ที่แตกต่างกัน ทำสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป ผลการวิเคราะห์ของคุณอาจแสดงให้เห็นว่าเมื่อถึงเวลาต้องปฏิบัติการตอบสนอง การพุ่งเป้าไปที่สถานที่อาจเป็นทางเลือกที่ดีกว่าเน้นไปที่ตัวบุคคล แนวคิดนี้เป็นจริงยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดจำกัด หากคุณไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ก่อปัญหา การทุ่มความพยายามไปที่สถานที่เกิดเหตุจะเป็นการดีกว่า

เริ่มต้นด้วยสคริปต์อาชญากรรม ถ้าคุณเขียนสคริปต์ปัญหาของตัวเองไว้ (ขั้นตอนที่ 17) คุณก็จะรู้ว่าพื้นที่ไหนสำคัญ ลองคิดถึงวิธีทำให้สถานที่นั้นน่าสนใจหรือเอื้อต่อการประกอบอาชญากรรมน้อยลง เช่น อาจมองหาวิธีปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัยที่อ่อนแอในสถานที่ที่ถูกใช้เป็นที่เก็บผลิตภัณฑ์ หรือให้ความสำคัญกับตลาดค้าสัตว์ป่าที่ผลิตภัณฑ์ถูกขาย

หาตัวผู้จัดการสถานที่และสร้างความเข้มแข็งให้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา (ขั้นตอนที่ 14) เน้นย้ำความสำคัญของการเชิญให้เจ้าของสถานที่หรือผู้จัดการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมระบบสถานที่สำคัญได้ หากคำตอบให้ได้ว่าใครเป็นเจ้าของ ใครเป็นผู้เช่า หรือใครเป็นผู้บริหารจัดการ พิจารณาว่าปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่ากระทบกับคนเหล่านั้นอย่างไร พวกเขาได้ประโยชน์หรือไม่ หรือมันก่อปัญหาใหม่ พวกเขาหรือไม่มีปัญหาอยู่ เมื่อพบผู้จัดการที่เต็มใจ ชวนให้เขาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา โดยให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือเพื่อลดการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของพวกเขา

ทำให้สถานที่ที่มีชื่อและตัวตน เมื่อคุณเข้าใจความเชื่อมโยงของปัญหากับสถานที่ต่าง ๆ ตรงเข้าไปยังสถานที่เหล่านั้น ทำความรู้จักกับผู้คนที่นี่... ไม่เพียงแต่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานที่ คุณอาจพบว่าทางเลือกเพิ่มขึ้นมากมายเพื่อช่วยคุณควบคุมปัญหา ด้วยการขอความช่วยเหลือจากคนที่อยู่ในบริเวณนั้น อาจเป็นพนักงานบริษัทที่ทำงานในอาคาร อาจเป็นสมาชิกของชุมชนที่ใช้ประโยชน์จากอาคารนั้นประจำ คนเหล่านี้อาจสนใจช่วยคุณรายงานพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หรือเขาอาจมีความคิดที่ดีในการหยุดพฤติกรรมนั้น ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด การสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนในสถานที่เหล่านั้นจะช่วยให้คุณสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา

หาเหตุผลที่ทำให้สถานที่นั้นเสี่ยงต่อการถูกก่อวิน ขณะคิดหาวิธีการ ลองคิดด้วยว่าเหตุใดพื้นที่นั้นจึงเป็นพื้นที่อ่อนแอในห่วงโซ่ของเหตุการณ์ทั้งหมด มันเป็นสถานที่แห่งหนึ่งในไม่กี่แห่งที่ผู้กระทำผิดทุกคนที่เกี่ยวข้องกับขบวนการมารวมตัวกันหรือไม่ เป็นที่ที่ใช้เก็บสินค้าที่มีราคาสูงหรือเปล่า คนทำผิดพักอยู่ที่นั่นเป็นช่วงเวลาหนึ่งหรือไม่ มันเป็นสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ หายาก หรือหาที่อื่นทดแทนได้ยากหรือเปล่า

สร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อช่วยกีดกันสถานที่ต่าง ๆ สถานที่ที่อำนวยความสะดวกให้กับปัญหาของคุณจะอยู่ภายใต้การดูแลของใครหลายคน และหลายกลุ่ม ขณะเริ่มสร้างแผนปฏิบัติการตอบสนองปัญหา ให้ระบุตัวบุคคลที่คุณต้องการ และวิธีที่บุคคลนั้นเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายใหญ่ ลองนึกถึงเครือข่ายที่มีอยู่แล้วด้วย เช่น คุณอาจพบว่า มีสมาคมพ่อค้าแม่ค้ารายย่อย ที่อาจช่วยสนับสนุนการหยุดขายสินค้าผิดกฎหมาย หรือสมาคมเกษตรกรที่เกี่ยวข้องพื้นที่เกษตรที่อยู่รอบเขตแดนพื้นที่ของคุณ เกษตรในพื้นที่ คนทั้งสองกลุ่มสามารถช่วยคุณหาทางออกหรือช่วยสนับสนุนเมื่อนำการแก้ปัญหาไปใช้จริงได้

อย่าลืมเส้นทางขนส่ง เส้นทางขนส่งที่เชื่อมสถานที่ต่าง ๆ เข้าด้วยกันอาจเป็นเป้าหมายที่ดีของการจัดการปัญหา หากมีคอขวดที่ชัดเจน หรือมี “จุดสำคัญ” ในระหว่างเส้นทางขนส่ง หรือเส้นทางการเดินทางของอาชญากรรม (ขั้นตอนที่ 22) ลองพิจารณาหาทางใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ และอย่าลืมว่าผู้รับผิดชอบสถานที่ตลอดเส้นทางขนส่ง เช่น คนขับรถบัส พนักงานขนกระเป๋า สามารถช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ด้วย

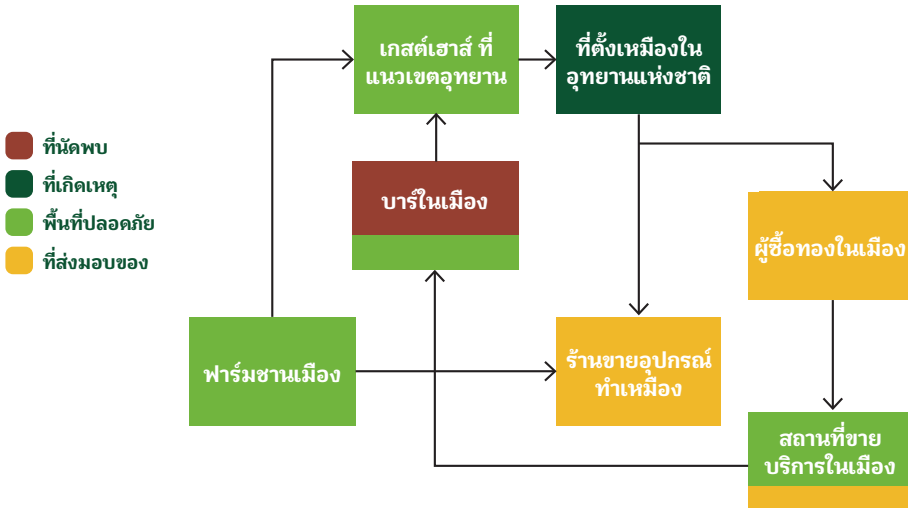
ต้องมั่นใจว่าคุณควบคุมสถานที่ในเวลาที่คุณต้อง ปัญหาของคุณไม่ได้จะเกิดขึ้นในสถานที่สำคัญตลอด 24 ชั่วโมงใน 1 วัน และ 7 วันใน 1 สัปดาห์ ลองมองหารูปแบบดูว่าการใช้สถานที่เกิดขึ้นเมื่อไร เพื่อให้มั่นใจว่าคุณจะไม่ใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าด้วยการลงมือปฏิบัติในเวลาที่ไม่เหมาะสม

ตารางในหน้าถัดไป แสดงตัวอย่างของการเข้าแทรกแซงสถานที่ที่สามารถใช้เพื่อแก้ปัญหาสมมติ เรื่องการทำเหมืองตามที่กล่าวถึงในขั้นตอนที่ 15 และ 20 ได้

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

สถานการณ์สมมติการทำเหมืองผิดกฎหมาย: ควบคุมสถานที่ที่อำนวยความสะดวกให้กับปัญหา

สถานที่	จุดประาะบาง	ทางเลือกในการปฏิบัติ
<p>เกิดเหตุ</p> <p>ฝินป่าที่ตัดขาดจากพื้นที่อื่น อยู่ตามลำห้วยแคบ ๆ ที่สามารถปีนน้ำได้สะดวก</p>	<p>คนงานเหมืองใช้เวลาไม่นาน ๆ กับเฉพาะบางพื้นที่ของฝินป่าบริเวณนั้น</p>	<p>ตรวจสอบปลายน้ำเพื่อหาสิ่งบ่งชี้การทำเหมือง พาทีมลาดตระเวนลงพื้นที่ตามหลักฐานที่พบเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการจับกุม พร้อมทั้งจัดทีมลาดตระเวนตลอดแนวลำห้วยเพื่อหาที่ตั้งเหมือง เมื่อพบ เป๊ะจดหมายเตือนไว้เพื่อให้คนงานเหมืองรู้ว่าพวกเขาถูกตรวจพบแล้ว และอาจถูกจับได้ หากพบว่ามีการทำเหมืองในเขตอุทยาน มาตรการเหล่านี้จะช่วยเพิ่มการรับรู้ความเสี่ยงในการทำเหมืองตลอดแนวลำห้วยนี้</p>
<p>พื้นที่ปลอดภัย</p> <p>ฟาร์มตามชนานเมืองที่ใช้เก็บอุปกรณ์ทำเหมือง</p>	<p>อุปกรณ์ทำเหมืองราคาแพงถูกเก็บไว้ในสถานที่แห่งหนึ่ง</p>	<p>แจ้งความตำรวจในท้องที่เพื่อให้พิสูจน์ว่าเครื่องมือนั้นถูกใช้เพื่อการทำเหมืองในพื้นที่คุ้มครอง ออกหมายค้นเมื่อพบว่าเครื่องมือถูกจัดเก็บอยู่ แม้จะไม่ถูกจับกุมแต่การสูญเสียเครื่องมือก็เป็นการก่อกวนการทำเหมืองอย่างสำคัญ คนงานจะต้องหาเครื่องมือมาทดแทนอุปกรณ์ราคาแพงเหล่านั้น และต้องหาที่ใหม่ที่ไว้ใจได้สำหรับจัดเก็บ</p>
<p>ที่ทำลายหลักฐาน</p> <p>ผู้ซื้อทองแปลงทองของช่างทำเหมืองเป็นเงินสด</p>	<p>คนงานเหมืองมีทางเลือกที่ไว้ใจได้เพียงทางเดียวในการขายทองในพื้นที่</p>	<p>ประสานงานกับตำรวจท้องที่และเจ้าหน้าที่สรรพากร ตรวจสอบสถานที่เพื่อดูว่ามีทองผิดกฎหมายถูกซื้อขายเท่าไร ใช้กลยุทธ์การป้องปรามแบบมุ่งเน้นเพื่อพุ่งเป้าไปที่เจ้าของร้าน ซึ่งแจ้งสร้างความชัดเจนว่าการแสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง และการรับซื้อทองที่ได้จากการทำเหมืองในเขตอุทยานจะทำให้เจ้าของร้านต้องพบกับผลทางกฎหมายที่รุนแรง และถูกยึดใบอนุญาตค้าขายทองคำได้ เดือนเจ้าของร้านว่ารายได้เพียงเล็กน้อยที่ได้จากทองคำที่ผิดกฎหมาย สามารถส่งผลกระทบกับธุรกิจอื่น ๆ ที่ถูกกฎหมายได้ทั้งหมด</p>

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 36

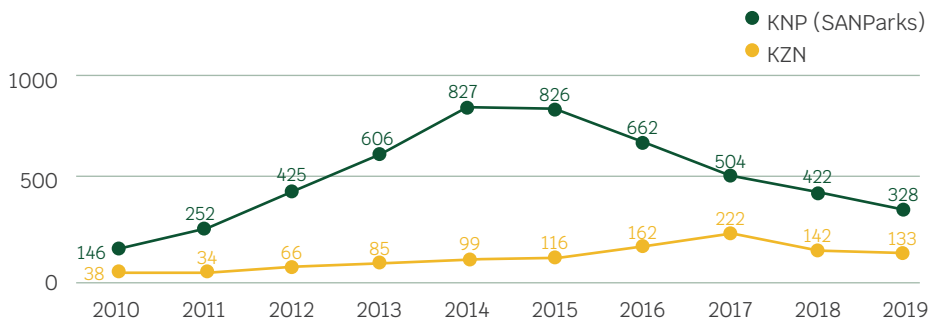
ทำความรู้จักการย้ายที่ ของอาสาสมัคร

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจะถูกขอให้แนะนำยุทธศาสตร์ป้องกันที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำแนะนำเหล่านี้ คุณต้องพิจารณาด้วยว่าปัญหา รวมถึงบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในขณะนี้คุณลงมือตอบสนองปัญหา ตารางด้านล่างให้คำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับประเภทของการย้ายที่เพื่อให้ระวัง

การย้ายที่เกิดขึ้นเมื่อผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการบังคับและการป้องกัน; งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเกิดขึ้นประมาณ 25 % ของโครงการป้องกันอาสาสมัคร

ประเภทของการย้ายที่	
พื้นที่	ผู้ลงมือทำเปลี่ยนสถานที่ที่กระทำผิด พวกเขาอาจเปลี่ยนพื้นที่ล่าสัตว์ เส้นทางขนส่ง หรือ ที่ขาย
เวลา	ผู้ลงมือทำเปลี่ยนเวลากระทำผิด พวกเขาอาจลงมือทำในวัน/ สัปดาห์/ ปี อื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
เป้าหมาย	ผู้กระทำผิดเปลี่ยนเป้าหมาย นักล่าสัตว์อาจเปลี่ยนจับสัตว์ชนิดอื่น เพราะความเสี่ยงสูงขึ้นหรือความต้องการลดลง พ่อค้าและผู้บริโภคก็อาจเปลี่ยนความต้องการผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าของตัวเอง
ประเภทของอาสาสมัคร	ผู้กระทำผิดอาจเปลี่ยนประเภทของอาสาสมัคร ปืนที่เคยใช้ล่าสัตว์ก็อาจเอาไปใช้ปล้น หรือเส้นทางที่เคยใช้ลักลอบค้าสัตว์ป่าก็อาจถูกใช้ลักลอบขนสินค้าชนิดอื่น ๆ
เทคนิค	ผู้กระทำผิดเปลี่ยนวิธีการ่ออาสาสมัคร หากการตรวจจับกับดักประสบความสำเร็จ คนก็อาจเริ่มใช้ปืนล่าสัตว์อย่างจริงจัง; พ่อค้าก็อาจเปลี่ยนจากการวางขายในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย มาขายลับ ๆ เฉพาะเครือข่ายผู้ซื้อที่ไว้ใจได้
การเปลี่ยนตัวผู้กระทำผิด	เมื่อกลุ่มผู้กระทำผิดออกจากพื้นที่ หรือถูกทำให้หมดไป คนกลุ่มใหม่ก็ “จะเข้ามาแทนที่” เพราะยังมองเห็นโอกาสในการได้ผลตอบแทน

จำนวนช้างที่ถูกล่า, อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ VS ควาซูลู-นาทาล, แอฟริกาใต้ 2010-2019

การล่าแรดในแอฟริกาใต้: มีหลักฐานการย้ายที่เชิงพื้นที่และเป้าหมายหรือไม่

อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) เป็นศูนย์กลางปัญหาการล่าแรดในแอฟริกาใต้ แต่หลังจากปี 2014 /2015 ซึ่งมีนกล่ามากที่สุดแล้ว การล่าในแต่ละปีก็ลดลง ในขณะที่เดียวกันการสูญเสียแรดในจังหวัดควาซูลู-นาทาล (KZN) ได้เพิ่มขึ้นในปี 2016/2017 โดยระหว่างปี 2015-2019 มีการสูญเสียแรดโดยเฉลี่ยมากกว่าในรอบ 5 ปี ก่อนหน้านั้น KNP และจังหวัดใกล้เคียงได้รับทรัพยากรสำหรับใช้ต่อต้านการล่าสัตว์เป็นจำนวนมาก ทำให้ KZN เป็นเป้าหมายที่ “เบาลงมา” ของนกล่าสัตว์ แรงกดดันในการล่าสัตว์เพิ่มขึ้น ขณะที่ที่ KNP มีการล่าสัตว์ลดลง การสัมภาษณ์นกล่าแรดที่ลงมือใน KZN ในตอนนั้น ทำให้รู้ว่าพวกเขาถูกดึงเข้ามาโดยองค์กรอาชญากรรมที่ดำเนินงานอยู่ภายนอกจังหวัด (อ่านเพิ่มเติม); ปี 2022 ปัญหายังคงดำเนินอยู่ (อ่านเพิ่มเติม)

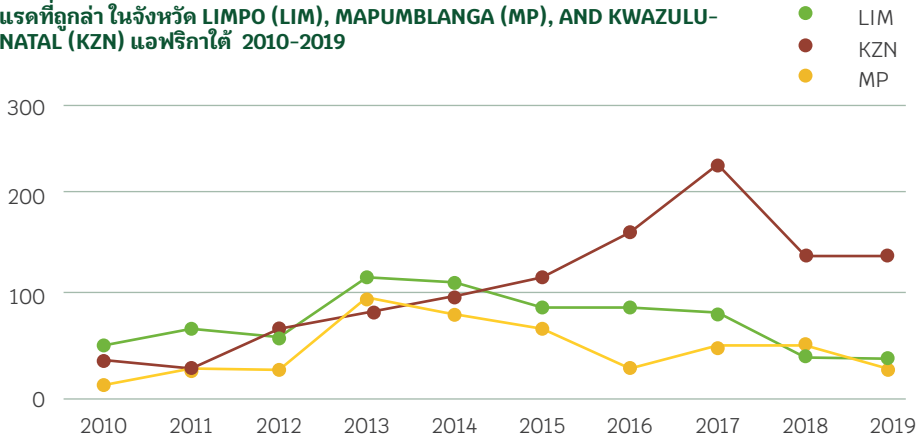
อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) อยู่ในจังหวัด Mpumalanga และ Limpopo ทางตะวันออกเฉียงเหนือของแอฟริกาใต้ เมื่อการล่าแรดในครูเกอร์ลดลง โอกาสที่ใกล้ที่สุดจึงอยู่ที่สองจังหวัดนั้น การล่าแรดในทั้ง 2 จังหวัดถึงจุดสูงสุดในปี 2013 และค่อย ๆ ลดลง การย้ายฐานการล่าไปที่ KZN ซึ่งไกลออกไปมากกว่า 500 กม. อาจเกิดจากการที่จำนวนแรดในพื้นที่ KNP ลดลง และมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจพบมากขึ้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าองค์กรที่มีวิธีการจะสามารถปรับการดำเนินการเปลี่ยนไปหาที่เป็นเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้

นอกจากนี้ยังน่าสนใจที่จะบันทึกไว้ว่ามีจำนวนช้างเสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2015 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อจำนวนแรดที่ถูกล่าลดลง ยกเว้นปี 2019 ฆ่าช้างมีมูลค่าน้อยกว่านอแรดเมื่อเทียบราคาต่อกิโลกรัม หมายความว่านกล่าสัตว์อาจ “ตั้งใจวางกับดัก” ล่าช้าง เมื่อนอแรดหาได้ยากขึ้น หรือเพื่อเป็นหลักประกันว่าอย่างน้อยการเข้าป่าเที่ยววันนั้นก็ให้มีรายได้บ้าง | ข้อมูลเกี่ยวกับการล่ามาจาก: www.poachingfacts.com ซึ่งรวบรวมรายงานอย่างเป็นทางการจากกรมกิจการสิ่งแวดล้อมแอฟริกาใต้

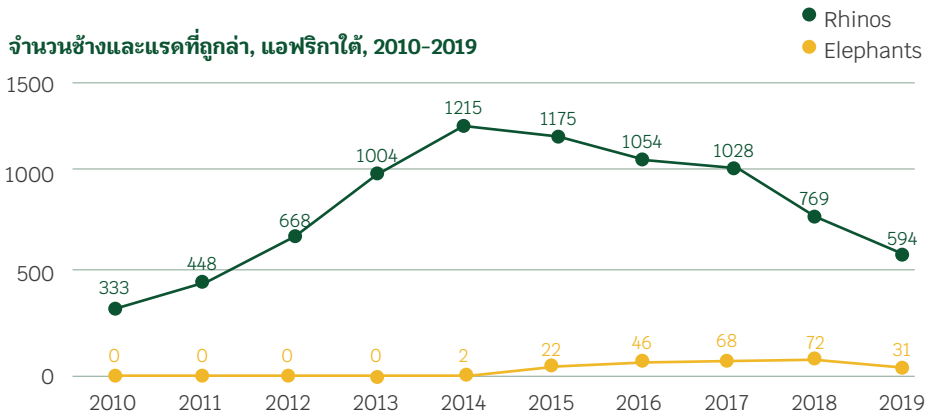
บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

แรดที่ถูกล่า ในจังหวัด LIMPO (LIM), MAPUMBLANGA (MP), AND KWAZULU-NATAL (KZN) แอฟริกาใต้ 2010-2019

จำนวนช้างและแรดที่ถูกล่า, แอฟริกาใต้, 2010-2019

Gareth Whittington-Jones - Panthera

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 37

ทำลายความชอบธรรม และการป้องกันการย้าย ที่และการปรับตัว

คาดการณ์ถึงการทำหน้าที่ผู้กระทำได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพยายามหาหนทางออกจากการตอบสนองของคุณและหาโอกาสใหม่ ๆ ด้วย นี่คือการย้ายที่ เมื่อเวลาผ่านไปการย้ายที่ที่ประสบความสำเร็จอาจกลายเป็นการปักหลัก และกลุ่มผู้ที่กระทำได้จะสามารถปรับตัวได้ การย้ายที่และการปรับตัวจะสามารถลดผลกระทบมาตรการตอบสนองของคุณเมื่อเวลาผ่านไป ลองคาดการณ์ถึงรูปแบบหรือวิธีการย้ายที่ของอาชญากรที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด และติดตามสัญญาณของการย้ายที่ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ๆ

คาดการณ์ตำแหน่งที่คิดว่าน่าจะมีการย้ายที่ การทำความเข้าใจเหตุผลที่ผู้กระทำได้ใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรมและแรงจูงใจของพวกเขา จะช่วยให้คุณคาดการณ์แนวโน้มการเคลื่อนตัวของอาชญากรได้ เนื่องจากจากการตอบสนองของคุณจะทำให้สถานที่ เวลา หรือเทคนิคเฉพาะใด ๆ มีต้นทุนสูงขึ้น หรือมีความเสี่ยงในการใช้งานมากขึ้น สถานที่ เวลา และเทคนิคอื่นก็จะน่าสนใจมากขึ้น การรู้ว่ามีทางเลือกอื่น และมีโอกาสก่ออาชญากรรมมาก แต่โอกาสนั้นไม่ได้ถูกใช้จะช่วยให้คุณคาดการณ์ค่าได้ว่าจะมีแนวโน้มการย้ายที่ของการก่ออาชญากรรมสูงหรืออาจจะไม่มีเลย ลองคิดว่าถ้าคุณเป็นผู้กระทำผิด คุณจะจัดการกับมาตรการตอบสนองของตัวเองอย่างไร

ยังเข้าใจเหตุผลที่คนลงมือทำในช่วงที่มีโอกาสในการก่ออาชญากรรม จะยังทำให้คุณคาดเดาการย้ายที่ของอาชญากรได้ง่ายขึ้น

การย้ายที่อาจเกิดได้หลายรูปแบบ การแทรกแซงในช่วงเวลาใดเป็นการเฉพาะ เช่น จัดให้มีกรลาดตระเวนมากขึ้น ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่าจะทำให้เกิดการกระทำผิดในเวลาอื่น

แต่มันอาจทำให้เกิดการย้ายที่ทางเทคนิค หรือทั้ง 2 อย่างก็ได้ เช่น การพุ่งเป้าไปที่การลาดตระเวนเวลากลางวันเพื่อหากับดักแล้วอาจทำให้หนักล้าสัตว์เปลี่ยนไปตรวจกับดักของตัวเองตอนกลางคืน (ซึ่งอันตรายมากขึ้น) หรืออาจทำให้พวกเขาเปลี่ยนไปใช้วิธีล่าที่แอดที่พม่ามากขึ้น เช่น ใช้สุนัขหรือปืนซึ่งหน่วยลาดตระเวนจะตรวจจับได้น้อยลง

อย่าท้อแท้เพราะการย้ายที่ การย้ายที่ไม่ได้แปลว่ามาตรการของคุณไม่มีประสิทธิภาพ การย้ายที่มีค่าใช้จ่ายสูงทำให้ผู้กระทำได้ต้องทำงานหนักขึ้น แปรกับความเสียหายมากขึ้นเพื่อผลตอบแทนที่ต่ำกว่า

หมั่นติดตามการย้ายที่และการป้องกันไม่ให้เกิดการย้ายที่ที่ไม่พึงประสงค์ในพื้นที่อื่น ตื่นตัวกับสัญญาณการย้ายที่ที่เกิดขึ้น และลงมือตอบโต้เพื่อพบว่ามีการใช้ประโยชน์จากโอกาสใหม่ ๆ ในการก่ออาชญากรรมขยายตัวในวงกว้าง ไม่ใช่การย้ายที่ทุกรูปแบบจะถูกคาดการณ์ได้ล่วงหน้า หากเป็นไปได้ พิจารณาถึงการใช้มาตรการป้องกันการย้ายที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น ตัวอย่างต่อไปนี้อาจเป็นการปรับเปลี่ยนทางออกของคุณอย่างง่าย และต้นทุนต่ำ

เตรียมรับมือการย้ายที่

เชิงอกระเบียบราษฎรได้รับความนิยมมากขึ้นในช่วงต้นปี 2000 เพื่อนำไปทำยาจีนแผนโบราณ ทำให้ชาวประมงในหมู่บ้านลามากรอนโดนิเซีย มีการจับกระเบนราหูเพื่อการพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้น การวิเคราะห์ของบูร์และคเคะ (2021) พบว่าการล่าจะกระจุกตัวบางพื้นที่และบางช่วงเวลา เนื่องจากกระเบนราหูจะรวมตัวกันที่ผิวน้ำเหนือแนวปะการังที่ปลานขนาดเล็กไปรวมตัวกันเพื่อกินแพลงตอนและแบคทีเรียที่เกาะตามตัวพวกมัน (cleaning station) ในช่วงเดือนมีนาคมถึงตุลาคม โดยจะรวมตัวหนาแน่นสุดในคืนเดือนมืด การลาดตระเวนในสถานที่และเวลาช่วงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ใหญ่และเป็นองค์รวมที่ใช้ลดความรุนแรงของปัญหา

โครงการนี้ทำให้การล่ากระเบนราหูลดลงประมาณ 86 % ในปี 2017 เมื่อเทียบกับปีฐาน 2013 การศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีสัญญาณการเปลี่ยนเป้าหมาย เพราะกระเบนปิศาจตกเป็นเหยื่อของการล่ามากขึ้นกว่าดอมก่อนจะเริ่มโครงการตารางในหน้าถัดไป แสดงให้เห็นวิธีการระดมความคิดเกี่ยวกับการย้ายที่ที่เกิดขึ้นหลังจากการมีการแทรกแซงเป็นการเฉพาะเจาะจงแบบนี้

แนวทางบูรณาการการจัดการอาชญากรรมสัตว์ป่า: ผลกระทบและบทเรียนจากการทำประมงปลากรอบกระเบนราหูแบบมีเป้าหมายที่ใหญ่ที่สุดในโลก | Booth et al. (2021)

ผลกระทบของการลาดตระเวนแบบมีเป้าหมายเพื่อลดการล่ากระเบนราหู: การระบุและตีกรอบการย้ายที่ ความน่าจะเป็น

ประเภทของการย้ายที่	ตัวอย่างการย้ายที่	ความน่าจะเป็น	ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวัง	ยุทธศาสตร์การควบคุม
พื้นที่	<p>นักล่าเปลี่ยนไปล่ากระเบนที่ “สถานีทำความสะอาด” หรือแนวปะการังที่เป็นแหล่งรวมปลาเล็ก ๆ ที่คอยทำความสะอาดร่างกายปลาขนาดใหญ่ ด้วยการกินแพลงตอนและแบคทีเรียบนตัวพวกมัน แห่งอื่นที่ไกลจากชุมชน</p> <p>นักล่าเข้าไปล่าใน “สถานีทำความสะอาด” เมื่อที่มลาดตระเวนกลับออกไปแล้ว</p>	ปานกลาง	ที่มลาดตระเวนสุ่มตรวจ “สถานีทำความสะอาด” ที่รู้จัก ขอให้ผู้ประสานงานในชุมชน ผู้ทำธุรกิจท่องเที่ยวและนักวิจัยแจ้งเมื่อพบเห็นเรือล่ากระเบน	ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการลาดตระเวนไม่ได้เกิดขึ้นในพื้นที่ที่คาดการณ์ได้ว่าจะมีการลาดตระเวน
เวลา	<p>นักล่าเปลี่ยนฤดูกาลการล่าสูงสุด</p> <p>นักล่าเปลี่ยนเวลาล่าในแต่ละวันเพื่อหลีกเลี่ยงที่มลาดตระเวน</p>	ต่ำ สูง	ที่มลาดตระเวนบันทึกเวลาที่ได้ทำการขัดขวางการล่าไว้, ขอให้นักวิจัยและผู้ทำธุรกิจท่องเที่ยวแจ้งเมื่อพบเห็นเรือล่ากระเบน	ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการลาดตระเวนไม่ได้เกิดขึ้นตามเวลาที่สามารถคาดการณ์ได้
เป้าหมาย	นักล่าพุ่งความสนใจไปที่กระเบนชนิดอื่นมากขึ้น	สูง	ขอให้เจ้าหน้าที่โครงการและผู้ประสานงานในชุมชนตรวจสอบปลาที่จับได้ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าที่มลาดตระเวนสามารถจำแนกกระเบนชนิดต่าง ๆ ได้และจดบันทึกไว้ในช่วงที่เข้าสกัดกั้นการล่า	ไม่มี
ประเภทอาชญากรรม	ที่มนักล่าหันไปหาการลักลอบค้ายาเสพติด	ต่ำ	ตรวจสอบบันทึกข้อมูลของตำรวจและตำรวจน้ำ ติดตามการดำเนินคดีนักล่าที่รู้จัก	ไม่มี
เทคนิค	<p>นักล่าแล่เหยื่อปลากะเบนในทะเล เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจจับบนฝั่ง</p> <p>นักล่าเปลี่ยนจากการใช้ฉมวกไปเป็นอวนลอยเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจจับ</p>	สูง สูง	ที่มลาดตระเวนบันทึกสถานะของชิ้นส่วนกระเบนราหูเมื่อทำการยึดในทะเล รวมทั้งประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้, สัมภาษณ์นักล่าหลังถูกจับกุม, สอบถามผู้ประสานงานในชุมชนว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการล่าเกิดขึ้นหรือไม่	ไม่มี
เปลี่ยนตัวผู้กระทำผิด	นักล่าจากชุมชนชายฝั่งอื่น ๆ ย้ายเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์จากการลดแรงกดดันในการล่าจากลามากรา (Lamakerera)	ปานกลาง	ที่มลาดตระเวนตรวจสอบชุมชนที่เป็นที่อยู่ของผู้กระทำผิด และจุดที่เรือหยุด และตรวจสอบสถานีกระเบนราหู	ขยายปฏิบัติการในชุมชนออกไปยังชุมชนชายฝั่งอื่น ๆ หากตรวจพบการย้ายถิ่นของนักล่า

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 38

กำหนดเป้าหมาย

SMART

เป้าหมายเป็นตัวกำหนดความเร็วในการทำงานของคุณและประเภทของมาตรการตอบโต้ที่คุณควรพิจารณา พวกเขากำหนดตัวชี้วัดที่คุณต้องดำเนินการ ระบบเป้าหมายเฉพาะของปัญหาเฉพาะ ทั้งสองอย่างนี้ช่วยให้ทีมพุ่งเป้าไปที่ความรับผิดชอบที่เน้นไปที่การลงมือตามปฏิบัติการตอบสนอง และทีมที่คอยประเมินผลกระทบ เป้าหมายเป็นตัวบอกคุณว่าอะไรคือสิ่งที่คุณต้องทำให้สำเร็จ พวกเขาจะไม่ได้บอกคุณว่าต้องทำอะไร เป้าหมายที่สำคัญมี 2 ประเภท คือ จุดมุ่งหมาย (goal) และวัตถุประสงค์ (objective)

ต้องชัดเจนว่าคุณกำลังเดินไปสู่จุดใด จุดมุ่งหมายในการเข้ามาจัดการปัญหานี้คืออะไร ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจต้องการให้ปัญหาหมดไปเลย หรือมีวัตถุประสงค์เพียงแค่อำนาจให้มันลดลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ ถ้าใช่ แค่นั้นคือระดับที่จัดการได้ ผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นคนกำหนดเป้าหมาย แต่กระบวนการทำให้บรรลุควรเป็นความร่วมมือกัน ผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นผู้เข้าใจถึงความพร้อมของทรัพยากรและกำหนดเวลา ส่วนคุณเข้าใจปฏิกิริยาตอบกลับของปัญหาต่อการตอบสนองของคุณ และความเป็นจริงของความคาดหวังที่จะเห็นปัญหาลดลงควรอยู่ตรงไหน

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ : คิดทั้งระยะสั้นและระยะยาว จุดมุ่งหมายทำให้คุณมองเป็นปลายทางระยะยาวของโครงการว่าจะไปสู่จุดใด ส่วนวัตถุประสงค์คือเป้าหมายที่ต้องบรรลุทันทีเพื่อพาคุณไปสู่จุดนั้น ทั้งสองอย่างควรต้อง SMART คือ S (specific) - เฉพาะเจาะจง M (measurable) - วัดผลได้ A (achievable) - บรรลุผลได้ R (results-oriented)- มุ่งเน้นผลลัพธ์ และ T (time bound) - จำกัดเวลา จุดมุ่งหมายควรต้องสมเหตุสมผลเมื่อมองจากมุมมองการฟื้นตัวของประชากรสัตว์ป่า

ระวังกับดักที่ชวนให้ออกนอกเส้นทาง เป้าหมายบางอย่างอาจดูเหมือนเป็นผลลบหน้ากระดาษ แต่อาจให้ผลตรงกันข้ามเมื่อนำมากำหนดความรับผิดชอบให้ทีมงานแต่ละคน หรืออาจดึงให้ตัวโครงการหลุดออกไปจากแผนที่ตั้งใจไว้ เป้าหมายเช่น “การลดเป็นศูนย์” จะส่งผลให้เกิดการใช้อำนาจที่กระทบถึงความโปร่งใสของรายงาน ขณะที่เป้าหมายด้านประสิทธิภาพชั่วคราว เช่น “จำนวนกิโลเมตรที่มีการลาดตระเวน” จะนำสู่การพุ่งเป้าไปเพื่อทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุ แทนที่จะมุ่งลดภัยคุกคามของปัญหาหลัก ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถเอาชนะกับดักเหล่านี้ได้โดยการสื่อสารอย่างชัดเจนว่าควรตีความเป้าหมายอย่างไร และทำให้แน่ใจว่าเป้าหมายเหล่านั้นมุ่งให้เกิดผลที่ตัวปัญหา

เป้าหมายที่ชัดเจนจะกำหนดตัวชี้วัดที่คุณต้องทำ เป็นตัวบอกว่าควรมุ่งไปที่จุดใด ไม่ได้บอกว่าไปอย่างไร

เป้าหมายที่ SMART	
S - เฉพาะเจาะจง	ทุกคนรู้เป้าหมายชัดเจน ไม่มีใครสงสัย คลุมเครือ
M - วัดผลได้	สามารถวัดความก้าวหน้าได้ชัดเจน ถูกต้อง
A - บรรลุได้	เป้าหมายมีความทะเยอทะยาน แต่สามารถทำได้จริง
R - มุ่งเน้นผลลัพธ์	แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงจริงที่เกิดขึ้นกับเป้าหมาย
T - จำกัดระยะเวลา	กำหนดวันชัดเจนสำหรับความก้าวหน้าแต่ละครั้ง

วัตถุประสงค์ที่ SMART: ภายในสิ้นปี 2015 คลินิกในชนบทจะใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ และนักล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อมาขายอย่างน้อย 15 คน จากหมู่บ้านเป้าหมายจะเริ่มโครงการบำบัดยาเสพติด

เป้าหมายที่ SMART (ปัญหา): ภายในสิ้นปี 2018 การล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อในอุทยานแห่งชาตินี้จะลดน้อยลง 40 % จากปี 2012

เป้าหมายที่ SMART (สัตว์ป่า): ภายในสิ้นปี 2020 สัตว์ที่มีกีบเท้าสายพันธุ์สำคัญ 3 สายพันธุ์ในอุทยานแห่งชาตินี้ จะมีถิ่นอาศัยเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 30% จากระดับในปี 2012

อ่านเพิ่มเติม

การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในการอนุรักษ์ | ชั้นตอนต่าง ๆ

ในคู่มือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจุดประกายความคิดของคุณเกี่ยวกับวิธีการเปลี่ยนการวิเคราะห์ของคุณให้เป็นการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพสำหรับคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และการจัดการโครงการอนุรักษ์ เราแนะนำให้ไปที่เว็บไซต์ของ โอเพ่น สแตนดาร์ด เพื่อปฏิบัติการณ์ด้านการอนุรักษ์ www.openstandards.org.

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 39 ใช้แผนที่ตัวบ่งชี้เป็น เครื่องมืออธิบายวิธี การบรรลุเป้าหมาย

เมื่อคุณเริ่มออกแบบยุทธศาสตร์การตอบสนองแผนที่ตัวบ่งชี้จะช่วยให้คุณได้ การวิเคราะห์ปัญหาของคุณทำให้คุณมีตัวเลือกเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และคุณก็ต้องการติดตามคุณผลกระทบเมื่อคุณลงมือทำตามมาตรการต่าง ๆ ไปใช้ การพิจารณาว่ามาตรการแต่ละอย่างนั้นจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนได้อย่างไร จะช่วยให้คุณสามารถหาวิธีวัดผลกระทบของคุณได้

เริ่มต้นด้วยสมมติฐานจากการวิเคราะห์ของคุณ
การตอบสนองของคุณจะกำหนดเป้าหมายเฉพาะเจาะจงอาจเป็นแรงจูงใจหรือปัจจัยอำนวยความสะดวก คิดให้รอบคอบว่ามาตรการตอบสนองของคุณจะไปปรับบริบทเหล่านั้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างไร เช่น ถ้าการล่าสัตว์เอาเนื้อเกิดจากแรงขับที่ต้องการเงินไปซื้อยาเสพติด การลดการพึ่งพายาเสพติดก็จะลดความต้องการล่าสัตว์ (ดูสถานการณ์สมมติในหน้าถัดไป)

พยายามทำให้ง่ายเข้าไว้; หนึ่งมาตรการ หนึ่งกลไกการเปลี่ยนแปลง การวัดการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องยากพอควร พยายามอย่าทำให้แผนที่ตัวบ่งชี้ของคุณซับซ้อนเกินไปด้วยการเอามาตรการต่าง ๆ มาปนกัน แผนที่ตัวบ่งชี้ในหน้าถัดไปแสดงว่าจะเขียนมาตรการ 2 มาตรการ ที่มีกลไกการเปลี่ยนแปลงต่างกันเข้าด้วยกันได้อย่างไร แม้ว่าตัวบ่งชี้หลายตัวจะแตกต่างกัน แต่ตัวบ่งชี้สำหรับ

การเปลี่ยนแปลงในภาพรวมของปัญหาจะเหมือนกัน

ทำแผนที่หลาย ๆ อัน เพื่อช่วยให้เห็นการซ้อนทับและการทำงานร่วมกันของมาตรการต่าง ๆ การทำแผนที่แยกกันตามรายการมาตรการจะช่วยให้เห็นภาพชัดว่าต้องการข้อมูลใดเพื่อใช้ในการตรวจสอบการนำไปใช้และผลกระทบของการตอบสนองของคุณ หากคุณกำลังจะเริ่มรวบรวมข้อมูลชุดใหม่ จะเป็นการดีที่สุดที่จะรวบรวมข้อมูลที่สามารถใช้เพื่อวัดตัวบ่งชี้ได้หลายตัว

คิดถึงวิธีที่คุณจะใช้วัดการใช้งาน “เพิ่มการลาดตระเวนเฉพาะจุด” ฟังดูดี แต่คุณจะวัดค่ามันอย่างไร คุณต้องรู้ว่าคุณต้องใช้ความพยายามมาน้อยเพียงใดในมาตรการตอบสนองของคุณ และยังต้องรู้ด้วยว่า “ขนาด” ของมาตรการนั้นใหญ่เพียงใด สำหรับการลาดตระเวนเฉพาะจุด คุณอาจวัดเปอร์เซ็นต์ของการลาดตระเวนที่เป็นการลาดตระเวนเฉพาะจุดปัญหา และความถี่ในการลาดตระเวนเหล่านั้นเมื่อเวลาผ่านไป

สมมติตัวเองเป็นคนทำผิด วิธีนี้จะช่วยให้คุณนึกภาพการที่คนจะตอบรับและนำข้อเสนอของคุณไปใช้ได้ดีขึ้น อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อคุณต้องสูญเสียคนหรือเครื่องมือสำคัญ อะไรคือผลที่จะตามมาหลังจากคุณถูกจับ คุณจะปรับตัวอย่างไรเพื่อเอาชนะมาตรการนั้น

พยายามนึกถึงการขัดขวางหรือการปรับตัวอย่างน้อย 3 ครั้ง แผนที่ตัวบ่งชี้ที่อยู่ใหม่ห้าถัดไปแต่ละอันจะมีตัวอย่างแสดงให้เห็นวิธีการที่มาตรการเข้าไปทำให้ขัดขวางพฤติกรรมล่ำทำให้นักล่าต้องปรับตัว 3 ตัวอย่าง เมื่อต้องสร้างแผนที่ตัวบ่งชี้ อย่าจำกัดตัวเองไว้เพียงแค่การปรับตัว 3 แบบ มันมีวิธีการอื่น ๆ อีกมากมาย ! คิดให้หนักเพื่อหาวิธีฉลาด ๆ ในการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

หาทางทำให้ข้อมูลปัจจุบันสามารถวัดตัวบ่งชี้ได้ อย่าจำกัดตัวเองไว้กับการคิดถึงตัวบ่งชี้บนฐานข้อมูลชุดปัจจุบันของตัวเองอย่างเดียว แต่ต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเหล่านี้ด้วย หาวิธีปรับโครงสร้างข้อมูลที่มีอยู่ หรือวิเคราะห์มันอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้นก็สำคัญ การไหลเวียนของข้อมูลเหล่านี้มีอยู่แล้วทำให้ง่ายต่อการรวบรวมข้อมูลต่อไปอีก และง่ายต่อการเปรียบเทียบในอดีต

ระบุข้อมูลใหม่ที่ต้องเก็บเพิ่ม แผนที่ตัวบ่งชี้ที่ละเอียดมักแสดงให้เห็นถึงข้อมูลที่คุณต้องเก็บเพิ่มเติม ยิ่งคุณเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ทั้งกับตัวปัญหาและการตอบสนองของคุณ บริบทก็ยิ่งสำคัญ หมายความว่า คุณอาจต้องการข้อมูลในรายละเอียด ที่ไม่ปรากฏในรายงานทั่วไป จำไว้ว่าหลายต่อหลายครั้งองค์กรพันธมิตรจะมีข้อมูลที่ถูกต้อง การ หรือสามารถช่วยคุณเก็บข้อมูลได้ การทำงานด้วยกันมักช่วยประหยัดเงินและเวลา !

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาเนื้อ: แผนที่ตัวบ่งชี้

ทีมแก้ปัญหาทำงานภายใต้แรงกดดันจากผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ต้องการวิธีการที่สามารถควบคุมปัญหาได้ทันที นักวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์เชิงพื้นที่และเวลาเพื่อสร้างแนวทางให้ทีมลาดตระเวน ทำให้สามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้หลายครั้ง สร้างความพอใจให้ผู้จัดการและทำให้ทีมสามารถสัมภาษณ์เชิงลึกบรรดานักล่าได้ แผนที่ตัวบ่งชี้ที่ 1 แสดงวิธีการติดตามตรวจสอบผลกระทบของมาตรการ

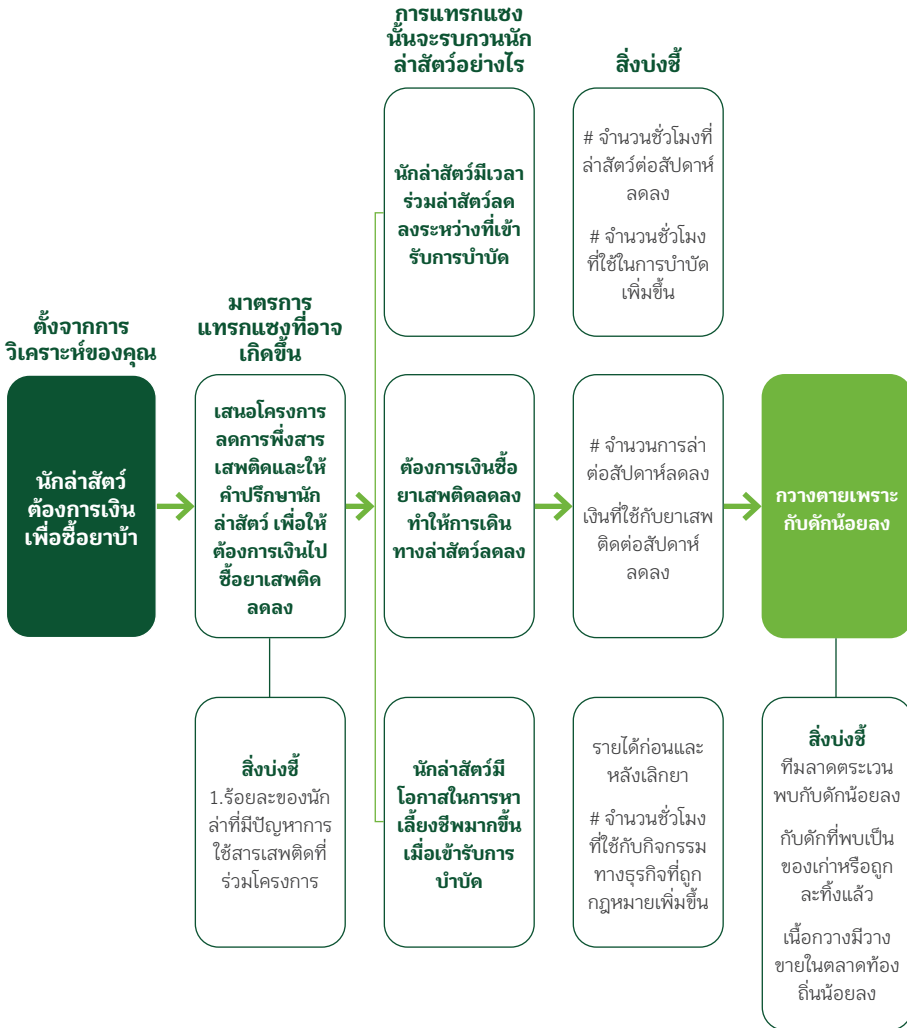
การสัมภาษณ์ทำให้รู้ถึงแรงจูงใจหลัก นั่นคือทำให้ทีมล่าได้เงินสดไปซื้อยาบ้า ทีมสรุปให้ผู้จัดการฟังและเสนอให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ เข้ามาร่วม ผู้จัดการสนับสนุนแนวคิดนี้และเสนอให้ทีมงานติดต่อกับกรมอนามัยชนบทและเครือข่าย NGO ด้านมนุษยธรรมที่ทำงานในพื้นที่

ทีมไม่เพียงเสนอแนวทางลาดตระเวน แต่ยังได้ประชุมร่วมกับพันธมิตรที่สนใจสนับสนุนสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของชาวบ้านเป็นประจำ ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับธรรมชาติของการติดยาบ้าและการติดในกับดักความยากจนของการเป็นหนี้ สุดท้ายทำให้เกิดความสนใจมากพอที่องค์กรพันธมิตรจะได้เริ่มโครงการของตนเองให้กับนักล่า (ดูแผนที่ตัวบ่งชี้ที่ 2)

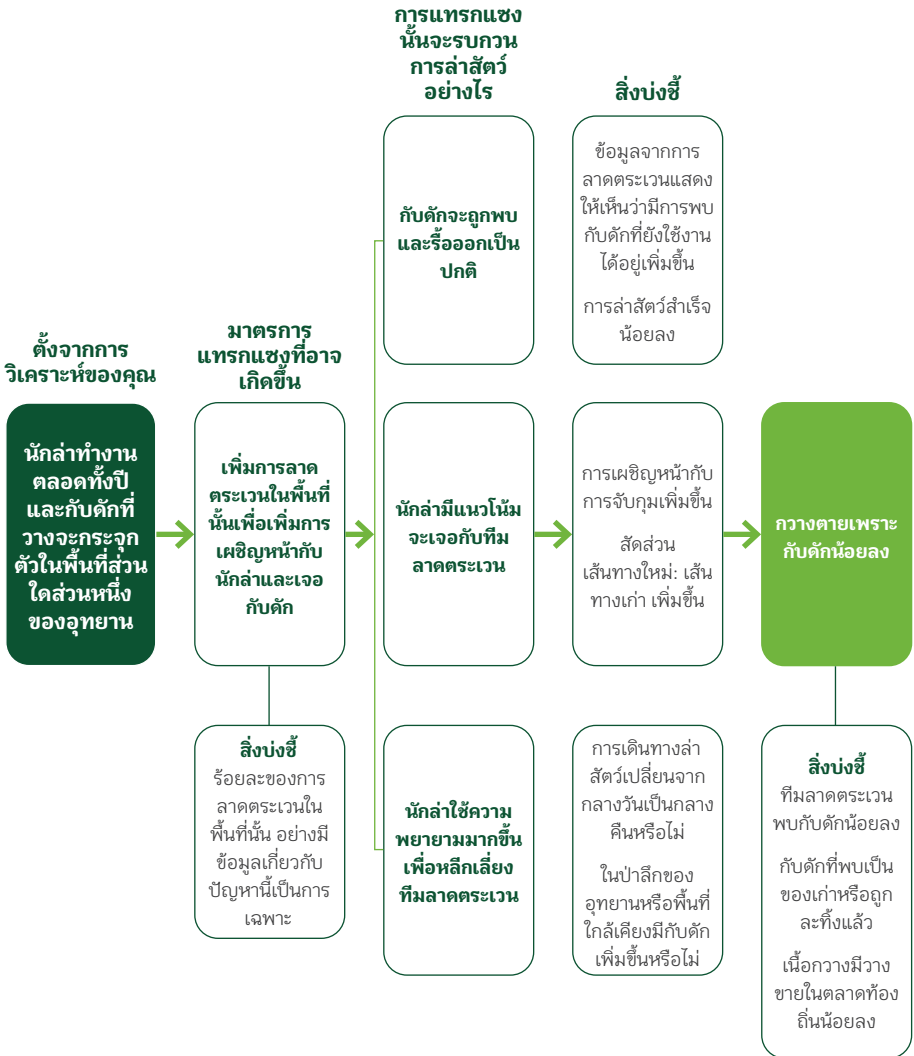
บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

INDICATOR MAP 1

INDICATOR MAP 2

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 40 หาทางชนะให้เร็วและ เตรียมพร้อมสำหรับ ปรับเปลี่ยนข้อเสนอ ของตนเอง

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจะต้องคิดถึงความกดดันด้านเวลาอย่างแท้จริง ผู้จัดการของคุณจะคอยถามถึงผลการวิเคราะห์และข้อเสนอในการรับมือกับปัญหาตอนนี้ พวกเขาไม่ต้องการพบกับ “การเป็นอัมพาตจากการวิเคราะห์” คุณและทีมวิเคราะห์ปัญหาของคุณไม่ว่าจะมีเวลาพุ่มเพอวยสวยหรือสำหรับการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของปัญหาอย่างสมบูรณ์แบบ

การชนะอย่างรวดเร็วช่วยสร้างโมเมนตัม การวิเคราะห์ห้วงของคุณอาจมาพร้อมข้อเสนอที่ใช้ต้นทุนต่ำ สามารถลงมือปฏิบัติได้เลยด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ การนำข้อเสนอนี้มาใช้แต่เนิ่น ๆ จะเป็นประโยชน์ บางครั้งเราอาจเรียกข้อเสนอพวกนี้ว่า ตัวเลือกที่ใช้แล้ว “ไม่เสียใจ” เพราะความเสี่ยงที่จะล้มเหลวน้อย และหากเกิดความล้มเหลวขึ้นก็ไม่น่าจะส่งผลเสียกลับมาหรือส่งผลกระทบต่อมาตรการระยะยาวที่จะส่งผลกระทบต่อปัญหามากกว่า

หลีกเลี่ยงกับดัก “กระโจนสู่การปฏิบัติ” การแก้ปัญหาในระยะสั้นที่มีผลกระทบต่อป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ก็เลยอาจดูดีทรัพยากรและเวลาที่คุณมีอยู่ ความพยายามของคุณจะเป็นเพียงการตอบสนองตามสถานการณ์เท่านั้น ในฐานะนักวิเคราะห์คุณต้องอธิบายข้อจำกัดเหล่านี้ให้ผู้จัดการทราบ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลกระทบจากการดำเนินงานในระยะสั้นได้รับการประเมินอย่างเหมาะสม และชี้ให้เห็นว่าคุณจะประสบความสำเร็จในการลดอาชญากรรมได้อย่างไร

การฉวยโอกาสจากชัยชนะที่รวดเร็วช่วยสร้างโมเมนตัมให้คุณได้ แต่ระวัง “โรคกระโจนสู่การปฏิบัติ”

ใช้มาตรการที่ทำให้ชนะอย่างรวดเร็วและการตอบสนองที่จับใจมาขยายตัวเลือกมาตรการตอบสนอง สื่อสารผลลัพธ์การดำเนินการในช่วงแรก เพื่อให้เพื่อนร่วมงานและองค์กรพันธมิตรเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้คุณระบุปัญหาและหาทางแก้ไขได้ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จจะทำให้คุณได้ข้อมูลเพิ่มเติมและสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับปัญหา ซึ่งจะช่วยให้คุณสามารถหาตัวเลือกมาตรการตอบสนองอื่น ๆ ได้อีก

บริหารโครงการแบบยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตลอด ขณะที่กำลังดำเนินการมาตรการตอบสนองของคุณ ให้หมั่นประเมินความคืบหน้าในการดำเนินการผลของมันเมื่อนำมารวมกับข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ของคุณจะช่วยให้คุณสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และทำให้เห็นข้อโหว่ข้อมูลที่ต้องเติมให้เต็ม อาจทำให้เห็นว่าสมมติฐานเบื้องต้นมีความผิดพลาด หรือความล้มเหลวในการนำไปปฏิบัติอาจทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแผน สิ่งสำคัญคือโครงการที่ตั้งไว้ต้องสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยได้

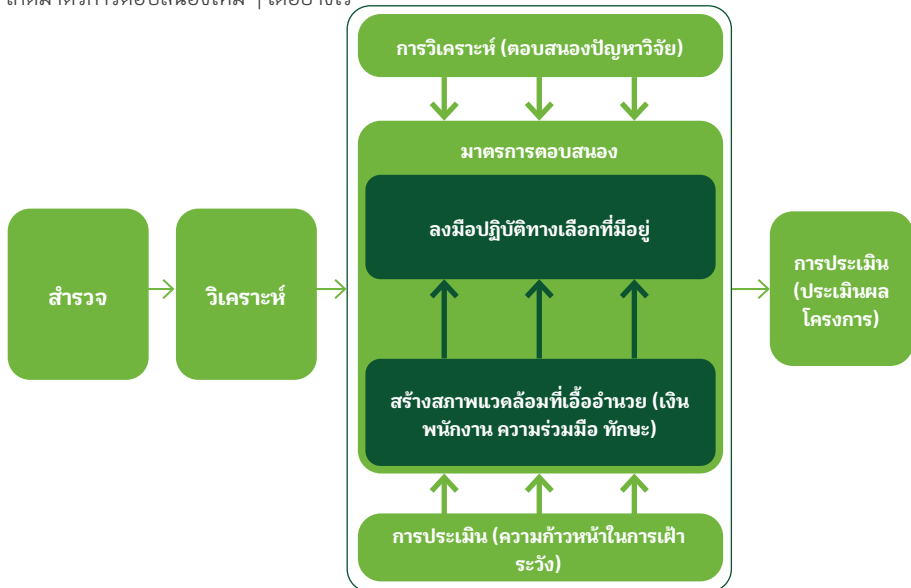
คาดการณ์ขีดจำกัดของประสิทธิภาพการตอบสนองของคุณ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จในช่วงแรก สามารถมีประสิทธิผลลดลงได้ตลอดเวลา เมื่อความพึงพอใจมากขึ้น ความเร่งด่วนของปัญหาลดลง และสิ่งที่มุ่งเป้าอาจเริ่มเคยชินกับวิธีการทำงานที่ง่ายขึ้น เงินทุนก็อาจลดน้อยลงเพราะภัยคุกคามดูเหมือนจะได้รับการแก้ไขแล้ว มาตรการตอบสนองที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน อาจเต็มไปด้วยความตึงเครียด เพราะแต่ละองค์กรที่เข้าร่วมมีแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการที่ต้องจัดสรรทรัพยากรใหม่ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นและเติมสิ่งใหม่ ๆ ลงไป มาตรการตอบสนองของคุณก็อาจจะแข็งที่ท่าอะไรไม่ได้ ขณะที่อาชญากรรมมีการปรับตัวเปลี่ยนรูปแบบใหม่มากมาย แม้จะมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างยอดเยี่ยม แต่มาตรการของคุณก็อาจมี

ข้อจำกัดตามธรรมชาติว่าจะสามารถกดดันปัญหาได้นานแค่ไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป (ขั้นตอนที่ 42) สามารถกดดันปัญหาได้นานแค่ไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป (ขั้นตอนที่ 42)

วางรากฐานสำหรับการตอบสนองที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในตอนเริ่มต้นเป้าหมายของคุณอาจเป็นเพียงการทำให้ปัญหาลดลงจากสถานะปัจจุบัน ซึ่งผู้จัดการของคุณประเมินว่าเป็นปัญหาใหญ่จนไม่สามารถยอมรับได้ การดำเนินการตอบสนองที่แก้ไขรากของปัญหาอาจไม่สามารถทำได้ทันที ต้องใช้ความพยายามค้นหาและสร้างความสัมพันธ์กับพันธมิตรภาคส่วนอื่น ๆ อาจต้องการการลงทุนในด้านการฝึกอบรมหรือต้องการเงินทุนเพิ่มมากขึ้น เมื่อนำความเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบแวดล้อมเหล่านี้เข้ามาเป็นปัจจัยร่วมในแผนการตอบสนองของคุณ โครงการของคุณก็จะเติบโตขยายตัวสู่ระยะต่อไป รูปด้านล่างแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์ที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ประเมินสิ่งที่ทำแล้วได้ผล นำการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อโครงการของคุณเข้ามาเป็นปัจจัยในการปรับตั้งมาตรการตอบสนองของคุณได้อย่างไร และทั้งหมดนั้นทำให้เกิดมาตรการตอบสนองใหม่ ๆ ได้อย่างไร

จ้องก่อนกระโจน

ก่อนจะเริ่มโครงการใหม่ ตรวจ สบก่อนว่าทำไมความพยายามแก้ปัญหาครั้งก่อน ๆ ถึงล้มเหลว จะช่วยให้หลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่สามารถป้องกันได้ ความคิดดี ๆ อาจล้มเหลวได้ เพราะอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ หรืออาจเป็นเพราะถูกนำไปใช้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่จะก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้ หรืออาจจะมีโครงการที่กำลังดำเนินอยู่ที่มีสัญญาณแห่งความสำเร็จแสดงให้เห็นแล้ว ซึ่งอาจจะมาปรับหรือขยายผลได้ อ่านรายงานหรือการประเมินผลโครงการก่อน ๆ และพูดคุยกับคนที่เกี่ยวข้อง กับโครงการ และแน่นอนแลกเปลี่ยนเรื่องราวความล้มเหลวของคุณให้ผู้อื่นฟังด้วย !

อ่านเพิ่มเติม

[Implementing POP: Leading, Structuring, and Managing a Problem-Oriented Police Agency](#) | Scott & Kirby (2012)

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 41

เตรียมเปลี่ยนจุด สมดุลของปัญหา เรื่อง

ปัญหาอาจเกิดขึ้นและดำรงอยู่นานมาแล้วจนกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง และปัญหาเรื้อรังก็จะสามารถต้านทานความพยายามในการลดขนาดของปัญหา ความพยายามแก้ปัญหาที่ล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีก อาจทำให้เกิดการรับรู้ที่ฝังแน่นว่าปัญหาแก้ไขไม่ได้ ปัญหาอาจดูเหมือนถูกทำให้เล็กลง แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปีมันจะกลับมามีความแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าตอนก่อนที่จะมีการดำเนินการตอบสนองเสียอีก ปัญหาที่มักจะกลับมาเกิดขึ้นอีกครั้งไม่นานหลังการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น

POP ออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาลักษณะนี้เป็นการเฉพาะ และปัญหาลักษณะนี้ก็เป็นเหตุผลที่เราสนับสนุนให้คุณคิดถึงการกำจัดโอกาสและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดปัญหาออกไป

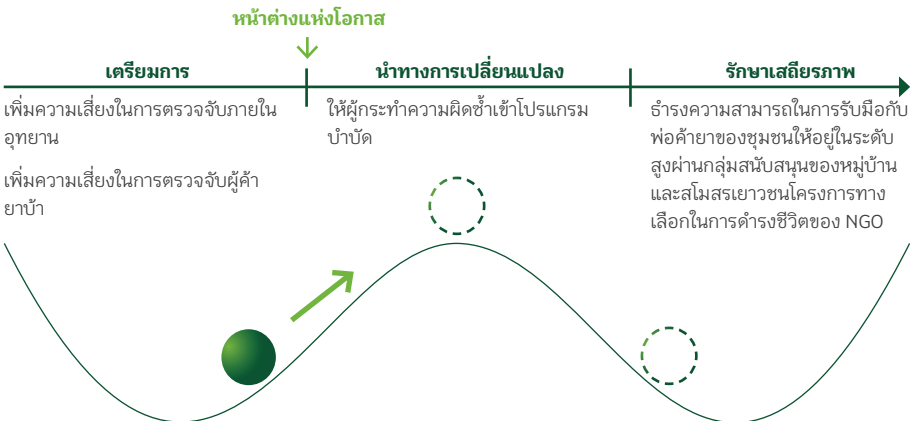
ตั้งที่ออลสันและคณะให้คำแนะนำไว้ว่า จะเป็นประโยชน์มากหากเรามองปัญหาเป็นเหมือนตลับลูกปืนเม็ดกลมที่ตั่งนิ่ง ๆ อยู่บนรูในสถานะสมดุล ความพยายามดันตลับลูกปืนออกจากรูส่งผลให้มันกลิ้งกลับไปด้านล่างทุกครั้งที่มีการปล่อยแรงดัน คุณอาจส่งแรงไปให้มากพอที่จะดันให้ตลับลูกปืนไปที่ขอบของรู ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีหน้าต่างโอกาส แต่ตลับลูกปืนนั้นไม่เสถียร สามารถกลิ้งไปได้ทุกทิศทาง และคุณก็จะต้องนำทางมันไปบ้านใหม่อย่างระมัดระวัง

พิจารณาเกณฑ์การตอบสนองที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลกระทบ การแทรกแซงปัญหาที่ละน้อย อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ปัญหาลดลง มาตรการตอบสนองนั้นอาจฟังดูมีเหตุผลแต่อาจต้องใช้ทรัพยากรมากจนทำไม่ได้

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาเนื้อ:

หน้าต่างแห่งโอกาสและการเปลี่ยนแปลง

รูปด้านล่างแสดงให้เห็นการทำงานของทีมต่อปัญหาสมมติการล่าสัตว์เอาเนื้อด้วยการผลักดันให้ปัญหาเข้าสู่ภาวะสมดุลใหม่ ใช้มาตรการแทรกแซงหลายมาตรการ ที่ละลำดับอย่างถูกต้อง พวกเขาสามารถคว้าหน้าต่างแห่งโอกาสในการทำให้นักล่าเข้าร่วมโครงการฟื้นฟูชีวิตและความเป็นอยู่ได้

วางแผนว่าจะขยับปัญหาไปสู่สถานะใหม่ และคงมันไว้ที่ตำแหน่งนั้นได้อย่างไร

จะบักเบงหรือกลยุทธ์ที่เพิ่มขึ้น ในบางกรณีอาจจำเป็นต้องนำเสนอการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทั้งหมดในคราวเดียว เพื่อให้ปัญหาหลุดจากตำแหน่งสมดุลและเข้าสู่สถานะใหม่ นั่นอาจหมายถึงการหยุดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น และอาจต้องยอมเสียผลประโยชน์ที่จะได้ เมื่อต้องรับมือกับองค์กรอาชญากรรม หรือกับระบบการคอร์รัปชันที่ฝังแน่น การดำเนินการตอบสนองพร้อมกันจะมีผลกระทบยาวนานกว่าเมื่อเทียบกับการดำเนินการทีละครั้ง

จัดลำดับให้ถูกต้องและประสานงานในการลงมือปฏิบัติ ลำดับการลงมือทำตามมาตรการตอบสนองของคุณจะส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมของโครงการ มาตรการบางอย่างจะเป็นไปได้ต่อเมื่อทุกอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขเท่านั้น มาตรการที่ไม่ได้ประสานงานหรือไม่เชื่อมต่อกันอาจสร้างความสับสนและเกิดผลเสียได้

หน้าต่างแห่งโอกาสและจุดเปลี่ยน แรงกดดันอย่างต่อเนื่องต่อปัญหาสามารถนำไปสู่จุดเปลี่ยน ซึ่งคุณสามารถเร่งให้มันไปสู่ทิศทางใหม่ได้ ด้วยการเพิ่มมาตรการตอบสนองเข้าไปในช่วงเวลาสำคัญ

ความก้าวหน้าและเสถียรภาพของมาตรการ

ตอบสนอง จุดสุดท้ายคือการวางแผนกลยุทธ์การถอนตัว มองไปข้างหน้าหาจุดที่จะสามารถยุติการคุ้มครองสัตว์ป่าที่ต้องใช้งบประมาณสูงและเข้มข้นได้อย่างไร และจัดสรรทรัพยากรใหม่ ในขณะที่หลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาเกิดขึ้นอีก

ต้องทั้งดึงและดัน ในบางครั้งการช่วยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเพิ่มความเสี่ยงไปด้วยพร้อมกันก็มีประโยชน์ ต้องทั้งดึงและดัน ในบางครั้งการช่วยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเพิ่มความเสี่ยงไปด้วยพร้อมกันก็มีประโยชน์ อาจด้วยการเสนอทางออกให้ผู้กระทำผิดไม่ให้เกิดอยู่กับรูปแบบเดิม ๆ ของการถูกจับและการทำความผิดซ้ำ (ดูขั้นตอนที่ 28 ให้ความสำคัญกับการป้องปราม) ในขณะเดียวกันโครงการที่มุ่งเปลี่ยนการหาเลี้ยงชีพของชุมชนอาจกระทำได้ดีซ้ำ หากไม่มีแรงกระแทกกดดันด้วยการเพิ่มต้นทุนของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

อ่านเพิ่มเติม

[Building Transformative Capacity for Ecosystem Stewardship in Social-Ecological Systems](#) | Olsson et al. (2010)

[The Character of Harms](#) | Sparrow (2008)

บทที่ 4

เสนอ วางแผน

และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ขั้นตอนที่ 42

เตรียมการรักษาระดับ ปัญหาที่ลดลงและหลีกเลี่ยงการฟื้นคืนของ ปัญหา

ปัญหาอาจดูเหมือนถูกทำให้เล็กลง แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปีมันจะกลับมาอย่างแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าตอนก่อนที่จะมีการดำเนินการตอบสนองเสียอีก ปัญหาหมักจะกลับมาเกิดขึ้นอีกครั้งไม่นานหลังการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ภายในระยะเวลาสั้น ๆ หลังจากคนที่กระทำความผิดหยุดการกระทำ อาชญากรรมจะก่อตัวขึ้นอีกครั้งเพราะไม่มีแรงกดดันอีกแล้ว ไม่ได้หมายความว่ากระบบบังคับใช้กฎหมายล้มเหลว มันอาจช่วยซื้อเวลาในการปกป้องประชากรสัตว์จากการสูญพันธุ์ในประเทศได้ แต่ที่ล้มเหลวคือกระบวนการตอบสนองต่อปัญหาโดยรวมที่ไม่ได้เตรียมมาตรการที่จะสามารถเปลี่ยนโครงสร้างโอกาสและแรงจูงใจในการก่อปัญหาไว้

วงจรการแก้ปัญหาและการระดมทุน ขั้นตอนที่ 41 (จุดสมดุล) เน้นถึงความสำคัญของการวางแผนที่ไปไกลกว่าการลดปัญหาในทันที และการหลีกเลี่ยงกับดักของการอ้างว่า “ภารกิจสำเร็จ” ก่อนเวลาอันควร โครงการลดปัญหาที่ประสบความสำเร็จควรแสดงให้เห็นว่าปัญหายังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเวลาผ่านไปหลายปีหลังจากเริ่มปฏิบัติการตอบสนองต่อปัญหาครั้งแรก ในขณะที่กำลังพัฒนาโครงการ ควรแสดงให้เห็นอำนาจตัดสินใจเห็นถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากผ่านไป 3 ปี เพื่อให้พวกเขาหาเงินทุนสำหรับรักษาความมั่นคงของโครงการไม่ให้ดับไฟไหม้ฟาง

ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมร่วมกับภาคี คุณอาจถูกกดดันด้วยเงื่อนไขเวลาในการลงมือปฏิบัติ มาตรการตอบสนองต่าง ๆ คุณอาจไม่มีเวลาสร้างความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ถูกต้องที่จะสามารถมีบทบาทในการทำให้ปัญหาย่อยในระดับต่ำ หากเป็นเช่นนั้นให้คุณรวมการปรับเปลี่ยนการทำงานต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรการตอบสนองของคุณ

คาดการณ์ขีดจำกัดของประสิทธิภาพของการตอบสนองของคุณ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จในช่วงแรก สามารถมีประสิทธิผลลดลงได้ตลอดเวลา เมื่อความพึงพอใจมากขึ้น ความเร่งด่วนของปัญหาลดลง ที่งานก็อาจเริ่มเคยชินกับวิธีการทำงานที่ง่ายขึ้น เงินทุนก็อาจลดน้อยลง เพราะภัยคุกคามดูเหมือนจะได้รับการแก้ไขแล้ว มาตรการตอบสนองที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนอาจเต็มไปด้วยความตึงเครียด เพราะแต่ละองค์กรที่เข้าร่วมจะมีแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการต้องจัดสรรทรัพยากรใหม่ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นและเติมสิ่งใหม่ ๆ ลงไป (ขั้นตอนที่ 40) มาตรการตอบสนองของคุณก็อาจจะแข็งทื่อทำอะไรไม่ได้ ขณะที่ที่อาชญากรรมมีการปรับตัวเปลี่ยนรูปแบบใหม่มากมาย (ขั้นตอนที่ 36) แม้จะมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างยอดเยี่ยม แต่มาตรการของคุณก็อาจมีข้อจำกัดตามธรรมชาติว่าจะสามารถกดดันปัญหาได้ขนาดไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป

ทำลายกับดักแรงเฉื่อย ในปัญหาการค้าสัตว์ป่าที่ยืดเยื้อผู้ที่เกี่ยวข้องอาจทำหลายปีแล้ว บางกรณีอาจมีการถ่ายทอดทักษะไปสู่คนรุ่นหลัง ทำให้โอกาสที่ปัญหาจะกลับมามีสูงมาก ความรู้ เครื่องมือ ความสัมพันธ์ และรูปแบบการใช้ชีวิตที่สืบทอดกันมาเป็นสิ่งที่ไม่อาจละทิ้งได้โดยง่าย แรงเฉื่อยเหล่านี้จะเริ่มพยายามดึงปัญหากลับไปสู่จุดก่อนที่คุณจะเริ่มมาตรการตอบสนอง

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาเนื้อ: ฮาวิริรักษาระดับการล่าสัตว์ที่ลดน้อยลงให้คงอยู่ต่อไป

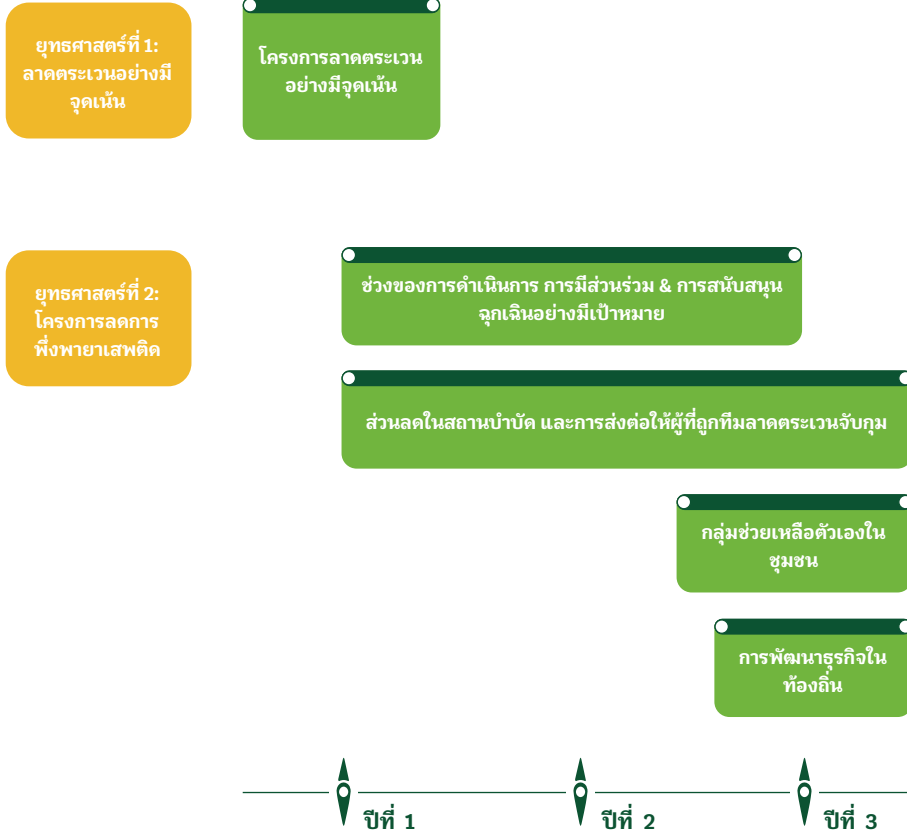
ทีมงานเริ่มใช้การลาดตระเวนเฉพาะจุด กำหนดเป้าหมายไปยังพื้นที่ที่มีการวางกับดักหนาแน่น ทำให้ที่มลาดตระเวนเจอกับดักมากขึ้นและเผชิญหน้ากับนักล่าบ่อยครั้งขึ้น แม้ที่มลาดตระเวนจะมีโอกาสยึดกับดักได้มากขึ้น หรือแม้แต่จับกุมผู้กระทำผิด การวางกับดักล่าสัตว์ก็ยังคงเป็นปัญหาต่อไป ด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนถึงแรงจูงใจและการเวียนย้อนกลับของปัญหา ทีมตระหนักดีว่าจำเป็นต้องมีมาตรการแทรกแซงในระดับชุมชนมากขึ้นเพื่อเสริมการทำงานของโครงการลาดตระเวนเฉพาะจุด

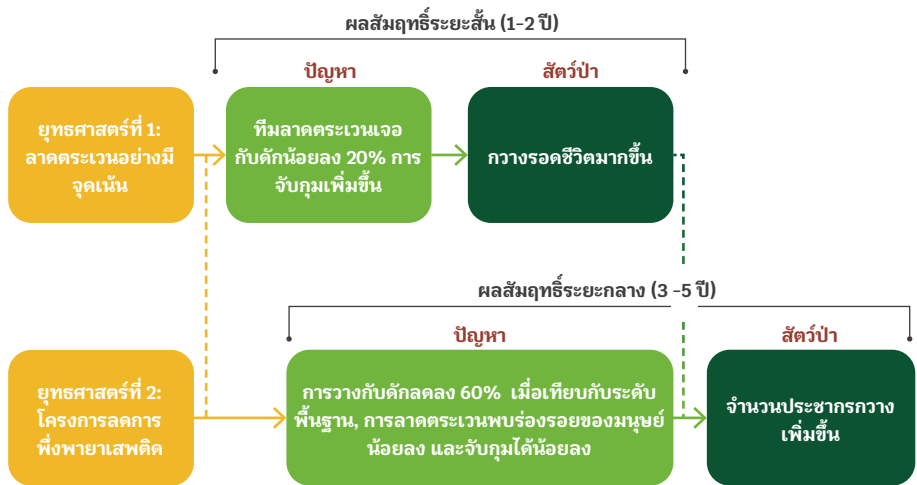
สมาชิกในทีมมุ่งเน้นไปที่การวางกลยุทธ์ที่แข็งแกร่งเพื่อสร้างความสามารถในการรับมือของชุมชนต่อแรงจูงใจหลักของปัญหาคือการเสพยาบ้า ซึ่งนั่นรวมถึงการให้หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรการกุศลทางการแพทย์ในท้องถิ่น รวมถึงผู้นำธุรกิจได้เข้ามามีส่วนร่วม จากการที่ชุมชนมีความไว้วางใจอุทยานในระดับต่ำ ทีมจึงริบลงมือเรียกความไว้วางใจกลับมาด้วยกิจกรรมที่ใช้ต้นทุนต่ำ มีการจัดประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนทุกเดือนเพื่อหารือถึงปัญหาของหมู่บ้านที่อุทยานสามารถให้การสนับสนุนได้ อุทยานแจกชุดบรรเทาทุกข์ฉุกเฉินที่ราคาไม่แพงให้กับครอบครัวที่ทุกช่วยกันอย่างสาหัสเพื่อให้ชุมชนเชื่อมั่นในการทำงานของอุทยาน ต่อมาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดก็เกิดขึ้น มีการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบมีส่วนร่วมให้สมาชิกในชุมชน รวมถึงผู้ที่ที่มลาดตระเวนส่งตัวมาให้เข้าร่วมโครงการด้วย เวลาผ่านไปชุมชนก็ได้ตั้งกลุ่มช่วยเหลือตัวเองขึ้นมาจนสามารถพัฒนาธุรกิจชุมชนขึ้นมาได้เอง ให้บริการแกสมาชิกในชุมชนหลังผ่านโครงการบำบัดฟื้นฟู

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ไทม์ไลน์กิจกรรม

เครดิต: โวลต์เอร์เนส ซาฟารี/ แคน ทอรา

บทที่ 5 | **หาสิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล**

หน่วยสอดแนมอาวุโสอธิบายรูปแบบการล่าสัตว์เชิงพื้นที่ให้หัวหน้าทีมพิทักษ์ป่าฟัง การคาดการณ์พฤติกรรมของนกล่าในพื้นที่เพื่อการลาดตระเวนอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น และการประเมินว่าวิธีการต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ จะช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรบนฐานข้อมูลได้ กระบวนการนี้ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดเทคนิควิธีที่ไม่ช่วยลดปัญหายังคงได้รับเงินทุนค่าเงินต่อไป และช่วยทำให้สามารถแก้ไขปรับแต่งเทคนิควิธีที่มีแนวโน้มจะได้ผลเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เครดิต: แพนเทอร์

เขี้ยวหมีหมาที่เก็บมาจากแคมป์ของนักล่าสัตว์ในมาเลเซียแสดงให้เห็นความสำเร็จของการปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย แต่กลับไม่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดการเสียชีวิตของหมีหมาได้ การศึกษาปฏิบัติการต่อต้านการล่าสัตว์แต่ละครั้งทำให้การวิเคราะห์พื้นที่ที่สามารถระบุจุดที่ทำให้เกิดความผิดพลาดซ้ำได้ ทีมงานร่วมระหว่างกรมสัตว์ป่าและอุทยานกับแพนเทอร์มาเลเซีย ซึ่งทำงานร่วมกับผู้จัดการ หัวหน้าทีมลาดตระเวน เจ้าหน้าที่งานลาดตระเวนที่มีความชำนาญ สามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และพัฒนาคู่มือต่อต้านการล่าสัตว์ในพื้นที่ป่าลึกขึ้นมาได้ ส่งผลให้สามารถจับกุมทีมล่าสัตว์ได้เพิ่มขึ้นจาก 1 ใน 20 ในปีฐาน เป็น 1 ใน 3 ในปีที่ทำโครงการ และการจู่โจมการล่าสัตว์ของทีมงานกัมพูชาทำให้การล่าสัตว์ลดลง 62 % หลักฐานบ่งชี้ว่าความเสียหายที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นด้วยยังความพยายามของนักล่าชาวกัมพูชา

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 43 กำหนดตัวแปรการ ประเมิน

เนื้อหาส่วนนี้แนะนำเคล็ดลับในการประเมินผลการตอบสนองของคุณ ลักษณะการประเมินของคุณจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณพยายามแสดงให้เห็น ในบางกรณีต้องการเพียงการพิสูจน์ให้เห็นว่าปัญหาที่นำราคาขายใจนั้นลดน้อยลง เราขอแนะนำให้คุณทำตามขั้นตอนต่อไปนี้ แสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาหมดไป แสดงให้เห็นเหตุผลและวิธีการที่ทำให้การตอบสนองของคุณได้ผล และหากมีคนต้องการนำการตอบสนองของคุณไปใช้รับมือกับปัญหาคล้ายคลึงกันต้องมีองค์ประกอบแวดล้อมใดบ้าง

ยาวนานนี้มาพร้อมคำเตือนด้านสุขภาพ มันหมายถึงการต้องทุ่มเทเวลามากขึ้นในการวางแผน การติดตามและการประเมินผล การออกแบบการทดลองโดยมีกลุ่มควบคุมจะทำให้ได้ผลการประเมินที่แม่นยำ แต่มันก็ต้องการทรัพยากรมากที่สุดตัดสินใจร่วมกับผู้จัดการของคุณว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินคืออะไร เนื่องจากจะเป็นตัวกำหนดเวลาและทรัพยากรที่คุณต้องการ (ขั้นตอนที่ 7)

วัตถุประสงค์การประเมิน	เวลาและทรัพยากรที่ต้องการ
เพื่อความมั่นใจว่าปัญหาลดลง	ต่ำ
เพื่อความมั่นใจเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการตอบสนองที่ทำให้ปัญหาลดลง	ปานกลาง
เพื่อสามารถเป็นแนวทางให้ทีมอื่นที่จัดการกับปัญหาคล้ายกันได้	สูง

การประเมินเป็นกระบวนการวนซ้ำ มาตรฐานแทรกแซงที่แตกต่างกันจะใช้เวลาที่จะเริ่มเห็นการลดลงของปัญหาต่างกัน สิ่งสำคัญคือไม่ต้องรอนานเวลาผ่านไปเป็นปีจึงจะเริ่มการประเมิน ในขณะที่เพื่อนร่วมทีมของคุณกำลังทำตามกลยุทธ์ที่วางไว้ให้คุณตรวจสอบตัวบ่งชี้ระยะสั้นที่สามารถบอกคุณได้ว่ากลยุทธ์ของคุณมีคุณภาพ และรายงานผลการค้นพบนั้นให้กับผู้จัดการและทีมงาน

ยุทธวิธีจำเป็นต้องมีการปรับแต่งหรือไม่ ประสิทธิภาพของมันสามารถเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ หากเราลองทำวิธีการอื่น หากเป็นไปได้ เราจำเป็นต้องเชิญหน่วยงานอื่นมาร่วมด้วยหรือไม่ ไม่มีการตอบสนองใดจะก่อร่างอย่างสมบูรณ์แบบขึ้นมาได้จากการเขียนบนกระดาน การตอบสนองทุกอย่างต้องการพัฒนาปรับปรุงขึ้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่กระบวนการ SARA มีวงจรป้อนกลับจากการประเมินไปจนถึงการตอบสนอง

ในเวลาเดียวกัน เมื่อคุณเริ่มปฏิบัติตามตามมาตรการตอบสนองของคุณ คุณอาจพบว่าปัจจัยบางตัวมีปัญหาและต้องการการแก้ไข หรืออาจมีข้อมูลที่คุณจำเป็นต้องหาความชัดเจนเพิ่มเติมว่าจะมีการย้ายที่ของปัญหาเกิดขึ้นหรือไม่ นี่เป็นเรื่องปกติ คุณเรียนรู้ขณะที่ทำงานไป และเมื่อคุณเริ่มบอกเล่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คุณจะมีความมั่นใจที่จะได้รับความร่วมมือและเงินทุนเพิ่มมากขึ้น มีการประเมินผลที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญคือต้องแน่ใจว่าในระยะสั้น ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะมีข้อเสนอแนะที่ดีและเร็วเพื่อเป็นแนวทาง ซึ่งทำให้คุณพร้อมสำหรับการประเมินผลที่ละเอียดหลังจากโครงการดำเนินไป 1 ปี หรือประมาณนั้น บทที่ 6 จะให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารสิ่งที่คุณพบอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ

การประเมินจะเริ่มขึ้นเมื่อคุณลงมือปฏิบัติตามการตอบสนอง ตั้งเป้าเพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ และประเมินผลอย่างละเอียดลึกซึ้งทุก 1 ปี หรือประมาณนั้น

“ปัญหาลดลงจริงหรือ” เป็นคำถามสำคัญที่สุดที่คุณจะถูกถาม เพื่อตอบคำถามนี้คุณต้องเปรียบเทียบจำนวนปัญหาหลังโครงการดำเนินไปแล้วกับข้อมูลของปริมาณก่อนที่คุณจะเริ่มโครงการ ซึ่งมันต้องการมาตรวัดที่ดีและความสามารถในการวัดปัญหา

“การตอบสนองของเราทำให้ปัญหาลดลงหรือเปล่า” นี่เป็นอีกคำถามหนึ่งที่แตกต่างกันแต่มีความสำคัญเท่ากัน มันบอกให้คุณรู้ว่าการตอบสนองของคุณทำได้ดีเพียงไร เป็นการลงทุนที่ดีหรือไม่ และคุณอาจพิจารณาว่ามันไปใช้กับปัญหาคล้ายกันในที่อื่นหรือไม่ก็ได้ เกณฑ์ 4 ข้อ ที่จะทำให้บอกว่าการตอบสนองของคุณเป็นสิ่งที่ทำให้ปัญหาลดลงแสดงไว้ด้านล่าง

“ผู้นั้นจะใช้การตอบสนองนี้ได้อย่างไร” ใครควรเป็นผู้ใช้การตอบสนองนี้ และใช้ในบริบทใดจึงจะสามารถคาดหวังถึงผลสำเร็จได้ มีทรัพยากรและปัจจัยใดบ้างที่จำเป็นก่อนที่ใครสักคนจะพิจารณาการนำมันไปใช้ มีหลุมพรางใดบ้างที่ควรต้องระวัง และสำคัญที่สุดมันต้องใช้เงินเท่าไร (หรือประหยัดได้เท่าไร) คำถามเหล่านี้สำคัญยิ่งต่อการแนะนำให้ผู้อื่นนำมันไปใช้จัดการกับปัญหาที่คล้ายคลึงกัน การตอบคำถามเหล่านี้ต้องการการทำงานที่มากขึ้น แต่จะทำให้โครงการของคุณมีประโยชน์มากกว่าการแก้ปัญหาแค่ปัญหาเดียว

ใช้ EMMIE ประเมินมาตรการตอบสนองของคุณ

EMMIE เป็นกรอบความคิดที่มีประโยชน์ที่จะช่วยคุณประเมินผล ตารางในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นวิธีการใช้ EMMIE ในการประเมินการติดตั้งประตูทางเข้าซอยเพื่อลดอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคมในซอยซอยต่างๆ ซอยสามารถดึงดูดผู้กระทำความผิดได้เนื่องจากมองว่ามันเป็นโอกาสในการก่ออาชญากรรมและเอื้อให้ก่ออาชญากรรม เพราะสามารถเข้าถึงทรัพย์สินได้โดยไม่สะดุดตาคน “ประตูเข้าออกซอย” เป็นเทคนิคในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการโจรกรรม ด้วยการติดตั้งประตูรั้วที่สามารถล็อกได้ เพื่อจำกัดไม่ให้ผู้ที่ไม่ได้พักอาศัยในซอยเข้าไปในซอยได้ ไชต์บอททอมและคณะ (2018) ประเมินหลักฐานที่แสดงประสิทธิภาพของเทคนิคนี้และสิ่งที่จะต้องทำเพื่อให้มันใช้งานได้ผล

การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล 4 ประเด็นตามแนวทางของ Eck

1	มีกลไกที่มีเหตุผลสำหรับการตอบสนองที่ทำให้ปัญหาลดลง
2	จำนวนการตอบสนองกับจำนวนการลดลงของปัญหามีความสัมพันธ์กัน
3	การตอบสนองเกิดขึ้นก่อนที่ปัญหาจะลดลง
4	คำอธิบายทางเลือกถูกตัดออก

อ่านเพิ่มเติม
[Introducing EMMIE: An evidence rating scale to encourage mixed-method crime prevention synthesis reviews](#) | Johnson, Tilley and Bowers (2015)
[Gating Alleys to Reduce Crime: A Meta-Analysis and Realist Synthesis](#) | Sidebottom et al (2018)
[Assessing Responses to Problems: Did It Work?](#) | Eck (2017)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

EMMIE		ตัวอย่างประตูทางเข้าซอย
ผลกระทบ (EFFECT) ผลกระทบต่อ อาชญากรรม	หลักฐานที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่ามาตรการแทรกแซงที่นำมาใช้นำสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือมีผลใดๆ ต่ออาชญากรรมหรือไม่	-การโจรกรรมในพื้นที่ที่มีการติดประตูทางเข้าซอยลดลงเร็วกว่าพื้นที่ที่ควบคุมที่ไม่มีประตูซอย -การโจรกรรมในพื้นที่รอยต่อรอบพื้นที่ที่มีการติดประตูทางเข้าลดลงในอัตราที่มากกว่าพื้นที่ที่ควบคุม แสดงให้เห็นว่าการกระจายตัวของอาชญากรรมเป็นตัวควบคุมประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
กลไก (Mechanism) มันทำงานอย่างไร	สามารถนำมาตรการแทรกแซงมาอธิบายผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อย่างไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มความพยายามในการโจรกรรมเพื่อหาทางผ่านประตูรั้วที่ล็อคอยู่เข้าไปให้ได้ 2. เพิ่มการรับรู้ถึงความเสี่ยงในการกระทำผิด ด้วยการขยายการให้การดูแล และช่วยสอดส่อง เพราะผู้อยู่อาศัยในซอยมีความภาคภูมิใจและใส่ใจซอยมากขึ้น และรู้สึกมีอำนาจมากขึ้นในการทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลปกป้องซอย 3. ปิดไม่ให้มีข้อแก้ตัว สำหรับการเข้าไปในพื้นที่ส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด ทำให้ผู้อยู่อาศัยท้าทายผู้ที่จะกระทำผิดได้ง่ายขึ้น 4. ปิดช่องโหว่ การจัดระเบียบพื้นที่ ทำให้เห็นว่าซอยนั้นไม่เหมาะกับการก่อเหตุเพราะมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกขัดขวาง ถูกตรวจพบ และถูกจับกุม 5. เบี่ยงเบนความสนใจของผู้กระทำผิดออกจากพื้นที่ที่กว้างกว่าซอยนั้น จากการที่การรับรู้พื้นที่ของผู้กระทำผิดลดน้อยลง ลดการรับรู้ถึงโอกาสในการก่ออาชญากรรม และความน่าสนใจของพื้นที่โดยรวมลง

<p>ปัจจัยควบคุม (Moderator) มันได้ผลที่ไหนบ้าง</p>	<p>ในสภาพแวดล้อมและบริบทใดบ้างที่มาตรการนี้มีแนวโน้มจะได้ผล/ไม่ได้ผล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. บริบทพื้นที่ใกล้เคียง การไม่มีภาวะเปียบในการเข้าถึงกลยุทธ์และประตู และการย้ายเข้าย้ายออกบ่อย ๆ ของผู้อยู่อาศัยจะลดประสิทธิภาพลง 2. ความสามัคคีของคนในชุมชน ชุมชนที่มีความสามัคคีน้อยจะลดประสิทธิภาพในการนำมาตรการนี้ไปปฏิบัติ บุคคลที่ีอดัดและต่อต้านการมีประตูเพียงแค่ 2-3 คน สามารถทำลายโครงการนี้ได้ 3. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การออกแบบประตูที่ไม่ดี ที่ทำให้กลายเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึง อาจทำให้ผู้อยู่อาศัยใช้เป็นสิ่งที่ขยะ บ่งบอกว่า เป็นพื้นที่ที่ไม่ได้รับการดูแล
<p>การนำไปปฏิบัติ (Implementation) ต้องทำอะไร</p>	<p>มีปัจจัยอะไรบ้างที่ต้องพิจารณาเมื่อนำมาตรการแทรกแซงนี้ไปใช้ในท้องถิ่น</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องปรึกษาและได้รับการยินยอมจากผู้อยู่อาศัยก่อนลงมือปฏิบัติ 2. การยอมรับของชุมชนเป็นสิ่งจำเป็นต้องกระตุ้นให้เกิดขึ้นและธำรงรักษาไว้ 3. จำเป็นต้องปรึกษากับผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากการติดตั้งประตูทางเข้าซอย เพื่อให้แน่ใจว่าประตูจะไม่กระทบกับบริการที่จำเป็น 4. การออกแบบประตูต้องให้แข็งแรงและใหญ่พอที่จะป้องกันไม่ให้คนกระโดดข้ามได้ อาจต้องเปิดไฟตอนกลางคืน และสร้างความสวยงามให้บริเวณที่ผู้อยู่อาศัยด้วย
<p>เศรษฐศาสตร์ (Economic) ต้องใช้งบประมาณเท่าไร</p>	<p>ค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรการนี้เป็นเงินเท่าไร และมีหลักฐานแสดงให้เห็นผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินหรือไม่</p>	<p>ราคาเฉลี่ยประตูทางเข้าออกซอยอยู่ที่ 950 เหรียญ (ระหว่าง 205-1,453 เหรียญ)</p> <p>อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนแสดงให้เห็นว่า ทุก ๆ 1.30 เหรียญที่จ่ายให้กับประตูทางเข้าออกซอย จะให้ผลตอบแทนการลงทุน 2.42-3.64 เหรียญ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่คำนวณจากการลดลงของการโจรกรรม</p>

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 44 วัดตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมายมากขึ้น

หลังจากวางแผนการตอบสนองแล้ว คุณควร มีแผนที่ชัดเจนว่าฉันจะสามารถเปลี่ยนเงื่อนไข หรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกิดได้อย่างไร เมื่อเริ่มใช้ มาตรการตอบสนองคุณจำเป็นต้องลงมือบันทึก ข้อมูลสิ่งที่คุณทำไปแล้ว (ข้อมูลนำเข้า -input) ตัวชี้วัดข้อมูลของผลที่เกิดขึ้นในพื้นที่ (ผลลัพธ์ - output) และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับตัวปัญหา (ผลลัพธ์ - outcome) ผลลัพธ์สำคัญในแง่ที่ ช่วยแสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณเป็น บังคับทำให้ปัญหาลดลง แต่ฉันอาจบันทึกได้ยาก และคนก็จะละเลยได้ง่าย

อะไรทำให้เกิดตัวชี้วัดข้อมูลที่ดี ตัวชี้วัดข้อมูลที่ดี แสดงถึงสิ่งที่คุณพยายามวัดอย่างซื่อสัตย์ เป็น กลาง และไวต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถวัดได้ด้วย วิธีการเดียวกันแม้คนวัดจะคนละคนกัน ในช่วงเวลา ที่ต่อเนื่องกัน ในทางปฏิบัติข้อมูลที่จะนำมาทำตัวชี้ วัดต้องสามารถเก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องใช้กำลัง คนหรือภาระทางการเงินมากเกินไป

วางแผนวิธีการรวบรวมข้อมูล การบันทึกตัวชี้วัด ข้อมูลคุณต้องทำการออกแบบการตรวจสอบข้อมูล ไปด้วยเพื่อดูว่าข้อมูลที่คุณจะเก็บรวบรวมมาได้ จะเป็นข้อมูลที่ความต้องการเพื่อติดตามแนวโน้มได้ ชัดเจนแค่ไหน รายการตรวจสอบด้านล่างเป็นวิธีที่มี ประโยชน์ในการคิดผ่านการลงมือทำ

ระวังตัวชี้วัดข้อมูลที่มาตรการตอบสนองเป็นตัว สร้างให้เกิดขึ้น ตัวชี้วัดข้อมูลจำนวนมากที่คุณจะ ใช้จะขึ้นอยู่กับความพยายามที่คุณใช้ในการสังเกต และบันทึกข้อมูล ซึ่งมันสามารถสร้างหลุมพรางที่ ยิ่งคุณพยายามมากเท่าไร คุณก็ยิ่งต้องสังเกตมาก เท่านั้น และในทางกลับกันยิ่งคุณสังเกตมากคุณก็ ยิ่งต้องพยายามมาก เช่น คุณลาดตระเวนน้อย คุณ ก็จะเจอกับดักของนักล่าน้อย หากเป็นไปได้ให้หลีกเลี่ยงการพึ่งตัวชี้วัดข้อมูลที่ได้จากตัวมาตรการตอบ สนองเองมากเกินไป ให้เปรียบเทียบตัวชี้วัดข้อมูล ที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งที่เป็นอิสระจาก กัน (ขั้นตอนที่ 18)

ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ผลลัพธ์ก่อให้เกิด ผลสัมฤทธิ์ เช่น โครงการที่มุ่งปรับปรุงระบบ ยุติธรรมทางอาญาด้วยการฝึกอบรม (ข้อมูลนำเข้า) ให้กับเจ้าหน้าที่และผู้พิพากษา อาจนำสู่การ จับกุมและสามารถดำเนินคดีในการกระทำผิดความผิด เกี่ยวกับสัตว์ป่าได้สำเร็จ (ผลลัพธ์) ตัวชี้วัดข้อมูล ของผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมดูเหมือน จะได้ผลแต่ฉันไม่ได้แสดงให้เห็นว่าภัยคุกคามต่อ สัตว์ป่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร (ผลลัพธ์) สิ่งสำคัญที่ต้องจำเกี่ยวกับตัวอย่างนี้คือการฝึก อบรมไม่ใช่ผลลัพธ์ ตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพหลักที่วัด ข้อมูลนำเข้า เช่น ระยะทางที่เดินลาดตระเวน หรือ จำนวนกับดักที่ถูกรื้อออก จะเป็นประโยชน์ในระยะ สั้นตรงที่แสดงให้เห็นว่ามีมีการดำเนินการกิจกรรม ที่ตกลงกันไว้แล้ว แต่ต้องระวังไม่ให้มันกลายเป็น เป้าหมายที่มากเกินไปที่คาดหวังของโครงการคุณ การ เข้าใจว่าผลลัพธ์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรจึง เป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้รู้ได้ว่าสิ่งที่คุณกำลังทำ จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อใครหรือไม่

รายการตรวจสอบตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมาย	
แม่นยำ	ทุกคนที่นำไปใช้สามารถ กำหนดค่าได้เหมือนกันหรือไม่
สามารถวัดได้	คุณสามารถบันทึกและ วิเคราะห์ตัวชี้วัดข้อมูลในเชิง ปริมาณและ/หรือเชิงคุณภาพ ได้หรือไม่
สม่ำเสมอ	คุณสามารถวัดสิ่งเดียวกัน ด้วยวิธีการเดียวกันตลอดระยะเวลาของโครงการได้หรือไม่
มีความอ่อนไหว	ตัวชี้วัดข้อมูลสามารถ เปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนตาม การเปลี่ยนแปลงจริงของ เงื่อนไขที่กำลังวัดได้หรือไม่
ใช้ได้จริง	ข้อมูลที่จะนำมาทำตัวชี้วัด ข้อมูลเป็นสิ่งที่ทีมงานสามารถ เก็บได้หรือไม่ ต้นทุนทางการเงิน และกำลังคนที่ต้องใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความ สมเหตุสมผลหรือไม่

ปัญหา | การเก็บไข่เต่า

ตัวชี้วัดผลลัพธ์ | % ของรังเต่าที่ถูกบุกรุกในปีนั้น ๆ จากชายหาดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ใครมีหน้าที่รับผิดชอบบันทึกตัวชี้วัด	ทีมวิจัยของ NGO
ตัวชี้วัดแสดงให้เห็นอะไร	ร้อยละของรังที่สำรวจที่ถูกคนบุกรุก เป็นตัวบ่งชี้ความรุนแรงในการบุกรุกรังได้แม่นยำ
สมมติฐานหลักคืออะไร	ชายหาดตัวอย่างทั้ง 5 แห่งสะท้อนให้เห็นแรงกดดันของการบุกรุกรังตลอดแนวแม่น้ำ ยังคงพบเห็นกิจกรรมของมนุษย์ในระหว่างการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ
อคติที่อาจเกิดขึ้นคืออะไร และจะเอาชนะได้อย่างไร	ความเสี่ยงต่อการผิดพลาดในการจำแนกรังที่ถูกบุกรุกโดยผู้ล่าตามธรรมชาติ เฉพาะเมื่อมีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องเท่านั้นที่จะถูกบันทึกว่าเป็นการบุกรุกโดยมนุษย์
จะเก็บข้อมูลที่ไหน	แม่น้ำ Z ที่มีการแทรกแซงด้วยกระบวนการวิจัย จากจุด A ถึงจุด B ที่ชายหาดตัวอย่าง 5 แห่ง แม่น้ำ Y แม่น้ำควบคุม จากจุด A ถึงจุด B ที่ชายหาดตัวอย่าง 5 แห่ง
ต้องบันทึกตัวชี้วัดเมื่อไร	ข้อมูลรังนกเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน – 30 กรกฎาคม ในช่วงฤดูวางไข่ทุกปี
ข้อมูลจะอ่อนไหวเมื่อไร ในช่วงเวลาไร	การเปลี่ยนแปลงปีต่อปี
ข้อมูลที่บันทึกไว้จะส่งผลกระทบต่ออะไรบ้าง	ทีมตรวจสอบเก็บข้อมูลตลอดลำน้ำทุก 2 สัปดาห์ ด้วยเรือ 2 ลำ แต่ละลำมีทีมสำรวจ 5 คน รังเต่าทุกรังที่พบจะถูกบันทึกตำแหน่ง GPS ระบุวัน เวลา ที่พบ และจัดประเภทของรัง: ยืนยันการฟักไข่สำเร็จ; ยืนยันถูกบุกรุกด้วยผู้ล่าตามธรรมชาติ; ยืนยันถูกมนุษย์บุกรุก; ผู้บุกรุกไม่ชัดเจน รูของรังไข่ที่บันทึกแล้วจะถูกถมปิดรู ป้องกันการนับซ้ำ

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: วัตถุประสงค์ข้อมูลที่มีความหมาย

ในบทที่ 5 ทั้งบทเราจะใช้สถานการณ์สมมติเพื่อแสดงให้เห็นแนวคิดบางอย่าง เราจะเปลี่ยนจากสถานการณ์สมมติการล่าสัตว์อาเนอในบทที่ 4 มาโฟกัสที่การเก็บไข่เต่าแม่น้ำซึ่งเป็นโครงการที่เน้นตัวปัญหา (ดูขั้นตอนที่ 15) ในตัวอย่างนี้ ทีมงานได้ดำเนินโครงการเพื่อลดปัญหาการเก็บไข่เต่าตลอดแนวแม่น้ำ จากการวิเคราะห์พบว่าปัญหาเกิดจากคนงานที่ทำงานในฟาร์ม และฤดูวางไข่ของเต่าตรงกับช่วงที่ในฟาร์มไม่ค่อยมีงาน การวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นอีกว่าไข่สมบูรณซึ่งมีจำนวนน้อยก็ถูกเก็บไป คิดเป็นมากกว่าครึ่งหนึ่งของไข่ทั้งหมดที่ถูกเก็บ และถูกนำไปขายที่โกดังสินค้าลับ ๆ ในหมู่บ้าน ก่อนที่ไข่พวกนี้จะถูกขายอีกครั้งในเมืองใกล้เคียง ทีมงานได้สร้างมาตรการตอบสนองปัญหาซึ่งรวมถึงการสร้างงานขนาดเล็กตามฤดูกาลเพื่อให้คนงานวัยรุ่นทำและมีรายได้ในช่วงเดือนที่เปราะบางที่สุด โครงการเน้นไปที่คนเก็บไข่เต่าที่อยู่ในภาวะสมบูรณ

ตารางด้านล่างแสดงวิธีที่ทีมออกแบบตัวชี้วัดข้อมูลหลัก ในขณะที่ระดมความคิด พวกเขาคิดถึงการนับรังไข่ที่ถูกคนบุกรุกอย่างง่าย ๆ แต่ก็ตระหนักว่ารังไข่ทั้งหมดอาจมีไม่เท่ากันในแต่ละปีขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น คุณภาพแม่น้ำ จำนวนเต่าเต็มวัยที่ถูกล่า ดังนั้น การประมาณจำนวนรังทั้งหมดกับจำนวนรังที่ถูกบุกรุกโดยไม่ไขจึงมีความถูกต้องแม่นยำมากกว่า แต่มันก็หมายถึงงานที่มากขึ้น ทีมจึงลดจำนวนชายหาดที่จะทำการสำรวจ โดยคัดเลือกอย่างระมัดระวัง ให้เป็นชายหาดที่สะท้อนให้เห็นแรงกดดันที่แม่น้ำทั้งสายต้องเผชิญ

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 45 ประเมินผลกระบวนการ

การประเมินผลกระบวนการ เป็นวิธีตรวจสอบการนำมาตรการตอบสนองของคุณไปใช้ เน้นไปที่สิ่งที่คุณทำ (ข้อมูลนำเข้า) และผลที่เกิดขึ้น (ผลลัพธ์) หากไม่มีการประเมินผลกระบวนการ ก็จะเป็นการยากที่จะระบุว่ามาตรการของคุณทำให้ปัญหาเปลี่ยนแปลงมากเพียงใด หากปัญหาลดลง โดยที่องค์ประกอบต่าง ๆ ของมาตรการตอบสนองของคุณไม่ได้ถูกนำไปปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ แสดงให้เห็นว่าอาจเป็นผลขององค์ประกอบอื่น ซึ่งนั่นจะลดน้ำหนักในการที่คุณจะบอกว่ามาตรการของคุณได้ผลและแนะนำให้มีการนำไปใช้กับปัญหาอื่นที่ใกล้เคียงกัน (การประเมินผลกระทบ)

มาตรการตอบสนองอาจจะดี แต่โครงการล้มเหลวจากการนำไปใช้

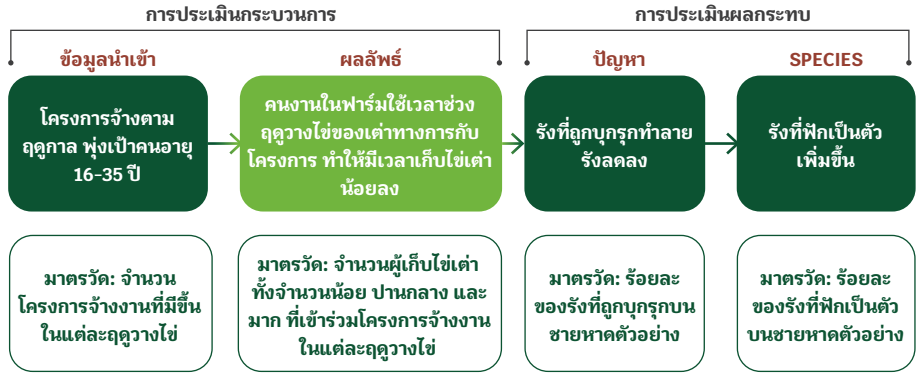
แม้แผนการจะดีแต่ก็ยังเผชิญกับความท้าทาย ทั้งความล่าช้าในการนำเสนอมาตรการตอบสนองให้ตรงเวลา, พันธมิตรไม่จริงจังเหมือนที่ตั้งใจไว้, และอาจมีอุปสรรคอื่นเกิดขึ้น หรือทำให้คุณต้องปรับแผนกลางทาง ขณะเดียวกัน คุณเองก็มีแนวโน้มที่จะเข้าใจปัญหาดีขึ้นในระหว่างทาง ทางเลือกใหม่จึงอาจเกิดขึ้นได้ ทำให้คุณสามารถปรับหรือเกอามาตรการได้ใหม่ให้ดีขึ้น สิ่งสำคัญคือการบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นแม้จะเกิดโดยไม่ได้วางแผนก็ตาม การรวบรวมข้อมูลนำเข้าและผลลัพธ์ที่กำหนดไว้อย่างดีตั้งแต่เริ่มต้นจะทำให้ทำงานง่ายขึ้น

เขียนไทม์ไลน์และจัดบันทึก บางครั้งไม่ได้สำคัญว่าคุณทำอะไร แต่คุณและเพื่อนคุณทำมันเมื่อไร และด้วยความสำคัญลำดับที่เท่าไร การรักษาไทม์ไลน์ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์สำคัญ เช่น การฝึกอบรม การลาดตระเวน การสร้างรั้ว การเปิดตัวแคมเปญสื่อสาร จะช่วยในการประเมินผลกระบวนการ

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: พัฒนา ติดตาม และปรับปรุง มาตรการตอบสนอง

การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บไข่เต่าส่วนใหญ่เป็นคณงานในฟาร์ม ที่ในช่วงฤดูการวางไข่ไม่ค่อยมีงานทำ จึงมีเวลาว่างมากและไม่มีรายได้ ในกลุ่มนี้มีบางคนเก็บไข่เยยะกว่าคนอื่น ๆ มาก ทีมจึงสร้างงานในช่วงฤดูกาลวางไข่เพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้ทำ ดังแสดงในตารางด้านล่าง การประเมินผลกระบวนการจะพิจารณาว่าโครงการสร้างงานถูกนำไปใช้อย่างไรและเมื่อไร และคนงานตอบรับมันอย่างไร ผู้เข้าร่วมจะถูกขอให้กรอกแบบสอบถามง่าย ๆ แบบไม่ระบุชื่อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเก็บไข่เต่า เพื่อแบ่งกลุ่มปริมาณการเก็บไข่เต่า น้อย ปานกลาง หรือมาก

ใน 2 ปีแรกของโครงการ ทีมได้วางแผนสร้างงาน แต่เกิดความล่าช้า กว่าจะเริ่มต้นได้ก็หลังฤดูวางไข่เริ่มต้นขึ้นแล้ว และการเก็บไข่ก็เกิดขึ้นแล้ว ผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีเพียงผู้ที่เก็บไข่ในปริมาณน้อยและปานกลางเท่านั้น ในปีที่ 3 โครงการสร้างงานเกิดขึ้นก่อนถึงฤดูวางไข่ของเต่า และมีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ และการแจกใบปลิวในฟาร์มที่ตั้งอยู่ตลอดลำน้ำ ทำให้มีการตอบรับดี แต่กลุ่มคนที่เก็บไข่เต่าปริมาณมากมาเข้าร่วมโครงการก็เมื่อเข้าปีที่ 4 แล้ว หลังจากที่ทีมระบุตัวผู้ที่เก็บไข่เต่าจำนวนมาก และเข้าไปพูดคุยด้วยโดยตรง และมีการใช้มาตรการต่าง ๆ หลายวิธีเพื่อดึงดูดให้คนกลุ่มนี้เข้ามาทำงานที่โครงการสร้างไว้ให้

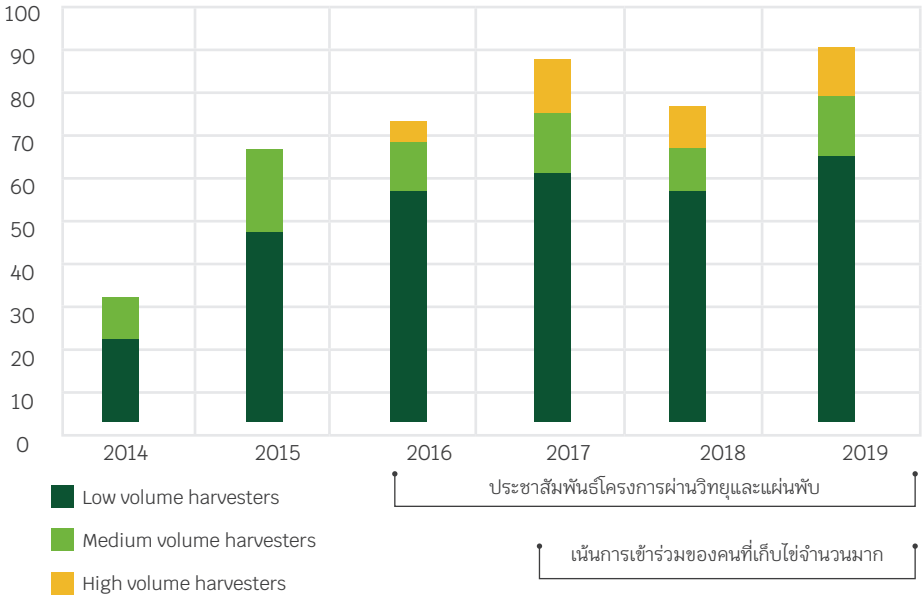

การประเมินผลกระทบกระบวนการ: สัมภาษณ์ที่งานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจการปรับมาตรการของตัวคุณเองในระหว่างทาง

“เราต้องตื่นนอนมากในการทำให้คนที่เก็บไข่เป็นจำนวนมากเข้าร่วมโครงการจ้างงานของเรา คนให้ความสนใจค่อนข้างน้อย จนกระทั่งที่ตลาดตระเวนของอุทยานเร่งทำการจับกุมผู้กระทำผิดอย่างต่อเนื่อง สัปดาห์ที่มีคนในหมู่บ้านเป้าหมายของเราถูกจับกุมไป 3 คน จากการไปเก็บไข่เต่า ก็มีคนจำนวนมากไปที่ออฟฟิศเพื่อขอเข้าร่วมโครงการจ้างงานของเรา

“เราพูดคุยกับที่ตลาดตระเวนและมอบแผ่นพับของโครงการจ้างงานให้เขาไปช่วยแจก พวกเขาแจกมันให้ชาวบ้านตอนที่เรียกเรือให้หยุดเพื่อตรวจสอบ หลังจากที่เราทำงานร่วมกันในลักษณะนี้ เราก็มียคนที่เก็บไข่จำนวนมาก ๆ มาร่วมโครงการสร้างงานของเรา”

จำนวนคนงานในฟาร์มที่เข้าร่วมโครงการจ้างงาน

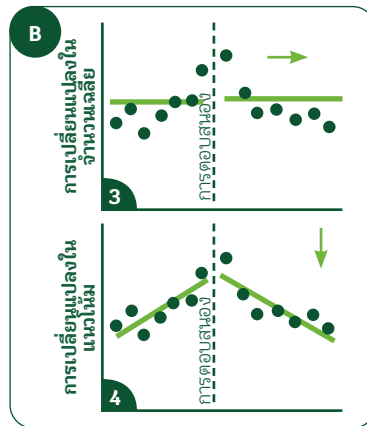
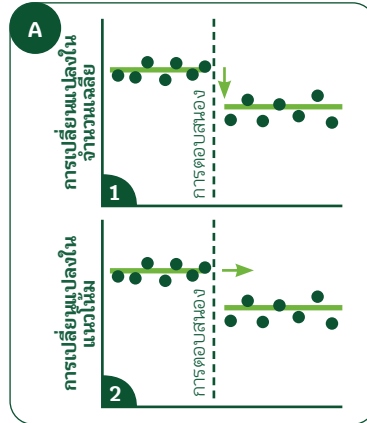
บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 46 ทดสอบก่อนและหลัง

การทดสอบก่อนและหลังเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการดูว่าปัญหาลดลงหรือไม่ และมาตรการตอบสนองของคุณเป็นปัจจัยที่ทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ การทดสอบรวมถึงการตั้งสมมติฐานว่า แนวโน้มใด ๆ ของปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนที่คุณจะดำเนินการตามมาตรการตอบสนองของตัวเอง อาจจะดำเนินการต่อไปหากมาตรการของคุณไม่ได้ถูกนำไปใช้ ซึ่งสมมติฐานนั้นมักจะผิด แต่เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการวิเคราะห์ในอนาคต ขั้นตอนนี้จะทำให้เห็นสิ่งที่ควรพิจารณา 2-3 อย่าง เมื่อคุณประเมินผลกระทบของโครงการ

เลือกมาตรวัดการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม คุณสามารถตรวจสอบได้ว่าปัญหาเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก่อนและหลังคุณเริ่มโครงการได้ 2 วิธีหลัก คุณสามารถเปรียบเทียบจำนวนเฉลี่ยของปัญหาในช่วงเวลาหนึ่งก่อนที่คุณจะเริ่มดำเนินการตอบสนองของตัวเอง กับจำนวนเฉลี่ยของปัญหาหลังจากดำเนินการไปแล้ว หรือคุณจะเปรียบเทียบแนวโน้ม ของปัญหา ก่อนและหลังการดำเนินการของคุณก็ได้ การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทันทีของปัญหานั้นก่อนโครงการของคุณเริ่ม และการนับภายหลังทันทีจะเป็นประโยชน์ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ดังตัวอย่าง A

การวัดผลแต่ละอย่างสามารถทำให้เกิดการตีความผลกระทบของการตอบสนองของคุณแตกต่างกัน ดังในตัวอย่าง A และ B ทางขวามือ ในตัวอย่าง A จำนวนเฉลี่ยของปัญหาลดลงหลังมีการตอบสนองของปัญหา แต่แนวโน้มก็เหมือนจะหยุดนิ่ง ในตัวอย่าง B จำนวนเฉลี่ยของปัญหาหลังการตอบสนองยังคงเท่าเดิม แต่แนวโน้มจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางกลับกันจากเพิ่มขึ้นเป็นลดน้อยลง เลือกการวัดที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของปัญหาได้แม่นยำที่สุด การใช้การวัดเปลี่ยนแปลงไปหลาย ๆ วิธีจะช่วยทำให้คุณสามารถตรวจสอบประสิทธิภาพของปัญหาต่อการตอบสนองของคุณได้จากหลากหลายมุมมอง

- 1 จำนวนปัญหาลดลง: การตอบสนองได้ผล
- 2 ปัญหาหยุดนิ่งหลังการตอบสนอง: การตอบสนองไม่ได้ผล
- 3 จำนวนปัญหาเพิ่มขึ้น: การตอบสนองไม่ได้ผล
- 4 ปัญหาลดลงหลังการตอบสนอง: การตอบสนองได้ผล

ตีความพฤติกรรมของปัญหาเมื่อเวลาผ่านไป

การอธิบายรูปร่างของกราฟที่แสดงปัญหาคือจุดเริ่มต้น ตอนนี้คุณต้องตีความเพื่อให้เข้าใจผลกระทบที่แท้จริงของการตอบสนองของคุณ อนุกรมเวลาที่ยาวขึ้นและการบันทึกข้อมูลบ่อยขึ้นรวมกับการวิเคราะห์เบื้องต้นที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาจะทำให้กระบวนการนี้ง่ายขึ้น กราฟในหน้าถัดไปแสดงตัวอย่างบางส่วนของปัญหาที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา และความหมายในการตีความ

1 อัตราเร่งของการตอบสนองลดลงในระยะยาว

ปัญหาอาจลดลงก่อนการตอบสนองจะเริ่มขึ้น ในกรณีนี้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนปัญหาก่อนและหลังจะทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการตอบสนอง แต่แนวโน้มที่ลดลงอย่างมากหลังการตอบสนองอาจบ่งชี้ว่าวันนี้มีผลบางอย่างในการเร่งการลดลง

2 ปัญหาลดลงตามธรรมชาติจากที่สูงผิดปกติ

ปัญหาอาจถูกเลือกเนื่องจากเป็นปัญหาที่แย่มาก และการตอบสนองของคุณก็ถูกนำมาใช้เมื่อปัญหาสูงผิดปกติ ในบางกรณีปัญหาจะบรรเทาจนสู่ระดับปกติเองแม้จะไม่มีอะไรทำเลย ซึ่งเรียกว่า **“การถดถอยสู่ค่าเฉลี่ย”** มีตัวอย่างลักษณะนี้เกิดขึ้นมากมายหลังโควิด-19 เมื่อการหยุดชะงักระยะสั้นของการจ้างงานทำให้เกิดการล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ ซึ่งปัญหาลดลงเองเมื่อการจ้างงานกลับคืนมา การทำความเข้าใจปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังการทำให้ปัญหาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงเป็นสิ่งสำคัญ

3 จังหวะตามฤดูกาล

ปัญหาของคุณอาจขึ้น ๆ ลง ๆ ตามธรรมชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมของผู้กระทำผิดตามฤดูกาล เช่น กิจกรรมที่พุ่งสูงขึ้นในช่วงกลางปีตามตัวอย่างนี้ การเปรียบเทียบกรอบเวลาที่เท่ากันเป็นสิ่งสำคัญในการควบคุม

4 การตอบสนองจะป้องกันไม่ให้อาการเพิ่มขึ้นอีก

แม้จะมีการตอบสนองของคุณ ปัญหาที่อาจอยู่ในระดับเดิม แนวราบสูงสุดอาจหมายความว่าคุณป้องกันไม่ให้อาการเพิ่มขึ้นอีก แต่จำเป็นต้องมีการตอบสนองอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้ปัญหาลดลง ย้ำอีกครั้งคุณจำเป็นต้องสำรวจแหล่งข้อมูลอื่นเพื่อตรวจสอบว่าการเพิ่มขึ้นของปัญหาไม่ได้บรรเทาลงด้วยเหตุผลอื่น (เช่น การลดลงอย่างมากของจำนวนชนิดพันธุ์เป้าหมาย)

5 การลดลงของปัญหาล่าช้า

ความล่าช้าอาจขึ้นกับบริบทของปัญหาและการตอบสนอง ตัวอย่าง มันอาจใช้เวลาหลายปีในการสร้างความตระหนักรู้ถึงความเสี่ยงและความพยายามในการล่าสัตว์ในกลุ่มคนที่แตกต่างกัน ติดต่อกันไม่บ่อยนัก และอยู่ห่างจากพื้นที่ที่ดำเนินการตอบสนอง และสามารถกำหนดเป้าหมายพื้นที่ทางเลือกจำนวนมากได้ การเข้าใจบริบทนี้จะช่วยให้คุณคาดการณ์ได้ว่าข้อมูลจะแพร่กระจายได้เร็วเพียงใด

6 ปัญหาลดลงก่อนเวลาอันควร

ผู้กระทำผิดอาจเชื่อว่าการตอบสนองเริ่มต้นขึ้นเร็วกว่าที่คุณวางแผนไว้ ซึ่งเรียกกันว่า “ผลประโยชน์ที่คาดหวัง” และพบว่าเกิดขึ้นใน 40 % ของการศึกษา การป้องกันอาชญากรรม สิ่งนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นเมื่อการตอบสนองตามมาด้วยการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนัก และผู้กระทำผิดเองคาดว่าความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้น

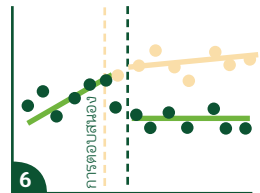
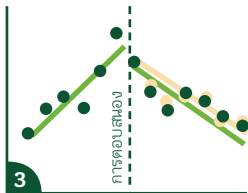
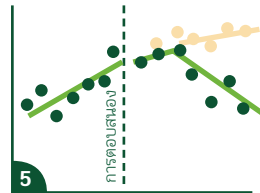
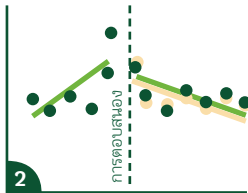
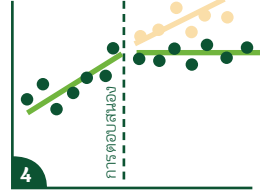
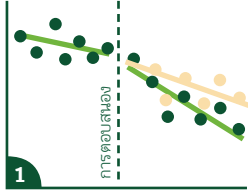
อ่านเพิ่มเติม

[Evaluating impact using time series data | Wauchope et al \(2021\)](#)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

จำนวนปัญหา

- จากการสังเกต
- หากไม่มีมาตรการตอบสนอง

JFMAMJJASONDJ

Manas Directorate - Aaranyak, Panthera

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 47 หากกลุ่มควบคุม

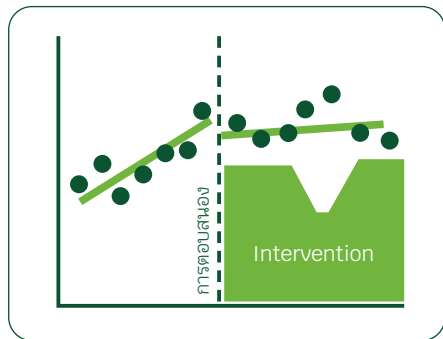
ถามตัวเองว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณไม่ดำเนินการตอบสนอง ปัญหาจะลดลงอยู่ดีด้วยปัจจัยอื่นหรือไม่ หรือมันจะคงตัวอยู่อย่างนั้น หรือคุณป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นไหม สถานการณ์จำลองต่อไปนี้ต้องการความเข้าใจปัญหาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากที่จะพัฒนา วิธีหนึ่งในการสร้างข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือมากคือการใช้การควบคุม การควบคุมคือมาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบผลลัพธ์ของคุณและช่วยให้คุณตัดผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ ออกไป

เมื่อทำการทดสอบยาใหม่ นักวิจัยจะแบ่งคนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับยา (กลุ่มทดลอง) กับกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับยา ทั้งสองกลุ่มจะได้รับการติดตามตรวจสอบในลักษณะเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไป หากกลุ่มทดลองมีอาการดีขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลง ก็จะสามารถมั่นใจได้ว่าการรักษาได้ผลจริง ๆ การควบคุมลักษณะนี้ ต้องการการวางแผนและทรัพยากร การนำมาใช้กับปัญหาในการป้องกันสัตว์ป่าเป็นเรื่องท้าทายมาก แต่ใช้ว่าจะเป็นไปได้ ใช้รายการตรวจสอบด้านล่างค้นหาการควบคุมที่เหมาะสม

การควบคุมที่ดี คือการควบคุมในทางปฏิบัติ พื้นที่ควบคุมควรมีเงื่อนไขคล้ายกับพื้นที่ทดลอง เพื่อให้การเปรียบเทียบมีความสมบูรณ์ ตามหลักการแล้วพื้นที่ควบคุมจะไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทดลอง ดังนั้น คุณจะสามารถบอกได้ว่าการเพิ่มขึ้นของปัญหาในพื้นที่ควบคุมคือสิ่งที่คุณหลีกเลี่ยงในพื้นที่ทดลอง ไม่ใช่สิ่งที่คุณทำให้เกิดขึ้นด้วยการผลักให้ผู้กระทำได้ออกไปอยู่ในพื้นที่ติดกัน ออกแบบการทดลองของคุณให้เข้มงวดปฏิบัติ มันเป็นไปได้ที่จะมั่นใจได้ว่าเงื่อนไขทั้งหมดถูกทำให้เป็นมาตรฐานทั้งในพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ทดลอง แต่การรวมสิ่งนี้เข้ากับแผนการประเมินตั้งแต่เริ่มแรกจะทำให้ข้อค้นพบของคุณแข็งแกร่งขึ้น

ตัวควบคุมที่ดีจะทำให้คุณเห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้นหากคุณไม่ลงมือทำการตอบสนองของคุณ มันช่วยคุณแยกแยะปัจจัยเชิงสาเหตุอื่น ๆ ได้

ใช้การทดลองตามธรรมชาติ คุณอาจไม่ใช้การควบคุมก็ได้ แต่ลองนึกถึงวิธีอื่น ๆ ในการตรวจสอบว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ กราฟด้านล่างแสดงถึงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน 3 กรณี ซึ่งปริมาณของการตอบสนองและปัญหามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่เกณฑ์สำหรับการอ้างความเป็นเหตุเป็นผลกัน ในที่นี้ปัญหาจะลดลงหลังดำเนินการตอบสนอง แล้วปัญหาเพิ่มขึ้นใหม่ เมื่อการตอบสนองลดลง สุดท้ายปัญหาลดลงอีกครั้งเมื่อระดับการตอบสนองฟื้นตัว การลดระดับการตอบสนองอาจเป็นผลจากการถูกตัดเงินทุน แต่มันทำให้เกิดการทดลองตามธรรมชาติ

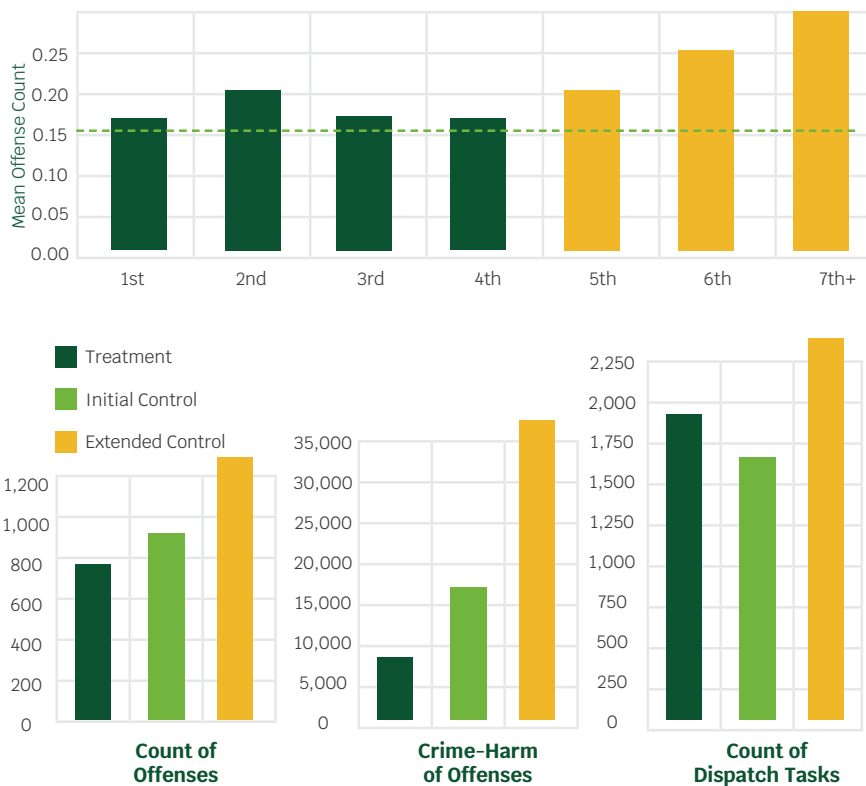
อ่านเพิ่มเติม

[Sweet spots of residual deterrence: A randomized crossover experiment in minimalist police patrol | Barnes et al \(2020\)](#)

การทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุม: มาตรฐานทองคำของการออกแบบการทดลอง

ในการทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุม คุณไม่ได้พึ่งพาเพียงพื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมเดียว แต่หลายพื้นที่ และที่สำคัญที่สุดคือการตัดสินใจแบบสุ่มว่าจะใช้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ทดลอง แนวทางนี้ช่วยขจัดปัจจัยจำนวนมากที่จะก่อให้เกิดความสับสนและอคติ ซึ่งจะทำการค้นพบมีความแม่นยำมากขึ้น

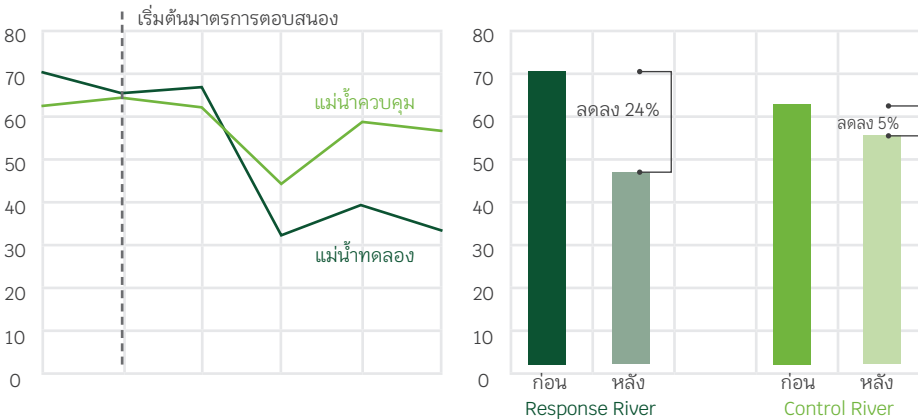
ทีมตำรวจออสเตรเลียตะวันตก (WAPF) ได้วิเคราะห์ผลกระทบจากการเดินลาดตระเวนบริเวณจุดเกิดอาชญากรรมบ่อยในกรุงเพิร์ธ โดยเลือกพื้นที่เกิดเหตุที่มีขนาด 200 ม. X 200 ม. จำนวน 15 แห่ง ทุกวันจะมีการสุ่มเดินลาดตระเวนใน 3 พื้นที่ รวม 20 นาที อีก 12 พื้นที่ที่เหลือจะถูกจัดเป็น “พื้นที่ควบคุมเบื้องต้น” หากมีอาชญากรรมเกิดขึ้นหลังจากวันที่มีลาดตระเวนมากกว่า 1 วัน และ “พื้นที่ควบคุมเพิ่มเติม” หากเกิดเหตุหลังจากการเดินลาดตระเวนมากกว่า 5 วัน ทีมพบว่าการกระทำผิดในพื้นที่เหล่านี้ในวันที่มีการลาดตระเวนลดลง และยังคงเกิดเหตุในระดับต่ำต่อไปหลังจากนั้นอีก 4 วัน ก่อนที่จะเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในวันที่ 5 (กราฟด้านล่าง) แสดงให้เห็นว่าการลาดตระเวน 20 นาทีที่สามารถยับยั้งการเกิดเหตุให้คงอยู่ในพื้นที่ได้ก่อนจะจางหายไปเมื่อเวลาผ่านไป 4 วัน

อาชญากรรม-อันตราย จากการกระทำผิดกฎหมายแสดงให้เห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไป 4 วัน ลักษณะของอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีการกระทำผิดที่รุนแรงมากขึ้น (บนขวา) ทีมยังพบว่างานของตำรวจสายตรวจเพิ่มมากขึ้นหลังเวลาผ่านไป 4 วัน ขณะที่ในวันที่ 1-4 หลังการลาดตระเวน ตำรวจรู้สึกพึงพอใจการอาชญากรรมที่ลดลง กลยุทธ์ในการให้เวลาผ่านไป 4 วัน ค่อยมีการลาดตระเวนซ้ำในพื้นที่ที่เคยเกิดเหตุบ่อยๆทำให้อลดภารกิจที่ต้องส่งตำรวจลงพื้นที่ถึง 537 ภารกิจในแต่ละปี

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ร้อยละของรังเต่าที่ถูกคนเก็บไข่บุกรุกเก็บไข่บนหาดทรายตัวอย่าง 5 แห่งของแม่น้ำแต่ละสาย

การลดลงในแม่น้ำควบคุม 5% - การลดลงในแม่น้ำทดลอง 24% = การลดลงที่เกิดจากการตอบสนอง 19%

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: จัดตั้งพื้นที่ควบคุม

ทีมงานได้เลือกแม่น้ำควบคุมเพื่อตรวจสอบว่ามีแรงกดดันในการเก็บไข่เต่าคล้ายกับในแม่น้ำทดลองหรือไม่ ต้องเป็นแม่น้ำที่มีจำนวนรังบนชายหาดเท่า ๆ กัน สามารถเข้าถึงทางเรือจากชุมชนได้พอ ๆ กัน นักวิเคราะห์เปรียบเทียบปีสุดท้ายของโครงการกับปีฐานเพื่อหาเปอร์เซ็นต์ของรังเต่าที่ถูกผู้เก็บไข่เต่าบุกรุก อนุกรมเวลาแสดงให้เห็นว่าจำนวนรังที่ถูกบุกรุกมีจำนวนลดน้อยลงทั้งในแม่น้ำควบคุมและแม่น้ำทดลอง แต่ในแม่น้ำทดลองมีการลดลงมากกว่า นักวิเคราะห์ห่มองว่าผลลัพธ์ของแม่น้ำทดลองนั้นดีสวนทางกับข้อเท็จจริง เพราะมันมีแนวโน้มว่ารูปแบบการลดลง 5% ของรังเต่าที่ถูกบุกรุกโดยมนุษย์สามารถเกิดขึ้นกับแม่น้ำตอบสนองได้แม้จะไม่มีการทำอะไรเลย

รายการตรวจสอบตัวควบคุม

เปรียบเทียบได้	พื้นที่ควบคุมประสบปัญหาเดียวกับพื้นที่ทดลองของคุณหรือไม่ ปัญหาถูกวัดในลักษณะเดียวกันหรือไม่
	พื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมมีจังหวะตามฤดูกาลหรือไม่ พื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมสัมผัสกับปัจจัยภายนอกทางเศรษฐกิจและสังคมเดียวกันหรือไม่
เป็นอิสระ	พื้นที่ควบคุมอยู่ห่างจากพื้นที่ทดลองเพียงพอจนไม่น่าจะได้รับอิทธิพลจากการเคลื่อนตัวหรือไม่

J. Monkivitch

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 48

หาตัวควบคุมการตอบสนอง

เมื่อแพทย์สั่งยา พวกเขามักต้องคำนวณปริมาณยาที่ผู้ป่วยต้องการจากร่างกายผู้ป่วยและขนาดของปัญหา การได้รับปริมาณยาที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ น้อยเกินไปอาจไม่ทำให้เกิดผล ขณะที่มากเกินไปก็อาจสิ้นเปลืองทรัพยากรและอันตราย ผู้ใหญ่ต้องการยาในปริมาณที่มากกว่าเด็ก ยาบางตัวอาจไม่ได้ผลเมื่อกินร่วมกับตัวอื่น คิดถึงการตอบสนองของคุณในลักษณะเดียวกัน มันเป็นการรักษาที่ต้องออกแบบเฉพาะสำหรับลดปัญหาหนึ่ง ๆ

นอกเหนือจากการพิสูจน์ว่าการตอบสนองของคุณเป็นสาเหตุที่ทำให้ปัญหาลดลงจริง ๆ แล้ว คุณสามารถระบุได้หรือไม่ว่าภายใต้สภาพแวดล้อมหรือบริบทใดที่การตอบสนองของคุณจะดีที่สุด และแบบใดได้ผลน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้คุณเพิ่มคุณค่าการประเมินของคุณได้อย่างมหาศาลและจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นอีกด้วย

การตอบสนองของคุณอาจได้ผลดีกับผู้กระทำผิดบางกลุ่ม แต่ได้ผลไม่ดีกับกลุ่มอื่นๆ การหาปัจจัยควบคุมการตอบสนองเช่นนี้จะทำให้ทีมอื่นรู้ว่าสามารถคาดหวังผลอะไรได้

ปริมาณและเกณฑ์ขั้นต่ำ เนื่องจากทรัพยากรมีจำกัด การรู้ว่าการตอบสนองขั้นต่ำที่จำเป็นที่จะส่งผลให้เกิดการลดลงของปัญหาอยู่ตรงไหนจะเป็นประโยชน์มาก และมันมีเกณฑ์ที่การตอบสนองจะให้ผลเล็กน้อยหรือไม่ได้ผลเลยหรือไม่ ตัวอย่างการลาดตระเวนพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมบ่อยในขั้นตอนที่ 47 แสดงให้เห็นว่าเวลาดังแต่หลังการลาดตระเวนครั้งล่าสุดเป็นปัจจัยควบคุมที่สำคัญ ทีมระบุ “จุดพอดี” ด้วยการเดินลาดตระเวน 20 นาที ซึ่งสามารถทำให้การยับยั้งการเกิดเหตุคงอยู่ได้อีกถึง 4 วัน หลังจากนั้น ปริมาณยาที่เหมาะสมของการลาดตระเวน 20 นาที ทุก ๆ 4 วัน ทำให้เกิดสมดุลระหว่างการรักษาระดับการเกิดอาชญากรรมให้อยู่ในระดับต่ำกับการใช้ทรัพยากรของตำรวจ

การออกแบบการทดลองเพื่อหาปริมาณยาที่เหมาะสม และปริมาณผลกระทบของปัจจัยควบคุมจำเป็นต้องมีการวางแผนก่อน ที่จะลงมือทำตามมาตรการตอบสนองของคุณ หากไม่ทำเช่นนั้นคุณจะมีแนวโน้มหรือกลุ่มต่าง ๆ ในข้อมูลของตัวเองหรือไม่ และคุณจะได้รับผลลัพธ์ที่แตกต่างกันในกลุ่มที่แตกต่างกันหรือไม่

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโครงการจ้างงาน

- แหล่งรายได้ของผู้กระทำผิด** โครงการได้ผลดีกับผู้เก็บไข่เต่าในปริมาณน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เก็บไข่เต่าเฉพาะกิจเพื่อเป็นแหล่งรายได้เสริมควบคู่กับการทำงานอื่น โครงการได้ผลน้อยที่สุดกับผู้เก็บไข่เต่าปริมาณมาก ๆ ที่ไข่เต่าเป็นแหล่งรายได้หลัก
- ระยะทางจากหมู่บ้าน** ผู้กระทำผิดที่อาศัยในฟาร์มที่ห่างจากหมู่บ้านมากที่สุดไม่ค่อยเต็มใจที่ต้องออกจากหมู่บ้านทุกวันเพื่อมาทำงานกับโครงการจ้างงาน ทีมงานได้ทดลองใช้สิ่งจูงใจเช่น การให้ค่าน้ำมันสำหรับเดินทาง

ลดการตัดไม้ทำลายป่าด้วยคลินิกสุขภาพชนบท

โครงการจัดตั้งขึ้นในอุทยานแห่งชาติกุงง ปาลุง (Gunung Palung) ะลิมันตัน อินโดนีเซีย เพื่อจัดการปัญหาการตัดไม้ผิดกฎหมาย การวิเคราะห์ของ โจนส์และคณะ (2020) เผยให้เห็นว่าการระบาดของไข้มาลาเรียใน 36 หมู่บ้านรอบอุทยานแห่งชาติ และคำปรึกษาแพงมาก คนในหมู่บ้านเหล่านั้นพากันตัดไม้เพื่อหาเงินอย่างรวดเร็วสำหรับจ่ายเป็นค่ารักษามาลาเรียที่ราคาแพงมาก ขณะที่การตัดไม้เองทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการแพร่พันธุ์ของยุง อีกทั้งการทำเกษตรแบบเข้มข้นในชุมชนก็ทำให้ดินหมดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยราคาแพงอยู่เสมอ กลายเป็นกับดักความจนอันที่สอง

โครงการนี้นำเสนอส่วนลดให้กับการรับการรักษาในคลินิกในชุมชน โดยชุมชนจะได้รับส่วนลดเมื่อสามารถลดการลักลอบตัดไม้ได้อย่างผิดกฎหมายได้ ส่วนที่สองของโครงการยังได้ให้การสนับสนุนการเกษตรปฏิรูปเพื่อฟื้นฟูดิน (regenerative agriculture) เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดความจำเป็นในการซื้อปุ๋ย

การวิเคราะห์แยกคนในชุมชนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความพยายามในการมีส่วนร่วม ต่ำ ปานกลาง และสูง โดยคำนวณจำนวนชั่วโมงสะสมที่แต่ละคนติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทีมงาน อัตราการทำลายป่าคำนวณโดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียม ผลการค้นพบ (ด้านล่าง) แสดงให้เห็นว่าอัตราการทำลายป่าลดน้อยลงตามความเข้มแข็งของมาตรการแทรกแซง แต่ความพยายามมีส่วนร่วมในระดับสูงทำให้การตัดไม้ผิดกฎหมายในชุมชนลดลง

อ่านเพิ่มเติม

[Improving rural health care reduces illegal logging and conserves carbon in a tropical forest | Jones et al \(2020\)](#)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 49 ตรวจสอบการย้ายที่ และประโยชน์ที่เกิน ความคาดหมาย

ยกระดับการประเมินของคุณไปอีกขั้นหนึ่ง คุณ สามารถประเมินผลที่ได้รับโดยรวม โดยคำนึงถึง การเปลี่ยนแปลงด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นกับ ปัญหา นอกเหนือจากพื้นที่ที่คุณนำการตอบสนอง ของคุณไปใช้ หรือนอกเหนือปัญหาหลักของคุณ หรือไม่

การย้ายที่ของอาชญากรรมอาจเป็นทั้งการย้าย ที่ที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย การย้าย ที่ที่เป็นอันตรายหมายถึงการแทรกแซงของคุณ ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง หรือหุดอีกอย่าง มัน ทำให้เกิดผลในทางตรงข้าม การย้ายที่ที่ไม่เป็น อันตราย คือ อาชญากรรมยังคงเกิดขึ้นแต่ทำให้ เกิดอันตรายโดยรวมลดลง เช่น การย้ายไปล่าสัตว์ ในพื้นที่ที่มีความสำคัญรองลงมา หรือใช้อาวุธที่ มีประสิทธิภาพลดลง แต่ก็ยังถือว่าทำให้ปัญหาใน ภาพรวมลดลง

การกระจายตัวของผลประโยชน์เกิดขึ้นเมื่อ อาชญากรรมลดลงนอกพื้นที่ทดลองหรือใน ประเภทปัญหาที่ไม่ใช่เป้าหมาย ผู้กระทำผิดอาจ ประเมินค่าพื้นที่ที่คุณดำเนินการแทรกแซงสูง เกินไป ทำให้โอกาสถูกจับกุมตัวเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ เกิดการยับยั้งการก่ออาชญากรรมนอกพื้นที่ของ คุณด้วยสิ่งนี้เรียกว่า “อคติทางความคิด” (halo

effect) ผู้กระทำผิดอาจพัฒนาการรับรู้ที่เกินจริงว่า ผลตอบแทนจากอาชญากรรมหนึ่ง ๆ ไม่ได้ควรค่า แก่การพยายามอีกแล้ว ทำให้บั่นทอนความคิดที่จะ ก่ออาชญากรรม ซึ่งสามารถเพิ่มผลกระทบของการ แทรกแซงของคุณได้ การกระจายตัวของ ผลประโยชน์และการย้ายที่ของอาชญากรรมเกิดขึ้น บ่อยเท่า ๆ กัน ประมาณ 25 % ของความพยายาม ป้องกันอาชญากรรม

การพิจารณาว่าการแทรกแซง ของคุณทำให้ปัญหาที่อยู่ นอกพื้นที่ของคุณเกิดการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างไร จะ ทำให้คุณเห็นภาพที่แท้จริง มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของมัน

การทดสอบการย้ายที่ทางภูมิศาสตร์กับการ กระจายตัวของผลประโยชน์ วัดปัญหาด้วยการ ประเมินใน 3 พื้นที่: พื้นที่ทดลอง พื้นที่กันชนที่ คาดว่าปัญหาจะย้ายไปที่นั่น (พื้นที่ย้ายที่/ พื้นที่ แพร่กระจาย) และ (ในอุดมคติ) พื้นที่ควบคุมที่ เปรียบเทียบได้และเป็นอิสระ พื้นที่ย้ายที่/ พื้นที่ แพร่กระจาย ควรมีความเชื่อมต่อทางเหตุและผล กับพื้นที่ทดลอง และควรมีขนาดเท่า ๆ กัน และ เป็นอิสระจากการแทรกแซงเพื่อไม่ให้ผลลัพธ์ สับสน ส่วนพื้นที่ควบคุมในอุดมคตินั้น แยกจากกัน ทางภูมิศาสตร์ แต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับพื้นที่ ทดลอง รวมถึงมีระดับของปัญหาใกล้เคียงกันด้วย (ขั้นตอนที่ 47)

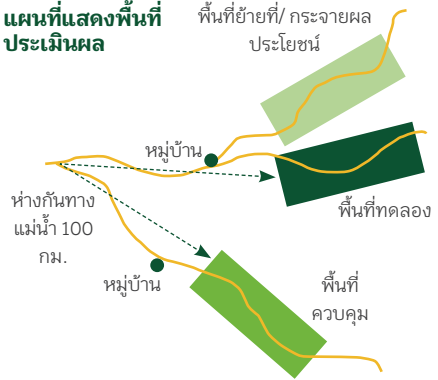

คำนวณผลกระทบรวมสุทธิ (Total Net Effect - TNE) ของการแทรกแซง ใช้สมการด้านล่าง พิจารณาการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ควบคุม และพื้นที่ย้ายที่/ แพร่กระจาย ตัวเลขยังเป็นบวก ผลกระทบของการตอบสนองก็ยิ่งสูง ส่วนตัวเลขติดลบสื่อให้เห็นว่าการตอบสนองไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบในภาพรวม คู่มือกรอบอ่านเพิ่มเติมด้านล่างสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดระดับการย้ายที่ของอาชญากรรม

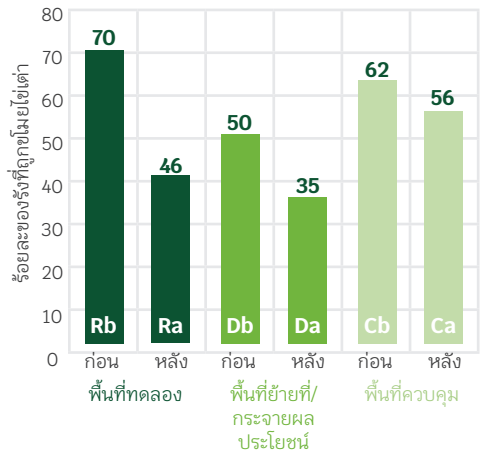
สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: ตรวจสอบการย้ายที่ของอาชญากรรม

ทีมงานได้ทดสอบการย้ายที่ทางภูมิศาสตร์และการกระจายตัวของผลประโยชน์ พวกเขาเลือกพื้นที่ของแม่น้ำอีกสายหนึ่ง ซึ่งมีระยะห่างจากหมู่บ้านเท่า ๆ กับแม่น้ำที่เป็นพื้นที่ทดลอง และมีจำนวนหาดทรายที่ให้เต่าวางไข่ได้เท่า ๆ กัน แม่น้ำควบคุมถูกเลือกเพราะอยู่ไกลจากแม่น้ำทดลองและเข้าถึงยากจากหมู่บ้านหลัก อีกทั้งยังอยู่ห่างจากหมู่บ้านที่มีการกินไข่สูงเป็นระยะทางพอ ๆ กัน ทั้ง 3 พื้นที่ มีความยาวเท่ากัน และจำนวนรังตัวอย่างเท่ากัน ทีมงานเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ของรังที่ถูกทำลายและเก็บไข่ของแม่น้ำทั้งสามสายและพบว่ามีการลดลงของการทำลายรังในพื้นที่ย้ายที่/ แพร่กระจายมากกว่าพื้นที่ควบคุม ทำให้มีผลกระทบรวมสุทธิ (TNE) เท่ากับ 31.45 นี้แสดงให้เห็นว่าโครงการมีการกระจายตัวของผลประโยชน์และประสบความสำเร็จโดยรวม

แผนที่แสดงพื้นที่ประเมินผล

ผลกระทบรวมสุทธิ (TNE)

$$TNE = (RB * (CA/CB) - RA) + (DB * (CA/CB) - DA)$$

$$TNE = (70 * (55/62) - 40) + (50 * (55/62) - 35)$$

$$TNE = 31.45$$

อ่านเพิ่มเติม

Analyzing Crime Displacement and Diffusion | Guerette (2009)

Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations | Guerette & Bowers (2009)

Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What it Means for Crime Reduction | Johnson et al. (2014)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 50 ตัดเหตุผลอื่นออกไป

คุณจะสามารถอย่างมั่นใจได้ว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาลดลงได้ก็ด้วยการตัดคำอธิบายอื่น ๆ ที่น่าเป็นไปได้ออก การมีพื้นที่ควบคุมจะช่วยให้ในเรื่องนี้อาจมีหลายปัจจัยรวมกันที่ทำให้ปัญหาลดลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามันทำให้การตอบสนองของคุณลดคุณค่าลง แต่มันช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานคนอื่น ๆ รู้ว่าปัจจัยใดที่ทำให้การตอบสนองของคุณได้ผลดี และช่วยลดความคาดหวังหากพวกเขาไม่สามารถสร้างเงื่อนไขที่เหมือนกันได้

เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ไม่คาดคิดและการแทรกแซงแบบคู่ขนาน การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้เห็นว่าเหตุการณ์ไม่คาดคิดอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาของคุณอย่างไรบ้าง บางครั้งอาจช่วยให้ดีขึ้น จำไว้ว่าหน่วยงานอื่น ๆ อาจดำเนินการแทรกแซงและช่วยลดปัญหาของคุณได้...หรือทำให้เลวร้ายลงด้วยการทำให้ผู้กระทำผิดย้ายไปกระทำที่อื่น

เตรียมเก็บข้อมูลปัจจัยอื่น ทำบันทึกเหตุผลอื่น ๆ ที่อาจทำให้ปัญหาในพื้นที่ดีขึ้นหรือแย่ลง แล้วใส่รวมในการประเมินของคุณ ใส่รายละเอียดข้อมูลที่สนับสนุนหรือปฏิเสธเหตุผลแต่ละข้อด้วย การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์ผู้ที่เข้าใจปัญหาดีจะช่วยได้ แคเตรียมพร้อมไว้เพราะนี่หมายถึงการต้องค้นคว้าเพิ่มเติมคุยกับผู้คนและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมขึ้น

ปัจจัยอื่นอาจมีพลังผลักดันให้ปัญหาลดลงหรือเพิ่มขึ้นขณะที่คุณดำเนินการตอบสนองของคุณ....พยายามประเมินอิทธิพลของปัจจัยเหล่านั้น

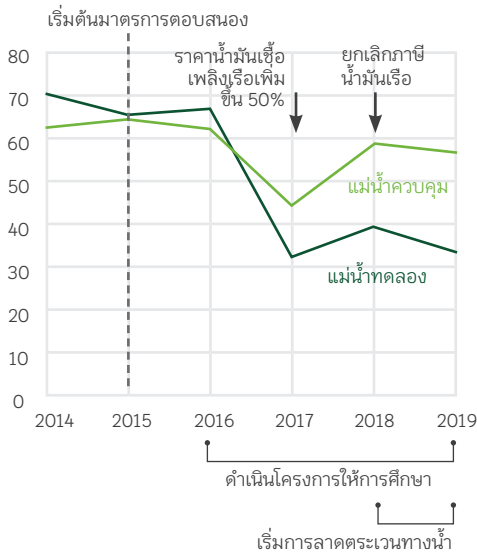
ทดสอบสมมติฐาน มั่นใจว่าคุณคิดว่าสาเหตุที่ปัญหาลดลงเป็นความสำเร็จของคุณเพราะหลักฐานที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณได้ผลดี แต่ลองสวมบทบาททางมารร้ายถกเถียงกับตัวเองดูก่อน คุณต้องทำทนายตัวเองด้วยการพิสูจน์ให้เห็นว่ามันเกิดจากการตอบสนองของคุณ ไม่ใช่ด้วยปัจจัยอื่นใด ระหว่างการวิเคราะห์ให้คุณทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของปัญหาและความอ่อนไหวต่อแรงกดดันต่าง ๆ คราวนี้ให้ทำขั้นตอนเดิมอีกครั้ง และตรวจสอบข้อมูลสนับสนุนเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ปัญหาลดลง

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: หากอธิบายของเหตุผลอื่น

ทีมเต่าพิจารณาข้อมูลสนับสนุนที่ทำให้เห็นว่าปัจจัยอื่นอาจจะมีอิทธิพลต่อปัญหา พวกเขาสามารถตัดเรื่องการย้ายถิ่นระหว่างเมือง-ชนบทออกไปได้ แต่พบว่าเหตุผลที่บอกว่าการชะงักของปัญหาเกิดจากการลาดตระเวนทางน้ำและการให้การศึกษาอย่างอ่อนอยู่ การพูดคุยกับคนเก็บไข่เต่าที่เลิกทำแล้วทำให้ทีมพบว่าปัจจัยที่สำคัญกว่านั้น คือ ราคาน้ำมันเรือปีที่รัฐบาลขึ้นภาษีน้ำมันเรือ 50% จำนวนครั้งที่ถูกทำลายลดลงทั้งในแม่น้ำควบคุมและแม่น้ำตบสอง ปีต่อมารัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่ยกเลิกภาษีน้ำมันเรือ แล้วการบุกรุกทำลายรังก็เพิ่มขึ้นในแม่น้ำทั้งสองสาย ที่น่าสนใจคือปี 2017 เป็นปีแรกที่คนเก็บไข่เต่า ๆ เข้าร่วมโครงการจ้างงาน แม้การเก็บไข่จะเพิ่มขึ้นอีกครั้งหลักการยกเลิกภาษีน้ำมันเรือเชื่อเพลิง แต่มันก็ไม่ได้ขึ้นไปถึงระดับก่อนเก็บภาษี ขณะที่มีคนเก็บไข่เต่ามาก ๆ เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นในปี 2018 แสดงให้เห็นว่าคนที่เก็บไข่จำนวนมาก ๆ ต้องการแรงกดดันเพิ่มเพื่อที่จะหยุดการกระทำ แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการจ้างงาน พวกเขาไม่ได้กลับไปทำอีก แต่ชวนเพื่อนให้มาเข้าโครงการเพิ่มขึ้น

คำอธิบายปัจจัยอื่นที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อปัญหาการเก็บไข่เต่า			
ปัจจัย	อิทธิพลต่อปัญหา	หลักฐานสนับสนุนหรือปฏิเสธ	ผลการประเมิน
การอพยพเข้าเมืองเพื่อหางานทำ	ลดจำนวนคนเก็บไข่เต่า	สถิติระดับชาติแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนแรงงานในชนบทที่อพยพไปทำงานในเมือง แต่ตัวเลขการสมัครในท้องถิ่นก็ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	ไม่น่ามีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อรูปแบบที่สังเกตได้
การป้อนประทังตัวไปจากการลาดตระเวนทางน้ำ	เพิ่มความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมขณะเก็บไข่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการลาดตระเวนทางเรือแสดงให้เห็นว่าทั้งแม่ น้ำควบคุมและแม่ น้ำทดลองมีการลาดตระเวนพอ ๆ กัน	ปัจจัยสนับสนุนรอง
การรณรงค์ให้การศึกษาโดยเจ้าหน้าที่เทศบาล	ผลตอบแทนลดลงความต้องการไข่เต่าลดลง ราคาไข่เต่าต่ำลง	ผู้ประสานงานในชุมชนรายงานว่าราคาไข่ต้อฟองลดลงในช่วงที่ดำเนินโครงการ คนเก็บไข่ที่วางมือแล้วบอกว่าการเก็บไข่ขายเริ่มให้กำไรลดลง แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราการเก็บไข่ในแม่ น้ำควบคุม	ปัจจัยสนับสนุนรอง
ค่าน้ำมันเรือที่เพิ่มสูงขึ้น	ต้องเพิ่มความปลอดภัย ผู้เก็บไข่เต่าต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการเดินทางไปเก็บไข่ในแต่ละครั้ง	ปีที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นและลงสอดคล้องกับปีที่จำนวนรังที่ถูกบุกรุกเพิ่มขึ้นและลดลง ทั้งในแม่ น้ำทดลองและแม่ น้ำควบคุม	ปัจจัยสนับสนุนที่ชัดเจนในการทำให้เกิดการลดลงในระยะสั้น

ร้อยละของรังเต่าที่ถูกคนเก็บไข่บุกรุกเก็บไข่บนหาดทรายตัวอย่าง 5 แห่งของแม่ น้ำแต่ละสาย

อะไรทำให้คุณหยุด

หลักฐานที่ดีที่สุดบางอย่าง อาจได้มาจากการตั้งคำถามกับคนเก็บไข่ที่วางมือแล้ว ทำให้พวกเขาถึงหยุด และหยุดเมื่อไร

“จริง ๆ เลยก็คือค่าน้ำมันเรือที่เพิ่มขึ้นในปี 2016 เป็นเหตุผลหลักเลย มันเริ่มเสี่ยงมากขึ้นเล็กน้อยเมื่อเริ่มมีการลาดตระเวนทางน้ำ แต่พวกเราบางคนยังรู้วิธีหลีกเลี่ยงการลาดตระเวน ตลาดก็ไม่ได้ดีอย่างที่เคยเป็น เราได้เงินที่ขายไข่ได้ต่อกิโลลดน้อยลง พอได้ยินเรื่องโครงการจ้างงานผมก็คิดว่าทำไม่จะไม่ทำละ ได้เงินเยอะกว่าจะตาย”

- คนเก็บไข่เต่าในปริมาณมากที่วางมือแล้ว

เครดิต: ทอมจากเนเธอร์แลนด์ CC BY-SA 2.0 <<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0>>, via Wikimedia Commons

บทที่ 6 | สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ต้นไม้ยืนต้นที่อุทยานแห่งชาติกุง ปาลง บอร์เนียว อินโดนีเซีย ป่าที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้หลายชนิดแห่งนี้กำลังเสื่อมโทรมลงจากการถูกลักลอบตัดไม้จำนวนมากโดยชาวบ้านที่อยู่บริเวณชายขอบพื้นที่ป่า การถูกบุกรุกเพื่อทำพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็กและการตัดไม้ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับปัญหาความยากจนในท้องถิ่นที่กำลังขยายตัวทำให้พื้นที่ป่าลดลงกำลังเป็นภัยคุกคามผืนป่าทั่วโลก และเป็นปัญหาท้าทายที่กำลังรอการแก้ไข ที่ป่ากุง ปาลง ทีมแก้ปัญหาได้สัมภาษณ์สมาชิกในชุมชนและพบว่า การตัดไม้เกิดจากการต้องการเงินสดอย่างกระทันหันเพื่อซื้อยารักษาโรคและปุ๋ยสำหรับใช้ในการเกษตร ด้วยการดำเนินโครงการอุดหนุนเงินเพื่อการดูแลสุขภาพในพื้นที่ชนบท ควบคู่กับการฝึกอบรมการเกษตรปฏิรูปเพื่อฟื้นฟูดิน ทีมงานสามารถลดแรงกดดันที่สำคัญลงไปได้ และพบว่า การสูญเสียพื้นที่ป่าในบริเวณที่อยู่ติดกับชุมชนที่เข้าร่วมโครงการลดลงถึง 70 % ขณะที่อัตราการเสียชีวิตของทารกก็ลดลงถึง 3 เท่า

[Improving rural health care reduces illegal logging and conserves carbon in a tropical forest | Jones et al \(2020\)](#)

เครดิต: โคโนแวน จูสท์, แพนเทอร์รา

ทีมลาดตระเวนตรวจสอบกับดักกรามที่เก็บได้จากการลาดตระเวนในแองโกลา การตั้งคำถามเกี่ยวกับเครื่องมือและอาวุธที่ใช้ในการล่าและแปรรูปสัตว์ป่าจะช่วยให้คุณวิเคราะห์ผลการล่าสัตว์ด้วยการควบคุมการมีอยู่ของเครื่องมือเหล่านั้น จำนวนผู้ผลิตที่มีความสามารถและอุปกรณ์ในการทำอาวุธหรือกับดักมีจำนวนจำกัดหรือไม่ พวกเขาต้องมีการเข้าถึงวัสดุพิเศษอะไรหรือไม่ และกระบวนการได้มาซึ่งส่วนประกอบนั้นสามารถกำหนดได้หรือไม่ มีสถานที่เฉพาะเพื่อขายหรือโฆษณาอาวุธเหล่านั้นหรือไม่ คำตอบ "ใช่" ของปัญหาข้อใดก็ตามอาจหมายถึงจุดที่การแทรกแซงจะเกิดขึ้นได้

บทที่ 6 สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 51 สื่อสารกับทีมปฏิบัติ งานและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อหาส่วนสุดท้ายของคู่มือเล่มนี้ก็จะกลับมาพูดถึงเรื่องการสื่อสารอีกครั้งหนึ่ง ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณมีบทบาทสำคัญในการจัดการการไหลของข้อมูลข่าวสารในองค์กรของตัวเอง คุณต้องรับผิดชอบต่อการวางยุทธศาสตร์ในการรวบรวมข้อมูล (ขั้นตอนที่ 8) ทำลายแหล่งข้อมูล (ขั้นตอนที่ 9) และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก (ขั้นตอนที่ 11) เพื่อให้การทำบทบาทนี้มีประสิทธิภาพคุณต้องพัฒนาความสัมพันธ์สร้างความเชื่อใจให้เกิดขึ้นกับผู้ให้ข้อมูลของคุณ รวมถึงผู้ใช้ข้อมูลของคุณที่ปลายทาง ซึ่งต้องฟังฟังผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณด้วยการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้พัฒนาความสัมพันธ์เหล่านี้และเมื่อเวลาผ่านไปจะสร้างความสามารถในการวิเคราะห์ขององค์กรคุณได้

มีเหตุผลสำคัญ 2 ประการในการสื่อสาร: เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น สิ่งสำคัญคือต้องระลึกเสมอว่าความสัมพันธ์ของคุณกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ใช่ความสัมพันธ์ทางเดียว เช่น เพื่อรักษาแรงจูงใจ คนที่ให้ข้อมูลกับคุณย่อมอยากเห็นคุณใช้ข้อมูลนั้น กับทีมปฏิบัติการภาคสนามสามารถทำได้โดยทำให้พวกเขามั่นใจว่าข้อมูลที่คุณใช้ทำให้ได้รับการยอมรับ และถูกนำไปใช้ และพวกเขาเองก็ได้รับผลผลิตของการวิเคราะห์ เช่น บทสรุปแนวทางการลาดตระเวน

เข้าใจความต้องการของฝ่ายปฏิบัติ และชัดเจนในความสำคัญของกรณีวิเคราะห์ของคุณเอง

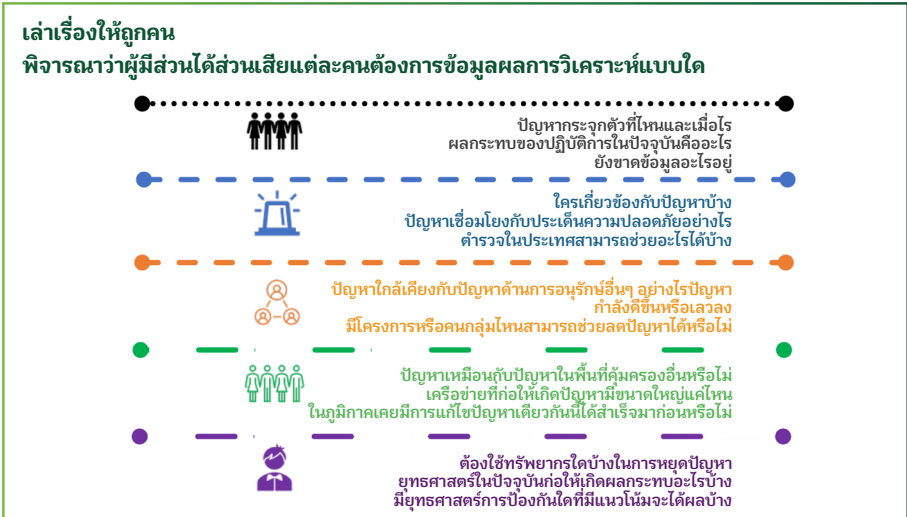
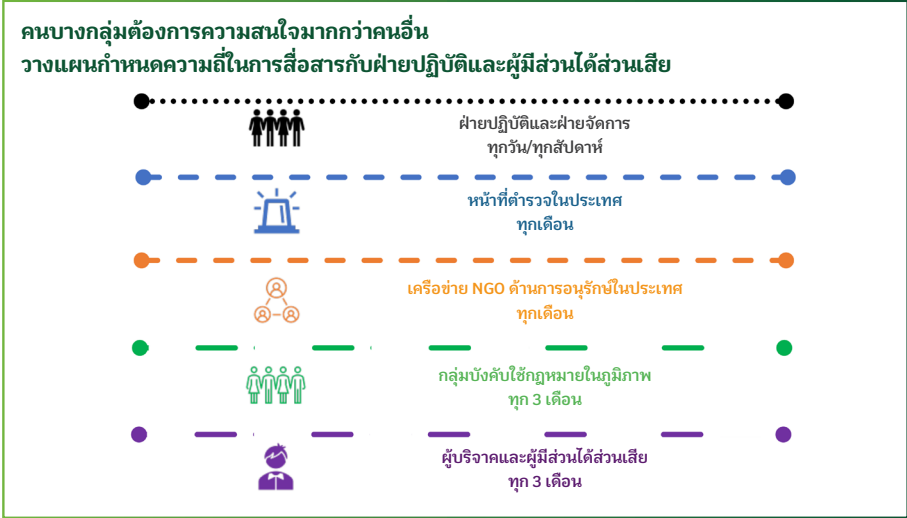
กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของคุณต้องสะท้อนความจริงว่าผู้คนที่เกี่ยวข้องของคุณต้องการสิ่งที่แตกต่างกันจากคุณ... และคุณเองก็ต้องการสิ่งที่แตกต่างกันจากพวกเขา หากคุณต้องการขอข้อมูลจากใครสักคนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ของคุณ ต้องชัดเจนว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ใดจากเขาเหล่านั้นด้วย เช่นเดียวกัน หากคุณกำลังแลกเปลี่ยนข้อมูลกับใคร ต้องชัดเจนว่าข้อมูลของคุณจะช่วยให้การดำเนินการอย่างไร ผู้ฟังบางคนอาจต้องการพบหน้าอย่างไม่เป็นทางการ บางคนอาจต้องการเอกสารสรุป ขณะที่บางคนขอให้มีการนำเสนออย่างเป็นทางการหรือขอเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร ยืดหยุ่นเข้าไว้ แม้มันจะทำให้ต้องใช้เวลาและพลังงานมากขึ้น เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้คุณสัมพันธ์ของคุณแน่นแฟ้นขึ้น

ตั้งเป้าหมายเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์เสมอ ด้วยวิธีการนี้คุณจะสามารถรับรู้รูปแบบความต้องการการสื่อสารของแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้คุณคาดขอบเขตสำหรับการร่วมงานกันในอนาคต ทั้งหมดนี้สามารถรวมให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการเก็บข้อมูลของคุณได้ เปิดใจรับฟังความเห็นผู้อื่นเกี่ยวกับการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าอาจไม่ต้องการส่งรายงานข้อมูลอย่างเป็นทางการ แต่พวกเขาเต็มใจแบ่งปันข้อมูลความรู้ อย่างละเอียดด้วยการสื่อสารแบบเห็นหน้า หรือผู้ที่วางแผนลาดตระเวนอาจไม่ต้องการรายงานรายเดือนหรือแผนที่เป็นปึก แต่ต้องการเข้าถึงข้อมูลของคุณแบบเรียลไทม์ เป็นผู้ฟังที่ดีและพยายามใส่ใจคำร้องขอต่าง ๆ เพราะจะเป็นสิ่งที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับบุคคลต่าง ๆ

สถานะของคุณในฐานะนักวิเคราะห์จะได้รับการเมื่อเวลาผ่านไป เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายสำหรับนักวิเคราะห์คนหนึ่ง ที่ผลงานของพวกเขาจะหลุดไปจากกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อคุณอาศัยกระบวนการวิเคราะห์ หรือตัวนักวิเคราะห์เองไม่ได้รับการยอมรับจากองค์กร หากคุณทำงานกับฝ่ายปฏิบัติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใกล้ชิด สม่ำเสมอ และจัดการงานของคุณให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญของงานของพวกเขาตั้งแต่แรก (ขั้นตอนที่ 7) คุณจะได้รับความไว้วางใจอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เตรียมพร้อมลงทุนเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ... เช่นเดียวกับสมาชิกในฝ่ายปฏิบัติการ

อย่าสร้างเซอร์ไพรซ์...อย่ารอจนวิเคราะห์เสร็จหมดแล้วค่อยนำเสนอผลงาน หากตลอดระยะเวลาการทำงานคุณไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใครเลย ผู้ฟังการนำเสนอของคุณอาจมีการตอบสนองที่แย่ ๆ เพราะ (ก) พวกเขาไม่เข้าใจว่าคุณทำการวิเคราะห์ทำไม หรือ (ข) คุณไม่ได้ตอบคำถามสำคัญให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ตั้งแต่เข้าไว้เลยว่าจะพาผู้มีอำนาจตัดสินใจร่วมเดินทางไปกับคุณตลอดระยะทางด้วยการให้พวกเขามีส่วนร่วมตั้งแต่แรก ๆ และบ่อย ๆ การบอกเล่าสถานการณ์การวิเคราะห์ของคุณอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการวิเคราะห์ การลงทุน และผลสัมฤทธิ์ของคุณ

เปิดให้มีการแลกเปลี่ยนหากทำได้ แต่ต้องมั่นใจว่าคุณมีเวลาสำหรับผู้อื่น เมื่อนำเสนองานให้จัดสรรเวลาสำหรับคำถามและการแลกเปลี่ยนให้เพียงพอ ความเห็นและข้อเสนอแนะมีความสำคัญมากในการปรับปรุงการวิเคราะห์ปัญหาของคุณ (ดูขั้นตอนที่ 55) ทำให้ทุกคนรู้สึกสบายใจที่จะท้าทายการค้นพบของคุณ หรือร่วมแสดงความเห็นเกี่ยวกับการนำข้อมูลของคุณไปใช้ เปิดใจรับการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยสร้างความไว้วางใจ และปรับปรุงผลการวิเคราะห์ของคุณในที่สุด

บทที่ 6 สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 52 เล่าให้ชัดเจน

ในท้ายที่สุด ผลกระทบของการวิเคราะห์ของคุณ ที่มีต่อการลดปัญหาจะรวมอยู่ที่สิ่งเดียวคือ... การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หากผู้คนไม่เข้าใจสิ่งที่คุณ ทำ หรือความหมายของมันต่อการปฏิบัติงาน คุณ ล้มเหลวแล้ว...แม้การวิเคราะห์ของคุณจะถูกต้อง 100 %

รู้จักผู้ฟัง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องรู้ว่า ใครคือผู้อ่านหรือจะเห็นผลงานของคุณ หากคุณ นำเสนอผลงานต่อผู้จัดการอาวุโสที่รับผิดชอบงบประมาณและการดำเนินการ คุณต้องมีวิธีการนำเสนอกี่ที่แตกต่างไปจากการนำเสนอให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน

ใช้สื่อที่เหมาะสมในการสื่อสาร การนำเสนอด้วย พาวเวอร์ พอยท์ อาจเป็นสิ่งที่คุณเรียนมาจาก โรงเรียน: แต่ไม่ได้หมายความว่ามันคือรูปแบบที่ดีที่สุดของการสื่อสาร ผู้ฟังบางคนปิดรับการนำเสนอดังวิธีนี้ทันที บางคนอาจต้องการอ่านงานของคุณ เพราะทำให้มีเวลาคิดใคร่ครวญและตั้งคำถามกลับมาให้คุณภายหลังได้ การใช้อวีดีโอและภาพถ่ายก็เป็นตัวเลือกที่ดีที่จะดึงดูดความสนใจของผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสื่อสารที่สั้นกระชับ และตรงเป้าหมาย

อย่าลืม KISS หรือ ทำให้ง่ายเข้าไว้ (Keep It Simple Stupid) KISS เป็นกฎที่ดีที่ควรคำนึงถึง เมื่อทำการสื่อสาร คุณรู้จักการวิเคราะห์ของตัวเองดีกว่าใคร... ตีจนเกินไป... ทำให้มันง่ายเข้าไว้ ระบุเฉพาะประเด็นสำคัญ อย่าจมอยู่กับรายละเอียด เว้นเสียแต่เป็นการตอบคำถามที่เฉพาะเจาะจง

เลือกใช้คำอย่างระมัดระวัง...และสม่ำเสมอ จำไว้ว่าผู้ฟังจะตอบสนองต่อคำพูดแตกต่างกัน เช่น คำว่า “ผู้ลึกลับลึกลับ” กับ “ผู้กระทำการผิด” เป็นคำที่มักใช้ในวงการกฎหมาย แต่ในชุมชนหรือภาคประชาสังคมมักหลีกเลี่ยงที่จะใช้ ในที่นี้คุณอาจใช้คำว่านายพรานแทน เพราะมันลบการแปะป้ายที่บ่งชี้ถึงความเป็นอาชญากรรม แต่เน้นไปที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาแทน เมื่อเลือกใช้คำที่ถูกต้อง ใช้มันให้สม่ำเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน

ฟังจำไว้ว่าทุกเรื่องต้องมีจุดเริ่มต้น ตรงกลาง และตอนจบ ... เพียงแต่มันอาจไม่ได้เรียงตามลำดับ

เมื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ของคุณ จะเป็นการช่วยพวกเขาได้มากหากคุณนำเสนอให้พวกเขาเห็นว่า คุณเริ่มต้นจากที่ใด โครงการพัฒนาไปอย่างไร และโครงการมีความสำคัญอย่างไร คุณอาจเริ่มต้นนำเสนอที่จุดสิ้นสุดของโครงการ ด้วยการกล่าวถึงข้อเสนอแนะก่อน แล้วค่อยย้อนกลับไปที่สาเหตุผลการดำเนินงานของคุณ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟัง และช่วยให้พวกเขามีความเข้าใจกระบวนการวิเคราะห์ที่ดีขึ้น

พื้นฐานการเล่าเรื่อง

รู้จักผู้ฟังของคุณ

ใครจะเห็นงานของคุณ พวกเขาให้ความสนใจมันหรือไม่ พวกเขามีบทบาทอะไรในการแก้ไขปัญหา ปกติพวกเขาเสนอปัญหาอย่างไร ปกติพวกเขาได้ข้อมูลจากไหน พวกเขาได้ดูการนำเสนอหรือเห็นรายงานก่อนของคุณมากเป็นจำนวนเท่าไร

เลือกใช้สื่อให้ถูก

ผู้ฟังการนำเสนอชอบอ่านไหม การเปิดเวทีให้อภิปรายแลกเปลี่ยนแบบมีผู้ดำเนินรายการจะดีกว่าการนำเสนอแล้วเปิดให้ถามไหม แล้วรูปภาพกับวีดีโอละ

KISS

อะไรคือข้อค้นพบที่สำคัญที่สุด ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญที่สุด ถ้านำเสนอใน 30 วินาที เรื่องราวของคุณจะออกมาอย่างไร คุณใช้ได้เฉพาะรูปภาพและกราฟเท่านั้นหรือเปล่า

ใช้ภาษาให้เหมาะสม

ภูมิหลังของผู้ฟังของคุณคืออะไร คุณกำลังพูดเรื่องละเอียดอ่อนหรือไม่ ศัพท์คำไหนที่เด็ก 10 ขวบเข้าใจ

มีขึ้นต้น ตอนกลาง และตอนจบ

ทำไมคุณถึงเริ่มการวิเคราะห์ของคุณ คุณได้เรียนรู้อะไรระหว่างการดำเนินงาน มันมีความหมายต่อการปฏิบัติงานอย่างไร

ทุกปีศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา จะได้รับใบสมัครสำหรับ รางวัลเฮอ์มัน โกลด์สไตน์ เพื่อความเป็นเลิศในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา Herman Goldstein Award for Excellence in Problem-Oriented Policing. ใบสมัครจะมีชุดของคำถามที่เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้คุณคอยบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการ SARA

ก. สํารวจ

- อะไรคือธรรมชาติของปัญหา
- จะระบุปัญหาได้ด้วยวิธีการใด
- ใครเป็นคนระบุปัญหา (เช่น ชุมชน ตำรวจ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ หรือการเมือง สื่อมวลชน)
- ปัญหาถูกเลือกมาจากปัญหาอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ด้วยวิธีการใดและเพราะเหตุใด
- อะไรคือระดับเริ่มต้นของการวินิจฉัย/ หน่วยการวิเคราะห์ (เช่น ประเภทของอาชญากรรมประเภทที่เกิดเหตุ สถานที่ที่เฉพาะเจาะจง กลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดที่เฉพาะเจาะจง)

ข. วิเคราะห์

- วิธีการ ข้อมูล และแหล่งข้อมูลใดบ้างที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา (เช่น การสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์อาชญากรรม)
- ปัญหาเกิดขึ้นบ่อยและนานเพียงใด
- ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับปัญหา (ผู้กระทำผิดเหยื่อ และคนอื่น ๆ) และอะไรคือแรงจูงใจตามลำดับ ได้อะไร เสียอะไร
- ปัญหาส่งผลให้เกิดอันตรายใด
- ปัญหาได้รับการแก้ไขอย่างไรก่อนโครงการคุณ จะเกิดขึ้น ผลของการแก้ปัญหาเหล่านั้นคืออะไร
- การวิเคราะห์เปิดเผยอะไรเกี่ยวกับธรรมชาติและขนาดของปัญหาบ้าง
- การวิเคราะห์เปิดเผยอะไรเกี่ยวกับสาเหตุและปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดปัญหาบ้าง
- มีข้อมูลอื่น ๆ อะไรบ้างที่ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจปัญหาคืบขึ้น (เช่น เวลาเกิดเหตุ สถานที่ ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมของปัญหา)
- ชุมชนมองปัญหาอย่างไร

ค. ตอบสนอง

- อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สามารถวัดผลได้ของโครงการ
- ทางเลือกในการตอบสนองที่เป็นไปได้ช่วงใดที่ได้รับการพิจารณาเพื่อจัดการกับปัญหา
- คุณได้เรียนรู้อะไรเป็นพิเศษจากการวิเคราะห์ของตัวเองที่ทำให้คุณได้ตัวเลือกใหม่ในการตอบสนองปัญหา
- คุณเลือกใช้การตอบสนองใดในการจัดการกับปัญหา
- ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อปัญหา
- การตัดสินใจเลือกมาตรการตอบสนองเพื่อนำไปปฏิบัติพิจารณาถึงปัจจัยใดบ้าง (เช่น ความถูกต้องตามกฎหมาย ค่านิยมชุมชน ประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้น ต้นทุนการปฏิบัติได้จริง)
- มีทรัพยากรใดบ้างที่พร้อมสำหรับใช้ในการจัดการปัญหา
- พบปัญหาอะไรบ้างระหว่างดำเนินการตอบสนองปัญหา

ง. ประเมินผล

- ตอบสนองต่อเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่
- ก่อให้เกิดผลกระทบใดต่อปัญหาเป็นพิเศษไหม
- วัดผลลัพธ์อย่างไร
- ประสิทธิภาพของความพยายามในการแก้ปัญหาถูกประเมินนานเพียงใด
- ใครเป็นผู้ประเมินผล
- มีปัญหาในการดำเนินการตามแผนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือไม่
- หากปัญหาไม่ดีขึ้น มีการพิจารณาถึงการนำความพยายามเชิงระบบอื่น ๆ มาใช้จัดการกับปัญหาหรือไม่
- สามารถทำให้การตอบสนองมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร
- มีหลักฐานแสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวหรือไม่ (เช่น ปัญหาย้ายไปเกิดที่อื่น หรือ เปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา)
- มีหลักฐานของการกระจายตัวของประโยชน์ที่เกิดขึ้นหรือไม่ (เช่น ทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกมากกว่าที่คาดไว้)
- การตอบสนองของคุณจำเป็นต้องมีการติดตามต่อเนื่องหรือต้องใช้พยายามต่อเนื่องในการรักษาผลลัพธ์ไว้หรือไม่

บทที่ 6 สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 53 ใช้แผนภาพบอกเล่า เรื่องราวของคุณ

แผนที่และกราฟสามารถเป็นเพื่อนที่ดีของนักวิเคราะห์...แต่มันก็อาจเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดได้ด้วย แผนที่ กราฟ และภาพอื่น ๆ อาจไม่ช่วยอะไรเมื่อคุณใช้มันมากเกินไปในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับการเล่าเรื่อง หากคุณใช้สิ่งเหล่านี้ง่าย ๆ มันจะทำให้ผู้ฟังอยู่กับคุณตลอดการวิเคราะห์

หนึ่งภาพ....หนึ่งข้อค้นพบ เป็นกฎที่ดีข้อหนึ่งในการใช้ภาพประกอบในงานของคุณ หากแผนที่หรือภาพ 1 ภาพ ถูกใช้เพื่อนำเสนอประเด็นสำคัญ 5-6 ประเด็น ผู้ฟังจะรู้สึกมากเกินไป ตรงกันข้ามให้พิจารณาถึงการนำภาพหลายภาพมาประกอบกันเพื่อนำเสนอ 1 ประเด็น เมื่อมีข้อสงสัย ถามตัวเองว่าข้อค้นพบใดสำคัญที่สุด แล้วให้ความสำคัญนั้นเป็นอันดับแรก

ตัวเลขควรเสนอข้อมูลได้ด้วยตนเอง หากคุณทำได้ดี แผนภาพที่คุณสร้างสรรค์ขึ้นมาสามารถบอกเล่าเรื่องราวที่คุณต้องการสื่อสารได้ ผู้อ่านควรจะสามารถรับรู้ประเด็นของคุณได้ เมื่อคุณเฉพาะตัวเลขเหล่านั้น และสามารถรับรู้ได้ว่าการวิเคราะห์ของคุณค้นพบอะไร

ตัวเลขควรอ่านได้ เมื่อสร้างสรรค์แผนภาพ ให้เพิ่มความใส่ใจเป็นพิเศษกับตัวหนังสือและตัวเลขในนั้น ต้องแน่ใจว่ามันสามารถอ่านได้ง่าย แผนที่ที่มีจุดเล็ก ๆ อ่านยาก และกราฟที่มีป้ายกำกับเล็ก ๆ ก็ตีความยาก หากคุณต้องขมขยาดำเนินตำแหน่งหนึ่งเพื่อให้อ่านข้อความได้ ให้ทำแผนภาพชิ้นใหม่

ใช้ข้อความประกอบเพื่อตีความ ไม่ใช่เพื่อให้ข้อมูลซ้ำ หลายคนอาจมีนิสัยไม่ดีในการใส่ข้อความลงไปรอบ ๆ กราฟฟิคเพื่ออธิบายสิ่งที่มองเห็นอยู่แล้ว พยายามเขียนเฉพาะข้อมูลที่สำคัญและต้องการเน้นจริง ๆ เก็บข้อความที่เหลือตีความสิ่งที่มองเห็น เช่น ตัวเลขที่ดี คือตัวเลขที่ผู้อ่านของคุณเห็นแล้วรู้ทันทีว่าปัญหาเพิ่มขึ้นหรือลดลง ข้อความประกอบควรบอกสาเหตุของมันไม่ใช่การเขียนตัวเลขจำนวนจริง

ใช้ตารางสรุปข้อมูลดิบที่สำคัญ ผู้ฟังบางคนต้องการดูเฉพาะภาพประกอบที่สวยงาม บางคนก็อยากเห็นตัวข้อมูล และบางคนก็อยากเห็นทั้งสองอย่าง ใส่ตารางในภาคผนวกของเอกสารเพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถตรวจสอบได้ว่าตัวเลขของคุณมาจากไหน ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมากในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับการตอบสนอง หรือปัญหาต่าง ๆ

หัวกราฟและคำอธิบายคือเพื่อนที่ดีที่สุด ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณได้ใส่ชื่อหัวข้อของแกนกราฟต่าง ๆ ทั้งหมด และต้องไม่ลืมใส่คำอธิบายทุกครั้งหากมีการใช้สัญลักษณ์ เพื่อช่วยให้ผู้ฟังการนำเสนอของคุณเข้าใจ ข้อมูลที่นำเสนอต่าง ๆ กัน ของคุณได้ง่าย และเร็ว

ชื่อเรื่องไม่ใช่ใส่เพียงเพราะต้องใส่ ใช้ชื่อเรื่องที่สื่อให้เห็นข้อมูลที่ตัวเลขหรือตารางนำเสนอให้มากที่สุด ชื่อเรื่องที่ดีจะสรุปบทยอดข้อมูลที่ใช่และวิธีการเปรียบเทียบมัน และอาจนำเสนอข้อสรุปการค้นพบ เช่น “การล่าแรดในอุทยานแห่งชาติครูเกอร์ลดลง แต่เพิ่มขึ้นที่จังหวัด ควาซูลู นาทาล (2010 – 2019)”

ใช้สัญลักษณ์ประกอบเพิ่มหากจำเป็น บางครั้งแผนภูมิที่ยอดเยี่ยมแล้วสามารถทำให้ดีขึ้นได้อีก หากมีการเน้นข้อมูลสำคัญด้วยสัญลักษณ์อย่าง ลูกศร ล้อมกรอบ หรือข้อความ อย่ากลัวการใช้เครื่องมือพวกนี้ในแผนภาพหรือแผนที่ของคุณ เมื่อมันช่วยในการเล่าเรื่อง เช่น เด็กลูกศรให้เห็นว่าเรือขนส่งสินค้ากำลังมุ่งไปทางใดก่อนที่จะถูกจับกุม ช่วยเพิ่มข้อมูลที่มีคุณค่าเกี่ยวกับเส้นทางการลักลอบขนส่งสินค้า ระวังอย่าใช้สัญลักษณ์เหล่านี้มากเกินไป มันจะทำให้ลายความน่าสนใจ

ยึดมาตรฐาน เว้นเสียแต่ว่าลูกเล่นทันสมัยจะเพิ่มคุณค่าให้งาน ในการทำแผนภาพประกอบการใช้ เครื่องมือมาตรฐานจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด การใช้ภาพเอฟเฟกต์ 3 มิติ ภาพเคลื่อนไหว หรือคำสีที่กำหนดขึ้นมาเอง มักจะเบี่ยงเบนความสนใจมากกว่าจะช่วยดึงดูดความสนใจ แต่คุณอาจต้องการใช้แผนที่แบบอินเตอร์แอคทีฟ หรือภาพเคลื่อนไหวเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ถามตัวเองให้แน่ใจว่ามันช่วยทำให้เห็นประเด็นชัดขึ้น หรือเพื่อความสวยงามเท่านั้น อะไรก็ตามที่เพื่อความสวยงามมักใช้เวลาทำนาน...พิจารณาว่าการใช้เวลาขนาดนั้นก่อให้เกิดผลกับผู้ชมของคุณคุ้มค่าหรือไม่ จำไว้ว่าเป้าหมายของคุณคือการช่วยพวกเขาตัดสินใจ ไม่ใช่เพื่อสร้างความประทับใจด้วยภาพประกอบต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 54 ใช้กรณีศึกษาเพื่อการ เรียนรู้

ในฐานะนักวิเคราะห์ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นไปได้ยากที่คุณจะจัดการทดลองขนาดใหญ่เพื่อทดสอบผลกระทบของมาตรการแทรกแซงของคุณ มันกลับมีแนวโน้มว่าคุณจะมีเวลา ข้อมูล และทรัพยากรที่จะป้อนคำตอบให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจจำกัดเสียมากกว่า...เกิดอะไรขึ้น มันได้ผลหรือไม่

กรณีศึกษาช่วยให้มองเห็นบริบท การแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนและสามารถปรับเปลี่ยนได้ การตัดสินใจมักทำด้วยข้อมูลที่จำกัดเพราะมันต้องเป็นเช่นนั้น การจับการตัดสินใจและการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจว่าเหตุใดการแทรกแซงจึงล้มเหลวหรือได้ผล

กรณีศึกษาเป็นวิธีที่ดีในการบันทึกการทำงานที่มุ่งเน้นแก้ที่ตัวปัญหา การมุ่งเน้นไปที่จุดใดจุดหนึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการแก้ปัญหา หมายความว่ามาตรการแทรกแซงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกับสถานที่และบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง ไม่ใช่สถานที่ทั่วไปหรือประชากรทั่วไป การให้ความสำคัญกับปัญหาเป็นรายกรณี คุณจะเริ่มด้วยทำวิจัยเล็ก ๆ ย่อยง่าย ๆ เสนอให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจ

ข้อดีของกรณีศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยรูปแบบอื่น

- ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการลงมือแก้ปัญหา
- ช่วยให้มองเห็นวิธีใหม่ ๆ ในการวิจัยและวัดปัญหา
- เป็นหลักฐานให้กับกรณีที่ไม่สามารถจัดทำการศึกษาแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุมเพื่อทดสอบมาตรการแทรกแซงต่าง ๆ ได้
- สามารถทำย้อนหลังได้หากมีข้อมูลที่เหมาะสม
- มักถูกกว่าการศึกษาขนาดใหญ่

แต่ก็มีข้อเสีย

- ยากที่จะนำไปอธิบายสถานการณ์อื่น ๆ เพราะกรณีศึกษา มีความเฉพาะเจาะจง
- พิสูจน์ความสำเร็จได้ยากเพราะมักไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ ถ้ามีก็น้อยมาก

เรียนรู้จากกรณีศึกษา

ในปีการศึกษา 2021 – 2022 โรงเรียนธุรกิจฮาร์วาร์ด (Harvard Business School: HBS) ฉลองครบรอบ 100 ปีของการสอนนักศึกษาด้วยระบบของการใช้กรณีศึกษาแทนการบรรยาย อาจารย์จัดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นกันเกี่ยวกับกรณีศึกษาทางธุรกิจ ตลอดหลักสูตร 2 ปี นักศึกษา HBS ได้นำเสนอกรณีศึกษาที่แตกต่างกันถึง 500 กรณี แต่ละกรณีเขียนโดยผู้ที่ทำงานแก้ปัญหาทางธุรกิจนั้น ๆ จริง ๆ จะมีความยาวประมาณ 10 – 20 หน้า

นักศึกษารับอ่านกรณีศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจะมีข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน และเริ่มคิดว่าจะแก้ปัญหาธุรกิจนั้นอย่างไร มีการจับกลุ่มเล็ก ๆ พูดคุยกันก่อนเข้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและเตรียมประเด็นการพูดคุย

ในชั้นเรียนพวกเขาจะถกเถียงกันถึงวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา พวกเขาประสานประสบการณ์

ทางธุรกิจของตัวเองในโลกจริง เข้ากับข้อมูลของแต่ละกรณีศึกษา การเรียนด้วยวิธีนี้เน้นความจำเป็นที่ต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ขณะเดียวกันก็พัฒนาทักษะการฟังอย่างตั้งใจ เพราะความคิดของคนอื่นอาจจุดประกายให้เกิดการแก้ปัญหาที่ดีกว่า

หลังเลิกเรียนนักศึกษาจะสะท้อนสิ่งที่ได้ฟังว่าจะช่วยพัฒนากระบวนการตัดสินใจของตนเองในอนาคตเมื่อเป็นผู้นำบริษัทหรือทีมได้อย่างไร

การให้นักศึกษาได้สัมผัสกรณีศึกษา 500 กรณี ทำให้หลักสูตร HBS สามารถขยายความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานธุรกิจในภาพกว้าง ด้วยการลงลึกในประเด็นเฉพาะ การศึกษาเชิงลึกทำให้เห็นบริบทปัญหาของแต่ละกรณี ขณะที่กรณีศึกษาจำนวนมากช่วยเพิ่มระดับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำธุรกิจให้นักศึกษา แต่ละปีจะมีการเพิ่มกรณีศึกษาใหม่ ๆ เข้ามาในหลักสูตร

ข้อมูลเพิ่มเติม: HBS Case Study Method

โมเดลของ HBS สามารถประยุกต์ใช้กับการคุ้มครองสัตว์ป่าได้หรือไม่ บันทึกว่าด้วยโอกาสทางการศึกษา

การเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า ได้เรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษาเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป การใช้กรณีศึกษาที่เขียนโดยผู้นำในการแก้ปัญหาจริงเพื่อใช้ฝึกอบรมให้กับผู้ทำงานด้านนี้ ไม่เพียงจะทำให้มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการแทรกแซงเพิ่มมากขึ้น มันยังช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้นำเหล่านั้นในการสร้างกรณีศึกษาของตนเอง

ให้เวลากับการพิจารณาว่าองค์กรของคุณจะสามารถใช้เป็นการศึกษาทั้งภายในและภายนอกได้อย่างไร การเขียนกรณีศึกษาเพื่อใช้ภายในจะง่ายกว่าการเขียนเพื่อเผยแพร่ภายนอกหรือออกสู่สาธารณะ กรณีศึกษาภายในจะช่วยให้คุณสามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและสัมผัสประสบการณ์พวกเขาได้ การพูดคุยกรณีศึกษากับทีมภาคสนามเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการเชื่อมการปฏิบัติการกับภาวะวิเคราะห์ ถ้าตั้งใจว่าคุณจะได้แนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิธีวัดปัญหาหรือการตอบสนองต่อปัญหาที่ดียิ่งขึ้น ถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้

- กรณีศึกษาจะช่วยให้คุณมองเห็นภาพการทำงานป้องกันอาชญากรรมได้ดีขึ้นหรือไม่
- มีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาหรือไม่ ถ้ามีระดับไหน
- คุณมีกรณีใดที่จะสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อเขียนเป็นกรณีศึกษาหรือไม่
- มีความสนใจที่จะรวบรวมเรื่องราวเป็นชุดของกรณีศึกษาสำหรับใช้ภายในองค์กรหรือไม่
- มีความสนใจที่จะเผยแพร่ชุดกรณีศึกษาของตัวเองเพื่อการใช้ภายนอกองค์กรหรือไม่

ลองใช้เวลาพิจารณาคุณค่าของการแบ่งปันกรณีศึกษาของคุณให้กับภายนอก เช่น รางวัลเฮอร์มัน โกลด์สไตน์ เพื่อการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ซึ่งเป็นแหล่งรวมกรณีศึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์ป่า ที่ปัจจุบันมีกรณีศึกษามากกว่า 500 กรณี เปิดให้สาธารณะเข้าถึงได้ สามารถเป็นทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามาก อดมไปด้วยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการวิจัย

บทที่ 6 สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 55 นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของตัวเอง

เมื่อนำเสนอผลงาน มีแนวโน้มที่คุณจะได้รับคำถามเกี่ยวกับข้อค้นพบของคุณ หรืออาจเป็นการวิพากษ์วิจารณ์การตีความข้อมูลของคุณ ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรเลย จริง ๆ แล้วมันคือสิ่งที่คุณต้องการเสียดูด้วยซ้ำ หากห้องที่คุณนำเสนอเต็มไปด้วยผู้มีความสนใจ และไม่มีใครถามอะไรเลย แปลว่าคุณล้มเหลวในการสื่อสาร ดังนั้น เมื่อนำเสนอผลงานเตรียมพร้อมสำหรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะ และใช้มันให้เป็นประโยชน์ ทำให้งานของคุณแน่นขึ้น

อย่าลืมว่าการวิเคราะห์ปัญหามีพัฒนาการ การวิเคราะห์ปัญหาช่วยให้คุณติดตามปัญหาเมื่อเวลาผ่านไป รวมถึงพัฒนาแนวทางแก้ไข และตัดสินใจ

ว่าแนวทางเหล่านั้นทำงานได้ดีเพียงใด หมายความว่า คุณจะต้องเฝ้าติดตามปัญหาระยะเวลาหนึ่ง และปรับเปลี่ยนทางแก้ไขไปพร้อมกัน ใช้ความเห็นและข้อเสนอแนะจากพันธมิตรและเพื่อนร่วมงานเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของมาตรการแทรกแซงปัญหาของคุณ หรือวิธีการวัดปัญหา

จำไว้เสมอว่า SARA คือกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนได้ ภาพด้านล่างแสดงวงจรย้อนกลับให้เห็นวิธีการที่สร้างให้เกิดกระบวนการ SARA ขณะทำงานบนตัวปัญหา คุณอาจต้องถอยหลังในบางครั้ง เช่น เมื่อผลการประเมินแสดงว่ามาตรการตอบสนองของคุณไม่ได้ผล และจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการถอยหลังไม่ใช่ปัญหา ทรายที่มันยังแสดงให้เห็นว่าระบบติดตามตรวจสอบของคุณยังทำงานได้ดี

เมื่อตกม้า ลุกขึ้น แล้วกระโดดขึ้นหลังม้าอีกครั้ง บางครั้งคุณอาจรู้สึกว่างานของคุณได้รับการวิจารณ์อย่างไม่เป็นธรรม หรือไม่มีใครฟัง คุณอาจจะเป็นฝ่ายถูกก็ได้ แต่เป็นหน้าที่ที่คุณจะต้องเรียนรู้จากประสบการณ์เหล่านั้น และพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้อันนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก

THE SARA PROCESS

รูปแบบสำหรับการแสดงความเห็นต่อ คู่มือ 55 ขั้นตอน		
บทที่	ความเห็น	ทางแก้ไขที่เป็นไปได้
ภาพรวมทั่วไป	ไฟล์ PDF อ่านบนมือถือยาก	ทำรูปแบบสำหรับมือถือ/เว็บไซต์
ขั้นตอนที่ 2	คู่มือควรมีการอ้างอิงเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม	อ้างอิงที่ 1, อ้างอิงที่ 2
บทที่ 3	ไม่มีการระบุขั้นตอนในการวิเคราะห์เครือข่าย	เพิ่มขั้นตอน

บทที่	ระบุว่าความเห็นของคุณอ้างอิงถึงเนื้อหาส่วนใดของคู่มือ อาจจะชัดเจนว่าขั้นตอนที่เท่าไร หรือบทใด หรืออาจพูดถึงภาพรวมทั้งหมดของคู่มือ
ความเห็น	อธิบายว่าคู่มือควรปรับปรุงอย่างไร เช่น มีกรณีศึกษาใดที่ควรต้องอ้างอิงหรือไม่ หรือ มีงานวิจัยใดที่ควรต้องนำมาเขียนถึงหรือไม่
แนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้	อธิบายว่าควรรับความเห็นของคุณไปดำเนินการต่ออย่างไร ต้องมีการเพิ่มขั้นตอนใหม่หรือไม่ ต้องมีการแก้ไขภาษาหรือไม่ คุณต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้หรือไม่ ถ้าเป็นไปได้ขอให้อ้างอิง ถ้าจะให้ดีควรแนบไฟล์ไปด้วย

เรียนผู้อ่าน

เราแนะนำให้ผู้ใช้รูปแบบนี้ในการแสดงความเห็นส่งกลับมาให้เรา ดังระบุไว้ตอนต้นของคู่มือของเรา ตระหนักดีว่า ลำพังตัวเอง เราไม่สามารถบันทึกและถ่ายทอดทุกอย่างได้ จึงยอมมีข้อมูลและแนวคิดบางอย่างตกหล่นไป ตามที่ขั้นตอนนี้อธิบายไว้ ความเห็นที่คุณมีต่อการทำงานของเราจะช่วยชี้แจงและปรับแต่งให้คู่มือนี้น่าเชื่อถือและได้รับการนำไปใช้มากขึ้น

กรุณาส่งความเห็นกลับไปที่ make55stepsbetter@proton.me

ขอบคุณล่วงหน้า

แอนดรูว์, เร็อบ และ คาเมียน

ข้อมูลผู้แต่ง

เอ. เอ็ม. เลอมิเออ (A.M. LEMIEUX)

แอนดรูว์เคยเป็นนักวิจัยที่สถาบันเนเธอร์แลนด์เพื่อการศึกษาอาชญากรรมและการบังคับใช้กฎหมาย (NSCR) เขาเคยทำงานกับองค์กรที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่าหลายแห่งในแอฟริกา ทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานนอกภาครัฐ และองค์กรเอกชน งานของเขาเกี่ยวข้องกับการรวบรวมและการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจโดยเน้นการแก้ไขปัญหาและการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ ณ วันที่ 1 กันยายน 2022 แอนดรูว์ ร่วมงานกับ LEAD Ranger รับผิดชอบโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสัตว์ป่าโดยมุ่งเน้นปัญหา

อีเมล : andrew@leadranger.org

อาร์. เอส. เอ. พิคเกิลส์ (R.S.A PICKLES)

ร็อบสนับสนุนทีมนักวิเคราะห์และนักแก้ปัญหาของแพนเทอร์าทั่วโลกในการทำความเข้าใจปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ออกแบบมาตรการตอบสนองที่เหมาะสมต่อปัญหา และประเมินผลกระทบ ในการทำงานอย่างใกล้ชิดกับทีมต่อต้านการล่าสัตว์ป่าตลอด 7 ปีที่ผ่านมา ร็อบให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเอาชนะความท้าทายในการป้องกันการล่าสัตว์ในพื้นที่ป่าลึก ห่างไกล และมีเพียงกำลังเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ากลุ่มเล็ก ๆ ที่แทบไม่มีเครื่องมือใด ๆ ร็อบสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยเคนท์ และสมาคมนิสิตวิทยาลัยแห่งลอนดอน ในปี 2010 ร่วมงานกับแพนเทอร์าปี 2012

อีเมล : rpickles@panthera.org

ดี. วีเกอร์ส (D. WEEKERS)

ดาเมียนเป็นผู้พัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับโครงการเกี่ยวกับยุทธวิธีการปฏิบัติการทั้งหมดในอุทยานแห่งชาติทางทะเล เกรท บาร์เรียร์ รีฟ ในออสเตรเลีย ดาเมียนใช้ประสบการณ์ด้านการวิเคราะห์ข่าวกรองของตนเอง พัฒนาการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และการปราบปรามอาชญากรรมที่มุ่งเน้นตัวปัญหาให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ดาเมียนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านอาชญาวิทยา (criminology) จากมหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ ในปี 2020 ด้วยผลงานวิจัยที่ศึกษาการนำทฤษฎีอาชญาวิทยาด้านสิ่งแวดล้อมและเทคนิคการป้องกันมาใช้กับปัญหาการทำประมงอย่างผิดกฎหมายในพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ความสนใจในงานวิจัยหลังปริญญาเอกของเขาเน้นไปที่การประยุกต์อาชญาศาสตร์ (crime science) เข้ากับงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อีเมล : Damian.Weekers@gbrmpa.gov.au

กิตติกรรมประกาศ

คู่มือเล่มนี้เป็นผลงานแห่งความรักที่ใช้เวลาหลายปีกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ ดังระบไว้ในบทนำ เราได้รับแรงบันดาลใจจาก คู่มือ 60 ขึ้นตอน ขอคุณรอน และจอห์นที่มองการณ์ไกลและทุ่มเทในการจัดทำคู่มือฉบับนี้ ผลกระทบที่งานของพวกเขามีต่อชีวิตการทำงานของเรานั้นไม่สามารถบรรยายได้หมด และเราต้องขอขอบคุณไมค์ สกอต ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา ที่ให้การสนับสนุนทรัพยากรสำหรับปัญหาในที่ห่างไกลอย่างแน่วแน่ และสนับสนุนความพยายามของพวกเราในการผลิตเอกสารรวมถึงคู่มือเล่มนี้ ท้ายที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย พันธมิตร และนักศึกษาจำนวนมากไม่ถ้วนที่ได้ทำงานร่วมกันตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมา การทำงานร่วมกัน ถกเถียงแลกเปลี่ยนกัน อ่านเอกสารงานวิจัยร่วมกัน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ที่พวกเราทำให้กัน ทำให้เรากลายเป็นนักแก้ปัญหาที่เก่งขึ้น และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเขียนคู่มือเล่มนี้ ขอคุณเป็นพิเศษสำหรับ Jacob van der Ploeg ที่มีส่วนอย่างมากในการเขียนต้นฉบับร่างแรก ๆ

เครดิต: ฟาบีโอ แอนดริว โทเมซ คันทา, CC BY-SA 4.0
<<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>>, via Wikimedia Commons

ในช่วงเวลาแห่งความหวังของการเพิ่มจำนวนประชากร ลูกเต่าอาร์ราอู (Arrau) ตัวน้อยก็ปรากฏตัวขึ้นในเขตอนุรักษ์ชีวภาพริโอทรอมเบตาส ของบราซิล ในช่วงฤดูแล้งของทุกปีเต่าเหล่านี้จะทำรังบนหาดทรายริมแม่น้ำ ลักษณะของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจะเป็นตัวกำหนดว่ามันมีแนวโน้มจะถูกคุกคามจากการถูกเอาเปรียบและเบียดเบียนอย่างไร และมันจะสามารถฟื้นตัวได้ด้วยกระบวนการแทรกแซงอย่างไร การทำความเข้าใจระบบนิเวศและฤดูกาลของสัตว์ป่าสายพันธุ์หลัก ๆ จะช่วยให้คุณปรับแต่มาตรการตอบสนอง และสามารถวัดความสำเร็จได้

ทศจร

เครดิต: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช/ แพนเทอร์รา